

Lời Nói Dối Cuối Cùng

Contents

Lời Nói Dối Cuối Cùng	1
1. Chương 1-1	2
2. Chương 1-2	6
3. Chương 1-3	9
4. Chương 2-1	11
5. Chương 2-2	15
6. Chương 2-3	18
7. Chương 3	20
8. Chương 4-1	29
9. Chương 4-2	33
10. Chương 5-1	37
11. Chương 5-2	40
12. Chương 5-3	43
13. Chương 5-4	46
14. Chương 6-1	49
15. Chương 6-2	52
16. Chương 6-3	54
17. Chương 6-4	56
18. Chương 7-1	58
19. Chương 7-2	61
20. Chương 7-3	64
21. Chương 7-4	68
22. Chương 8-1	70
23. Chương 8-2	73
24. Chương 8-3	76
25. Chương 8-4	80
26. Chương 9-1	82
27. Chương 9-2	85
28. Chương 9-3	88
29. Chương 10-1	92
30. Chương 10-2	95
31. Chương 10-3	99
32. Chương 10-4: Kết Thúc	101

Lời Nói Dối Cuối Cùng

Giới thiệu

Số chương: 10Edit: ShinThể loại: nguyên sang, đam mỹ, hiện đại, ngược, gương vỡ lại lành, đô thị tình duyên, 1 x 1, HE

1. Chương 1-1

Tăng Nữ học đại học nửa năm tại Mỹ, đúng lúc có kỳ nghỉ lễ Giáng Sinh, cũng không có việc gì làm, cậu liền mua vé máy bay trở về thành phố SC.

Mới xuống sân bay, quần gia Tăng gia đã đến đón. Khi mẹ sinh ra Tăng Nữ đã qua đời, ba là viện trưởng bệnh viện tổng hợp thành phố SC, công tác luôn bận rộn, Tăng Nữ đã sớm thành thói quen, lên xe xong ngay lập tức liên hệ hai thằng bạn tốt.

Trần Hàn cùng Phó Hiến là anh em nối khố chơi thân từ bé. Hai nhà Trần Phó tuy rằng có tiền, nhưng không có cách nào so sánh được với Tăng gia, vì lẽ đó Tăng Nữ trở thành đại ca của bọn họ.

“Đại ca, nước Mỹ có gì vui không, nói cho tụi em nghe chút đi, chúng em ở nơi này không có chuyện gì để hóng hết chán muốn chết hà.” Hẹn gặp bên trong PUB, nhìn qua cả ba người hoàn toàn là bộ dáng thiếu niên bất lương.

“Đúng rồi, đúng rồi, đại học quá nhàm chán đi, có phải nước Mỹ chơi rất vui không, nghe nói bọn con gái nơi đó đều rất phóng khoáng.” Phó Hiến mở miệng hỏi dò.

“Ếc... Cũng tốt đó, nhưng cũng rất tẻ nhạt.” Tăng Nữ uống hớp rượu, dáng vẻ phóng đảng bắt kham, diện mạo đáng yêu hình thành đối lập rõ ràng.

“Haizz, khó lắm đại ca mới trở về, chẳng lẽ chúng ta cứ uống rượu rồi kêu mấy cô em gái vượt qua giai đoạn này sao? Kiểm chuyện nào đó chơi đùa đi.” Nói chuyện chính là Trần Hàn.

“Cũng không phải là không có, chỉ sợ các cậu không có can đảm làm mà thôi.” Tăng Nữ đôi môi anh đào không tự nhiên vung lên, lộ ra nụ cười khẩy nhìn qua rất ngậy thơ hồn nhiên.

“Ý? Có kích thích thú vị không? Nếu có tụi em đương nhiên muốn làm rồi!” Trần Hàn cùng Phó Hiến nở nụ cười hiểu ý. “Vậy khi nào bắt đầu?”

“Kiểm ngày không bằng xung đột, chọn ngày hôm nay đi.” Tăng Nữ uống một hơi cạn sạch ly rượu trên tay, con mắt lưu lượng dần dần hiện ra màu sắc quỷ dị.

Vào sáu giờ chiều siêu thị tiện lợi cũng không có nhiều người qua lại, Nghiêm Tư Cẩn thừa dịp này ngồi bên quầy hàng, tính toán số hàng ngày hôm qua mình bán được.

“Hoan nghênh quý khách.” Cửa siêu thị tự động mở ra, phát ra âm thanh nghênh đón khách hàng.

“Hoan nghênh...” Nghiêm Tư Cẩn đặt bút xuống ổn định kính mắt trên mũi, đứng lên dự định đón khách, nhưng lời còn chưa kịp nói hết đã bị tình huống trước mắt dọa ngậy người.

“Không được kêu!” Hai người đeo mặt nạ ông già Noel cầm dao vọt tới quầy hàng bên cạnh, còn có một người đứng ở ngoài cửa, hướng phía ngoài nhìn ngó xung quanh.

“Mấy người, các người... Tính làm gì?” Nghiêm Tư Cẩn là người nhã nhặn đáng vẻ thư sinh, nhất thời không cách nào phản ứng được đây đến tột cùng là phát sinh chuyện gì.

“Phí nhiều lời như thế để làm gì, đây là cướp đoạt đó ông có biết không? Mẹ nó!” Một người cầm dao hung tợn cảnh cáo, tuy rằng giọng nói đã qua xử lý, nhưng Nghiêm Tư Cẩn suy đoán cái người nói chuyện này chính là giọng đàn ông.

“Trước tiên đem cửa siêu thị đóng lại.” Một người khác cầm dao đứng ở quầy bên cạnh nam nhân ung dung thông thả lên tiếng, so với người kia trấn định hơn rất nhiều, “Nút công tắc ở ngay bên cạnh ông, không muốn chết nhanh chóng đóng cửa lại.”

Cái người vừa rồi khẩu khí khá là tương đối lập tức nhảy đến bên người Nghiêm Tư Cẩn, dùng dao kề vào cổ anh, “Nhanh lên, đóng cửa lại!”

Dao đặt trên cổ, Nghiêm Tư Cẩn thư sinh yếu đuối, không thể làm gì khác hơn là đưa tay bấm nút, đóng lại cửa siêu thị tự động.

“Để em lại đó xem một chút coi có gì đáng giá để cướp.” Người nam nhân đứng cạnh cửa yên lòng hướng đến kệ tủ ngay trước mặt, “Cái siêu thị nhỏ xíu này, không biết có gì để lấy không nhỉ?”

“Mẹ nó, nhanh chóng đi làm.” Cái người cầm dao kề vào cổ Nghiêm Tư Cẩn tiếp tục nhểch mắng ồn ào, còn cái người mệnh lệnh Nghiêm Tư Cẩn đóng cửa vẫn không lên tiếng, đứng ở một bên.

Thế là, Nghiêm Tư Cẩn lặng lẽ đưa tay móc vào trong túi áo di động của anh đang đặt ở nơi đó. Phải nhanh chóng báo cảnh sát, tất cả sẽ không sao rồi!

“Ông muốn làm gì?” Tay Nghiêm Tư Cẩn mới đụng tới thân máy, liền bị sức mạnh to lớn đẩy ra ngoài, dùng sức mà xoay ngược lại, hầu như muốn vặn gãy tay anh.

“Hử?” Nam nhân dùng dao kề cận cổ Nghiêm Tư Cẩn phản ứng lại, một quyền hướng về bụng Nghiêm Tư Cẩn đánh tới, Nghiêm Tư Cẩn kêu “A” thảm thiết một tiếng, thiếu chút nữa đã ngã xuống.

“Nghĩ muốn báo cảnh sát sao? Hử?” Nam nhân bắt lấy tay Nghiêm Tư Cẩn tựa hồ đã bị chọc giận, “Đem quần áo cởi hết ra, đồ phải làm hư mọi chuyện! Nhìn ông bộ dạng ngu ngốc này, có lột sạch sẽ chạy ra bên ngoài kêu cứu cũng không dám!”

“Anh.....” Nghiêm Tư Cẩn giật mình, thế nhưng số mệnh của anh nằm trên tay ba người đang đeo mặt nạ, căn bản anh không có cơ hội phản kháng.

“Có nghe không, mau cởi ra!” Nam nhân đánh lên bụng anh không khách khí xé rách quần áo Nghiêm Tư Cẩn.

“Đừng chạm vào tôi!” Nghiêm Tư Cẩn la lên, “Tôi tự cởi.”

Cho dù có chút xấu hổ ngại ngùng, Nghiêm Tư Cẩn vẫn từ từ cởi quần áo của mình, cuối cùng chỉ còn lại cái quần lót.

“Được rồi, không cần cởi.” Nam nhân mệnh lệnh anh cởi quần áo ngăn cản nói, “Nhìn ông như vậy còn có thể làm gì, tôi không muốn nhìn thấy ông trần truồng ngay trước mặt.”

Cứ như vậy, Nghiêm Tư Cẩn ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, sinh mệnh cùng tôn nghiêm đều bị ba người nắm trong tay, “Các người muốn tiền đúng không? Tất cả nằm trong ngăn kéo, các người muốn bao nhiêu thì cứ lấy.”

“Ha? Cái lão què mùa này nghĩ chúng ta cần tiền?” Nam nhân đánh qua Nghiêm Tư Cẩn khoa trương cười to, “Ê, có tìm được đồ gì thú vị không?”

Nam nhân mệnh lệnh Nghiêm Tư Cẩn cởi quần áo ngồi ở chỗ Nghiêm Tư Cẩn mới ngồi qua, giống như đại ca giám sát Nghiêm Tư Cẩn cùng hai nam nhân khác.

“Má ơi, sao nơi này bán nhiều bao thế?” Nam nhân đi dạo ở các gian hàng cao giọng lên tiếng.

“Mày không biết mất mặt à, nhìn thấy áo mưa còn la hét ầm ĩ như vậy!”

“Đệt, cái siêu thị này không có đồ nào tốt cả, chỉ có mấy mặt hàng này là hữu dụng nhất.”

“Mày ngu à, nếu không có bao, thì làm sao tụi con gái mua về, ý tứ quá rõ ràng rồi còn gì.”

“Cũng đúng... Có điều sao cái siêu thị này ngay cả nhân viên tiếp thị cũng không có, chỉ có lão què mùa này? Vốn cứ tưởng sẽ có em gái xinh đẹp tươi rói mơn mớn, còn tính làm mấy hiệp trong này.”

Nghiêm Tư Cẩn nghe thấy bọn họ nói chuyện thô lỗ vô lễ, khó có thể chịu đựng, nhưng cũng bó tay hết cách.

“Đúng rồi, đại ca, em nghe nói, nam nhân cùng nam nhân có thể làm đó, anh ở bên kia nửa năm, có chơi đùa qua với ai chưa?”

Nam nhân đang ngồi đột nhiên phát ra tiếng cười lạnh, “Ha? Cậu có hứng thú sao? Sao không lại đây tự mình thử nghiệm?”

“Í ẹ, em đây không thích đâu, nam nhân cùng nam nhân, tởm muốn chết, hơn nữa em nghe nói làm chỗ đó nếu không sạch sẽ rất dễ nhiễm bệnh!”

“Nhưng tôi cũng nghe người khác nói cái mông của nam nhân vừa khít lại chặt, so với nữ nhân làm còn thích hơn nhiều!”

“Nghe nói, nghe nói, cứ nghe nói thì làm ăn được gì? Phải thử mới biết chứ!”

“Nếu có khí phách, cậu tự đi tìm nam nhân khác mà làm!”

“Em không muốn đâu, nghĩ đến thôi đã thấy tởm muốn chết, hơn nữa em cũng không biết phải làm sao. Đại ca, anh lợi hại như thế, cái gì cũng biết, nhất định đã hưởng qua mùi vị mông nam nhân rồi chứ?”

Cái người đeo mặt nạ được xưng là “Đại ca” biểu tình có hơi động đậy một chút đúng là có thật, những ngày ở nước Mỹ cậu chỉ tầm hoan mua vui, tiêu xài nhân sinh cùng tiền tài, hàng đêm có những cuộc đêm xuân cũng không phải là không có, chỉ duy nhất có điều chưa từng chân chính chạm qua nam nhân.

Cậu không phải đồng tính, đối với thân thể nam nhân cũng không có hứng thú, ngược lại chỉ muốn thỏa mãn nhu cầu sinh lý, tìm một nam nhân cơ bắp rắn chắc còn không bằng tìm nữ nhân mềm mại như bông sẽ càng thoải mái hơn. Đương nhiên, về điểm này cậu vẫn chưa nói cho mấy người bằng hữu kia nghe lúc mình ở bên nước Mỹ sinh hoạt ra sao.

Nhưng mà, hiện tại cậu lại được hai người bằng hữu ngay từ nhỏ đã sùng bái kích thích chính mình. Hai người đó còn hồ ngôn loạn ngữ nói chuyện cùng nhau, người đeo mặt nạ che lại vẻ mặt càng khó coi.

“Đại ca, anh sao vậy? Có phải trong phương diện này vẫn chưa có kinh nghiệm? Haizz... Em còn tưởng rằng đại ca rành rẽ hiểu biết ba cái này lắm chứ.”

Tuy rằng hai nam nhân đeo mặt nạ tôn xưng cái người đang ngồi là đại ca kia, nhưng người thành thật như Nghiêm Tư Cẩn, cũng nghe ra được bên trong câu nói này khiêu khích nồng đậm cùng ý vị cười nhạo.

“Bớt nói nhảm! Muốn lấy cái gì thì mau chóng lấy nhanh!”

“Đệt, sợ cái gì, cho dù cảnh sát có thật sự đến đây, cũng không có gì đáng sợ. Đại ca, sao anh lại sợ phiền phức đến như vậy?”

“Câm miệng.” Người nam nhân đang ngồi tại chỗ vụt đứng lên, tư thái ngẩng cao đầu, nhưng khẩu khí có chút trầm, “Nếu cậu thật sự muốn chơi nam nhân, lần sau tôi sẽ dẫn cậu đến gay bar chơi.”

“Vậy thì có nghĩa lý gì, tất cả đều có thể dùng tiền mua được. Loại nam nhân chân thật như thế này đặt ở dưới thân chà đạp mới sung sướng, mới có thành tựu thỏa mãn chứ!”

“Hừ, thành tựu thỏa mãn? Vậy có muốn tôi bắt mấy nam nhân thuần khiết đến để cậu cưỡng hiếp không?”

Nghiêm Tư Cẩn nghe ba người đối thoại dơ bẩn, hận không thể bịt chặt lỗ tai mình, chỉ cảm thấy ba người này phẩm chất quá thấp hèn quá ác độc.

“Chuyện này không cần thiết, nơi này không phải có sẵn mặt hàng tươi sao?” Trong tiếng cười không có ý tốt, Nghiêm Tư Cẩn chợt phát hiện tất cả các con mắt đều tề tựu trên người mình, có chuyện gì vậy?

“Hắn?” Được gọi là “Đại ca” khẩu khí bất chợt lạnh xuống, “Quên đi, đừng gây chuyện nữa.”

“Em rất muốn!” Trong phút chốc, một bóng người đột nhiên nhào lên người Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị ấn xuống trên mặt bàn, quần lót từ phía sau đột nhiên kéo xuống tận đầu gối.

“Anh, anh làm gì vậy! Dừng tay!” Nghiêm Tư Cẩn liều mạng giãy dụa, thân thể vụng vọ muốn tránh thoát đối phương áp bức.

“Câm miệng!” Tóm lấy đồ vật nào đó nhét vào trong miệng Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn càng hoảng hốt, liều mạng vụng vọ, anh gấp đến độ nhấc chân lên, hướng về hai chân người đứng phía sau đá một cú.

“Á!” Một tiếng hét thảm, Nghiêm Tư Cẩn được buông lỏng, anh biết chính mình đã trúng họa mi của nam nhân kia.

“Con mẹ nó, lão quê mùa này dám đá tao! Muốn hại tao đoạn tử tuyệt tôn đúng không?” Khẩu khí hung ác, đầu Nghiêm Tư Cẩn bị đập xuống mạnh mẽ về hướng mặt bàn, anh đau đến nỗi phát sinh tiếng rên rỉ nghẹn ngào.

“Ông cho rằng đá như vậy thì tôi đây không dám chơi ông, có đúng không? Quả là quá ngây thơ!” Giọng nói đầy hung dữ, Nghiêm Tư Cẩn cảm giác phía sau thân thể mình có một vật gì đó rất to lớn lạnh lẽo đang được tuốt liên hồi.

Anh đột nhiên ngẩng đầu hướng về phía sau nhìn lại, đó là họa mi của nam nhân không khác biệt gì so với một bình chocolate nhỏ đặt trong kệ hàng! Nghiêm Tư Cẩn mở to mắt, điên cuồng giãy giụa.

“Trần... Cái này không đùa giỡn được đâu.”

“Đại ca, em đây rất nghiêm túc. Tên nhà quê này có cái mộng không tẻ, rất co dãn, em khẳng định chưa từng bị thằng đàn ông nào chơi qua. Em vốn chỉ muốn dọa lão thôi, nhưng không ngờ lão dám đá em bị thương, em lại càng muốn lão ném trái tư vị mộng mình khi bị đâm sẽ như thế nào!”

“Đủ rồi!” Thanh âm tăng cao lên tám độ.

“Không được! Em nuốt không trôi cơn tức giận này! Anh là đại ca em, phải thay em giáo huấn lão, tàn nhẫn làm lão đi!”

“Đúng, anh là đại ca của chúng em, anh tới đi!” Một giọng nam khác cũng ồn ào hô lên.

Nghiêm Tư Cẩn liều mạng chảy nước mắt, đầu trái phải lay động, gắt gao nhìn thẳng cái người kêu là “Đại ca” kia, biết ngoại trừ cậu ra không ai có thể cứu mình.

“Đại ca, đến giờ phút này mà anh còn do dự cái gì nữa! Có cái gì phải sợ, tên quê mùa này không quen biết chúng ta! Chỉ trách lão vận khí không tốt!”

“Đúng đó, đại ca, mau nhanh lên một chút, chúng em ủng hộ anh!”

“Đại ca, tiến lên chịch lão đi.”

“Làm hấn làm hấn.”

Trong tiếng ồn ào không gián đoạn, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy thế giới bắt đầu vỡ nát, tất cả đều điên rồi, ánh mắt anh khẩn cầu nam nhân kia, chỉ hy vọng cậu buông tha chính mình.

Nhưng mà, người kia chỉ đưa tay che đi con mắt của anh, vòng tới phía sau anh. Sau đó, bên tai Nghiêm Tư Cẩn truyền đến âm thanh khóa kéo quần.

Mông bị người dùng lực vặn bung ra, họa mi nóng bỏng đặt bên ngoài hậu phương.

Nghiêm Tư Cẩn càng dùng sức lực lớn hơn vặn vẹo giấy dứa, nhưng phần eo đã bị đè lại, sau đó, họa mi hùng lực đâm vào bên trong anh!

Không được! Nghiêm Tư Cẩn như điên rồi lắc đầu nguầy nguậy, phía sau đau muốn chết đi, thân thể bị xé thành hai nửa, người phía sau cũng đồng dạng không dễ chịu gì, nhưng vẫn mạnh mẽ cắm vào chỗ sâu nhất.

Giữa hai chân chảy xuống chất lỏng ẩm áp, đầu óc Nghiêm Tư Cẩn trong nháy mắt trống rỗng, thân thể đã không còn là của chính mình..... Động tác thọc vào rồi lại rút ra cướp đi toàn bộ sức lực của anh, thân thể hoàn toàn bị xé rách.....

Tuy rằng làm qua loa, nhưng nhìn hạ thân nam nhân chảy máu đáng vẻ ngã vào bên trong quần, ba nam nhân đeo mặt nạ chợt phát hiện mình làm có chút quá đáng.

“Đại ca, anh, không biết thương hoa tiếc ngọc nha.....”

“Không phải do các cậu yêu cầu sao? Đủ rồi, đừng nói nhảm! Đi mau, đỡ bị người khác phát hiện.”

“Dạ.”

Ba nam nhân đeo mặt nạ vào siêu thị tiện lợi cướp đoạt, nhưng không lấy vật nào hết liền nhanh chóng rời đi. Rất nhanh, bóng dáng của ba người biến mất trong bóng đêm mờ mịt.....

Hết chương 1.1

===

Tác giả có lời muốn nói

Phi thường phi thường áy này mới chịu đổi mới, đối với chính mình cũng không ôm mong chờ gì.

“Đông Dương” là truyện do chính tôi lên ý tưởng liền viết, nhưng tốc độ thật ngại quá vẫn còn rất chậm chậm lắm.

Thế là, trước cứ sửa lại truyện này cái đã, nếu cảm thấy truyện này có ấn tượng, là do hai năm trước tôi đã bắt đầu viết nó, cái kết thúc tôi vẫn chưa công khai và vẫn luôn sửa chữa lại nó, lần này đã là lần thứ ba sửa lại.

Cá nhân tôi rất thích câu truyện này, nhưng là (vẫn quyết định tính lược N chữ).

Truyện này đã có trên thân V, cơ bản quyết định giá là 11.20.

Như vậy xem ra, cuối năm nay tôi có thể từ “Sửa chữa văn cũ” chuyển thành “Đổi mới tân văn” khả năng vẫn tính là rất nhỏ.

Thượng đế phù hộ! Xin ban cho con thời gian!

2. Chương 1-2

Thời tiết càng ngày càng lạnh, Nghiêm Tư Cẩn đứng bảy giờ mở cửa siêu thị tiện lợi, đại khái đảo qua nhìn mặt đất xong, ngẩng đầu nhìn một chút giấy thông báo tuyển dụng quảng cáo.

Vốn siêu thị này không lớn lắm, Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa nghĩ tới muốn thuê nhân viên tiếp thị hỗ trợ, nhưng ba ngày trước trải qua cơn ác mộng kia, anh vẫn muốn tuyển mộ một người hỗ trợ quản lý siêu thị, cũng tiện thể phòng ngừa chuyện như vậy phát sinh một lần nữa. Nhưng đã qua ba ngày, vẫn chưa có người nào đến đây tuyển dụng.

Vợ Nghiêm Tư Cẩn năm năm trước đã qua đời, anh dùng số tiền tích trữ mà hai vợ chồng tích góp mở rộng tiệm tạp hóa, một năm trước đã dựng xong “Siêu thị tiện lợi vì dân”. Bây giờ anh chỉ còn một mình, cũng coi như tự mình trải qua. Phần tử trí thức xuất thân như anh cũng không cảm thấy thắng ngày trôi qua này có bao nhiêu gian nan.

Chỉ là..... Cơn ác mộng đáng sợ ba ngày trước vẫn cuốn lấy anh, anh không thể báo cảnh sát, không thể đi bệnh viện, cũng không thể nói cho bạn bè biết, chỉ có thể tự chính mình miễn cưỡng quan tâm lấy mình. Cho đến bây giờ, hạ thân vẫn còn đau nhức, bước đi cũng không thể dùng tốc độ quá nhanh.....

Sau khi về nước lại ở trong PUB chơi cả một buổi tối, Tăng Nữ cảm thấy rất mệt, tài xế trong nhà cũng không đến rước. Anh tiện tay ngăn cản một chiếc xe, nhắm mắt lại, chờ trở lại biệt thự Tăng gia.

Buổi sáng cỡ tầm khoảng tám đến chín giờ, xe đi lại rất nhiều, kẹt xe trên đường cũng là điều đương nhiên. Tăng Nữ lười biếng đưa đầu hướng ra ngoài cửa sổ. Thiếu niên mười tám tuổi đang trong thời kỳ phản nghịch, luôn thích tìm những chuyện thú vị cùng mạo hiểm, cho dù có ở nước Mỹ hay trở về nước, cậu vẫn chưa tìm thấy sự tình nào có thể gây hứng thú đến cho mình.

Hai con mắt vừa to vừa tròn xuyên thấu nhìn qua cửa kính xe, nghiêm túc đánh giá thế giới bên ngoài, đáng vẻ ăn không ngồi rồi. Nhưng mấy phút sau, đôi mắt hổ phách trong suốt mỹ lệ phát ra ánh sáng.

Nam nhân kia từ trong siêu thị đang nhặt lên món đồ nào đó, khoa trương hơn chính là, thời điểm nhấc chân, hai chân vẫn còn đang phát run, tư thế thật quái lạ.

Tăng Nữ không nhịn được phì cười ra tiếng, ba ngày trước cũng chỉ nhất thời tìm kích thích, cùng Trần Hân, Phó Hiến đi “Cướp bóc” siêu thị. Mặc dù đối với nam nhân không có hứng thú, khi cùng làm tình với

nam nhân kinh nghiệm chỉ là số không tròn trĩnh, nhưng thân là đại ca Tăng Nữ chính mắt thấy đàn em bị đá thương tổn, lại gặp Trần Hàn cùng Phó Hiến xem kịch vui ồn ào không ngớt, từ không dễ dàng yếu thế đầu óc cậu liền nóng lên, quyết tâm, liền chịch nam nhân kia.

Tuy cũng từng lo lắng sẽ không làm ra chuyện phiền phức, nhưng khi làm tình cùng nam nhân cũng không lo lắng sẽ mang thai. Tăng Nữ cũng không cảm thấy có cái gì đáng sợ, huống chi lão nam nhân kia chỉ một thân một mình, vẫn còn theo khuôn phép cũ đáng vẻ cấm dục, cậu làm như thế coi như cho anh nếm thử mùi vị khai trai đầu tiên vậy.

Không có kinh nghiệm cùng nam nhân lên giường, Tăng Nữ vừa mới bắt đầu liền xông vào thân thể đối phương, bị kẹp đau muốn chết, nhưng “Cường bạo một nam nhân so với mình lớn tuổi hơn rất nhiều” cũng khiến cho cậu có thành tựu thỏa mãn muốn chinh phục cùng ngược đãi, cậu cũng không cần để ý cảm thụ của đối phương cho dù có tàn nhẫn thọc vào rút ra, phát tiết dục vọng, tư vị cũng không tệ lắm, xác thực rất chặt rất nóng. Chỉ là không nghĩ tới nam nhân nhìn cũng không còn trẻ nữa sẽ để lại di chứng như thế này.

“Ha ha.....” Tăng Nữ cười đến quái dị, cảm thấy chuyện này vẫn đúng là rất thú vị, “Tài xế, dừng xe, tôi muốn xuống đây.”

Tăng Nữ xuống xe đi tới “Siêu thị tiện lợi vì dân” nhìn lên cửa, khi thấy tờ quảng cáo tuyển mộ nhân viên. Nghĩ đến có thể nam nhân tự mình muốn thuê người bảo vệ đây mà, Tăng Nữ phát hiện một chuyện cực kỳ thú vị.

Trở lại nói cho bọn Trần Hàn biết, sau khi xong Tăng Nữ mới xoay người rời siêu thị, đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên bầu trời dội xuống cơn mưa tầm tã.

Tăng Nữ không ngờ vận may của mình lại kém đến như vậy, sắc mặt nhìn rất khó coi, đang do dự có nên hay không tiến vào siêu thị trú mưa, cửa chính liền mở ra, nam nhân bước đi khó khăn kia từ bên trong đi ra, trên mặt có chút thần sắc lo lắng.

“Không mang theo dù phải không? Vào đây tạm trú mưa đi đã.” Nghiêm Tư Cẩn ôn hòa cười, đưa tay ra muốn bắt chuyện thiếu niên xa lạ này, nhưng bởi vì cơn ác mộng ba ngày trước lại đưa tay dừng ở không trung.

Chỉ do dự một giây, trên mặt Tăng Nữ lập tức treo lên vẻ mặt cảm kích, “Dạ!”

Hai đôi mắt to tròn long lanh trong nháy mắt cười thành hai vầng trăng lưỡi liềm, phảng phất như đứa trẻ không rõ sự đời.

“Có lạnh không, uống chút nước ấm nào.” Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy thiếu niên trước mặt này nhìn đáng yêu lại ngoan ngoãn, không nhận được quan tâm hỏi nhiều hơn một chút, “Chắc ngoài trời lạnh lắm, sắc mặt em không được tốt.”

Tăng Nữ nhận lấy ly nước, âm thầm nở nụ cười, sắc mặt không dễ chịu vì chơi cả đêm ở PUB, nhưng cậu mới vừa trưng ra vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên trước mặt nam nhân ngu ngốc này, hiện tại lại không muốn đánh vỡ thiết lập “Thiếu niên ngây thơ”.

Nghiêm Tư Cẩn không đợi được thiếu niên lên tiếng cho rằng cậu không muốn trả lời, nụ cười trở nên cứng ngắc, liền xoay người đi đến quầy hàng tiếp tục tính toán.

Tăng Nữ không nghĩ tới nam nhân không dự định hỏi lại, trong lòng sinh ra cảm giác không vui, con mắt hơi chuyển động, nghĩ còn có cái gì có thể “Hấp dẫn” sự chú ý của nam nhân này.

“Thật ra..... Em.....”

“Hả?” Nghiêm Tư Cẩn dừng chân, đưa mắt nhìn đến trên người thiếu niên rất nhu nhược, trong lòng phỏng chừng đối phương vẫn còn là học sinh, “Có vấn đề gì sao?”

“..... Thật ra em mới vừa chạy trốn ra khỏi nhà.” Tăng Nữ cố ý cúi đầu xuống, đem giọng mình ép xuống trở nên yếu ớt, trong lòng cậu không khỏi khen thưởng kỹ thuật diễn cùng sức sáng tạo của mình quá xuất sắc.

“Trốn?!” Nghiêm Tư Cẩn lập tức trở về bên người thiếu niên xa lạ này, “Trong nhà em xảy ra chuyện gì?”

“Dạ.....” Tăng Nữ từ từ ngẩng đầu lên, bên trong hốc mắt tích đầy ánh sáng lấp lánh, nhìn chăm chú về mặt nam nhân căng thẳng, “Ba mẹ em rất ghét em, hai người đó không thích em, cả hai người.....”

Chẳng lẽ là ngược đãi? Trong đầu Nghiêm Tư Cẩn lập tức liên tưởng đến lời giải thích không tốt đẹp này, anh chưa bao giờ trải qua sự tình này nhưng nó lại trải qua trên người thiếu niên đáng yêu như thế này sao?

Tăng Nữ nhìn thấy vẻ mặt Nghiêm Tư Cẩn không tin tưởng, trong lòng không ngừng cười nhạt, cậu sợ Nghiêm Tư Cẩn không tin mình, liền học theo những cô gái mà cậu đã từng vứt bỏ khóc lên rầm rức, “Hu hu hu.....”

Bị một thiếu niên xa lạ lại cao hơn chính mình gối đầu lên vai, Nghiêm Tư Cẩn thân thể cứng ngắc nửa ngày, nhưng nghe tiếng khóc đối phương vô cùng bi thảm, anh lập tức quên đi cơn ác mộng khi tiếp xúc gần với nam nhân khác, đưa tay vỗ lên lưng đối phương.

“Được rồi, đừng thương tâm, rời đi nơi đó là tốt rồi.” Nghiêm Tư Cẩn không biết phải làm sao an ủi thiếu niên, liền nói tiếp, “Ngoan, không sao rồi.”

Tay Nghiêm Tư Cẩn ôn nhu phủ lên lưng Tăng Nữ, Tăng Nữ không còn khóc nữa, chỉ làm bộ phát ra âm thanh thút thít, nhưng không biết tại sao, khi tay Nghiêm Tư Cẩn chạm vào trên lưng mình, trong nháy mắt tâm tâm cậu run lên mãnh liệt, trước mắt lại hiện ra tình cảnh ba ngày trước.

Thời điểm tiến vào nam nhân vốn không có dự vọng cùng khoái cảm, như vậy tâm tình trong lòng mãnh liệt có phải là hối hận cùng xin lỗi? Tăng Nữ âm thầm lắc đầu, cậu không cần cùng bất luận kẻ nào nói lời xin lỗi, chỉ có thể trách nam nhân này vận khí không tốt mà thôi.

Nghiêm Tư Cẩn cảm nhận được trong lòng đối phương mãnh liệt giãy dụa, ngữ khí khinh nhu, “Em năm nay bao nhiêu tuổi?”

“Mười tám.....” Tăng Nữ hồi thần trở lại, thấp giọng trả lời.

“Ừ..... Đã thành niên rồi đi.”

“Dạ.” Tăng Nữ không biết từ đâu có ý nghĩ này, đưa tay nắm lấy cánh tay đối phương, không ngờ so với cậu dự đoán lại gầy đến như vậy, như là gà con sợ rời đi gà mái, cậu nắm lấy thật chặt, vẻ mặt như cầu cứu.

“Vậy em có muốn ở lại chỗ này giúp anh làm việc không?” Nghiêm Tư Cẩn miệng không khống chế được lấy ra kiến nghị, trong nội tâm cũng hoảng hốt chính mình đối với thiếu niên này rất có hảo cảm.

Tăng Nữ ngẩng đầu lên, vẻ mặt không hiểu nhìn kỹ Nghiêm Tư Cẩn, “Ý của anh là.....”

“Ừ. Vừa lúc anh muốn tìm nhân viên đến phụ giúp trông coi siêu thị, một người như anh không thể quán xuyến hết cả siêu thị được.” Nghiêm Tư Cẩn giải thích, nhìn đối phương đôi mắt sáng lấp lánh, anh nhìn không được cảm thấy thiếu niên này tương mạo quá xinh đẹp, nhưng khi thấy đứa nhỏ có hoàn cảnh “Bi thảm”, anh lại càng đồng tình đối phương hơn.

Tăng Nữ không hiểu sao Nghiêm Tư Cẩn dễ dàng bị gạt đến thế. Cậu nhất thời quên phản ứng, sớm đã quen thói nói dối cậu đối với Nghiêm Tư Cẩn để bị lừa gạt như vậy vẫn là lần đầu tiên trải nghiệm qua.

“Nếu em không muốn anh cũng không ép, anh chẳng qua cảm thấy, một mình em từ trong nhà trốn ra đến đây, cần một phương pháp mưu sinh.....” Nghiêm Tư Cẩn thấy đối phương không cảm xúc, cho rằng đối phương hiểu lầm cái gì đó, liền nhanh chóng giải thích.

“Dạ.” Tăng Nữ đầu óc thông minh còn không rõ đến tột cùng có nên đáp ứng hay không, nhưng trong miệng đã đưa ra câu trả lời. Nửa phần ảo não rất nhanh liền bị “Có lẽ sẽ là một trò chơi vô cùng thú vị” thay thế.

Cậu lộ ra nụ cười sau cơn mưa trời lại sáng, “Cám ơn anh.”

Thiếu niên đôi mắt cùng nụ cười phát sáng khiến Nghiêm Tư Cẩn có chút quần bách, anh ngại ngần sờ sờ lên mũi mình, “Không có gì, anh tên Nghiêm Tư Cẩn, em gọi là gì?”

Tăng Nữ đã bắt đầu dần thân vào lời dối trá, cậu không chút suy nghĩ, thuận miệng đáp, “Tiểu Ngưu.”

Nghiêm Tư Cẩn thiên tính thiện lương, cũng là người thích giúp đỡ người khác. Từ lúc còn đi học cho đến khi tốt nghiệp, đi làm, kết hôn, tuy rằng Nghiêm Tư Cẩn chưa từng trải qua bao nhiêu sóng gió, nhưng ít ra cuộc sống bình yên, đơn giản vui sướng, bởi vì chưa từng trải qua nhiều chuyện đáng sợ, anh chưa từng nghĩ tới một thiếu niên mười tám tuổi sẽ có bao nhiêu nguy hiểm gây ra cho chính mình.

Biết tùy tiện tin tưởng một người xa lạ là điều không nên, muốn cẩn thận hỏi một chút chuyện trong nhà Tiểu Ngưu, nhưng vừa nhắc tới, nhìn thấy Tiểu Ngưu vẻ mặt muốn khóc, Nghiêm Tư Cẩn lại nuốt câu hỏi vào trong, cảm thấy mình lo xa quá rồi, Tiểu Ngưu ngây thơ đơn thuần như vậy, hơn nữa so với mình còn nhỏ hơn mười mấy tuổi, đùa nhỏ như vậy sẽ làm ra chuyện xấu gì chứ?

Từng có một chút nghi ngờ nhưng khi thấy Tiểu Ngưu không ngừng mỉm cười nó liền dần dần biến mất.

3. Chương 1-3

Đã qua ba ngày, Tiểu Ngưu đến làm công trong siêu thị của Nghiêm Tư Cẩn. Bởi vì nghĩ đến cảnh ngộ “Bi thảm” mà đối phương đã từng trải qua, Nghiêm Tư Cẩn dọn một khu nhỏ trong góc siêu thị, để Tiểu Ngưu ở lại. Anh thì vẫn như cũ nghĩ ngơi ở trên lầu siêu thị.

Trong cuộc sống không quen biết một người nào hết, nói không khó chịu là nói dối, nhưng Nghiêm Tư Cẩn là người thành thật thật sự không nghĩ ra một thiếu niên chỉ mới mười tám tuổi sẽ đối với mình làm ra chuyện xấu gì, anh không có tiền lại là người bình thường, muốn mò chỗ tốt lại càng không có. Thế là, tính cách càng ngày càng thấp.

Tầng Nữ diện mạo tinh xảo đẹp trai, gương mặt lả lướt lung linh, làn da sạch sẽ trong suốt, trắng nõn đến nỗi có thể nặn ra nước. Đôi mắt to tròn linh động, nhìn như chú mèo con, người như vậy đứng ở trong siêu thị, gương mặt tươi cười hoan nghênh tiếp khách, khiến siêu thị mấy ngày nay ăn nên làm ra.

Nghiêm Tư Cẩn đối với điều này cao hứng vô cùng, cảm thấy thiếu niên ngoan ngoãn lại chịu khó thật sự khiến mọi người yêu mến, dần dần buồng xuống phòng bị cùng sự hoài nghi, những ngày ác mộng trước đó cũng bị anh khóa lại đưa vào nơi ký ức sâu xa.

Tầng Nữ là con trai cưng của viện trưởng, sinh hoạt phú quý, là tiểu thiếu gia nhà quyền quý, cậu không quen làm việc nặng nhọc, cũng không có khả năng giống như những gì Nghiêm Tư Cẩn cho rằng cậu có phẩm chất “Chịu khó”, cậu chỉ giống như một người bán hàng đứng ở bên quầy giúp Nghiêm Tư Cẩn tính tiền, hoặc đứng ở trước cửa siêu thị hoan nghênh đón khách, cậu chỉ nghĩ rằng “Nhất thời hứng khởi” mà làm thôi.

Chỉ ít ba ngày nay, Tầng Nữ đối với chính mình chơi trò “Tiểu Ngưu dưỡng thành” hết sức là say mê, cậu từ “Tầng Nữ” nhà có tiền là tiểu thiếu gia biến thân thành thiếu niên “Tiểu Ngưu” đáng thương bị ba mẹ ngược đãi mà bỏ nhà trốn đi, cậu ở quốc nội buồn chán trong những ngày này lại cảm thấy thú vị đi rất nhiều. Nhìn lão nam nhân bị chính mình lừa xoay vòng vòng, đối với mình cảm tình càng ngày càng sâu sắc, cảm giác này khiến Tầng Nữ cực kỳ vui vẻ.

Bởi vì tuổi trẻ vô tri, cậu không cảm thấy đem tình cảm của người khác nắm trong lòng bàn tay chơi đùa là có bao nhiêu tàn nhẫn. Cậu sắm vai một thiếu niên đáng thương yếu đuối, thu được nhiều cảm tình cùng sự quan tâm, nhưng quay đầu lại chỉ là một lời nói dối mà thôi. Cậu cũng không cảm thấy hổ thẹn, chỉ kết luận rằng đó chỉ là chơi cho vui.

“Tiểu Ngưu, nghỉ ngơi chút, vào đây ăn cơm trưa.” Nghiêm Tư Cẩn đứng trên lầu ở trong phòng bếp làm đồ ăn, bưng đến dưới lầu cho Tầng Nữ ăn.

“Thơm quá à

” Tầng Nữ bận rộn nửa ngày, không gặp được chuyện gì thú vị, bụng đã sớm réo lên từ lâu, cậu đầy mặt hứng khởi chạy vội tới trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, “Em đói đến nỗi bụng trễ xuống đất rồi.”

“Vậy thì nhanh ăn đi.” Nghiêm Tư Cẩn cười ôn nhu, nhìn chăm chú trên mặt đối phương nụ cười hồn nhiên, hai con mắt đối với đồ ăn chợt lóe lên, như con mèo nhỏ lẻ loi đói bụng khi bắt gặp đồ ăn ngay trước mặt.

Tằng Nữ không phải chưa từng ăn qua sơn hào hải vị, nhưng giống như Nghiêm Tư Cẩn làm cơm lại rất là ít, khẩu vị thanh đạm lại ôn hòa, tựa như Nghiêm Tư Cẩn vậy, tinh khiết thiện lương. Trải qua mấy ngày, Tăng Nữ cũng dần đối với loại khẩu vị này tăng lên không ít hảo cảm.

Nghiêm Tư Cẩn cầm ghế để xuống cho cả hai đều ngồi, cầm lấy chén đĩa say sưa ngon lành bắt đầu ăn cơm. Tiểu Ngưu rất thích đồ ăn anh làm còn tôn sùng trình độ nấu ăn của anh khiến anh không nhận được hoài nghi, không lẽ cậu chưa bao giờ ăn qua những món ăn đơn giản khi còn ở nhà sao, căn cứ những gì Tiểu Ngưu nói mình bị ba mẹ ngược đãi, Nghiêm Tư Cẩn càng cho rằng Tiểu Ngưu cực kỳ đáng thương, ngay cả khi ở nhà muốn được ăn cơm ngon cũng không cho ăn.

Vợ Nghiêm Tư Cẩn đã qua đời, hai người còn chưa kịp có con. Nghiêm Tư Cẩn lại rất thích trẻ con, nhưng anh không có dự định tái hôn. Khi nhìn thấy Tiểu Ngưu, tuy nói mình làm ba ở lứa tuổi này có vẻ hơi nhỏ chút, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vẫn không nhận được từ trong lòng có chút tình cảm thương tiếc của người làm cha dành đến cho đứa con trai.

“Không có ai tranh giành với em đâu, cứ từ từ ăn.” Nghiêm Tư Cẩn gấp miếng thịt kho tàu đặt vào trong chén Tiểu Ngưu, “Sao em lại ăn gấp gấp đến thế?”

“Ừm, ừm, ăn ngon, ăn ngon quá.” Tăng Nữ hưng phấn vừa ăn vừa nói, “Ông chủ, anh nấu ăn giỏi quá đi. Đúng rồi, sao em chưa từng thấy bà chủ ở đây?”

“..... Vợ anh năm năm trước đã mất vì bệnh nặng.” Nghiêm Tư Cẩn khẩu khí liền trầm xuống.

“Như vậy.....” Tăng Nữ lộ ra dáng vẻ tiếc hận, tuy rằng từ lâu cậu đã cho người điều tra qua nội tình, nhưng vẫn cứ giả vờ giả vịt hỏi, “Ông chủ vẫn chưa có con sao? Hiện tại không có đối tượng giao du?”

Tuy rằng cùng Tiểu Ngưu cũng không thể tính là người xa lạ, nhưng cũng không đến mức quen thuộc đến như vậy, Nghiêm Tư Cẩn do dự có nên trả lời hay không thì, đã thấy đối phương tròn to mắt mong chờ thân thiết lại nhiệt tình nhìn chăm chú vào chính mình, thế là, anh lại cảm giác mình quá mức lo xa rồi, một đứa bé không thể nào chơi xấu mình được.

“Vẫn chưa có..... Ha ha ha.”

“Tại sao ạ?” Tăng Nữ đưa mặt tới gần, ngôn ngữ cùng tâm tình lại rất hiếu kỳ cho dù cậu đã điều tra qua nhưng đáp án này lại không có trong tư liệu mà cậu cần đến.

“Tại sao à..... Không vì cái gì cả, chính là không gặp được người khiến lòng anh rung động.” Nghiêm Tư Cẩn nói tới đề tài tình cảm, như là nghĩ đến điều gì đó, nở nụ cười ôn hòa, tiếp tục vui đầu ăn cơm.

“Lẽ nào..... Anh vẫn còn nhớ đến vợ mình?”

“..... Cứ cho là thế đi.” Nghiêm Tư Cẩn lộ ra vẻ ngượng ngùng, nụ cười lại phi thường hiền hòa, “Hơn nữa anh lại không có tiền cũng không có vẻ mê người, sẽ không có cô gái nào thích một người đàn ông đã ba mươi một tuổi còn chưa đạt được thành tựu nào trong đời.”

Trong nháy mắt Tăng Nữ nghe được lời này, bỗng nhiên toát lên một luồng hỏa khí vô danh, rất bức bối cái lão nam nhân này tuy đối với mình ôn nhu, nhưng khi nói về bà vợ đã chết cách đây năm năm lại nở nụ cười ôn nhu. Như cảm thấy trong trò chơi dưỡng thành này người chơi căn bản không đem cậu đóng vai chính để vào trong mắt, Tăng Nữ trong lòng bất mãn gia tăng kịch liệt.

Tăng Nữ có thân phận như thế nào? Hiện tại cậu đã thả xuống cái tôi để chơi cùng lão nam nhân què mùa này, anh không đem tâm sự trải lòng với mình, trái lại chỉ nghĩ đến bà vợ đã mất từ lâu, ý niệm này khiến Tăng Nữ phẫn hận. Được nuông chiều từ bé, ngậm muống vàng mà lớn lên nên đương nhiên cậu cho rằng tất cả mọi người phải phụng cù trong lòng bàn tay, phải xem cậu là trung tâm của vũ trụ!

“Ai nói? Em đây rất thích ông chủ đó.....” Thấy vẻ mặt Nghiêm Tư Cẩn chỉ trầm ngâm trong cái chết của vợ mình, Tăng Nữ liền thả xuống một viên thuốc tàn nhẫn, nói ra tâm ý chính mình, chỉ vì anh không đem vị thiếu gia cao quý để vào trong mắt, trái lại đã không còn ai là người quan trọng trong thế giới này nên đáng lẽ Nghiêm Tư Cẩn phải đặt tâm tư hoàn toàn trên người cậu.

“A.....” Trong nháy mắt trong tai Nghiêm Tư Cẩn nghe được tiếng nói ngọt ngào ngoan ngoãn, hơn nữa còn cố ý cường điệu hai chữ “Rất thích”, trong lòng có loại cảm thụ không nói nên lời, được một thiếu niên đáng yêu nói “Rất thích” cũng không phải là việc xấu gì.

Anh xem Tiểu Ngưu như chính con trai ruột mà thương yêu, cũng bởi vì có một thiếu niên đáng thương xông vào cuộc sống lặng lẽ hiu quạnh một mình, có cảm kích cũng có chút đồng tình, Nghiêm Tư Cẩn cũng cảm thấy rất vui vẻ, mỉm cười nhìn về phía đối phương.

“Người như ông chủ ôn nhu lại thiện lương, đối xử với em rất tốt, Tiểu Ngưu thật sự rất thích ông chủ!” Thấy Nghiêm Tư Cẩn cuối cùng đem nụ cười nhớ nhung kéo trở về trên người mình, Tăng Nữ mới có cảm giác đạt được thỏa mãn. Cậu mỉm cười ngây thơ, hai con mắt nhìn chăm chăm Nghiêm Tư Cẩn, hướng đôi mắt đối phương bắn ra tia nhìn cực kỳ nhiệt tình.

“Ha ha.....” Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy ánh mắt cháy bỏng nhìn mình chăm chú, trái tim chẹn ở yết hầu nửa ngày, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại, “Tiểu Ngưu miệng dẻo quẹo à, buổi tối muốn ăn cái gì để anh làm cho em ăn.”

“Dạ!” Tăng Nữ dùng sức gật gật đầu, tuy rằng hành vi này giống như một đứa bé gái ấu trĩ không khác biệt bao nhiêu, nhưng mấy ngày nay cậu nhập vai đã nhanh chóng thành quen, hướng chỉ cậu trời sinh đã có sẵn túi da đẹp đẽ như thế này.

4. Chương 2-1

Thời gian ăn cơm trưa vui vẻ vừa kết thúc, hai người lại vui đùa tập trung buôn bán vào buổi chiều.

Đến hai, ba giờ, các mối thương lái sĩ đến đưa hàng, Nghiêm Tư Cẩn ra ngoài nhận hàng, một mặt kiểm kê một mặt nhìn nhân công đem hàng hóa đưa vào trong kho.

“Cho em giúp đỡ đi.” Tăng Nữ chẳng biết từ lúc nào xông ra, cuộn tay áo lên đáng vẻ chuẩn bị khuân vác đồ đạc.

“Không cần, hàng hóa cũng không nhiều, trước tiên em vẫn nên ở trong cửa hàng đi.” Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy Tăng Nữ da dẻ mềm mại liền khẳng định cậu chưa từng gánh vác việc nặng qua bao giờ.

Khi tưởng tượng đến giả thuyết Tiểu Ngưu từng nói mình bị ba mẹ ngược đãi trốn đi, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy phi thường mâu thuẫn, thế nhưng..... Tăng Nữ liền đánh gãy dòng suy nghĩ của Nghiêm Tư Cẩn, nhìn Nghiêm Tư Cẩn lộ ra nụ cười hồn nhiên: “Ông chủ, anh cực khổ rồi, nhìn em vậy chứ thật ra em khỏe lắm, tất cả cứ để cho em gánh vác đi.”

Nói xong, Tăng Nữ liền nâng thùng carton đưa vào siêu thị.

Nghiêm Tư Cẩn vẻ mặt chần chờ, Tăng Nữ mơ hồ đoán được khả năng Nghiêm Tư Cẩn đang hoài nghi cái gì, thăm mắng lão nam nhân lại có sức quan sát tỉ mỉ đến như vậy, một mặt trước tiên cứ dùng biểu hiện hài lòng tạm thời đánh tan sự nghi ngờ từ đối phương, mặt khác lại nghĩ thêm lời nói dối cho chính bản thân mình.

Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy Tiểu Ngưu phi thường nhiệt tình, lại chịu cực khổ, trong lòng vui vẻ, sự nghi ngờ tạm thời tan đi một chút, vốn tưởng rằng Tiểu Ngưu nhu nhược vô lực, nhưng hiện tại xem ra khí lực không hề nhỏ, thân thể rất cường tráng.

Tăng Nữ phi thường dụng tâm làm việc, còn cố ý biểu hiện ra chính mình phi thường thích làm, Nghiêm Tư Cẩn đứng ở một bên nhìn, tâm tình nghi hoặc cũng thỏa mãn đều quay quanh trong lòng anh.

Chờ hàng hóa toàn bộ chuyển vào trong kho đối phương liền lái xe rời đi, Nghiêm Tư Cẩn cầm khăn lông đưa tới trước mặt Tăng Nữ, “Lau mồ hôi đi.”

“Không có gì.” Tăng Nữ cười nhạt, nhìn Nghiêm Tư Cẩn hướng về chính mình biểu tình khen ngợi, trong lòng phi thường hài lòng, cậu làm nũng đem đầu hướng về Nghiêm Tư Cẩn cọ tới cọ lui.

Nghiêm Tư Cẩn như hiểu được, đưa tay dùng khăn xoa mặt Tăng Nữ. Chất da Tăng Nữ rất mỏng, Nghiêm Tư Cẩn quan sát da thịt đối phương, động tác mềm mại đi rất nhiều.

“..... Ông chủ.” Tăng Nữ nhìn thật kỹ nam nhân ôn nhu lau mồ hôi cho mình, “Cám ơn anh.”

Nghiêm Tư Cẩn thuận theo âm thanh ngẩng đầu lên, cùng ánh mắt Tăng Nữ hội tụ cùng nhau, trong lòng hoảng hốt, luôn cảm thấy ánh mắt của cậu nhìn mình có chút kỳ quái, thời điểm lo lắng chỉ cảm giác trên gương mặt mình nóng lên. Tăng Nữ liền hôn anh một cái.

Tăng Nữ mặt hơi đỏ lên, cúi đầu khẽ lẩm bẩm, “Đây là quà đáp lễ cho ông chủ.....”

Nghiêm Tư Cẩn toàn thân cứng đờ, tuy có lúc ghê tởm cùng cực tuyệt, nhưng mà..... Nhìn thấy đối phương đáng vẻ nghịch ngợm ngây thơ, lại không cảm thấy chán ghét cho lắm.....

“Em thật sự rất thích ông chủ đó..... Ông chủ là người quan trọng nhất trên thế giới này đối xử với em thật tốt.” Tăng Nữ lẩm bẩm nói, tiếp đó hai mắt to liên tỏa sáng, nhiệt tình nhìn thẳng Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn bị nhìn chăm chú trong tim nảy lên từng nhịp đập liên hồi, luôn cảm thấy ánh mắt Tăng Nữ nhìn chính mình có chút quái lạ, nhưng lại không nói ra được đến cùng nó lạ ở chỗ nào.

Gặp được đối phương trong đáy mắt không hề có tia tạp chất, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy mình quá mức lo xa, thế là mỉm cười trở về siêu thị.

Ở trong siêu thị Nghiêm Tư Cẩn “Làm công” trong vòng một tuần, Tăng Nữ bắt đầu cảm thấy phiền chán. Đối với cậu một tiểu thiếu gia có tiền mà nói, là người diễn vai trong chính trò chơi của mình nếu không có chất phụ gia đặc biệt nào đó, thì khó có thể duy trì trong thời gian dài.

Đặc biệt là cậu nhiều lần đối với Nghiêm Tư Cẩn nói ra “Em rất thích ông chủ”, đối phương chỉ mỉm cười, không có bất cứ biểu hiện nào khác, Tăng Nữ lại càng cảm giác không phục.

Tăng Nữ chưa bao giờ nói qua câu này với bất kỳ ai, đây là lời nói dối đầu tiên mà cậu thốt ra, vừa nghĩ tới Nghiêm Tư Cẩn đối diện với chính mình về mặt chân thành chỉ mỉm cười, Tăng Nữ không cam lòng.

Cậu bây giờ đối với Nghiêm Tư Cẩn tất cả chỉ là trò chơi mà thôi, biểu đạt tình cảm với anh cũng chỉ muốn đùa giỡn nam nhân này, xem xét cẩn thận điểm mấu chốt cuối cùng của anh là nằm ở đâu.

Mặc dù như thế, Tăng Nữ luôn được nuông chiều vẫn không cho phép mình trả giá quá nhiều thời gian như vậy, thái độ Nghiêm Tư Cẩn đối với chính mình chỉ có chút thương yêu cùng quan tâm, thế nhưng tại sao mình không cố ý tập trung vào giả tình giả ý!

Cậu không muốn chịu thiệt thòi, nhất định phải làm cho Nghiêm Tư Cẩn càng quan tâm càng chú trọng mình hơn. Nếu như cậu ngay cả một lão nam nhân bình thường ngu ngốc còn không nắm bắt được, không phải càng thể hiện sự bất lực của chính mình?

Thế là, Tăng Nữ trong siêu thị càng chú tâm làm việc, từ sáng đến tối mượn cơ hội cùng Nghiêm Tư Cẩn thấy sang bắt quàng làm họ, hỏi thăm chuyện của anh, lại thường thường đối với anh làm nũng chiếm lấy cảm tình từ anh.

Nhưng thái độ Nghiêm Tư Cẩn vẫn như cũ, hơn nữa không biết có phải vì chột dạ hay không, Tăng Nữ luôn cảm thấy lời nói dối của chính mình rất có thể sẽ bị vạch trần, cậu nhút chí muốn kết thúc trò chơi này thì, lại nghĩ ra một diệu kế khác.

Một ngày buôn bán kết thúc, Tăng Nữ ở cửa hàng thu dọn hàng hóa, Nghiêm Tư Cẩn chuẩn bị đóng cửa siêu thị.

Bỗng dưng, từ đâu xuất hiện một người đàn ông xa lạ xông vào siêu thị, đẩy Nghiêm Tư Cẩn xuống đất, kẻ dao đặt trên cổ Nghiêm Tư Cẩn uy hiếp bắt anh giao hết tiền ra đây.

Nghiêm Tư Cẩn giật mình, tình cảnh này cùng với cơn ác mộng ngày đó sao lại giống nhau như vậy, Nghiêm Tư Cẩn sợ hãi hoảng loạn, đứng ngốc tại chỗ không nhúc nhích.

Bị xô đẩy đến gần kéo lấy tiền, Nghiêm Tư Cẩn mới nhớ tới lúc này trong siêu thị còn có một người Tiểu Ngưu!

Ngay thời khắc dầu sôi lửa bỏng, một bóng người bỗng nhiên lao ra, đem người đàn ông cầm dao đá ngã xuống đất.

Tiểu Ngưu!

“Ông chủ, cẩn thận!” Tăng Nữ đem người đàn ông cầm dao ép xuống đất, liều mạng mà đánh.

Nghiêm Tư Cẩn phản ứng đầu tiên chính là gọi điện báo cảnh sát, mới cầm di động lên chuẩn bị ấn lên dãy số, liền nghe tiếng Tiểu Ngưu truyền đến “Á” một tiếng thét lên đau đớn, anh sốt ruột bỏ di động xuống, xông lên trước muốn giúp đỡ đối phương.

Nhưng người đàn ông cầm dao trái lại đem Tăng Nữ ấn ngã xuống đất, nắm chặt con dao hướng đến Nghiêm Tư Cẩn muốn đâm tới, Nghiêm Tư Cẩn hoảng hốt, chỉ thấy một bóng người ôm lấy anh ngã về hướng khác.

Chờ Nghiêm Tư Cẩn phản ứng lại, chỉ nhìn thấy cánh tay phải của Tăng Nữ bị cắt ra một vết thương thật lớn, máu tươi đỏ thẫm không ngừng chảy ra ngoài.

Mà người đàn ông cầm dao lại không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện đổ máu như thế này, tiện tay lấy tiền trong ngăn kéo, nhanh chóng thoát ly khỏi hiện trường.

Nghiêm Tư Cẩn trong lòng căng thẳng, “Tiểu Ngưu, em có sao không? Anh lập tức đưa em đến bệnh viện!”

“Không được!” Tăng Nữ nắm lấy Nghiêm Tư Cẩn, biểu tình có chút hoảng loạn, “Nếu đến bệnh viện cảnh sát sẽ liên thông báo cho ba mẹ em ngay, em không thể trở về nhà..... Ông chủ, em xin anh.....”

Nghiêm Tư Cẩn nhìn Tăng Nữ biểu tình cầu xin, do dự một chút, cắn răng nói, “Được rồi. Để anh băng bó cho em.”

Tăng Nữ yếu ớt gật gật đầu, sau đó nhìn Nghiêm Tư Cẩn ở bên cạnh mình bận rộn đến bận rộn đi, khoe miệng lộ ra nụ cười đắc ý. Tuy bị thương cũng nằm trong một phần kế hoạch, nhưng Tăng Nữ vẫn không nghĩ đến lại đau đến như vậy, có thể tưởng tượng được màn hy sinh lần này đạt được tin tưởng cùng sự quan tâm đến từ Nghiêm Tư Cẩn, cậu cảm thấy cơn đau đớn này chẳng đáng là bao.

Nghiêm Tư Cẩn gắt gao nhíu mày lại, tâm tư toàn bộ đều đặt vào vết thương trên người Tăng Nữ, Tăng Nữ làm bộ rên rỉ vài tiếng, Nghiêm Tư Cẩn khẩn trương cực kỳ, hết hồi đông rồi lại hồi tây, chỉ sợ đối phương đau đớn mà thất lễ.

Trong nháy mắt tâm tình Tăng Nữ cực kỳ tốt, cuối cùng cậu cũng đem toàn bộ sự chú ý của Nghiêm Tư Cẩn đều tập trung trên người mình. Chăm sóc chính mình, làm cơm cho mình, vì cậu băng bó vết thương, khi thì tán gẫu tâm sự, bên người Tăng Nữ từ xưa tới nay chưa từng có ai vì cậu làm chuyện như vậy, cho dù có, Tăng Nữ cũng không biết đối phương có thật lòng quan tâm hay chỉ là giả dối, bởi vì cậu là con trai đích tôn của Tăng gia hay bởi vì cậu là Tăng Nữ, chỉ có người nam nhân trước mắt này, toàn tâm toàn ý vì “Tiểu Ngưu” mà làm.

Tuy rằng cậu không thật sự là “Tiểu Ngưu”, thế nhưng nam nhân lại trả giá tâm ý cho cậu thế là đủ rồi, Tăng Nữ cũng không bận tâm chính mình sẽ trả giá cho tất cả mọi chuyện dối trá này.

Cậu là Tăng Nữ, đối phương chỉ là một nam nhân không hề bắt mắt chút nào, không có bất kỳ bối cảnh lại càng không có bất kỳ chỗ dựa, cậu tha hồ tùy ý đùa giỡn lừa gạt nam nhân này, nhưng nam nhân không hề bắt mắt chút nào không được phụ cậu, Tăng Nữ muốn nam nhân này phải xem cậu là trung tâm của vũ trụ, bắt anh nhất định phải nghe theo.

Bên môi nở nụ cười lạnh lẽo, Tăng Nữ nhìn Nghiêm Tư Cẩn lộ ra biểu tình lo lắng, đưa tay ôm lấy thân thể đối phương có chút kích động, “Ông chủ, đừng sợ, Tiểu Ngưu sẽ bảo vệ anh.”

“Em..... Vừa rồi chảy rất nhiều máu, vợ anh trước khi chết cũng ho ra máu rất nhiều, anh rất sợ..... Em sẽ chết.”

Nghe được Nghiêm Tư Cẩn vào thời điểm này còn nghĩ đến cái chết của vợ mình, ánh mắt Tăng Nữ trong nháy mắt lạnh đi, nhưng trong miệng vẫn nói ra lời an ủi ngọt ngào, “Đừng sợ, ông chủ, em là Tiểu Ngưu, em sẽ không chết. Em sẽ luôn bên cạnh ông chủ, bảo vệ ông chủ.....”

“Thật sao?” Nghe được câu này, những gì đã từng bị đả kích, nghĩ đến cơn ác mộng bị cưỡng hiếp cùng cái chết bi thương của vợ, trong nháy mắt Nghiêm Tư Cẩn liền yếu ớt hẳn đi, môi run rẩy nhìn Tăng Nữ.

Tâm Tăng Nữ hơi xao động một chút, vui đầu Nghiêm Tư Cẩn vào lòng ngực cậu, “Thật chứ.”

Biết rõ những lời mình vừa nói chỉ là lời nói dối, cũng biết khả năng đối phương nhất thời tâm tình kích động, nhưng Tăng Nữ vẫn rất hài lòng về điểm ấy – cậu nắm chặt chẽ tâm tư nam nhân bắt được trên người mình.

Những ngày tháng sau đó, Tăng Nữ cảm giác mình giống như đang sinh sống trên thiên đường vậy.

Tay phải bị thương, những công việc nặng không cần phải làm, mỗi ngày Nghiêm Tư Cẩn đều cẩn thận hầu hạ cậu. Đại khái là do chịu kích thích, Nghiêm Tư Cẩn càng khẩn trương quan tâm Tăng Nữ hơn, chỉ lo nếu có chút sai lầm sẽ làm tổn thương cậu.

Đã từng có âu lo cùng hoài nghi bởi vì phong ba này mà từ từ phai nhạt, chỉ ít Nghiêm Tư Cẩn đã không còn nghĩ ngợi nữa. Chỉ là trong lòng càng ngày càng cảm kích Tiểu Ngưu, cũng không tự chủ đã xem đối phương là một phần trong cuộc sống của mình.

Bởi vì nghĩ đến cái chết của vợ mình, Nghiêm Tư Cẩn mặt mày tái mét có chút lo sợ, chỉ lo Tiểu Ngưu sẽ giẫm lên vết xe đổ, thần kinh càng miễn cưỡng càng tin nhiệm Tiểu Ngưu hơn, hầu như đem cả tâm can dồn hết lên người đối phương.

Chờ vết thương Tăng Nữ dần dần khép lại, Tăng Nữ lại bắt đầu cảm thấy không hài lòng.

Tuy rằng bây giờ Nghiêm Tư Cẩn đối với cậu tốt đến không thể tốt hơn, nhưng Tăng Nữ cũng không thể xác định thứ tình cảm này là gì, có thể duy trì trong bao lâu.

Ngay cả thân nhân của cậu còn ném cậu ra tận nước ngoài bỏ mặc, Nghiêm Tư Cẩn chỉ là một người xa lạ có thể đối xử tốt với cậu trong bao lâu? Huống chi, cậu hiện tại lại dùng một thân phận giả mạo để nắm lấy tín nhiệm cùng sự quan tâm từ Nghiêm Tư Cẩn, nếu như ngày nào đó bị vạch trần, thì phải làm sao đây?

Tăng Nữ càng trở nên lòng tham không đáy, đã nếm được quả ngon trái ngọt, cậu không thể dễ dàng buông tay như thế, cậu muốn nắm bắt nội tâm Nghiêm Tư Cẩn, chỉ muốn Nghiêm Tư Cẩn đối tốt với cậu, chỉ nghĩ đến một mình cậu, đối với cậu trung thành cùng tận tâm.

Thế nhưng Tăng Nữ không biết phải làm thế nào, ngoại trừ cậu mỗi một lần đều nói cùng Nghiêm Tư Cẩn “Em thích ông chủ lắm” hoặc là nói lời ngon tiếng ngọt đầu môi, căn bản không hiểu phải làm sao mới có thể chân chính thu được tâm của một người, mà Nghiêm Tư Cẩn trước giờ chỉ mỉm cười nhưng không trả lời cũng làm cho Tăng Nữ khá là buồn phiền.

Người chân tâm chân ý đối xử với người khác, người khác đương nhiên sẽ hiểu được cảm kích này liền sẽ đối tốt lại, đây là đạo lý rất đơn giản, có điều Tăng Nữ lại không hiểu, cậu chỉ muốn Nghiêm Tư Cẩn toàn tâm toàn ý, nhưng cậu lại không muốn mình bị trả giá, thế là nghĩ tất cả các loại thủ đoạn phải giành được trái tim của nam nhân.

Khi độc chiếm cùng sự ích kỷ trở nên cực đoan, tình cảm Tăng Nữ đã bắt đầu trở nên nghiêng lệch đi, thế nhưng cậu hoàn toàn không hề hay biết, rất nhanh lại thêm một mưu kế được ra đời.

Cửa siêu thị bị đẩy ra, Tăng Nữ ngây thơ nhu hòa liền trở nên thâm thúy kiêu ngạo lên.

“Đến rồi?” Âm thanh trong nháy mắt liền trở về thành tiếng thiếu gia kiêu ngạo.

“Đại ca, hóa ra khoảng thời gian này là anh đang chơi đùa cùng lão nam nhân này á, ha ha.” Trần Hàn cùng Phó Hiến đến gần, trên mặt vẫn còn cảm xúc của thiếu niên, không kiềm chế được biểu tình quả nhiên sống trên đời này không uống phí mà.

“Có đem hàng đến đây chưa?” Đôi mắt Tăng Nữ khép lại, lần thứ hai lộ ra một đôi mắt khác biệt một trời một vực, lạnh lẽo lại vô tình.

“Đại ca, anh cứ yên tâm, đây là hàng mà anh mong muốn. Thuốc kích thích đến từ Tây Ban Nha là lô hàng mới nhất, hòa vào trong nước liền tan ra, không màu không vị, chỉ cần vài phút, khà khà.....”

“Không tệ.” Tăng Nữu nở nụ cười ác liệt, đem túi thuốc lấy ra bỏ vào trong túi áo.

“Có điều, đại ca này, sao anh lại muốn thứ này làm gì? Chẳng lẽ.....”

“Cút, đây là chuyện của tao. Hai tụi bây chớ có nhiều chuyện, nghe rõ chưa?” Nhìn thấy Tăng Nữu gương mặt tuần tú vận vẹo biến thành ác ma, hai người Trần Phó cũng không dám hỏi nhiều nữa, cong đuôi chạy biến ra khỏi siêu thị.

5. Chương 2-2

Tăng Nữu đứng trong siêu thị, ánh sáng trong mắt bắn ra tia tà ác.

Vợ Nghiêm Tư Cẩn đã qua đời nhiều năm, anh lại không có tình nhân khác, nhất định là sinh hoạt cấm dục, nghĩ đến ngày đó bị cưỡng hiếp cũng chỉ có duy nhất một lần làm chuyện này.

Mà hiện tại trong lòng Nghiêm Tư Cẩn duy nhất không bỏ xuống được đó chính là vợ anh. Nếu như có thể đem vợ anh ở trong lòng xóa đi, Nghiêm Tư Cẩn đối Tăng Nữu sẽ càng toàn tâm toàn ý.

Nghĩ đến trong túi áo có bịch thuốc, Tăng Nữu vung lên nụ cười đắc ý, đem sinh hoạt của nam nhân cấm dục này đánh vỡ đi, từ đó trói chặt anh lại, chắc chắn có thể giữ lấy được nội tâm của nam nhân này!

Hai thằng bạn chí cốt đi chưa được bao lâu, Nghiêm Tư Cẩn liền về đến siêu thị.

“Ông chủ! Anh về rồi.” Trong miệng phát ra thanh âm ngọt ngào, Tăng Nữu như con mèo nhỏ nhảy đến trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, như nghênh đón chủ nhân về đến nhà.

“Ừ. Tiểu Ngưu, cực khổ cho em khi phải trông chừng cửa hàng.” Vết thương Tăng Nữu đã khỏi hẳn, Nghiêm Tư Cẩn đối với Tăng Nữu thái độ đã không còn ân cần như trước, nhưng trong lòng lại càng tín nhiệm người này.

“Em đi rót cho anh ly nước.” Tăng Nữu cười híp mắt chạy vội tới phía sau siêu thị.

“Được. Cảm ơn em.”

Nói là đi rót nước, Tăng Nữu lén lút đem bịch thuốc nằm trong túi áo bỏ vào trong ly nước, nhìn bột thuốc từ từ hòa tan cuối cùng biến mất đi, nội tâm Tăng Nữu càng đắc ý hơn.

Nghiêm Tư Cẩn ngồi trong cửa hàng, lúc này trong tiệm cũng chẳng có bao nhiêu người, Tăng Nữu cho Nghiêm Tư Cẩn uống nước xong, đứng ở một bên quan sát phản ứng của Nghiêm Tư Cẩn.

Trước mắt cậu hiện lên ngày đó thân thể nam nhân vận vẹo cùng run rẩy, bỗng nhiên cảm thấy miệng nóng lưỡi khô, chờ mong không thôi, như chính cậu đang nhìn thấy nam nhân bị lột sạch sẽ quần áo làm trò hề ngay trước mặt mình.

Không đến mấy phút, sắc mặt Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu đỏ lên, thân thể dần dần cảm thấy khác thường, Tăng Nữu lập tức quan tâm hỏi dò, “Ông chủ, anh không thoải mái sao?”

“Không, không có chuyện gì.” Hai mắt Nghiêm Tư Cẩn có chút mông lung, âm thanh vô lực, “Có lẽ do anh quá mệt mỏi..... Anh đi lên lầu nghỉ ngơi một chút sẽ không có việc gì.”

“Dạ.” Tăng Nữu mỉm cười nhìn Nghiêm Tư Cẩn đi lên lầu trên siêu thị.

Bởi vì phòng Nghiêm Tư Cẩn ở trên lầu, Tăng Nữu thì ở dưới lầu, siêu thị thì nhỏ, vì lẽ đó anh không hề hay biết ở bên ngoài siêu thị đã phát sinh chuyện gì, càng không biết chờ anh đi lên lầu xong, Tăng Nữu liền đuổi khách hàng, đóng cửa tiệm.

Nghiêm Tư Cẩn nằm trên giường mình, cảm thấy thân thể càng ngày càng khác thường, nhiệt độ toàn thân không ngừng tăng cao, thân thể khó chịu, miệng nóng lưỡi khô, hô hấp khó có thể kiềm chế, Nghiêm Tư Cẩn không biết mình đến cùng đã mắc căn bệnh kỳ quái nào.

“Ông chủ, anh khá hơn chút nào chưa?” Từ ngoài cửa, Tăng Nữ có chút bất an, trong lời nói đầy vẻ quan tâm.

“Anh, anh không có gì đâu.....” Nghiêm Tư Cẩn miễn cưỡng trả lời.

“Có thật không? Ông chủ, em muốn nhìn anh một chút.” Vừa dứt lời, Tăng Nữ liền tiến vào phòng Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn thần trí mơ hồ, cũng không có làm ra bất kỳ phản ứng thực tế nào.

Nghiêm Tư Cẩn nằm ở trên giường cũng không dễ chịu gì, tiếng bước chân Tăng Nữ tiến vào trong phòng, tiếng hít thở, tiếng nói chuyện càng trở nên rõ ràng.

Ý thức được dương vật mình từ từ dựng lên, Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu cảm thấy hoảng loạn rồi, chỉ lo cậu đứng ở bên giường mình, Tiểu Ngưu thân thiết nhìn mình sẽ phát hiện mình có đáng vẻ vô cùng chật vật.

“Ông chủ anh thật sự không có chuyện gì chứ.....” Mặt Tăng Nữ càng ngày càng gần, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy toàn thân càng khó chịu mãnh liệt, tầm mắt hoàn toàn mơ hồ, không thấy rõ đối phương đang dùng ánh mắt như thế nào đánh giá chính mình.

Mãi đến khi cảm giác có bàn tay đè lại thân thể phía dưới của chính mình, Nghiêm Tư Cẩn giọng khàn khàn đầy sợ hãi, “Em.....”

“Không có gì, ông chủ, em hiểu rõ mà.” Mặt Tăng Nữ càng ngày càng gần hơn, hơi thở trong miệng phả đầy mặt Nghiêm Tư Cẩn, “Để em giúp anh đi.”

“A..... Ế?” Thân thể Nghiêm Tư Cẩn đã đạt tới điểm cực hạn, trên trán không ngừng chảy ra mồ hôi cùng ánh mắt mê man khiến Tăng Nữ vững tin cho dù lúc này đâm Nghiêm Tư Cẩn một đao anh cũng không đủ sức phản kháng, huống hồ anh cũng không thể từ chối “Hảo ý” này đâu.

Nghiêm Tư Cẩn không nghe rõ Tăng Nữ nói gì, chỉ cảm thấy hạ thân khó chịu, sau đó có bàn tay chạm nhẹ lên khiến cho dương vật anh bất cương đi một chút.

“Ừ..... Ha.....” Hai chân Nghiêm Tư Cẩn như nhũn ra, đầu cúi xuống, Tăng Nữ dùng tay còn lại đè lên eo đối phương, mà một tay khác ở dưới thân nam nhân muốn làm gì thì làm.

Vì một nam nhân mà thủ dâm, đây cũng không phải là điều đại thiếu gia Tăng Nữ mong muốn, nhưng giờ phút này trong đầu Tăng Nữ đột nhiên nóng lên, vốn chỉ dự định cười nhạo hoặc là chụp ngay một bức ảnh nóng trong lúc nam nhân đang trong dáng vẻ yếu đuối như lúc này, nhưng ngay lập tức cậu liền thay đổi kế hoạch.

Nắm chặt dương vật nam nhân đang tỏa khí nóng hừng hực, cho dù đáng vẻ trong giai đoạn cương cứng nhưng nam nhân vẫn bình thường nhả ra như thế, Tăng Nữ cười lạnh, đôi mắt đỏ lên, dùng móng tay ma sát đằng trước của đối phương, nghe được tiếng hô hấp nam nhân khó nhin cùng tiếng nức nở nghẹn ngào, cậu cảm thấy có chút lóa mắt, không nhin được lại gần tăng sức mạnh.

Không nghĩ tới nam nhân kêu “A” một tiếng đầy thỏa mãn, không bao lâu liền tiết ra, trên tay Tăng Nữ đầy tinh dịch anh. Tăng Nữ mắng “SHIT” một câu, ánh mắt chạm đến cảnh tượng dâm mỹ trước mắt, lại có chút xuất thần.

Nam nhân sau cơn thỏa mãn trên mặt hiện ra màu hồng phấn, hai cánh môi đỏ tươi mở ra khép lại kịch liệt thở dốc nhìn có chút..... Mê người? Đặc biệt là đôi mắt đen tuyền bị kính mắt che khuất lại lộ ra mê man cùng gọi cảm.

Tăng Nữ nhát thời sững sốt.

Nghiêm Tư Cẩn chậm rãi tỉnh táo trở lại cũng bị cảnh tượng này làm cho giật mình, “Xin, xin lỗi..... Tiểu Ngưu em mau đi ra đi!”

Nghiêm Tư Cẩn muốn kéo quần lên, trên mặt xấu hổ muốn chết chỉ muốn tìm một cái hố nhảy xuống tự sát, Tăng Nữ cũng bởi vì chính mình vừa nảy xuất thần khó có thể lý giải được, bị nam nhân thúc giục, bỗng nhiên như cảm thấy mình làm việc xấu nào đó liền bỏ chạy rời khỏi căn phòng này.

Cậu chạy đến dưới lầu dùng khăn giấy không ngừng lau chùi tay mình, nhiều lần nghĩ “Khi này mày bị làm sao vậy”, nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới vẻ mặt nam nhân khi này, vẫn cảm thấy thật mê người..... Tăng Nữ nghĩ do mình đã đạt được mục đích nên quá hưng phấn mới biểu lộ như thế thôi, không ngừng tự nhủ chính mình phải nhanh chóng tỉnh táo trở lại.

Tăng Nữ vốn cho rằng nam nhân tính tình thư sinh lại là người đảng hoàng đến như vậy, nhất định sẽ lập tức chạy đến bên mình giải thích đủ điều, thế nhưng đợi cả một buổi tối từ đầu cho đến cuối vẫn không có động tĩnh nào.

Tăng Nữ cũng không biết chính mình bị cái gì, trong miệng nhiều lần lặp đi lặp lại “Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn” cả mấy trăm lần mới từ từ đi vào giấc ngủ.

Buổi sáng ngày hôm sau khi cả hai gặp mặt, Tăng Nữ từ trên giường mặt Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy điều mình mong muốn, vẻ mặt áy náy của anh.

Tăng Nữ cố ý làm bộ coi như không có vấn đề gì phát sinh, tiếp tục thân mật nói chuyện cùng Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn tinh tường biết chính mình ngày hôm qua làm cái gì, thân thể không thể hiểu được lại nổi lên phản ứng, thật giống như đến mùa giao phối..... Cuối cùng còn phải dùng tay Tiểu Ngưu phát tiết dục vọng dơ bẩn thấp hèn! Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy chính mình là một người xấu xa, làm chuyện gì cũng không được tốt, ngay cả chính anh còn phải niệm thơ hàng trăm lần để khiến tâm tình mình bình tĩnh trở lại.

Anh muốn xin lỗi Tiểu Ngưu, nhưng lại không có đủ dũng khí, hầu như cả đêm qua anh không hề ngủ, trong mắt chua xót cùng nội tâm hổ thẹn đan xen dần vật anh.....

“Ông chủ, sao anh không để ý đến Tiểu Ngưu.....” Tăng Nữ nhìn thấy nam nhân lại lộ ra thần sắc thất thần, không nhận được cố ý nói chuyện khiến đối phương chú ý đến mình.

“Ừm..... Không có.” Nghe thấy thanh âm Tăng Nữ thật thuần khiết, trong lòng Nghiêm Tư Cẩn càng thống khổ, mười ngón tay anh nắm chặt lấy nhau, cắn môi, như hạ quyết tâm, “Tiểu Ngưu, chuyện ngày hôm qua thật sự xin lỗi em..... Nếu như em tức giận, muốn đối với anh ra sao cũng được.....”

“Hả?” Tròng mắt Tăng Nữ xoay một vòng, “À..... Chuyện đêm qua ấy hả, không sao hết.”

Tăng Nữ nở nụ cười ngây thơ, “Đây là phản ứng sinh lý của nam nhân, nó rất chi là bình thường..... Em thấy ông chủ có vẻ nhịn đã rất lâu rồi, có phải do thân thể lâu quá vẫn chưa thủ dâm qua?”

Nghiêm Tư Cẩn đối với những lời Tăng Nữ nói không cảm thấy đường đột gì, trái lại trong lòng càng cảm thấy tội nghiệt nhiều hơn, đặc biệt là cái hình dung “Thủ dâm” kia càng làm cho anh cảm hận chính mình hơn.

“Ông chủ, không cần phải như vậy. Tiểu Ngưu không cảm thấy gì đâu, em rất cảm kích ông chủ thu nhận giúp đỡ em, sau này nếu còn như vậy, em vẫn có thể giúp ông chủ tuốt.....”

Đối với người bình thường khi nghe Tăng Nữ nói như thế, sẽ xem những lời này là biến tướng đầy khiêu khích, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vào giờ phút này, trong đầu chỉ nghĩ đến tội nghiệt dơ bẩn của chính mình, căn bản không rảnh bận tâm những chuyện khác, cũng không phát hiện trong lời nói của Tăng Nữ đã có sự biến đổi khác thường.

6. Chương 2-3

Sau khi kết thúc một ngày buồn bán, thân thể Nghiêm Tư Cẩn lại nổi lên phản ứng. Anh hoảng sợ cảm thụ thân thể mình biến hóa, hầu như muốn rớt nước mắt.

Anh không biết mình bị làm sao vậy. Vợ chết đã nhiều năm rồi, sinh hoạt của anh lại thanh tâm quả dục, tại sao lại giống như biến thành “Nô lệ tình dục” như thế này. Thân thể tùy tiện động dục, còn ra thể thống gì! Cho dù vợ còn trên cõi đời này, hai người làm chuyện chăn gối cũng không nhiều, bọn họ cũng không ham muốn tình dục. Thế nhưng hiện tại.....

Anh đem chuyện thân thể không thoải mái xem là cái cố, trốn trở về phòng của mình, thống khổ nhắm mắt lại, nhưng thân thể rất khó chịu, dục vọng gào thét khiến ngón chân anh sợ hãi co quắp lại. Anh thở hổn hển, âm thanh trong miệng ám muội không rõ ràng.

Bàn tay do dự nửa ngày, cuối cùng chậm rãi đưa về hướng địa phương được cho rằng là “Tội ác chi nguyên”, quá dơ bẩn..... Thật cảm hận chính mình như vậy.

Hóa ra anh nhả nhận thư sinh như vậy, lại không chịu đựng nổi phản ứng sinh lý, mâu thuẫn này làm anh bắt đầu oán giận chính mình. Mặc dù là vậy, khi tay bao trùm lấy dương vật, anh cũng cảm thấy thoải mái đi rất nhiều.

Anh cũng không phải dạng người dốt đặc cán mai, thò tay xuống, bắt đầu chậm rãi xoa nắn, động tác vất vả trúc trắc, đôi mắt thống khổ nhắm chặt lại. Trong tai không còn nghe âm thanh nào cả, cũng không ngừng mắng nhiếc chính mình.

Tầng Nữu ở bên ngoài phòng đứng một hồi. Chuyện ngày hôm qua đã khiến cho cậu linh ngộ được nhược điểm của nam nhân, lúc này cậu chẳng thèm tìm cái cố cho mình, trực tiếp mở cửa đi vào.

Nghiêm Tư Cẩn không có kỹ thuật đặc biệt gì, xoa nắn vài cái cũng không có bao nhiêu tác dụng, anh thống khổ nỗ lực tăng nhanh tốc độ, đột nhiên cảm thấy có một bàn tay ấm áp bao bọc lấy tay chính mình, dùng sức nắm chặt dương vật anh.

Anh mở choàng mắt nhìn lên, dừng ngay tại con mắt sâu thẳm không thể quen thuộc hơn. Minh nhất định là điên rồi, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ. Anh nỗ lực đẩy tay Tầng Nữu, nhưng trái lại tay của đối phương lại tránh né mình, sừng thật đạn thật đụng tới dương vật chính mình.

Tay Tầng Nữu bao bọc lấy dương vật Nghiêm Tư Cẩn, trong đầu liền nóng lên, Tầng Nữu như rơi vào mê huyễn “Ông chủ.....” Tư duy cậu như chìm vào trong ảo giác hư vô. Anh há miệng thở gấp dồn dập, thân thể hoàn toàn xụi lơ tiến vào cái ôm áp của Tầng Nữu.

Tầng Nữu nằm ở bên người Nghiêm Tư Cẩn, hai tay ra sức xoa nắn khiêu khích dương vật nam nhân. Vẻ mặt nam nhân lên đỉnh khiến cậu nhớ mãi không quên, cậu như mê hoặc khát vọng muốn nhìn thấy vẻ mặt mê người của nam nhân ngày hôm qua.....

Nghiêm Tư Cẩn cắn môi thốt ra vài tiếng nghẹn ngào, bắn ra tinh dịch đầy trên tay Tầng Nữu.

“Ông chủ, thoải mái không?” Môi Tầng Nữu ám muội kề sát bên tai Nghiêm Tư Cẩn, giọng trầm xuống đưa ra câu hỏi.

“Ha.....” Nghiêm Tư Cẩn chỉ thở nhẹ nhàng một hơi, nhưng trong miệng lại phát ra âm thanh xấu hổ, anh kinh ngạc mở to mắt, nhưng khi nhìn thấy thiếu niên nửa phần ngây thơ nửa phần tà mị nở nụ cười, trong cơ thể lại vọt lên nhiệt độ nóng bỏng.

Tầng Nữu cảm giác được, không để ý Nghiêm Tư Cẩn từ chối, động tác cậu một lần nữa lại bắt đầu. Nghiêm Tư Cẩn hiện tại đã sớm mặc người xâu xé, Tầng Nữu không đem việc anh chống cự coi là chuyện đáng kể gì.

Nam nhân hưởng thụ nằm ở trên người mình, Tầng Nữu không ngừng thưởng thức nam nhân lên đỉnh, vẻ mặt khi đã lên đỉnh xong. Da dẻ trắng bệch liền hiện lên hai đóa hoa đỏ ửng thật mê người, mà hai cánh môi bình thường rất khô khốc lại đỏ tươi lên, trong miệng tràn ra tiếng rên rỉ mị hoặc, ánh mắt mê man,

dáng vẻ run rẩy khiến trong lòng Tăng Nữ biến động, cậu như muốn ngay lúc này hướng về miệng đối phương áp sát tới.

Tăng Nữ thấy Nghiêm Tư Cẩn đã không còn bắn được nữa, xoay người rời khỏi phòng, Nghiêm Tư Cẩn ngơ ngác nằm trên giường, nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại, vừa cảm hận lại vừa hối hận.

Bây giờ Nghiêm Tư Cẩn mới phát hiện, dục vọng của nam nhân thật đáng sợ. Anh phát hiện thân thể mình không có cách nào từ chối Tăng Nữ hết một lần lại một lần muốn “Trợ giúp”. Anh suy đoán có lẽ mình bị bệnh rồi, thân thể mới hết lần này đến lần khác động dục, mà Tăng Nữ thì cứ một lần lại một lần âu yếm khiến anh vô lực chống cự. Mỗi lần khi muốn cự tuyệt cậu, lại không có cách nào kiên trì đến cùng.

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, anh điên rồi. Cuộc sống như thế kéo dài đến một tuần. Mà Tăng Nữ lại mê muội như thế, mỗi lần đều tiến vào phòng Nghiêm Tư Cẩn muốn làm gì thì làm.

Cuối cùng còn dùng thủ đoạn này nắm giữ nhược điểm nam nhân, đem anh thao túng trong lòng bàn tay, chỉ cần Tăng Nữ thuận nước đẩy thuyền, sẽ chiếm được chân tâm nam nhân.

Mỗi lần vì Nghiêm Tư Cẩn giải quyết xong dục vọng, Tăng Nữ cũng lên cơn tình dục, vừa nghĩ tới đã từng tiến vào thân thể nam nhân, tuy rằng không tính là tiêu hồn nhưng tư vị cũng xem như được đi, Tăng Nữ lần thứ hai lại nghĩ đến muốn xâm phạm nam nhân, sau đó đem nam nhân trói buộc lại, dỗ lại dỗ, lừa gạt rồi lại lừa gạt, lấy được thật nhiều chân tâm từ nam nhân.

Tăng Nữ chỉ muốn có được chân tâm Nghiêm Tư Cẩn, nhưng xuất phát từ nguyên nhân gì cậu vẫn không biết. Cậu chỉ là cảm thấy, được một người hoàn toàn tín nhiệm chính mình, sau đó tùy ý lừa gạt đối phương, mọi cử động của đối phương dễ dàng nằm gọn trong tay khiến cậu có thành tựu thỏa mãn, bản tính ác liệt của Tăng Nữ lại càng được dịp bốc lên.

Đồng thời, Tăng Nữ cũng không muốn thả chân tâm thật lòng để theo đuổi nam nhân. Thậm chí chỉ cần nghĩ tới nam nhân không hề bắt mắt này lại không đem tâm tư đặt trên người mình, mà chỉ toàn nghĩ đến cái chết của vợ, Tăng Nữ càng quyết tâm, cậu cũng không thêm chân tâm nam nhân, thế nhưng nam nhân không thể không cho cậu!

Lo lắng Nghiêm Tư Cẩn sẽ hoài nghi chính mình, Tăng Nữ chỉ có thể cách ngày mới để bột thuốc vào trong nước cho Nghiêm Tư Cẩn uống, chờ sau khi dùng hết thuốc, Tăng Nữ liền tạm hoãn lại, sợ Nghiêm Tư Cẩn sẽ phòng bị chuyện này.

Ăn xong cơm chiều Nghiêm Tư Cẩn tính toán số tiền thu chi hôm nay, sau đó lên giường sớm nghỉ ngơi.

Bên ngoài nhiệt độ đã bắt đầu hạ xuống, anh nằm ở trên giường bỗng nhiên bắt đầu lo lắng Tiểu Ngưu có khi nào sẽ bị cảm lạnh không, dù sao góc nhỏ ở phía dưới siêu thị lại không có giường, Tăng Nữ đành phải nằm ở dưới đất nghỉ ngơi.

“Ông chủ

” Nghiêm Tư Cẩn đang suy nghĩ có nên đem chăn đến cho Tăng Nữ hay không, ngoài cửa vang lên giọng nói quen thuộc.

“Tiểu Ngưu?” Nghiêm Tư Cẩn mở đèn bàn, phủ thêm áo khoác, đi xuống giường.

“Em chào ông chủ, hôm nay lạnh quá hà

” Tăng Nữ nửa thật nửa giả nhỏ giọng kể khổ. Nghiêm Tư Cẩn mở cửa phòng, liền nhìn thấy Tăng Nữ co ro trong giá rét lộ ra bộ mặt đáng thương.

“Mau nhanh vào!” Nghiêm Tư Cẩn không chút suy nghĩ, kéo Tăng Nữ đưa vào phòng, cởi áo khoác chính mình khoác trên người Tăng Nữ.

“Em cảm ơn ông chủ ạ.” Tăng Nữ mỉm cười, “Quầy rầy lúc anh đang nghỉ ngơi, em thật sự rất ngại, nhưng bởi vì quá lạnh, một người thì lại..... Muốn tìm anh tâm sự một chút. Thôi quên đi, em vẫn không nên quấy rầy ông chủ nghỉ ngơi.”

Nghiêm Tư Cẩn đang do dự liền nghe Tăng Nữ nói sẽ đi xuống dưới lầu, lập tức mở miệng, “Xuống dưới lạnh lắm, là anh không nghĩ chu toàn..... Tiểu Ngưu à, nếu em không chê, cứ ngủ ngay giường anh đi.”

Tằng Nữ tính toán muốn nằm trên giường Nghiêm Tư Cẩn, nhìn thấy nam nhân mời mình lên giường, không chút nghĩ ngợi liền bò lên.

Nghiêm Tư Cẩn vốn định chính mình sẽ ngủ dưới sàn nhà, nhưng nhìn thấy Tăng Nữ như đứa bé hứng khởi không ngừng thúc giục mình mau chóng lên giường ngủ, anh lại dõ xuống phòng bị, tiến vào trong chăn.

Tắt đèn, Tăng Nữ cảm nhận được hơi thở cùng mùi vị nam nhân, đầu óc nóng lên, tay không khống chế được ôm lấy đối phương tiến gần sát mép giường nam nhân. Nghiêm Tư Cẩn hoảng sợ, hồi ức không vui khiến tiếng chuông cảnh báo đột nhiên vang lên, hướng chỉ anh chưa từng cùng một người đồng tính thân mật đến như vậy. Tuy rằng Tăng Nữ chỉ là thiếu niên đáng yêu, đã từng cứu mạng anh, chắc chắn sẽ không tạo thành thương tổn gì đến anh.....

Nghiêm Tư Cẩn không lên tiếng, Tăng Nữ cho rằng anh ngầm đồng ý. Trong bóng đêm bùng nổ bản tính, hai tay cậu bắt đầu chơi xấu, sờ lên eo Nghiêm Tư Cẩn, sau đó trực tiếp đưa tay xuống phía dưới áo ngủ, vuốt ve thân thể Nghiêm Tư Cẩn.

Ngay lập tức Nghiêm Tư Cẩn từ trong chăn ngồi dậy, “Em làm gì thế!”

Tăng Nữ bị anh rống lên đầu óc liền thanh tỉnh trở lại, thời cơ cũng chưa kịp làm..... Tuy rằng cậu muốn xâm phạm nam nhân, thế nhưng Tăng Nữ cũng không muốn làm cho đối phương hoài nghi mình, thế là cậu thuận miệng nói, “Ông chủ..... Em xin lỗi, tại tay em lạnh quá, muốn ôm lấy anh cho ấm một tí.....”

Nghiêm Tư Cẩn không chán ghét Tăng Nữ đụng chạm mình, chỉ bởi vì hồi ức không tốt kia khiến anh đối với người cùng giới đặc biệt miễn cảm, vài lần trước chính mình còn phát tình làm loạn, bây giờ không thể tiếp tục như vậy nữa. Nghe được lời giải thích từ Tăng Nữ, trong họng phát ra tiếng khóc nức nở, anh lại mềm lòng xuống, “Haizz..... Em đưa tay đây, không còn sớm nữa, nhanh chóng ngủ đi.”

Nghiêm Tư Cẩn trở lại trong chăn, nắm chặt tay Tăng Nữ chậm rãi xoa nắn, “Nào, ngoan, mau ngủ đi.”

Tăng Nữ thoát được một kiếp, le lưỡi, bàn tay Nghiêm Tư Cẩn như thổi miên cậu, thế rồi lại quên đi tâm kế, rất nhanh liền ngủ.

Nghiêm Tư Cẩn thấy đối phương không còn động tĩnh, lúc này mới cảm thấy yên tâm, dần dần chìm vào giấc ngủ, chỉ là tay cầm lấy tay Tăng Nữ vẫn không buông ra.....

7. Chương 3

Khi Tăng Nữ tỉnh lại Nghiêm Tư Cẩn đã rời giường, Tăng Nữ nghĩ đến mùi của nam nhân, không nhịn được hoài niệm dáng vẻ nam nhân khi lên đỉnh, cậu chép lưỡi, thở dài viễn cảnh tốt đẹp này.

Đêm qua còn tùy tiện sờ mó chắc dọa sợ Nghiêm Tư Cẩn rồi, Tăng Nữ nên làm thêm chút gì đó.

Buổi tối Tăng Nữ lại trút bột thuốc vào trong nước cho Nghiêm Tư Cẩn uống, chờ nam nhân uống xong trở về phòng nghỉ ngơi, cậu lặng lẽ đi vào phòng Nghiêm Tư Cẩn.

Cũng lập lại tiết mục như thế, Tăng Nữ dễ dàng ngay trong thời khắc nam nhân động dục khống chế tất cả mọi hành động của nam nhân. Nam nhân môi đỏ tươi không ngừng quyến rũ Tăng Nữ, nghĩ đến đêm hôm qua bị nam nhân rống lên một tiếng, Tăng Nữ lòng tham không đáy, cậu hạ thấp đầu, tiến lại gần, ngậm lấy hai cánh môi mỏng Nghiêm Tư Cẩn.

“Ừm.....” Hô hấp trong miệng bị tước đoạt đi, Nghiêm Tư Cẩn rụt cổ nghẹn ngào thốt lên một tiếng.

Tăng Nữ không ngờ tới đôi môi đối phương lại mỹ vị đến như vậy. Nghe được tiếng nam nhân rên rỉ câu dẫn người, chính cậu cũng không biết Nghiêm Tư Cẩn hấp dẫn mình chỗ nào, cậu dùng lực cắn lên môi nam nhân, nam nhân như cậu mong đợi hé miệng kêu đau, đầu lưỡi Tăng Nữ linh hoạt lập tức xông vào.

Lúc còn ở bên Mỹ phụ nữ dạng nào cậu cũng đều trải qua thân kinh bách chiến không biết bao nhiêu lần, Tăng Nữ kỹ thuật hôn môi phải nói có kinh nghiệm rất phong phú, nhưng lại không nghĩ đến mùi của nam nhân này lại diễm mỹ đến như vậy. Cậu như lên cơn phê pha, không ngừng hút lấy nước bọt và hơi thở nam nhân, truy đuổi đầu lưỡi nam nhân không tha, liếm láp mỗi một nơi trong khoang miệng nam nhân, không buông tha chỗ nào.

Nghiêm Tư Cẩn chưa từng thử hôn môi nhiệt liệt đến như vậy, thân thể cực nóng so với những lần trước đây không thể sánh bằng, ý thức hỗn loạn đến rối tinh rối mù, cậu nhếch miệng nghĩ hơi thở nam nhân không còn sức nữa, chỉ có thể mặc cho đối phương muốn làm gì thì làm.

Dần dà, Tăng Nữ phát hiện, nửa người dưới của cậu bắt đầu chào cờ. Dục vọng mãnh liệt muốn chà đạp nam nhân dưới thân này.

Thấy Nghiêm Tư Cẩn lúc này thần trí không rõ ràng, lại hoàn toàn tín nhiệm mình, Tăng Nữ chậm rãi dẫn dắt đối phương, “Ông chủ.....”

Cậu buông môi nam nhân, liếm lên môi nam nhân, “Giúp em xoa nó đi.....”

Đem tay Nghiêm Tư Cẩn chạm lên dương vật đang ngẩng cao đầu, Tăng Nữ khiêu khích tính cần lên môi Nghiêm Tư Cẩn một cái, Nghiêm Tư Cẩn chưa bao giờ trải nghiệm qua bất kỳ kích thích nào giống như thế này, nghe những lời nói Tăng Nữ âu yếm cùng tác dụng bột thuốc kích thích, anh càng ngày chìm vào trong thần trí không rõ, ý thức hỗn loạn. Đương nhiên, anh không phát hiện, Tăng Nữ đã kéo khóa quần, đem tay Nghiêm Tư Cẩn đưa vào quần lót chính mình, để ngón tay gầy gò của anh nắm chặt dương vật sưng to tỏa nhiệt hừng hực.

Nghiêm Tư Cẩn biết mình đang làm gì, giọng Tăng Nữ như biến thành một người khác, nhưng anh không có cách nào chống cự, Tăng Nữ ghé vào tai anh đưa ra những lời nói mê hoặc, anh cứ theo những gì cậu nói mà làm. Bóp chặt lấy dương vật đang nhiệt liệt phấn khích, ngón tay anh run rẩy, nhưng anh không dừng lại được, nắm ngón tay bao lấy dục vọng của đối phương, ngay cả một tay khác cũng bị nắm tới.

Đối phương non nớt lại sợ hãi khiến Tăng Nữ càng thêm đã nghiền, khi cậu bắn đầy ở trong tay Nghiêm Tư Cẩn, cậu miệng khô lưỡi nóng biến thành một con mãnh thú, cậu biết mình muốn làm cái gì.

Chờ Nghiêm Tư Cẩn không còn bắn ra giọt tinh trùng nào, thần trí dần dần tỉnh táo, đột nhiên Tăng Nữ ôm chặt lấy Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn cũng tỉnh táo lại, hết sức hối hận, anh muốn đẩy Tăng Nữ ra, nghĩ đến những việc làm trái nhân tình đạo lý, thế nhưng..... Anh không không chế được chính mình.

Tăng Nữ bị Nghiêm Tư Cẩn đẩy ra, không cam tâm, lập tức ôm chặt đối phương, nhưng biểu hiện của cậu khiến Nghiêm Tư Cẩn nghi ngờ, ngay lập tức cậu ở bên tai đối phương buông lời than nhẹ, “Ông chủ, em, em thích anh!”

“Cái, cái gì?” Nghiêm Tư Cẩn sửng sốt, ngẩng ngốc nhìn Tiểu Ngưu ôm lấy chính mình, “Đừng, đừng nói đùa.”

“Em thật lòng đó.” Tiểu Ngưu lần thứ hai ôm chặt lấy Nghiêm Tư Cẩn, “Không phải ông chủ luôn cảm giác với em sao?”

“Gì chứ?” Nghiêm Tư Cẩn khó có thể tin được, tuy rằng Tiểu Ngưu không chỉ một lần nói thích mình, nhưng anh chưa bao giờ coi nó là thật, huống chi hai người đều là nam nhân, còn kém nhiều tuổi như vậy.

“Thật ra, em gạt anh đó.” Tăng Nữ vui đầu vào cổ Nghiêm Tư Cẩn, ngữ khí khá là đáng thương.

“Em..... Không phải em nói em bị ba mẹ ngược đãi trốn khỏi nhà sao?” Nghiêm Tư Cẩn hoài nghi hóa ra nó lại thành thật, trong khoảng thời gian này anh hoàn toàn tín nhiệm đối phương, tuy rằng phát sinh rất nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi, lại thêm vụ anh luôn nổi cơn động dục, khiến tư duy anh không thể như bình thường, nhưng trên người Tiểu Ngưu lại không hề có vết thương ngược đãi nào khiến lòng người sinh nghi.

Chỉ là, Nghiêm Tư Cẩn không nghĩ tới, Tiểu Ngưu thật sự lừa gạt mình. Tiểu Ngưu nhìn qua hồn nhiên như vậy, hơn nữa cậu còn cứu mình. Nghiêm Tư Cẩn đối với cậu hảo cảm cùng quan tâm cũng không phải

làm bộ, anh chỉ cảm thấy ngực mình đau đốn thôi.

“Dạ, thật ra không phải là như vậy.” Tăng Nữ càng dùng sức ôm chặt Nghiêm Tư Cẩn, “Thật ra, em là gay! Ba mẹ em kịch liệt phản đối, sau đó đuổi em ra khỏi nhà.”

“Cái, cái gì?” Lời này thốt ra còn kinh hãi hơn so với việc đối phương đến gạt mình, Nghiêm Tư Cẩn nhất thời hoang mang.

“Thật ra, em, em thích đàn ông, nhưng ba mẹ em không chấp nhận liền ném em ra khỏi nhà.....” Khẩu khí Tăng Nữ trở nên ưu thương, “Ông chủ, anh có ghét bỏ em không, có thấy em biến thái không, anh đừng đuổi em đi nha?”

“Anh.....” Nghiêm Tư Cẩn biết trên đời này có đồng tính, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới đó lại là người mình quen biết, huống chi cái người công bố mình là gay kia lại là người còn đang chăm chú ôm chặt lấy anh, anh chỉ càng thêm nghi hoặc, “Em, em thật sự thích đàn ông sao?”

“Dạ. Cho nên lần đầu tiên nhìn thấy ông chủ, mới không nhịn được muốn giúp đỡ anh, sau đó không nhịn được muốn hôn anh, muốn ôm anh.....” Tăng Nữ vừa nói vừa đánh giá Nghiêm Tư Cẩn, chờ mong đối phương động dung, “Ông chủ, em thật sự rất thích anh.”

“Em..... Anh.....” Nghiêm Tư Cẩn hồ ngôn loạn ngữ, đối mặt với Tăng Nữ trước thừa nhận sau gạt người, lại thông báo nói cho chính mình biết cậu là gay hơn nữa còn thích một lão nam nhân, tâm tư hỗn loạn từng bừng, căn bản nghĩ không ra manh mối.

“Ông chủ, anh đừng đuổi em..... Em biết, anh cũng thích em mà.”

“Anh, thích em sao?”

“Nếu không phải vậy, sao lúc em sờ anh lại có cảm giác được? Ông chủ, là anh thích em..... Mà em cũng thật sự rất thích anh, rất thích anh.....” Tăng Nữ lặp lại không ngừng, như đứa bé sợ hãi mất đi món đồ chơi quý giá, đồng thời ôm chặt lấy Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn muốn đẩy Tăng Nữ ra, nhưng Tăng Nữ giọng điệu bi thương lại khiến anh không nỡ nhẫn tâm.

Có lẽ, đứa bé này chỉ nhất thời mê hoặc mới nói thích đàn ông thậm chí nói thích chính mình, chờ thời gian qua đi có lẽ sẽ không có việc gì đi, Nghiêm Tư Cẩn an ủi nói, “Trước tiên cứ đi ngủ, có gì ngày mai lại nói?”

“Ông chủ, em thật sự rất thích anh, anh đừng có đuổi em, em cái gì cũng chịu làm hết, hãy để em ôm anh, ông chủ, có được không? Có được không?” Tăng Nữ lặp lại câu hỏi, trong mắt ưu thương khiến Nghiêm Tư Cẩn đau lòng lại khó xử.

“Anh..... Haizz, được rồi.” Đêm đó, Tăng Nữ như được toại nguyện ôm lấy thân thể Nghiêm Tư Cẩn chậm rãi đi vào giấc ngủ.

Tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn có được thân thể Nghiêm Tư Cẩn, nhưng Tăng Nữ biết mình biểu lộ ra sự cô quạnh nhiều năm khiến nam nhân có dao động rồi, còn thân thể anh sau này sẽ cố gắng dạy dỗ rèn dũa, làm cho đối phương không thể rời bỏ chính mình, như vậy mới có thể triệt để nắm giữ chân tâm nam nhân này, Tăng Nữ dào dạt đắc ý, cảm thấy ánh rạng đông đang ở ngay trước mắt mình, đồng thời càng khâm phục mình dùng chiêu bài lùi một bước để tiến lên hai bước.

Nghiêm Tư Cẩn đứng trong siêu thị làm việc, luôn luôn cảm thấy ánh mắt Tăng Nữ nóng bỏng nhìn về hướng mình, ánh mắt cực nóng kia khiến anh rất quen thuộc, vợ anh từng dùng ánh mắt lưu luyến nhìn chăm chú vào anh.

Mà bây giờ, tầm mắt này lại rơi trên người mình, phát ra từ chính nam nhân còn rất trẻ tuổi, trong lòng Nghiêm Tư Cẩn có loại lời nói không thể thốt nên lời.

Vợ mình đã rời đi năm năm cũng chưa từng tìm kiếm cảm tình mới, hiện tại đột nhiên có người hướng về phía mình biểu đạt tình cảm, khiến sinh hoạt Nghiêm Tư Cẩn nổi lên phong ba. Muốn tiếp thu người tình đã rất khó, huống chi đối phương lại là đàn ông?

Nghiêm Tư Cẩn rất mâu thuẫn, nhưng ánh mắt Tăng Nữ một tác cũng không rời, vẻ mặt nhiệt tình, cùng với nhiều lần nói ra lời yêu thương làm cho Nghiêm Tư Cẩn không đành lòng từ chối.

Vợ Nghiêm Tư Cẩn là người yêu duy nhất, lúc trước cũng do nhà gái thổ lộ đầu tiên, Nghiêm Tư Cẩn tình cảm lại khá trì hoãn từ từ được đối phương dẫn động, hai người mới đi tới kết hôn. Nghiêm Tư Cẩn trong kinh nghiệm yêu đương lại không quá rành rẽ, nên anh cũng không biết tình cảm cũng có thể nguy trang.

Anh chỉ buồn rầu, không biết phải đối mặt với Tiểu Ngưu ra sao, nhưng buổi tối Tiểu Ngưu muốn cùng anh ngủ chung một giường đồng thời còn ôm lấy anh ngủ khiến anh cảm giác rất ấm áp, anh không có cách nào từ chối.

Thời gian đã qua năm năm, kỳ thật Nghiêm Tư Cẩn rất cô độc. Khi Tiểu Ngưu lần đầu tiên đáp ứng trông coi siêu thị, Nghiêm Tư Cẩn rất cao hứng, cuối cùng có một người làm bạn cùng anh. Anh đối với Tiểu Ngưu cảm tình rất vi diệu, đối với đàn em có chút thương yêu cùng ý lại. Một người trẻ tuổi có thể giúp anh làm rất nhiều chuyện anh không thể làm được.

“Ông chủ, anh không thích em ôm anh sao? Ông chủ, có phải anh ghét em rồi không?” Buổi tối Tăng Nữ hướng về Nghiêm Tư Cẩn dò hỏi, không ngừng biểu đạt tình yêu mãnh liệt của mình.

“Anh không ghét em. Đối với em, anh cũng không cảm thấy phản cảm.” Nghiêm Tư Cẩn bất đắc dĩ thở dài, nhưng đối mặt với lời thổ lộ từ Tăng Nữ vẫn cảm thấy luống cuống vô cùng.

“Vậy ông chủ, anh cũng thích em, có đúng không? Ông chủ, em thật sự rất thích anh.” Tăng Nữ ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn, muốn hôn lên cổ Nghiêm Tư Cẩn, nhưng sau đó dừng lại, “Em sẽ không miễn cưỡng anh, ông chủ, em thật sự rất thích anh, thật sự..... Em sẽ chờ anh.”

Tăng Nữ không ngừng lặp lại lời yêu khiến Nghiêm Tư Cẩn dần dần tin tưởng, thiếu niên này thật sự thích mình, vượt qua tuổi tác vượt qua giới tính, nhưng anh lại không có cách nào đáp lại được.

Ngoại trừ vợ mình, Nghiêm Tư Cẩn chưa từng yêu say đắm tha thiết một ai, cho dù đối với vợ mình cũng chỉ xem như một người bạn quen biết nhiều năm. Nhưng khi Tiểu Ngưu xuất hiện cùng thổ lộ lòng mình khiến tâm tình anh gợn sóng có một loại nguy hiểm hấp dẫn đang cuốn lấy anh.

Tình yêu say đắm cùng cảm đoán làm Nghiêm Tư Cẩn ngày thường cư xử đúng đắn đã trật ra khỏi quỹ đạo, nhưng cũng bởi vì quá dễ dàng lại kích phát ra cổ phản nghịch cùng giãy dụa.

Tăng Nữ đứng ngay cửa tiệm, Nghiêm Tư Cẩn ở trong siêu thị vội vàng vàng, vẻ mặt Tăng Nữ ngay lập tức tối sầm lại, từ đằng xa nhìn thấy hai người quen thuộc đang đi tới.

“Hai cậu tới đây làm gì?”

“Đại ca, đã lâu không gặp.” Hai người Trần Phó cùng nhau cười.

“Đừng nói nhảm, có rắm mau phóng, nếu không mau cút.”

Hai người Trần Phó trong lòng sinh ra bất mãn, “Úi trời, hiếm khi thấy đại ca trở về quốc nội, sao không cùng chúng em đi chơi mấy ngày, cứ ở lại cái nơi rách nát tồi tàn này làm chi, hai chúng em chán muốn chết..... Những bột thuốc lần trước ra sao rồi? Lão già quê mùa kia đã hoàn toàn quy phục anh chưa?”

“Hai đứa không cần quan tâm.” Tăng Nữ cười lạnh, quay đầu lại xác nhận Nghiêm Tư Cẩn còn ở bên trong siêu thị, mới nói, “Dù sao hai cậu đừng bại lộ thân phận tôi là tốt rồi, giả bộ xem tôi như người xa lạ hiểu không?”

Hai người gật đầu, “Đại ca, có phải anh coi trọng lão già này?”

Buồn cười! Sao cậu lại coi trọng nam nhân này cho được? Cậu chỉ đang chơi đùa thôi, muốn nam nhân này đối với mình toàn tâm toàn ý, không chịu được khi nam nhân này không đem tâm sự đặt trên người mình, Tăng Nữ hừ lạnh nói, “Tôi không phải đồng tính, sao có khả năng đó?”

Sau khi đuổi hai người đi, Tăng Nữ không vui trở về siêu thị. Cậu đã cùng Nghiêm Tư Cẩn thổ lộ lâu như vậy, nhưng ngoại trừ ban đêm ôm nhau ngủ, chuyện khác đều không có làm!

Nam nhân này so với Tăng Nữ tưởng tượng vẫn còn ngoan cố không thay đổi, Tăng Nữ biểu lộ thâm tình ít ai có thể từ chối được, tại sao anh vẫn chưa cúi đầu xưng thần?

Bị Trần Hàn cùng Phó Hiến kích thích, Tăng Nữ càng tức giận hơn. Chính mình đã hạ mình chỉ để nam nhân không đáng để chú ý này biểu đạt yêu thương, mà đối phương chậm chạp không chịu tiếp nhận mình, chuyện như vậy đối với người khác vốn là chuyện cười, đối với Tăng Nữ lại là chuyện khuất nhục mất mặt!

Cậu tức giận trở về trong tiệm, thấy siêu thị không có ai, Nghiêm Tư Cẩn đang kiểm tra một chút thực phẩm đã quá hạn sử dụng, cậu ngay lập tức đóng cửa lại.

Nghe thấy âm thanh bên ngoài cổ quái, cửa siêu thị tự động đóng lại, Nghiêm Tư Cẩn cho rằng lại xảy ra chuyện, trong đầu hoàn toàn quên đi chuyện lần trước mình bị cưỡng hiếp, chỉ nghĩ tới cái lần Tiểu Ngưu bị chảy máu đầy tay, anh hoảng loạn hô to, “Tiểu Ngưu!”

Tăng Nữ nghe được nam nhân gọi tên mình, lòng tự ái liền thỏa mãn. Cậu đi tới phía sau Nghiêm Tư Cẩn, ôm lấy eo đối phương, đem đầu dựa vào bả vai đối phương.

“Em!..... Tiểu Ngưu?” Nghiêm Tư Cẩn đoán ra đối phương là ai, cho rằng đối phương làm nũng, anh yên tâm, “Xảy ra chuyện gì?”

“Ông chủ.....” Môi Tăng Nữ dán lên vành tai Nghiêm Tư Cẩn, ám muội thổi vào.

Nghiêm Tư Cẩn thân thể cứng đơ, nhiệt độ dần dần tăng cao, được thuốc kích thích dạy dỗ cùng Tăng Nữ ngày đêm thổ lộ dần vật nhiều ngày khiến Nghiêm Tư Cẩn vô pháp chống cự Tăng Nữ mê hoặc.

Hài lòng nhìn thấy mặt của đối phương bắt đầu ửng hồng, thân thể không thể khống chế run rẩy tỏa nhiệt, Tăng Nữ lớn mật đưa tay luồn vào trong áo đối phương, vuốt ve thân thể nam nhân, hai tay lạnh lẽo như có ma thuật, thân thể Nghiêm Tư Cẩn không ngừng được từng cơn sóng nhiệt.

Tay chân Nghiêm Tư Cẩn như nhũn ra, giữa đầu, mềm nhũn tựa vào trong ngực Tăng Nữ, lưng dán vào lòng ngực Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn càng cảm thấy khó có thể ức chế nhiệt độ hừng hực.

Ban đêm Tăng Nữ ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn lại rất quy củ, ngoại trừ ôm ấp cái gì cũng đều không làm. Nhưng bỗng nhiên hành động tán tỉnh khiến thân thể Nghiêm Tư Cẩn mẫn cảm khiến anh không cách nào kiềm chế.

Hai tay Tăng Nữ nắm lấy cặp vú nam nhân, dùng sức ngắt véo, thậm chí dùng lực lôi kéo ra ngoài.

“Đừng, đừng như vậy.....” Nghiêm Tư Cẩn phát ra tiếng run rẩy, Tăng Nữ căn bản không coi đó là chuyện lớn gì, chỉ dè dặt giọng xuống, “Thật sự không muốn?”

Lời vừa mới dứt, Tăng Nữ lè lưỡi liếm lên tai Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn nức nở một tiếng, cả người liền xiêu xuống, trong đầu muốn “Đình chỉ” hành vi phóng đảng của cậu, nhưng thân thể bán đứng chủ nhân không chịu nghe lời.

Tăng Nữ dùng sức đưa đầu nam nhân chuyển về hướng mình, tận tình liếm hút trong miệng nam nhân, đầu lưỡi không ngừng chạy theo lưỡi nam nhân, nhưng mỗi khi bị bắt lại, miệng không thể đóng lại, nước bọt chảy xuống theo khóe miệng hai người dừng lại trên da Nghiêm Tư Cẩn.

Nhìn mặt đối phương dần dần hiện ra ửng hồng, trong lòng Tăng Nữ càng ngày càng kích động, thân thể nóng bức cần được thư giải, nhưng cậu không muốn chỉ giới hạn trong loại âu yếm kiểu này.

Tăng Nữ kinh nghiệm phong phú hung hăng nhìn chăm chú Nghiêm Tư Cẩn, nhìn thấy đối phương bị gợi lên dục vọng đáng vẻ giãy dụa khổ sở, khóe miệng lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

Cậu nhanh chóng xoay chuyển thân thể Nghiêm Tư Cẩn, áp anh hướng vào trong tường, Nghiêm Tư Cẩn “Á” lên một tiếng, lưng bị đau khiến anh tỉnh táo lại một nửa. Nhưng chỉ trong nháy mắt, anh cảm thấy hạ thân mát mẻ, tiếp đó chính là niềm vui sung sướng khó có thể tưởng tượng liền kéo tới!

Tăng Nữ ngồi xổm xuống, dùng miệng ngậm lấy dương vật nam nhân, cậu nghĩ đến những cô gái đã từng hầu hạ mình ra sao, sau đó dùng đầu lưỡi không ngừng liếm phía trước Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn chưa từng cùng vợ mình làm chuyện như thế này, anh không hề hay biết chỉ cần dùng miệng lại có thể đem lại sướng khoái hưng phấn đến thế, anh sốc đến nỗi không nói nên lời, nhưng từ đầu ngón chân kéo dài tới đỉnh đầu mang lại cảm giác sung sướng khiến anh choáng váng, anh như quên đi tất cả, há mồm thở gấp, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống cổ áo, anh cũng không hề hay biết.

Tăng Nữ một bên dùng đầu lưỡi đùa giỡn dương vật nam nhân, một mặt híp mắt nhìn kỹ dáng vẻ nam nhân dâm loạn.

Thật sự là quá mê người quá xinh đẹp, vẻ mặt thất thần lộ vẻ hoang mang, yết hầu Tăng Nữ lạnh lẽo, quả nhiên càng dùng thủ pháp cao siêu, biểu hiện của nam nhân sẽ càng dâm dăng nham. Bên mép chảy ra nước bọt, môi đỏ không cách nào khép lại, Tăng Nữ nhìn Nghiêm Tư Cẩn bộ dáng mê loạn phóng dăng, trong lòng cảm thấy vạn phần thỏa mãn.

Nghiêm Tư Cẩn không kiên trì được bao lâu, liền đạt đến cực hạn, Tăng Nữ thả lỏng miệng sau đó đứng lên, Nghiêm Tư Cẩn liền bắn ra, hai chân mềm nhũn, trượt dài xuống đất. Tăng Nữ liếm liếm miệng, thân thể cúi xuống, hôn lên đôi môi đỏ mọng của nam nhân, nam nhân không còn lực phản kháng chỉ là không ngừng thở gấp, hàm răng hai người chạm vào nhau như phát điện lên.

Tăng Nữ kéo tay Nghiêm Tư Cẩn hướng về địa phương đang ngùn ngụt tỏa nhiệt, Nghiêm Tư Cẩn hiểu được, liền âu yếm dương vật nóng như lửa của đối phương.

Tăng Nữ càng hài lòng, cậu biết mình khống chế nam nhân đã đạt tới cảnh giới nhất định, cậu tùy ý chà đạp thân thể đối phương, một bên chứa lại nửa phần ôn nhu đùa giỡn môi lưỡi đối phương.

Sau khi Tăng Nữ phóng thích tinh dịch, Nghiêm Tư Cẩn từ từ tỉnh táo lại, anh giật mình nhìn mình bị cởi áo thoát quần, mà Tăng Nữ lại trưng đôi mắt ngây thơ nhìn chính mình.

Anh thật muốn tìm cái hố chui xuống đất, mặt đỏ bừng lên, anh không dám nhìn Tăng Nữ, anh không biết mình bị làm sao vậy, dùng khăn giấy lau chùi thân thể hai người, ngập ngừng nói, “Tiểu..... Ngưu, xin lỗi, anh, anh.....”

“Ông chủ, em thích anh, thật sự rất thích anh..... Em không nhận được, xin lỗi, ông chủ, em thật sự rất thích anh.....” Tăng Nữ nhào tới ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn lần thứ hai, không ngừng dùng yêu ngữ mê hoặc anh, cũng là lần thứ hai ôn nhu hôn môi lên đối phương đang kinh ngạc, “Anh cũng thích em chứ? Bằng không anh cũng đâu có phản ứng như thế này? Thật sự, em rất thích anh, rất thích.....”

Sửng sốt một chút, Nghiêm Tư Cẩn không biết chính mình có thích Tăng Nữ hay không, anh đẩy đối phương ra, nói, “Anh..... Em để anh suy nghĩ một chút đã.”

“Dạ.” Tăng Nữ lộ ra hoảng loạn, tuy sốt ruột nhưng lại tận lực nỗ lực cười ôn nhu, để Nghiêm Tư Cẩn càng tin tưởng biểu lộ của đối phương.

Sau khi lên lầu, Nghiêm Tư Cẩn nằm ở trên giường, hai mắt nhìn lên trần nhà. Anh có thích Tiểu Ngưu không? Anh cũng không biết nữa.

Vừa mới bắt đầu anh đối với Tăng Nữ vừa đồng tình lại thương tiếc. Lần đầu tiên cuộc sống của anh có một thiếu niên đẹp trai xông vào, thiếu niên này tuy rằng đã lừa gạt anh, nhưng chỉ bởi vì thích nam nhân nên phải làm thế. Thiếu niên này vừa là bạn thậm chí còn cứu anh, khiến sinh hoạt anh không còn cô đơn nữa mà chỉ còn ấm áp và cảm giác an toàn, hồi ức thống khổ lần trước kia cũng đã quên hết.

Là thiếu niên này đã làm được những việc này.

Nhưng anh vẫn không rõ tình cảm của chính mình, thiếu niên đồng tính này so với mình còn quá trẻ, áp lực đương nhiên không nhỏ. Anh biết mình đã quen thuộc sự tồn tại của đối phương thậm chí còn không muốn đối phương đau lòng. Anh không muốn nhìn thấy đối phương rơi nước mắt, cũng không muốn nhìn thấy đối phương bị thương. Như vậy có được coi là thích không?

Linh hồn cô đơn đã quá lâu khiến Nghiêm Tư Cẩn không nhận được muốn nhận được cái ôm ấp áp, mà đối phương lại biểu hiện yêu thương quá nồng nhiệt, Nghiêm Tư Cẩn cũng muốn trải nghiệm thử cảm giác rung động kia.

Tằng Nữ nghe được người kia thống khổ thở dài, đi xuống dưới lầu, gọi điện cho dãy số không thể quen thuộc hơn, tiếng nói lạnh như băng chậm rãi vang lên, “Nếu muốn xem cảnh nóng, giữa trưa ngày mai nhớ tới đây.”

Bên kia nở nụ cười hưng phấn, biểu hiện Tăng Nữ càng thêm âm trầm, “Nếu thích, hai cậu mang máy ảnh đến đây chụp lại làm kỷ niệm.”

Giữa trưa ngày kế tiếp, Nghiêm Tư Cẩn ngồi ở trước quầy kiểm kê hàng hóa, Tăng Nữ đứng trước các kệ tủ kiểm tra sản phẩm. Trong siêu thị rất yên tĩnh, không có một ai.

Tăng Nữ chậm rãi đi tới bên cạnh Nghiêm Tư Cẩn, đưa tay ấn xuống nút đóng cửa siêu thị, cửa siêu thị liền tự động đóng lại.

Nghiêm Tư Cẩn ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Tăng Nữ, Tăng Nữ ngậy thơ mỉm cười, kéo tay Nghiêm Tư Cẩn đi tới trước hàng kệ tủ siêu thị.

“Tiểu Ngưu? Sao lại đóng cửa siêu thị?” Nghiêm Tư Cẩn bật bội nhìn đối phương.

Tăng Nữ đem đầu áp sát vào, hà hơi vào tai Nghiêm Tư Cẩn, “Ông chủ.....”

Hơi thở giọng nói quen thuộc khiến Nghiêm Tư Cẩn cảnh giác, anh mở to mắt không hiểu đối phương có ý đồ gì.

“Em.....” Tăng Nữ đem tay Nghiêm Tư Cẩn kéo đến dưới thân chính mình, “Em không chịu nổi, em thật sự thật sự thích anh..... Ở nơi này nè, anh chạm vào một chút đi.”

Mặt Nghiêm Tư Cẩn đỏ lên, “Em?”

“Em càng nhìn anh tim đập càng ngày càng nhanh, thật sự thích anh.....” Tăng Nữ không ngừng lặp lại, hướng đến Nghiêm Tư Cẩn áp sát vào.

Bầu không khí ám muội khiến Nghiêm Tư Cẩn không biết phải làm sao, nhưng tim cũng đập càng ngày càng nhanh, ánh mắt đối phương biểu đạt thâm tình làm anh muốn trải nghiệm thử tình yêu say đắm, “Anh..... Để anh giúp em.”

“Dạ.” Về mặt Tăng Nữ càng trở nên ôn nhu, đầu cúi thấp, chiếm lấy môi đối phương hôn sâu triền miên.

Tư vị hôn môi này khiến Nghiêm Tư Cẩn như cảm thấy tình yêu thật nồng cháy, thân thể anh như nhũn ra, dựa vào trong lòng ngực Tăng Nữ, Tăng Nữ ôn nhu xoa mặt của đối phương, “Ông chủ, anh hãy giúp em làm giống như ngày hôm qua em đã giúp anh, có được không?”

Nghiêm Tư Cẩn tay chân như nhũn ra, ý thức bắt đầu mơ hồ, trong lòng Tăng Nữ chưa bao giờ cảm thấy ấm áp cùng an tâm như thế này, anh “Ừ.....” một tiếng, giống như đã đáp ứng rồi.

Tăng Nữ khẽ mỉm cười, vẻ mặt lộ ra mình đã thực hiện thành công, liền tháo dây thắt lưng.

Nghiêm Tư Cẩn nhắm nửa con mắt, chỉ cảm thấy đầu bị người nhấn một cái, tiếp đó là giọng nói ôn nhu dẫn theo mê hoặc ghé vào lỗ tai anh nói, “Mau quỳ xuống.”

Anh uốn cong chân quỳ trên mặt đất, dương vật cực nóng bật ra trước mặt anh, nhiệt độ nóng hổi khiến toàn thân anh càng thêm khó chịu.

Thân thể không còn là của chính mình, anh nghe thấy một âm thanh đang nói, “Lại đây, há miệng ra nào.”

Anh còn chưa kịp cưỡng bách thì có một bàn tay mềm mại chống đỡ dưới cằm anh.

Trong mũi ngửi được hơi thở của cậu khiến anh như lâm đường lạc lối, anh mở miệng, đột nhiên dương vật nhét vào trong miệng anh, sáp vào yết hầu anh thật sâu, anh không thể thở nổi, cố gắng nỗ lực hít thở nhưng động tác đều biến thành bọt nước, anh nửa khép lại đôi mắt còn thẩm ướt nước mắt.

Anh mở mắt ra, nhìn kỹ cái người cao cao tại thượng này, đó là Tiểu Ngưu ư? Tại sao khuôn mặt này lại cho anh cảm giác không giống như trước? Nhưng anh không có cơ hội cân nhắc nhiều như thế, dương vật trong miệng sưng to gấp mấy lần, anh nhận ra trong miệng chính mình đang ngậm lấy cái gì.

Đó là dương vật của Tiểu Ngưu!

Anh hoảng sợ mở to mắt, trong đầu xuất hiện hình ảnh Tiểu Ngưu hôm qua dùng miệng liếm dương vật mình, máu chảy càng thêm sôi trào.

“Ông chủ..... Làm giống như ngày hôm qua em làm anh ấy, liếm từ đầu đến gốc, không được cắn, ngoan..... Em thật thích anh.....” Giọng Tăng Nữ ngọt ngào như âm thanh ác ma, Nghiêm Tư Cẩn biết hành vi của chính mình là đáng hổ thẹn, cái loại khoái cảm cùng hình ảnh ngày hôm qua cứ đan dệt nhau làm anh bất đầu có động tác.

Tăng Nữ vẽ mặt đau khổ đáng vẽ như động vật đang cầu xin, tay cậu cầm lấy tóc Nghiêm Tư Cẩn, “Ông chủ, em thật sự thích anh..... Anh liếm giúp em đi.....”

Nghiêm Tư Cẩn hạ quyết tâm, nhắm mắt lại, dùng đầu lưỡi chậm rãi liếm lên phía trước của đối phương. Anh chưa từng làm chuyện này qua bao giờ, cho nên khi anh cảm nhận được dương vật trong miệng càng lúc càng lớn, lúc anh muốn thở, nhưng đối lấy là càng ngày càng tiến sâu hơn. Anh bị nam nhân húc vào làm cho thần trí thất thần.

Nghiêm Tư Cẩn môi đỏ tươi phun ra nuốt vào dương vật Tăng Nữ, đáng vẽ nhắm mắt cùng lông mi run rẩy sợ hãi đặc biệt rất rõ ràng, tư thế dâm dục này Tăng Nữ cảm giác càng ngày càng mãnh liệt. Đối phương thủ pháp non nớt cũng làm cậu mê say cùng mất khống chế, cậu dùng sức nắm lấy tóc nam nhân, tự mình tăng nhanh tốc độ cùng sức mạnh, làm cho đầu nam nhân ở dưới thân chính mình càng phun ra nuốt vào nhiều hơn.

Tiếng hai người hô hấp tràn ngập khắp phòng, miệng Nghiêm Tư Cẩn đã sớm mất đi cảnh giác, động tác mạnh mẽ khiến cho miệng anh không cách nào khép lại, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, thấm vào bên trong áo. Anh nghĩ mình nhất định là điên rồi.

Đầu nam nhân bị Tăng Nữ nắm lấy, ở dưới thân mình mạnh mẽ nhanh chóng cắm vào thật sâu, Tăng Nữ từ từ lên đến đỉnh, cậu khó nhịn mắng “SHIT” nói những ngôn từ linh tinh.

Mắt thấy bùng nổ trong nháy mắt, cậu không để ý nam nhân đau đớn, nắm giữ thật chặt da đầu nam nhân hướng về phía sau kéo một cái.

Khi hơi thở Tăng Nữ càng ngày trầm xuống, cậu đạt đến ngưỡng cực hạn. Thời điểm tinh dịch bắn ra, Nghiêm Tư Cẩn còn chưa kịp hoàn hồn, tinh dịch nóng bỏng bắn ra đầy mặt anh, khiến anh phải mở to hai mắt.

Mùi vị nam tính tràn ngập trên mặt anh, mà anh chưa kịp khép lại khóe miệng đã được ném trải mùi vị đàn ông, anh buồn nôn che miệng mình lại, chạy lên phòng tắm trên lầu.

Sau khi nam nhân đi xa, Tăng Nữ tà mị nở nụ cười, kéo thắt lưng lên, tiếng nói của cậu ban nãy từ ôn nhu trở thành lạnh lẽo vô tình, “Mau đi ra.”

“Wow, đại ca anh thật là lợi hại nha! Mới chỉ mấy lần, lão nam nhân kia liền ngồi chồm hổm xuống làm giúp anh.....”

“Thế nào? Có thú vị không, coi như đây là bù đắp khoảng thời gian này không cùng các cậu chơi đùa.”

“Đại ca anh thật quá cường đại, em thật khâm phục anh!”

“Có chụp lại làm kỷ niệm không?” Tăng Nữ nhướn mắt lên.

“Có chứ.” Trần Hàn đưa tay lấy ra máy chụp ảnh, “Kỹ thuật của em vẫn còn tốt chán, bảo đảm đây là những hình ảnh full HD không che đây đặc sắc, nếu đem cái này bán ra bên ngoài tuyệt đối so với những AV khác cấp bậc không thể nào sánh nổi!”

Tăng Nữ không cảm thấy vấn đề gì chỉ cười trừ, nhún vai, “Đừng để mặt tôi lộ ra là được.”

“Em biết mà.” Trần Hàn cười, “Có điều không biết lão nam nhân quê mùa này khi nhìn thấy những bức ảnh chụp sẽ ra sao nhỉ, nhất định sẽ bị hù lẫn ra chết ngắc. Ha ha ha, chờ em rửa ảnh xong, sẽ đem một quyển album đưa đến cho hắn.”

Đối phương vô tâm khiến trong lòng Tăng Nữ như bị kim đâm vào lòng, chỉ là thuần túy chơi cho vui, nếu như những tấm ảnh này bán ra ngoài thị trường, Nghiêm Tư Cẩn cũng không thể nào biết được, thế nhưng

như cho nam nhân quyển album này, lấy tính cách anh mà nói, làm không tốt sẽ dồn anh vào con đường tự sát.

Lông mày Tăng Nữ nhíu lại, “Tạm thời đưa máy ảnh để tôi giữ.”

“Dạ?”

“Có ý kiến gì không?”

Ở trong phòng tắm rửa mặt súc miệng Nghiêm Tư Cẩn vĩnh viễn không biết được dưới lầu đang đối thoại những gì, anh hốt hoảng tẩy rửa chính mình.

“Ông chủ.....” Tăng Nữ đi lên lầu, nhìn kỹ Nghiêm Tư Cẩn đang hoảng hốt.

“Tiểu, Tiểu Ngưu?” Nghiêm Tư Cẩn cả mặt toàn là nước, thở dốc kịch liệt, con mắt anh mê man nhìn về phía khởi nguồn của âm thanh, “Anh.....”

Thời điểm tùy ý ức hiếp nam nhân, anh đều cởi kính mắt, Tăng Nữ lấy đi kính mắt của đối phương, đứng như những gì mình nghĩ nhìn thấy hơi nước tràn trong đôi mắt, yết hầu Tăng Nữ quăn chặt đầy căng thẳng.

“Sao lại biến thành dáng vẻ này.....” Nghiêm Tư Cẩn thống khổ nhắm mắt lại, cuộn mình đứng dậy, đầu giấu vào trong cánh tay.

Tăng Nữ đem nam nhân run rẩy ôm vào trong lòng ngực, giọng run rẩy nói, “Ông chủ, xin lỗi, là em không tốt, em không nên ép buộc anh, thế nhưng bởi vì em quá thích anh. Em không nên để ông chủ vì em làm những chuyện này.....”

“Không, không trách em, anh.....”

Tăng Nữ tuy nói hối hận đầy tình thâm, nhưng vẻ mặt không hề có một chút hối hận nào, cậu nói tiếp, “Em cũng không nghĩ đến sẽ phát sinh thế này. Chỉ vì quá thích anh, nhìn thấy anh em chỉ muốn ôm anh..... Rất muốn dùng tay sờ lên người ông chủ.”

“Ông chủ, là do anh hại em biến thành như thế này. Mỗi ngày em chỉ nghĩ đến anh, chỉ muốn ăn cơm cùng với anh đồng thời tán gẫu ngủ chung, âu yếm anh, sờ anh, ôm anh..... Ông chủ là anh hại em.”

Nghiêm Tư Cẩn nghe xong, không biết mình có chỗ tốt nào khiến cho đối phương mê luyến đến thế, nhưng vẻ mặt cậu chân thành lại để cho anh không cách nào trách cứ đối phương được, không thể nào tức giận nổi. Anh ngẩng đầu lên, tầm mắt mơ hồ nhìn thấy đôi mắt óng ánh trong con ngươi lóe lên lệ quang.

Nghiêm Tư Cẩn càng đau lòng, Tăng Nữ thỉnh thoảng lại nói, “Ông chủ, em thật thích anh”, lại cưỡng bách cạy miệng nam nhân ra muốn làm gì thì làm.

Tăng Nữ biết nam nhân hết một lần lại một lần bị chính mình mê hoặc, cậu rất hài lòng, cậu thường thức tư vị nam nhân thống khổ, thỏa thích đùa giỡn thân thể cùng tâm hồn nam nhân. Thế nhưng tình huống hiện tại như vậy không thể tiến thêm một bước nữa, cậu không thể làm gì khác hơn là dùng tay nam nhân giải quyết dục vọng chính mình, sau đó ôm nam nhân lên giường.

Chạng vạng ngày kế, Nghiêm Tư Cẩn đứng ở phía trước quầy.

Cũng vẫn như cũ cùng Tăng Nữ ở chung, nhưng Tăng Nữ hùng hổ dọa người yêu đã đưa anh vào ngõ cụt, mà trái tim anh cũng theo thân thể từ từ luẩn hãm, anh đã không còn đường thối lui, ngoại trừ tiếp nhận đối phương ôn nhu cùng tình yêu cưỡng bách, chân tâm cùng cảm tình quẩn quýt si mê.

Vô tình, Nghiêm Tư Cẩn nhận ra được vị học trưởng lúc còn học đại học được anh kính trọng nhất, cho dù đã xa cách nhiều năm ký ức anh vẫn khắc sâu bóng hình đó, đặc biệt là lúc này nhìn thấy đối phương lại càng thêm kích động.

Ở trong mắt anh, người có thành tích ưu tú đều là những người rất cường đại.

“Học trưởng! Học trưởng!” Anh gọi hai tiếng, đối phương mới quay người lại.

“Em là Nghiêm Tư Cẩn, so với học trưởng nhỏ hơn một lớp.” Mặc dù đối phương hoàn toàn không nhớ rõ mình, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vẫn cao hứng cùng đối phương bắt chuyện.

Chút thời gian bị dằn vặt này cũng không dễ chịu gì, nhưng nhìn thấy người xưa cũ đối với Nghiêm Tư Cẩn mà nói, là khó có thể dùng lời nào diễn tả niềm vui sướng.

Nói chuyện một hồi, đưa ra phương thức liên lạc xong, đối phương chuẩn bị rời đi, Nghiêm Tư Cẩn lại đuổi tới, nói muốn dùng xe siêu thị đưa đối phương trở về.

Học trưởng là dạng người kiệm lời, Nghiêm Tư Cẩn cố gắng cùng đối phương tán gẫu về chuyện đại học lúc trước, cuối cùng còn hẹn đối phương khi nào rảnh rồi lại cùng nhau ăn cơm.

Đưa nam nhân về đến nhà, một thân ăn mặc cao quý, nam nhân diện mạo quý khí thay thế học trưởng đem đồ đạc đưa lên lầu. Nghiêm Tư Cẩn thấy hai người này có điều gì đó là lạ, nhưng anh cũng không để ý liền lái xe trở lại siêu thị.

Bị lưu lại trông coi siêu thị cho Nghiêm Tư Cẩn Tăng Nữ cực kì tức giận. Từ khi thấy nam nhân chủ động cùng người đàn ông khác đến gần, cậu liền chú ý tới đây.

Chưa từng thấy Nghiêm Tư Cẩn nhiệt tình cùng người khác trò chuyện như vậy, không ngừng khen tặng còn thảo luận phương thức liên lạc, cuối cùng còn lái xe đưa đối phương trở về. Tăng Nữ tâm tình biến hóa, hung tợn oán trách anh đối với đối phương quá sức nhiệt tình, một mặt lại nghĩ phải làm như thế nào mới cứu vãn tâm tư đối phương.

Trong mắt nam nhân sáng lấp lánh khi cùng người khác nói chuyện là đáng vẻ cực kỳ hiếm thấy, ngay cả mình cũng phải tháo mắt kính xuống mới có thể nhìn thấy được, cậu mất đi lý trí, mất không chế suy đoán trong lòng Nghiêm Tư Cẩn có phải càng trọng thị đối phương hay không, mà cậu lại không cho phép chuyện này phát sinh như vậy được!

Thật vất vả mới lấy lòng nam nhân cùng sự quan tâm, hiện tại bỗng dưng chạy ra một người phá đám. Tăng Nữ không rảnh bận tâm tâm nhãn của mình có quá nhỏ hay không, chỉ không có cách nào khoan dung trong mắt nam nhân chứa thêm bóng hình người khác.

8. Chương 4-1

Nghiêm Tư Cẩn vừa về tới siêu thị, Tăng Nữ liền đóng cửa lại.

“Ông chủ đưa học trưởng về nhà?” Tăng Nữ vừa lúc kết thúc việc buôn bán, thuận miệng hỏi.

“Ừ, còn hẹn lần sau sẽ cùng đi ăn cơm.” Nghiêm Tư Cẩn khẽ cười, lộ ra ôn nhu nhất quán, Tăng Nữ càng nhìn càng tức giận.

“Có phải ông chủ thích vị học trưởng kia?”

“Hà?”

“Bởi vì em nhìn thấy hai mắt ông chủ đều sáng tỏ.”

“Sao lại vậy được.....” Nghiêm Tư Cẩn buồn cười nghĩ, anh đối với học trưởng chỉ là hậu bối sùng bái trưởng bối mà thôi.

“Thật sao?” Tăng Nữ hai tay kích động nắm chặt Nghiêm Tư Cẩn.

Nghe được đối phương nói không thích người kia, nặng nề thở phào một cái cả người tâm tình vui sướng ngay cả Tăng Nữ cũng không biết chính mình là chân tình hay giả dối, chỉ là tròn mắt nóng bỏng nhìn kỹ đối phương.

“Ầy..... Thật mà.” Nghiêm Tư Cẩn rút tay.

“Em thích anh, thật sự rất thích anh, em không muốn anh thích người khác, cũng không muốn nhìn thấy anh cười với người khác. Ông chủ, em thật sự thích anh!”

Nghiêm Tư Cẩn đầu tiên là sửng sốt, sau đó nở nụ cười nhàn nhạt, nụ cười so với trước còn có chút ngưng đọng.

Tiểu Ngưu vì mình mà ghen sao? Nghĩ đến mình trong lứa tuổi này, còn có người sẽ vì chính mình ghen, tìm Nghiêm Tư Cẩn mềm nhũn, nụ cười càng ôn hòa hơn.

“Em thật sự thích ông chủ, thật ghen tỵ khi thấy anh đối xử tốt với người khác.” Tăng Nữ tiến đến gần, lần thứ hai nắm lấy tay Nghiêm Tư Cẩn đặt trước ngực mình, nhiệt tình nhìn chăm chú đối phương sau mắt kính, lông mi run run giấu trong đôi mắt.

Âm thanh gọi cảm trầm thấp bỗng nhiên tiến vào trong tai Nghiêm Tư Cẩn, “Muốn ôm ông chủ, yêu thương ông chủ, vuốt ve ông chủ, hoàn toàn có được ông chủ, thật thích, thật thích.....”

“Tiểu Ngưu!” Tuy đã nghe qua đối phương nhiều lần biểu lộ, nhưng Nghiêm Tư Cẩn thâm tâm từ từ mềm hóa giờ khắc này nghe được xong tâm tình cũng xảy ra biến hóa.

Muốn gạt tay đối phương ra nhưng làm không lại, trong mắt đáng yêu ngoan ngoãn Tiểu Ngưu tựa như biến thân thành một người lớn, âm thanh đầu độc thiêu đốt linh hồn của anh, “Em thật thích ông chủ, em muốn ông chủ, ông chủ cho em đi có được không?”

Vành tai bị ngậm lấy, thân thể Nghiêm Tư Cẩn run lên, nhưng anh chống cự thật sự không có tác dụng gì. Bị Tăng Nữ khiêu khích một hồi anh khó có thể hành động, bên tai nghe được thông báo nóng bỏng, trước mắt là dáng vẻ đáng yêu cùng thâm tình của Tiểu Ngưu.

Tăng Nữ nhìn thấy đối phương từ từ mê loạn, cậu khẽ cười, cậu vốn không muốn gấp như thế, nhưng nghĩ tới buổi chiều chàng vụng đó anh đối với người khác đầy nhiệt tình, cậu bỗng nhiên muốn ngay lập tức đem nam nhân đoạt vào trong tay.

Vào lúc Tăng Nữ đang chăm chú nhìn anh, Nghiêm Tư Cẩn từ từ thổ lộ, “Em, em thật sự thích anh sao? Anh có chỗ nào tốt chứ?”

“Em không biết, em không biết.....” Tăng Nữ ôm thật chặt Nghiêm Tư Cẩn, giọng hoảng hốt nói, “Chỉ có anh đối xử với em thật tốt, chân tâm thật lòng, em chỉ muốn anh nhìn em, rất thích anh quá thích anh.....”

Lời Tăng Nữ nghe thật xót ruột khiến người khác đau lòng, nhưng cũng làm cho Nghiêm Tư Cẩn cảm giác được đối phương đem tình cảm của chính mình ra thật chân thành, “Anh.....”

Nghiêm Tư Cẩn còn muốn xác nhận điều gì đó, nhưng Tăng Nữ đã cướp đi cơ hội, dùng sức hôn lên miệng anh.

Môi Nghiêm Tư Cẩn bị Tăng Nữ hôn, màu đỏ lộ ra mê người, Tăng Nữ càng xem càng hợp khẩu vị.

Cởi xuống kính mắt đối phương, Tăng Nữ tiếp tục biểu lộ “Em thật sự rất thích ông chủ”, thúc đẩy tình dục từ Nghiêm Tư Cẩn.

Đời sống tình cảm của Nghiêm Tư Cẩn đã trống trải quá lâu, vốn đã bắt đầu mềm nhũn, hơn nữa vào giờ phút này Tăng Nữ lại nhiệt tình biểu lộ cùng khiêu khích cực lực, hết thấy lý trí đều bị anh vứt bỏ, anh chỉ muốn có chút ấm áp ngọt ngào cùng cảm giác động lòng lần thứ hai.

Tim đập nảy lên từng nhịp, đối phương tỏa ra mùi vị tình dục khiến Nghiêm Tư Cẩn cảm hóa, Nghiêm Tư Cẩn nhắm mắt lại, cảm thấy như đang ở trong thế giới tràn đầy tình yêu, mà anh cái gì cũng đều không muốn quản, chỉ muốn trầm luân thật sâu, nắm giữ hạnh phúc.

Tăng Nữ như một nhà ảo thuật, cấp tốc lột đi quần áo Nghiêm Tư Cẩn. Cậu đem quần đối phương kéo xuống, ném trên sàn nhà, ôm đầu người nọ dùng sức hôn môi.

Đầu ở ngay trước ngực đối phương không ngừng gặm cắn, Nghiêm Tư Cẩn vừa lạnh vừa sợ, ý thức anh hỗn loạn chỉ có thể hé miệng thở dồn dập, thân thể tiến đến gần đối phương, dùng cánh tay gây yếu nắm lấy bả vai đối phương.

Nghiêm Tư Cẩn xác thực muốn quên đi tất cả, chỉ muốn hăm sâu vào nhu tình mật ý của đối phương, khi anh từ hướng chính diện bị ép xuống trên sàn nhà lạnh lẽo, anh đã quên đi cơn ác mộng đau đớn lúc trước.

Miệng thì luôn nói thích, nhưng tâm ý chân chính của Tăng Nữ cũng không hoàn toàn là như vậy, cậu biết lúc này Nghiêm Tư Cẩn đã triệt để bị chính mình chìm sâu vào lời nói trót lưỡi đầu môi, thấy thân thể nam nhân từ từ bị chính mình khai phá, hô hấp cậu cũng dần dập lên.

Đem đối phương đặt ở dưới thân, ấn xuống sàn nhà, một bên Tăng Nữ liếm phía sau lưng nam nhân một bên dùng tay đùa giỡn dương vật đối phương, nghe được tiếng rên rỉ trong miệng Nghiêm Tư Cẩn, cậu dùng bắp đùi mở hai chân nam nhân còn đang khép lại, ép buộc đối phương dạng chân ra.

Tăng Nữ không hi vọng bị nam nhân phát hiện diện mạo thật sự của mình, nhưng cậu thật sự muốn nam nhân, mạnh mẽ đâm vào nam nhân có lẽ sẽ tạo hồi ức không vui mang đến cho nam nhân, cậu còn muốn tiếp tục đùa giỡn nắm giữ nam nhân này, tùy ý âu yếm nam nhân nửa ngày, cậu vẫn quyết định dùng lời nói để mê hoặc nam nhân này.

“Ông chủ..... Em thật sự rất thích anh.” Trong mắt ẩm ướt, cậu hướng về mặt nam nhân, thân thể đè lên tấm lưng trần trụi không cường tráng, “Anh cho em đi có được không?”

Nghiêm Tư Cẩn sớm đã bị Tăng Nữ khiêu khích cùng lời chót lưỡi đầu môi mê hoặc, ánh mắt anh mờ mịt tan rã nhìn kỹ thiếu niên dựa vào đây khẩn cầu, “Anh.....”

Tăng Nữ tiếp tục cầu tình, “Ông chủ, thật sự, em thật sự rất thích anh, em không làm đau anh đâu, đem anh gửi gắm cho em được không? Em rất muốn vào trong thân thể anh.....”

Vật thể nóng bỏng đỉnh vào phía sau mình, Nghiêm Tư Cẩn rõ ràng biết đó là cái gì, cuối cùng trong đầu anh nhớ tới chuyện ngày đó, nhưng nhìn Tiểu Ngưu thâm tình biểu tình thương xót, anh thất thần “Ừ” một tiếng.

Tăng Nữ được cho phép, lập tức thể hiện ra nụ cười xinh đẹp nhất mà cậu có, nói tiếp “Ông chủ anh đối với em thật tốt..... Em thật sự rất thích anh.....” Lời nói ôn nhu âu yếm, mà thân thể lại tàn khốc mạnh mẽ đâm vào địa phương nơi Nghiêm Tư Cẩn chưa được khai phá.

“Á!” Thời điểm bị xuyên qua Nghiêm Tư Cẩn kêu thành tiếng, cảm giác đau cùng ngày ấy quá giống nhau, thế nhưng vì sao hôm nay lại không sợ hãi cùng oán hận? Tay anh run rẩy, nỗ lực gắng gượng chống cự thân thể chính mình nằm phục trên mặt đất, nhưng cái lời nỉ non ngọt ngào kia lại không ngừng yêu cầu, “Thả lỏng thân thể”, “Nâng eo lên”, “Chân mở lớn một chút”.

Nghiêm Tư Cẩn muốn hồi hận cũng không còn kịp nữa..... Chỉ tiếc trước thể tiến công tình cảm trường kỳ từ đối phương, anh không nghi ngờ chút nào vẫn luôn tin tưởng như thế, mãi đến tận thời khắc này còn hiển dâng bản thân ra, căn bản anh không quen làm chuyện như vậy, nhưng anh lại tận lực phối hợp với đối phương.

“Ông chủ, em thật sự rất thích anh.....” Tăng Nữ ôm chặt eo đối phương, dựa vào máu bôi trơn, đỉnh quy đầu thật lớn không ngừng thâm nhập dưới thân thể bên trong nam nhân.

Như một lưỡi dao thật sắc ở bên trong thân thể không ngừng xé rách, Nghiêm Tư Cẩn đau đến cắn môi, nhưng Tiểu Ngưu hết vuốt ve lại hôn môi cùng những lời nói tâm tình khiến thân thể của anh sản sinh phản ứng, hai mặt đồng thời tra tấn anh, khiến khóe mắt anh rơi lệ.

Hậu đình Nghiêm Tư Cẩn vừa chặt lại nóng, tựa như trên thiên đường, Tăng Nữ ở trên thân nam nhân rong ruổi chỉ dùng lời nói không ngừng an ủi nam nhân, nhưng thân thể lại tàn nhẫn ở địa phương nam nhân đang chảy máu cảm vào rút ra. Trong miệng tình cờ mắng ra những câu nói rất khó nghe, Nghiêm Tư Cẩn cũng không hề hay biết, Tăng Nữ cười ở trên người nam nhân thỏa mãn dục vọng của chính mình.

Khi va chạm đến điểm mẫn cảm trong thân thể, Nghiêm Tư Cẩn có phản ứng lớn, dường như Tăng Nữ cũng ý thức được, hướng về điểm kia không ngừng phá hủy vốn là phòng thủ yếu đuối nhất.

Rất nhanh Nghiêm Tư Cẩn tước vũ khí đầu hàng, tinh dịch màu trắng bắn đầy trên sàn nhà siêu thị, anh hít thở, nhưng Tăng Nữ còn chưa kết thúc, dương vật càng trở nên lớn hơn nữa vẫn ở sau người ra vào.

Tăng Nữ phóng thích dục vọng lần thứ nhất xong, Nghiêm Tư Cẩn đã ngất đi rồi. Tăng Nữ thỏa mãn rời khỏi thân thể đối phương, nhìn hình ảnh đắm mỵ trước mắt, cậu đắc ý nở nụ cười, cậu nghĩ cậu đã làm được.

Cậu bế thân thể nam nhân lên, dùng sức hôn lên cánh môi đỏ mọng kia, đem nam nhân hôn mê đưa lên lầu ném xuống giường, mạnh mẽ bức tỉnh nam nhân, lại dùng biểu lộ lừa gạt nam nhân tín nhiệm mình thêm một lần nữa.

Kéo hai chân nam nhân giường lên thật cao, Tăng Nữ nhìn kỹ thân thể màu hồng phấn cùng khuôn mặt đối phương, lại một lần nữa đâm vào thân thể đối phương hành hung. Nghiêm Tư Cẩn đã không còn sức lực, ngay cả tay nắm chặt dra trải giường cũng không còn miếng lực nào, chỉ có thể mặc cho đối phương muốn làm gì thì làm, quá trình sau đó anh đều không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ thiếu niên không ngừng nói “Thích, thích” mà thôi.

Sau khi Nghiêm Tư Cẩn tỉnh lại, toàn thân đau nhức, anh từ từ nhớ lại chuyện hôm qua.

Tăng Nữ vẫn tính là có chút lương tâm, đem thân thể Nghiêm Tư Cẩn rửa sạch sẽ rồi mới ôm nam nhân đi ngủ.

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ chính mình làm như vậy có nên hay không, đó có phải vi phạm luân thường đạo lý không, chỉ là trong hồi ức đối phương nhiều lần luôn mồm luôn miệng “Em rất thích ông chủ” cùng khoái cảm đau đớn mang lại, nội tâm cảm thấy ngọt ngào. Nhưng vẫn không cách nào xác định chính mình có thích cậu hay không, nhưng anh lại không nỡ từ chối đối phương.

Tăng Nữ tỉnh lại, trong lòng cao hứng vô cùng, tuy rằng cậu vượt qua kế hoạch này, chỉ bởi vì một người thứ ba mà cậu sớm có được nam nhân, nhưng không chút nào ảnh hưởng đến trò chơi của cậu.

Cậu tiếp tục ôm Nghiêm Tư Cẩn không ngừng nói “Thích”, hôn lên vành tai cùng môi nam nhân, làm nũng với nam nhân, con mắt ướt đầm nước không ngừng tố cáo tình yêu của chính mình.

Thế là, thân thể mới vừa khỏe hẳn. Cậu lại đang trong giai đoạn thiếu niên nhiệt huyết đầy ngả anh trên giường, mặc cho thiếu niên ở trên người mình muốn làm gì thì làm. Tuy rằng đau đớn không còn như lúc trước, thậm chí khoái cảm tăng lên rất nhiều, thế nhưng anh vẫn như cũ không rõ ràng tâm tư chính mình.

Về mặt tình cảm, Tăng Nữ đã hoàn toàn mê hoặc Nghiêm Tư Cẩn, đoạt được tấm lòng kiên định từ anh; còn trên sinh lý, Tăng Nữ lại mang đến cho Nghiêm Tư Cẩn quá khứ chưa từng sung sướng đến như vậy, khiến Nghiêm Tư Cẩn càng trầm mê quần bên vào bên trong tình yêu si luyến tha thiết.

Thời gian cùng Nghiêm Tư Cẩn quan hệ thể xác, Tăng Nữ sâu sắc mê muội, chỉ là khi đóng vai Tiểu Ngưu cậu không có cách nào nói ra muốn nam nhân bày ra càng nhiều tư thế có độ khó cao, bởi vì cậu có chút thương tiếc đối phương, tuy rằng Nghiêm Tư Cẩn đã bị cậu rắc đầy những lời đường mật dối trá, thế nhưng vẫn không có cách nào triệt để lướt qua điểm mấu chốt trong lòng nam nhân kia.

Mà dày vò Nghiêm Tư Cẩn nhất chính là, anh có thật sự thích Tiểu Ngưu không?

Tăng Nữ đứng bên trong siêu thị, cậu mới vừa liên lạc về nhà, thời gian này ở bên ngoài chơi thật sự quá lâu, ông bố không nhận được gọi điện thoại hỏi dò, nói sao cậu đã về nước rồi mà không chịu về nhà nghỉ ngơi. Nhưng hiện tại đối với Tăng Nữ mà nói, cậu thật sự không nghĩ đến rời đi nam nhân kia, kết thúc trò chơi do chính cậu mở ra.

Cậu còn không nghĩ đến việc buông tay, luôn cảm thấy nam nhân tuy rằng giao phó thân thể mình ra, nhưng trong lòng vẫn lạnh lùng cuối cùng kia tựa hồ còn chưa vượt qua, điều này làm cho Tăng Nữ không muốn kết thúc, vẫn còn muốn tiếp tục.

“A Nữ!”

“Đường Ny?” Cô gái hướng về Tăng Nữ đi tới được gọi là Đường Ny, là bạn gái của cậu, Tăng Nữ không nghĩ tới cô sẽ xuất hiện ở nơi này, sợ Nghiêm Tư Cẩn phát hiện, cậu nắm lấy tay Đường Ny hướng ra bên ngoài siêu thị.

“Sao em lại đến đây? Trần Hàn cùng Phó Hiến nói cho em biết anh ở đây sao?” Ánh mắt Tăng Nữ trở nên sắc bén.

“Đúng đó. Anh trở về lâu như thế cũng không gọi điện cho người ta, em rất nhớ anh.....” Mắt thấy Đường Ny muốn đem đầu dựa vào trên người Tăng Nữ, Tăng Nữ đột nhiên chế trụ lại đối phương, “Muốn ôn tồn buổi tối chúng ta lại nói, hiện tại anh còn có việc, đừng làm phiền anh!”

“Ôi..... Thế anh làm cái gì?” Cô gái vốn là tiểu thư con nhà có tiền, lớn lên cũng rất xinh đẹp.

“Em câm miệng lại cho anh, chớ có nói lung tung, biết không?” Tăng Nữ hung tợn nói, “Em chờ chút, anh đi nói một tiếng, sau đó sẽ cùng em đến ôn chuyện.....”

Nghiêm Tư Cẩn đã sớm chú ý Tăng Nữ cùng cô gái kia có hành vi thân mật, đó là bạn gái của cậu hay là.....? Nhưng Tiểu Ngưu là gay, nó thích chính mình mà.

Càng hoài nghi khiến trong lòng Nghiêm Tư Cẩn sinh ra nghi hoặc.

“Ông chủ, ngày hôm nay em có việc muốn xin nghỉ phép.” Tăng Nữ tiến vào siêu thị, nhất thời quên mất mình phải diễn kịch.

“Cô gái kia là bạn gái của em?”

“..... Là bạn tốt trước đây của em thôi, cho nên chỉ đi nói chuyện phiếm một chút. Ông chủ, anh quên mất rồi sao, người em thích chính là anh, cô gái kia sao có thể là bạn gái em được?” Tăng Nữ lộ ra nụ cười hồn nhiên.

Nghiêm Tư Cẩn đỡ xuống tâm tình nghi hoặc, nói, “Vậy đi sớm về sớm.”

Nhưng tối hôm đó, Tăng Nữ lại không trở về.

Nghiêm Tư Cẩn đợi cậu cả một buổi tối, trong lòng trở nên hoảng loạn. Từ khi Tiểu Ngưu xuất hiện, cậu chưa từng biến mất quá lâu như vậy. Trước đây Nghiêm Tư Cẩn không có phát hiện, hóa ra Tiểu Ngưu đã trở nên tối quan trọng đến mức độ này.

Trong đầu chỉ xoay quanh cô gái kia cùng Tiểu Ngưu nói chuyện thân mật, anh càng khẩn trương càng sợ hãi..... Tiểu Ngưu nói chỉ thích anh, lại là người đồng tính, nhưng đối phương vừa trẻ lại đẹp trai, anh vừa già lại quá mức bình thường, sao có thể so sánh với người ta? Nếu đối phương thật sự muốn cướp Tiểu Ngưu đi, anh chắc chắn không có phần thắng.

Nghiêm Tư Cẩn hoàn toàn sợ hãi. Vợ qua đời, chỉ còn một mình anh sinh hoạt, chưa hề nghĩ tới sẽ có người bước vào trong đời anh, nhưng Tiểu Ngưu không hiểu vì sao lại xông vào, luôn mồm luôn miệng nói thích mình, mà hiện tại lại biến mất không còn tăm hơi, như sét đánh giữa trời quang! Giống như cái hôm vợ qua đời.....

9. Chương 4-2

Trời hơi hửng sáng, Tăng Nữ vẫn chưa trở về.

Nghiêm Tư Cẩn cũng như ngày thường mở cửa siêu thị buôn bán, nhưng người lại không có tinh thần, tính tiền cũng sai rất nhiều lần.

Nam nhân đơn thuần nghĩ, có phải anh đã thích Tiểu Ngưu rồi chẳng? Liệu có thích nam nhân đồng giới khác? Thế nhưng..... Liệu có thể không? Anh cũng không đủ dũng khí đi đảm đương thừa nhận.

Treo vẻ mặt khó coi, Nghiêm Tư Cẩn ngoài ý muốn nhìn thấy vị học trưởng đã lâu không gặp, trong đầu hiện lên ngày đó học trưởng cùng nam tử cao quý khác đi lên lầu, anh kích động kéo vị học trưởng muốn rời đi.

“Học trưởng..... Có phải anh thích đàn ông không?”

“Gi?”

“Chắc chắn rồi, em cảm giác được..... Nếu là như vậy, học trưởng cân nhắc đến em một chút đi, thế nào?”

Nếu như cậu thật sự có thể thích nam nhân, vậy anh cũng có thể cùng vị học trưởng này thử cùng nhau xem sao!

“Không được ư? Học trưởng? Nếu như anh thích đàn ông, sao anh không thử cân nhắc đến em? Em cũng muốn thử xem, không biết em có phải cũng thích đàn ông.....”

Tinh thần Nghiêm Tư Cẩn từ lúc Tăng Nữ rời đi một khắc đó liền hồng mắt, anh ăn nói linh tinh, khẩn cầu học trưởng cùng với mình, phân rõ thử xem anh có thích Tiểu Ngưu hay không.

“Tôi..... Vẫn nên trở về thì hơn. Còn cái kia..... Tư Cẩn à, thích đàn ông cùng với việc thích một người đàn ông nào khác, đó là hai việc khác nhau, cậu nhớ kỹ nhé.”

Đại khái đối phương bị Nghiêm Tư Cẩn dọa sợ, vội vàng tránh thoát, chỉ để lại một câu như vậy.

Nghiêm Tư Cẩn nghe xong, đầu óc hồ đồ, anh buông tay ra, mắt đi khí lực, ngã xuống đất.

Anh không thích nam nhân, anh chỉ là, chỉ là thích thiếu niên tên “Tiểu Ngưu” mà thôi..... Vào ngày hôm đó khi trời đổ cơn mưa xuống cậu trốn vào trong siêu thị, khóc lóc kể lể bị ba mẹ ngược đãi; sau đó lại dũng cảm bộc lộ lời nói dối của chính mình, thiếu niên nhiệt tình thổ lộ; còn cứu anh, làm bạn cùng anh, đem lại ấm áp đến cho anh, thiếu niên cùng anh thân mật; cậu vẫn luôn ôm anh nói rất thích anh, ngày đêm lặp lại nói hết lời lẽ về tình yêu; thiếu niên còn hôn anh, còn tiến vào anh, thiếu niên cùng anh làm tình; khiến anh thống khổ mâu thuẫn rồi lại ném trái tim yêu cảm ký chưa bao giờ hưởng qua.....

Vì lẽ đó anh không cách nào chống cự thiếu niên kia, bất kể là tiếng khóc nức nở khẩn cầu, hay vẫn là nụ cười đẹp đẽ, anh đều chống cự không được; vì lẽ đó cho dù nhịn đau, anh đều mặc cho thiếu niên ở trên người mình rong ruổi; cho nên vào giờ phút này tim anh mới tựa như từng nhát dao cắt.....

Nghiêm Tư Cẩn hối hận, phải nên hỏi rõ ràng rồi mới để Tiểu Ngưu rời đi, ngay cả phương thức liên lạc anh còn không có. Cô gái kia dẫn Tiểu Ngưu đi, có khi nào cậu không trở lại không? Có phải cậu đối với mình cảm thấy mất hứng nên mới rời đi?

Nếu như anh sớm một chút nói thích cậu, tiếp nhận biểu lộ từ Tiểu Ngưu, có phải cậu sẽ không đi?

Chạng vạng, Nghiêm Tư Cẩn đợi nửa ngày người đó liền xuất hiện.

Tăng Nữ rời đi từ hôm qua, cùng Đường Ny hai người ở khách sạn năm sao xa hoa trụy lạc, biến hóa rất nhiều tư thế khó đến tận nửa ngày. Mà Tăng Nữ ở trên người Đường Ny đè ép cày cấy suốt cả đêm, bắt cô phải tạo ra những tư thế khó, hai người chơi cho đã mới miễn cưỡng ngủ đến tận chiều.

Tuy rằng ngủ cả một buổi chiều, nhưng sắc mặt cũng không còn tinh thần như ngày hôm qua lúc rời đi. Nghiêm Tư Cẩn tiến lên tiếp đón không nhịn được lo lắng, “Sao thế? Sắc mặt em không tốt?”

Tăng Nữ rất muốn ngả lưng xuống ngủ tiếp, khẩu khí trả lời có chút kém, “Không có chuyện gì!”

Nghiêm Tư Cẩn ngộ ra đối phương tâm tình không tốt, càng lo lắng hơn, “Tiểu Ngưu. Đã có chuyện gì xảy ra?”

Nghiêm Tư Cẩn ôn nhu nói một tiếng “Tiểu Ngưu” Tăng Nữ mới lấy lại tinh thần, “Dạ, không có chuyện gì.”

Nhưng Nghiêm Tư Cẩn lại cảm thấy đối phương mỉm cười như đang cố ý giấu diếm điều gì đó, anh không nhịn được đáng giá Tiểu Ngưu mấy lần. Tăng Nữ lập tức ý thức được, lo lắng bị Nghiêm Tư Cẩn phát hiện ra điều gì đó, vội vàng đổi giọng, “Ông chủ, anh đừng quá lo lắng, thật sự không có chuyện gì cả, xin lỗi..... Em về trễ.”

“Không sao.”

“Có phải ông chủ một mực đợi em trở về?” Tăng Nữ vốn chỉ thuận miệng hỏi, nhưng nhìn thấy trên mặt đối phương đáng vẻ sững sốt, ngay lập tức liền biết “Quả nhiên là vậy”, cậu không khỏi đắc ý lên, “Ông chủ, thật sự xin lỗi, em không phải cố ý về trễ như thế đâu.”

“..... Có chuyện gì thật sao? Còn cô gái kia.....?”

Nghiêm Tư Cẩn vẫn có điều lo lắng cùng hoài nghi, Tăng Nữ nhìn thấu điều này, lập tức ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn, “Thật ra..... Ông chủ, ngày hôm qua em cùng cô ta gặp mặt, bị ba mẹ em phát hiện.....”

“Cái gì! Bọn họ có làm khó em không? Có phải bọn họ muốn bắt em trở về, không phải bọn họ đã đuổi em ra khỏi nhà rồi sao?” Nghiêm Tư Cẩn đã vứt bỏ luân thường đạo lý, vội vàng truy vấn.

“Không có! Không có!” Tăng Nữ lập tức che giấu, “Bọn họ cho rằng em đồng ý quay trở về, thế nhưng em nói cho bọn họ biết em thích đàn ông, muốn vĩnh viễn ở cùng với hắn..... Thế là bọn họ tăng xông liền đuổi em đi lần nữa.”

Nghe thiếu niên thốt ra hai chữ “Vĩnh viễn”, Nghiêm Tư Cẩn giật mình.

“Em chỉ muốn ở cùng với anh, em không muốn về nhà. Chỉ muốn mau chóng trở lại bên cạnh anh, vì lẽ đó em không muốn trở về nhà cũng không muốn gặp ba mẹ, em chỉ có anh.” Tăng Nữ tiếp tục dùng lời khẩn thiết nói.

Nghiêm Tư Cẩn nghe xong, trong lòng cực kỳ cảm động, hơn nữa anh cũng nhận ra tình cảm thật sự của mình, lập tức ôm lấy đối phương, “Trở về là tốt rồi.”

Tăng Nữ không nghĩ tới nam nhân sẽ có một ngày chủ động đến như vậy, nhưng cậu rất nhanh liền phản ứng lại, vươn tay ra dùng sức ôm chặt nam nhân, “Em sẽ không rời đi ông chủ, em thích anh nhất.”

Ngực Nghiêm Tư Cẩn nóng lên, nhẹ giọng nói hết, “Anh..... Anh cũng thích em.”

Hề? Ban đầu Tăng Nữ còn tưởng chính mình nghe nhầm, nhưng nhìn thấy từ bên tai đối phương sắc hồng lan xuống tận cổ, biết mình không có nghe nhầm, bên mép hiện lên ý cười.

Cậu thích nam nhân chẳng qua chỉ là lừa dối, đối với Nghiêm Tư Cẩn mà nói trong lòng anh xem cậu như cường giả, nhưng cũng không có nghĩa rằng trong lòng cậu lại xem trọng anh. Cậu vốn không nghĩ tới đối phương sẽ tiếp nhận phần tình cảm giả tạo này, nhưng lại chờ mong đối phương vì chính mình trả giá một chút, xem như cậu đã tiêu tốn quá nhiều thời gian và tinh lực trên thân xác nam nhân.

Tăng Nữ đắc ý, thắng lợi gia tăng mãnh liệt. Cuối cùng cậu đã có được nam nhân toàn tâm toàn ý, làm cho nam nhân phải thần phục cậu. Quả nhiên, trên thế giới này không một ai có thể chống đối mị lực của cậu.

Không phải là không có người đối xử tốt với cậu, nhưng cậu chỉ có thể tin tưởng Nghiêm Tư Cẩn thật sự đối xử tốt với cậu; cậu cũng không cần đối phương phải dùng bao nhiêu phần chân tâm đối với cậu, nhưng nếu cậu muốn, đối phương nhất định phải cho cậu.

“Em rất là cao hứng, ông chủ, anh có thể nói thêm mấy lần nữa được không?” Tăng Nữ hôn lên vành tai Nghiêm Tư Cẩn, “Em muốn nghe nữa.”

Nghiêm Tư Cẩn xấu hổ gật gật đầu, “Anh..... Thích em.”

Nhìn thấy đối phương cả mặt đỏ bừng đáng vẻ chủ động hiến thân, Tăng Nữ vốn nóng lòng muốn ngủ bù nhưng lại bị ý nghĩa này hoàn toàn làm cho biến mất rồi, cậu cúi đầu ngậm lấy môi Nghiêm Tư Cẩn, dùng đầu lưỡi cùng hàm răng đồng thời dấn vật đối phương.

Nghiêm Tư Cẩn hé miệng, chủ động đáp lại đối phương. Tăng Nữ dùng tay ôm lấy eo Nghiêm Tư Cẩn, hạ thân ngo ngoe rục rịch, dùng đùi chạm vào điểm yếu của đối phương, tay liền chui vào trong quần áo Nghiêm Tư Cẩn, vuốt ve đầy tình sắc lên làn da trơn mịn của đối phương.

Bởi vì tâm ý tương thông, Nghiêm Tư Cẩn rên rỉ thành tiếng, Tăng Nữ phi thường kích động ghé vào tai anh tiếp tục mê hoặc “Em thích anh, em rất thích rất thích anh.”, sau đó dục vọng toàn thân bị câu nói kia hoàn toàn bốc lên cao, đè nam nhân xuống, muốn ở trên quầy siêu thị lột bỏ quần áo nam nhân.

“Đừng..... Đừng làm ở chỗ này.” Cho dù đã đóng cửa, nhưng đây không phải ở trên giường mà làm ra chuyện như vậy, tính cách Nghiêm Tư Cẩn nghiêm trang vẫn không cách nào hoàn toàn tiếp thu được, nhưng đối với Tăng Nữ mà nói, ở nơi như thế này mà làm tình thì phi thường tình thú!

Cậu bắt đầu chu mỏ lên, làm bộ dừng lại động tác, “Em vì ông chủ mà vứt bỏ cả ba mẹ, chút chuyện này ông chủ cũng không thể vì em mà làm sao?”

“Anh.....”

“Em đã thích anh đến thế..... Mà không phải vừa nãy anh cũng nói thích em sao?” Tăng Nữ liễu mạng ôm lấy thân thể Nghiêm Tư Cẩn, tay bắt đầu gỡ bỏ quần áo đối phương ra, Nghiêm Tư Cẩn nắm lấy quần lót chính mình cuối cùng cũng dần dần chậm rãi buông ra.

Tăng Nữ nhanh chóng đem quần lót đối phương kéo xuống đầu gối, không có tiền diễn, không có âu yếm, cũng không có bôi trơn, liền nâng mông Nghiêm Tư Cẩn lên, dùng sức tách ra, đâm thẳng vào trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn nâng cao eo lên, hai chân run rẩy chống đỡ thân thể, nửa người trên dựa vào trên quầy, nửa người dưới từ phần eo trở xuống bị Tăng Nữ dùng sức ôm lấy, đối mặt với Tăng Nữ, thân thể mãnh liệt bị cắm vào rút ra.

Tăng Nữ tựa hồ ngại mình đâm vào chưa đủ sâu, tay hơi dùng sức, đem quần lót treo trên đùi Nghiêm Tư Cẩn xé rách ra, mảnh quần lót treo trên đùi càng thêm dâm dăng, Tăng Nữ huyết khí càng thêm sôi trào, con mắt liền đỏ lên cậu cảm thấy chuyện tình ngày hôm qua tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn dục vọng của cậu, cậu phát điên lên ở trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn dùng sức ra vào.

Nghiêm Tư Cẩn cố gắng hít thở, lại cực lực phối hợp với đối phương, Tăng Nữ thấp giọng mệnh lệnh anh, “Cởi áo ra.”

Nghiêm Tư Cẩn “A” lên một tiếng, không thể làm gì khác hơn mở áo của mình ra. Khi làn da đối phương bại lộ trong không khí trước mắt Tăng Nữ, Tăng Nữ càng không chịu nổi, cậu cúi xuống cắn vào đầu vú đối phương nhiều lần day nghiến chà đạp, Nghiêm Tư Cẩn hít một ngụm khí lạnh, Tăng Nữ vẫn còn chưa vừa lòng.

Cậu giương lên khuôn mặt ngây thơ hồn nhiên, đem hạ thân nam nhân nâng lên cao, “Ông chủ, anh nhìn nè, chúng ta chính thức kết hợp với nhau. Dương vật của em đang trong cơ thể của anh..... Bên trong anh thật là ấm áp, cần em khá là chặt đấy.”

Nghiêm Tư Cẩn nào dám nhìn, anh che mặt lại, nhưng Tăng Nữ lại gạt tay anh ra, bức anh phải nhìn. Nghiêm Tư Cẩn cho rằng đó là do biểu hiện của việc “Thích”, chỉ nhìn thoáng qua, xấu hổ đầy mặt mà nhìn Tăng Nữ. Về mặt màu hồng phấn này càng thêm dụ hoặc mê người, dương vật Tăng Nữ lại phồng to lên, càng đâm vào rút ra dã man hơn.

Sau khi hết hiệp một, Tăng Nữ không dễ buông tha đối phương như vậy. Cậu cũng không cảm thấy mệt, trái lại càng có tinh thần hơn, cố ý ôm thân thể nam nhân ngồi vào chỗ ngồi trên quầy hàng, xoay lưng nam nhân ôm vào trong ngực chính mình, còn mình thì lại ngồi vững vàng, một lần nữa đâm xuyên qua thân thể đối phương.

Nghiêm Tư Cẩn sức lực đã cạn kiệt, đêm đó Tăng Nữ đặc biệt sung sức, đẩy ngã đối phương ở khắp mọi nơi trong tiệm siêu thị làm rất nhiều lần rồi mới ôm nam nhân trở về phòng.

Đối với Nghiêm Tư Cẩn mà nói, từ sau ngày ấy, hai người nghiêm nhiên trở thành quan hệ người yêu. Tiểu Ngưu thích anh, anh cũng thích Tiểu Ngưu, trước đây anh còn lưu ý đến lễ nghĩa liêm sỉ nhưng bây giờ anh đều buông xuống hết tất cả.

Chưa bao giờ cùng người khác làm tình kịch liệt quá khích nhưng chỉ vì trong miệng thiếu niên thốt ra từ “Thích” nên anh liền vứt bỏ tất cả, có nhiều địa điểm khó có thể tưởng tượng, nhiều động tác tư thế cực khó anh đều đáp ứng đối phương.

Mà Tăng Nữ từ khi nghe được đối phương nói lời thích mình xong, liền vững vàng nắm giữ đối phương. Cho dù Nghiêm Tư Cẩn không đáp ứng, cậu cũng không ngừng nói lời thích, không ngừng lừa gạt đối phương, hoặc là ở trên sàn nhà, hoặc là dựa vào vách tường, thậm chí là đè lên cửa kính rất có khả năng sẽ bị người ngoài nhìn thấy, tùy ý khống chế cướp đoạt thân thể nam nhân.

Cậu vẫn như cũ sẽ ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn nhiều lần lặp lại lời “Thích”, rồi lâu lâu lại thay đổi dùng từ “Yêu” đến dụ hoặc đối phương. Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy phi thường ngọt ngào, phi thường hạnh phúc, anh không hiểu khi người trẻ tuổi đặc biệt là người đồng tính khi yêu sẽ như thế nào, vì lẽ đó anh cố hết

sức thỏa mãn hết thảy mọi điều đối phương yêu cầu, cho dù thân thể mệt mỏi rã rời, anh cũng sẽ lấy danh nghĩa tình yêu tiếp tục hiến dâng chính mình, mặc cho thiếu niên ở trên người mình nổi lên thú tính.

Tăng Nữ như thực tủy biết vị, ở trên người Nghiêm Tư Cẩn không ngừng phát tiết dục vọng của chính mình. Những tin nhắn gửi đến di động cậu đều không rảnh chú ý, chỉ một mực hưởng thụ ở trên thân thể nam nhân yêu chính mình tha thiết tiếp tục khổng chế sở hữu đối phương.

10. Chương 5-1

Thân thể Nghiêm Tư Cẩn bị Tăng Nữ chơi đùa lợi hại, Tăng Nữ có điểm bắn khoăn, buổi sáng thay Nghiêm Tư Cẩn đi ra bên ngoài nhập hàng hóa, Nghiêm Tư Cẩn thì ở lại trong siêu thị.

“Ông khỏe chứ?” Một giọng nữ xa lạ từ phía sau Nghiêm Tư Cẩn truyền đến, anh đứng lên đánh giá vị khách hàng kỳ quái này.

“Tôi tên là Đường Ny.” Cô gái nở nụ cười khác thường.

Nghiêm Tư Cẩn nhận ra đối phương, cô gái này ngày đó có đến tìm Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu nói đó là bạn tốt của cậu.

“Ông biết tôi?” Đường Ny khinh thường liếc mắt nhìn Nghiêm Tư Cẩn.

Cô với Tăng Nữ cùng nhau lớn lên, cũng biết anh bản tính phong lưu, nhưng bởi vì xuất thân từ con nhà danh giá, cô biết Tăng Nữ sẽ không lạnh nhạt với mình. Chỉ là, lần này Tăng Nữ về nước vẫn không đến tìm cô, nếu như không phải cô đi tìm hai người Trần Phó hỏi thăm được tung tích Tăng Nữ, biết anh chơi cái trò tẻ nhạt chán ngắt này, chắc có lẽ cô cùng Tăng Nữ đã trở về nước Mỹ cũng không chừng.

“À, Tiểu Ngưu nói cô là bạn tốt của hần.” Nghiêm Tư Cẩn lộ ra nụ cười nhã nhặn, muốn bắt chuyện với đối phương, trong lòng anh cũng không hiểu rõ bạn bè Tiểu Ngưu có biết mối quan hệ của bọn họ hay không, nhưng trực giác nói cho anh biết ánh mắt đối phương nhìn chính mình cũng không thân thiện gì.

“Tiểu Ngưu? Bạn tốt?” Đường Ny cười lạnh, “Ông là Nghiêm Tư Cẩn đúng không. Tôi nói cho ông biết, tôi, là bạn gái của anh ấy.”

“..... Bạn gái?” Nghiêm Tư Cẩn tròn mắt, cũng không tin lời của đối phương.

“Ồ. Chúng tôi từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ở trên giường không biết đã trải qua bao nhiêu lần làm tình rồi.” Đường Ny tiếp tục hùng hổ dọa người, cô đã đáp ứng Tăng Nữ không vạch trần anh, thế nhưng xuất phát từ tâm lý ghen ghét khiến cho cô phải dùng chút thủ đoạn, để nam nhân đang bị lừa gạt này biết chút ít chân tướng, mau nhanh chóng kết thúc tất cả những việc này!

“Hai người..... Là loại quan hệ kia sao?” Nghiêm Tư Cẩn vẫn không muốn tin tưởng đối phương, Tiểu Ngưu sao lại lừa anh chứ!

“Tin hay không thì tùy. Ngược lại tôi cảnh cáo ông, bắt luận ông có phải là cam tâm tình nguyện, ông nên mau chóng chết tâm đi. Ông cùng với anh ấy không thể nào bên nhau được, gia đình anh ấy sẽ không dễ dàng buông tha cho ông đâu.” Đường Ny hung tợn nói.

Nghiêm Tư Cẩn ngây ngốc đứng tại chỗ, chờ cô gái rời đi, anh cũng không nhúc nhích tí nào. Lời của đối phương anh sẽ không tin tưởng, nhưng tại sao một cô gái lại đến đây nói những lời này để lừa gạt mình? Trong đầu anh đầy hỗn loạn, Tiểu Ngưu thích anh, Tiểu Ngưu vì anh mà rời khỏi nhà, anh nên tin tưởng cậu.....

Tăng Nữ ở bên ngoài đi dạo nhận được cuộc gọi từ ba cậu, “Rốt cuộc anh muốn chơi đến khi nào? Đã bao lâu rồi còn chưa về nhà? Anh có còn xem tôi là ba anh không?”

Tăng Nữ le lưỡi, “Dạ được rồi, tối hôm nay con trở về nhà cùng ba dùng cơm.”

“Nói phải biết giữ lời. Muốn ăn cái gì, ba kêu đầu bếp đi làm.”

Tăng Nữ an ủi ba mình xong, trở lại siêu thị, lại phát hiện sắc mặt Nghiêm Tư Cẩn khó coi ngồi đờ một chỗ.

“Làm sao vậy?” Cậu đi đến gần, nháy mắt, nỗ lực muốn Nghiêm Tư Cẩn chú ý đến mình.

“Em.....” Nghiêm Tư Cẩn vốn muốn nói chuyện Đường Ny đến đây, nhưng lại cảm thấy không thích hợp, chỉ có thể nhịn xuống thay đổi cách hỏi, “Ba mẹ em không đồng ý cho chúng ta ở bên nhau, nếu chúng ta cứ như vậy liệu có được hay không?”

A? Tăng Nữ khi nghe đến vấn đề Nghiêm Tư Cẩn hỏi, phản ứng đầu tiên chính là rất muốn cười. Từ sau khi nam nhân thổ lộ, anh càng ngày càng thích chính mình, đáng vẻ ưu thương mà ngồi đây chính là lo lắng đến tương lai bọn họ sao? Anh thật sự cho rằng anh là người yêu của mình sao?

“Vẫn là không thể đi, chúng ta không nên ở cùng với nhau.....” Nghiêm Tư Cẩn thất vọng cúi đầu.

“Không không không! Chúng ta sẽ ở cùng nhau, em sẽ không rời bỏ anh đâu.....” Tăng Nữ cũng không muốn nhìn thấy dáng vẻ đối phương như vậy, cậu theo bản năng chạy tới, giống như hai người đang yêu nhau thật lòng vậy, “Em trở về nhà cùng bọn họ triệt để ngã bài, đem hết thấy mọi chuyện nói cho rõ ràng, giải quyết hết mọi khó khăn, sau đó chúng ta không tách rời nhau nữa, có được không?”

“Thật sao?”

“Thật chứ, đương nhiên là thật rồi, ngày hôm nay em sẽ trở về nói cho bọn họ biết rõ ràng! Sau đó chúng ta không tách rời nhau ra!” Tăng Nữ ôm chặt đầu Nghiêm Tư Cẩn, nghĩ thầm dù sao cậu cũng mới vừa đáp ứng ba trở về ăn cơm tối.

Nghiêm Tư Cẩn cũng không ngu muội, thế nhưng đối phương dùng lời nói dối đầy thâm tình không ngừng biến hóa, anh mất đi năng lực tự hỏi cùng luân thường đạo lý, chỉ là muốn chờ đối phương trở về hai người sẽ không bao giờ tách rời nhau ra.

Tăng Nữ lừa Nghiêm Tư Cẩn khiến anh tin tưởng chính mình, thời điểm chàng vạng liền rời đi siêu thị, đi đến chỗ đậu xe taxi trở lại đại trạch Tăng gia.

“A Nữ à, rốt cuộc con muốn chơi đến khi nào? Bên nước Mỹ đã bắt đầu khai giảng rồi, kỳ nghỉ Giáng Sinh cũng đã sớm kết thúc, con nên trở về đi học thôi.” Từng phụ đối với đứa con bất hảo cũng không còn cách nào khác, ăn bữa tối xong, tận tình khuyên nhủ cậu.

“Dạ được rồi, con biết rồi.”

“Haizz..... Ba mặc kệ con muốn ở bên ngoài làm cái gì, không phải ba không hỏi, không có nghĩa là ba thật sự không biết! Con, từ hôm nay trở đi nên trở về nhà rồi. Nhiều nhất là cuối tuần này, nhanh chóng trở lại nước Mỹ đi.”

Tăng Nữ chép miệng, từ thời điểm nào ba lại linh thông tin tức như thế? Có điều cậu mặc cho chính mình chơi nhiều năm như vậy, lần này đại khái là do cậu quá phận quá đáng, ba mới nhúng tay vào đi. Đối với cậu mà nói, cậu cũng không làm trái lý do ba đưa ra. Chỉ tiếc, vất vả lắm mới lấy được tâm ý của nam nhân kia, hiện tại lại không thể không ngưng hẳn trò chơi này.

“Ừm, ba cứ yên tâm, con biết rồi. Có điều, ngày hôm nay con không thể trở về nhà, ngày mai con trở lại có được không?” Bỗng nhiên nghĩ đến nam nhân biểu tình mê man đang chờ đợi mình, Tăng Nữ thử cầu một buổi tối xem sao.

“Haizz, đến cùng là con đang làm việc gì..... Ba mặc kệ, ngược lại con mau chóng trở lại đây, không thì sau này đừng hòng ba cho con đồng nào!”

Từng phụ nuông chiều buông tay khiến Tăng Nữ lần thứ hai dào dạt đắc ý, giọng nói cậu ngọt ngào réo rất bên tai ba mình nửa ngày, ăn xong trái cây mới rời khỏi nhà.

“Em trở lại rồi?”

Trong bóng tối, quả nhiên nam nhân ngốc nghếch đang đợi mình. Tăng Nữ đi đến gần nghỉ, sao tên ngốc này lại không chịu bật đèn nhỉ?

“Như thế nào rồi?” Nghiêm Tư Cẩn nghe được tiếng bước chân quen thuộc, vội vã tiến lên, giọng căng thẳng hỏi.

“Cái gì?” Tăng Nữ đã sớm quên mất chuyện đáp ứng Nghiêm Tư Cẩn, rất nhanh liền phát hiện mình nói sai, cậu lập tức đổi giọng, “Không có chuyện gì, mọi chuyện đều không sao cả.”

Tăng Nữ vẫn chưa nhắc tới trọng điểm, lại ấp a ấp úng, Nghiêm Tư Cẩn cảm giác được đối phương lừa gạt chính mình, “Có phải đã xảy ra sự cố gì rồi?”

“Không có mà.....” Tăng Nữ bị hỏi có chút phiền, giờ phút này tâm tình cậu cũng rất là phức tạp. Cậu đã đáp ứng ba mình, trò chơi mang ý nghĩa này chẳng mấy chốc phải kết thúc, từ đây cậu phải rời đi nam nhân này.

Hiện tại nếu vạch trần, nhất định sẽ tạo thành đả kích thật lớn đối với nam nhân, Tăng Nữ vốn muốn nhìn đến cảnh tượng như vậy, nhưng đối phương lại vô cùng căng thẳng lo lắng, Tăng Nữ lại không muốn nhanh như thế để nam nhân này thất vọng, thậm chí cảm thấy cho dù chỉ một buổi tối, cũng muốn dệt nên giấc mộng đẹp cho nam nhân này, ngày mai lại đánh thức anh, thế là cậu đành phải ôm lấy thân thể Nghiêm Tư Cẩn, “Ông chủ anh phải tin tưởng em, em sẽ không rời anh đi..... Em thật thích anh, bất luận phát sinh chuyện gì em cũng sẽ không rời xa anh. Em yêu anh, em yêu anh.....”

Tăng Nữ dùng yêu ngữ nỉ non đến nửa ngày, tâm tình trở nên càng lo lắng nghi hoặc, thân thể không nhịn được muốn phát tiết, đưa tay cởi quần Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn ngăn đối phương lại, Tăng Nữ liền dùng chất giọng mềm nhũn nói, “Ông chủ, không phải anh yêu em sao? Anh phải tin tưởng em chứ, em sẽ không rời xa anh, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở bên nhau.....”

Nghe được đối phương biểu lộ chân thành tha thiết, Nghiêm Tư Cẩn lại mềm lòng, buông tay ra ôm chặt lấy đối phương, tận lực phối hợp khát cầu của Tăng Nữ.

Một bên Tăng Nữ phát tiết dục vọng của chính mình, một bên tiếp tục triền miên nói, “Em yêu anh”, cậu đối với Nghiêm Tư Cẩn xin thề, cậu vĩnh viễn không rời anh đi, cậu không thể rời xa anh, cậu yêu anh, cậu muốn cả đời cùng nhau ở bên cạnh anh.

Nghiêm Tư Cẩn mù quáng, phối hợp luật động với đối phương, nỗ lực lấy lòng Tăng Nữ.

Một giọt nước mắt anh rơi xuống, không biết vì lý do gì, anh có loại dự cảm xấu. Anh không muốn mất đi Tiểu Ngưu, liền ôm chặt lấy thân hình cường tráng xinh đẹp của đối phương, nội tâm si ngốc hi vọng chính mình cùng thiếu niên này có thể vẫn tiếp tục như vậy.

Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu tính toán, sáng sớm ngày mai anh sẽ đóng cửa siêu thị, đem tiền lấy ra, sau đó cùng Tiểu Ngưu rời đi thành phố này, trong những năm này tiền của anh cũng tích góp đủ để dùng đến sung túc. Hai người bọn họ sẽ rời đi nơi này, đến cái nơi mà ngay cả ba mẹ lẫn cô gái kia không biết đến, chỉ có hai người bọn họ.....

“Tiểu Ngưu, chúng ta rời đi nơi này có được không?” Nghiêm Tư Cẩn đứt quãng rên rỉ thành tiếng, nỗ lực thoát ra lời anh đã mong chờ.

“Thoải mái quá, thật chặt, ông chủ em yêu anh.....” Trong miệng Tăng Nữ vẫn nói ra những lời âu yếm giống như trước đây, lún sâu vào trong dục vọng cậu không nghe thấy lời khẩn cầu của Nghiêm Tư Cẩn, cậu tùy tiện “Ừ” một tiếng sau đó liền tiếp tục ở trên thân thể nam nhân hùng hục cày cấy.

11. Chương 5-2

Sáng sớm khi tỉnh táo trở lại tâm linh không thể chờ đợi được nữa. Nghiêm Tư Cẩn vừa mở mắt ra, lập tức hô hoán lên, “Tiểu Ngưu! Tiểu Ngưu!”

Nam nhân hai tay nắm chặt đầu, bên người trống rỗng, như bị băng tuyết ngàn năm bao trùm, cơ thể Nghiêm Tư Cẩn hơi run rẩy.

Đêm qua cái người luôn mồm luôn miệng đáp ứng anh đã rời đi từ lâu rồi.

Nghiêm Tư Cẩn khó có thể tin tưởng được sự thật này, sốt ruột mặc quần áo vào, một bên lớn tiếng gọi “Tiểu Ngưu”, một bên vọt xuống dưới lầu, ngoài trừ siêu thị yên tĩnh ra, trên quầy hàng các vật dụng hàng hóa dường như đang cười nhạo anh quá ngây thơ.

Tiểu Ngưu sẽ không lừa anh, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, rõ ràng thiếu niên đơn thuần thích chính mình đến như vậy, bọn họ cũng đem lời yêu nói ra khỏi miệng, ngay cả chuyện khó nói cũng đều đã làm qua, tối ngày hôm qua còn hứa hẹn cùng rời đi, vì cái gì anh lại không thấy cậu? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Anh không rõ lắm phân đoạn nào mình đã làm sai, thậm chí không muốn biết rõ điều đó.

Ngồi ở sau quầy tính tiền, Nghiêm Tư Cẩn hai mắt khô khốc nhìn chăm chăm vào cửa siêu thị, nhất định Tiểu Ngưu chỉ là đi ra ngoài một chút mà thôi, chỉ cần chờ thêm một chút nữa là cậu sẽ trở lại! Anh như đang tự an ủi chính mình như vậy.

Lúc rời đi, nam nhân núp thật chặt vào trong ngực mình, mặc dù đối phương toàn thân lộ ra hơi thở mệt nhọc, nhưng Tăng Nữ cảm thấy, đối phương tỏa ra mị lực hấp dẫn mơ hồ.

Hình ảnh nam nhân đỏ mặt xấu hổ đột nhiên chột lóe lên, Tăng Nữ ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, cảm thấy buồn bực liền gãi đầu, đem dáng vẻ Nghiêm Tư Cẩn thành thật lại dễ lừa gạt vứt ra khỏi sau đầu.

“Phát giác cái gì đó? Còn không mau qua đây ăn cơm!” Ba Tăng Nữ nhìn thấy con mình lo lắng thất thần, có chút bất mãn rống lên.

“Dạ! Tới ngay, tới ngay!” Tăng Nữ nở nụ cười lấy lòng, như con thỏ nhỏ đến bên người ba mình, một bên đầm lưng xoa bóp cho đối phương, một bên thì làm nũng.

Thấy thái độ con trai mình ngoan ngoãn đáng yêu, Từng phụ cũng buông mặt xuống, hướng đến bàn ăn cơm.

Tăng Nữ vui cười hơn hở kéo ghế cho ba mình ngồi xuống, cậu tay chân nhẹ nhàng ngồi xuống ghế, cười cong cả đôi mắt, biểu tình càng ngọt ngào hơn, “Ba, nhanh ăn cơm đi!”

Biết mình thời gian bên ngoài lưu lại có chút hơi lâu, sau đó còn bị bức ép mau chóng trở về nhà, Tăng Nữ một lòng nịnh nọt ba mình mong ông cao hứng, hoàn toàn không nghĩ tới tâm tư của nam nhân đang chờ đợi mình.

Lặng lẽ đánh giá gò má thiếu niên xinh đẹp, ông biết rõ con trai mình, Từng phụ sắc bén nhìn ra Tăng Nữ không tầm thường, tuy rằng quỹ đạo chỉ khác đi có một chút xíu, nhưng ông nhìn thấy trong mắt thiếu niên lấp lóe cùng vẻ mặt thoáng thất thần.

Mệnh lệnh Tăng Nữ đêm nay phải ở lại đây ngủ, Từng phụ trở lại thư phòng, quyết định điều tra ra vấn đề này.

Tăng Nữ ăn xong cơm tối, đi vào phòng tắm tắm rửa.

Ba Tăng Nữ liền dựa vào cơ hội hiếm có này, đi ra cửa lớn Tăng gia.

Ông vẫn biết, đứa con vô dụng vô liêm sỉ ở bên ngoài phong lưu đa tình như thế nào, nhưng đối phương vẫn còn nhỏ tính tình vẫn còn bột chột, ông có thể lý giải được điều này.

Thế nhưng lần này Tăng Nữ biến mất quá lâu, trong nhà phải thúc giục thật lâu mới chịu trở về. Buổi khai giảng ở nước Mỹ lại không để trong lòng, tiếp tục ở bên ngoài không tính trở về bên Mỹ.

Buổi chiều có hỏi qua đám bạn bè Tăng Nữ xong, ông từ Trần Phó nhận được tin tức, Tăng Nữ đang làm việc trong một tiệm siêu thị mini, cùng một nam nhân ở chung một chỗ! Nó chơi gái thì cũng thôi đi, hiện tại còn muốn chơi cả trai! Nam nhân cố tình kia lại là nhân vật không hề thu hút chút nào, Tăng phụ tin tưởng ánh mắt con trai mình sẽ không kém đến như vậy, nhận định là đối phương cố tình dây dưa.

Ông ra lệnh tài xế lái xe, đi tới siêu thị nơi nam nhân đang buôn bán kia.

Xe hơi cao cấp màu đen dừng ở trước cửa “Siêu thị tiện lợi vì dân”, Tăng phụ ưỡn cao ngực, từ bên trong xe bước ra bên ngoài, đánh giá siêu thị một chút, trên mặt thần sắc đầy vẻ chế nhạo.

Vốn muốn đóng cửa tiệm Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy một người đàn ông khí độ phi phàm, đối phương khoảng chừng bốn mươi, năm mươi tuổi, trên người mặc âu phục sang trọng, nhìn từ đầu đến chân chậm rãi đánh giá anh.

Nghiêm Tư Cẩn bị nhìn có chút khó chịu, còn chưa kịp mở miệng, liền nghe đối phương khẩu khí không thân thiện nói thẳng, “Cậu là Nghiêm Tư Cẩn?”

Người xa lạ trước mắt thốt ra tên của chính mình, Nghiêm Tư Cẩn khá là bức bối, dung mạo trước mắt giống như đã từng quen biết, đặc biệt là đối phương vênh mặt hất hàm sai khiến cùng cô gái ngày ấy giống nhau như đúc.

“Ông là.....”

“Tôi là ba Tăng Nữ.”

“Tăng Nữ?” Nghiêm Tư Cẩn tròn mắt, nghiêng đầu, cảm giác có một cái gì đó rất đáng sợ đang muốn cắt đôi trái tim anh ra.

“Khoảng thời gian này con trai của tôi vẫn sống chung một chỗ với cậu, ngay tại nơi này sao?” Tăng phụ nhìn trái ngó phải xem xét kỹ bên trong, khinh thường mà nhìn, đáng vẻ như muốn đi vào bên trong.

“Ông muốn đi đâu?” Nghiêm Tư Cẩn lập tức ngăn cản đối phương lại, đầu cũng không còn ngu dốt chậm rãi tự hỏi, phỏng đoán ra đối phương là ba Tiểu Ngưu.

Nhưng anh lại chưa hề hay biết Tiểu Ngưu có tên gọi là “Tăng Nữ.”

“Tôi muốn nhìn hoàn cảnh con trai tôi khoảng thời gian này nó sống như thế nào!” Tăng phụ kiêu ngạo giọng nói mãnh liệt như giáng cái tát lên mặt anh, Nghiêm Tư Cẩn sợ hãi, không nói ra được âm thanh nào.

Chỉ mới đi được vài bước, ý định lên lầu cũng bị dập tắt, Tăng phụ lộ ra vẻ mặt căm ghét cực đoan, hét lớn một tiếng, “Đồ mất dạy! Sao cậu lại để con trai tôi ở cái nơi chật hẹp như thế này?”

“.....” Nghiêm Tư Cẩn cảm giác mình không hề lập trường, đối phương chế nhạo cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý. Cô độc không nơi nương tựa cảm giác này làm anh như trúng một bạt tai.

“Bắt đầu từ tối hôm nay, con trai tôi sẽ trở về nhà, sẽ không trở lại đây nữa.” Tăng phụ sắc mặt mù mịt dùng con mắt đen kịt lạnh lẽo trừng Nghiêm Tư Cẩn, trên nét mặt mang vẻ chán ghét xem thường, nói từng lời hung ác tàn nhẫn dần mặt anh.

Tuy rằng đau lòng, nhưng Nghiêm Tư Cẩn suy xét đến việc mất đi Tiểu Ngưu, giật mình kêu to, “Không được! Ông không thể tùy tiện mang hấn đi!”

“Tôi là ba nó.” Không dự đoán được nam nhân đen đui trước mắt này sẽ nói chuyện lớn tiếng đến như vậy, càng không nghĩ tới loại nhân vật không đáng chú ý này lại dám mãnh liệt kháng nghị như thế, Tăng phụ không cao hứng, ngữ khí trì hoãn, càng thêm khinh thường cùng hờ hững, “Nói đi, cậu muốn gì? Rất tiếc, tôi sẽ không cho cậu tiền. Tốt hơn hết, cậu đừng nên tiếp tục quẩn quýt lấy con trai tôi.”

Anh quẩn quýt lấy cậu? Không, không phải như vậy! Bọn họ rõ ràng là chân tâm yêu nhau, Nghiêm Tư Cẩn càng mãnh liệt biện hộ, “Tiểu Ngưu đã nói, là chính ông phản đối hấn ở chung với đàn ông, mới đem hấn đuổi ra ngoài. Là chính ông đánh đuổi hấn, ông không có quyền gì mang hấn đi.”

Luôn luôn tôn trọng lời nói Nghiêm Tư Cẩn cũng không hiểu vì sao anh lại nói ra những điều điên cuồng này, không thể làm gì khác hơn là thở hổn hển, cắn môi, trừng mắt cái người đã đến đây.

“Hừ, đuổi ra ngoài?” Từng phụ trào phúng giật giật khóe môi, “Đầu óc cậu có vấn đề à? Đang sống êm đẹp vì cái gì tôi lại đuổi bảo bối tôi ra khỏi nhà? Nó còn trẻ lại ham chơi, làm việc có chỗ không đúng, nhưng cậu cũng không thể dựa vào những điều này mà dây dưa không rõ ràng với nó. Cậu hiểu rõ nó sao? Nó họ gì, ở nơi nào, trong nhà làm gì, cậu đều biết sao? Tôi nói cho cậu biết, bạn bè con trai tôi xuất thân thấp kém nhất còn cao hơn cậu gấp nhiều lần, cái loại mặt hàng như cậu đây, tới làm người hầu trong nhà tôi cũng không có cửa đâu!”

Nghiêm Tư Cẩn chấn động, cảm thấy trái tim mình như bị xé nát ra, lộ ra trạng thái biểu hiện yếu đuối.

Nhìn thấy đối phương vẻ mặt ủ dột, dường như đã bỏ cuộc, Từng phụ tin tưởng lời của mình đã phát huy tác dụng, khiến cho nam nhân hiểu rõ ràng, rất có khí độ thông thả phun ra lời nói sau cùng, “Một lần cuối cùng tôi cảnh cáo cậu, nể tình mặt mũi cậu nhanh chóng buông tay nó đi, không nên làm căng thẳng mối quan hệ. Người Tăng gia chúng tôi, cậu không đắc tội nổi đâu.”

Đối phương đã rời đi thật lâu, Nghiêm Tư Cẩn vẫn trong trạng thái si ngốc, ngồi ở trên ghế.

Anh đem hai tay áp vào mặt, trong miệng tự lẩm bẩm, phần lưng cứng đờ tình cờ run lên một cái.

Trái tim anh như có người vô tình xé ra, cái sự thật này đã khiến phòng ngực trong trái tim hoàn toàn bị bóp nát, khắp toàn thân anh đau đớn chảy đầy máu tươi.

Anh, bị lừa? Bị Tiểu Ngưu lừa? Bị cái người công bố rằng yêu anh lừa?

Trước khi đối phương rời đi, Nghiêm Tư Cẩn hỏi ông một vấn đề cuối cùng, “Ông có thể cho tôi biết tên của hắn không? Hắn là gì, tên là chi.”

Tăng Nữ.....

Lần đầu tiên ở trong miệng đọc lên tên thật Tiểu Ngưu, lưng Nghiêm Tư Cẩn chấn động.

Hóa ra, hóa ra hắn tên là Tăng Nữ! Anh dĩ nhiên lại không hề hay biết chuyện này!

Nghiêm Tư Cẩn vì chính mình quá đáng thương phát sinh tiếng cười nhạt, toàn thân hư thoát, đầu anh dần dần hạ xuống.

Anh cố gắng đem chính mình co cụm lại một chỗ, dường như muốn nhờ vào đó bảo vệ chính mình.

Ban đầu Tiểu Ngưu đã lừa anh, sau đó lại bện một lời nói dối, ý đồ che dấu lời nói dối ban đầu kia. Hết một lời lại một lời nói dối vây quanh Nghiêm Tư Cẩn, từng lời nói dối như phá kén chui ra bên ngoài, chân tướng quá tàn khốc khiến Nghiêm Tư Cẩn bị đả kích. Thậm chí ngay cả tên thật của chính mình cậu còn không chịu nói cho anh biết!

Thời gian cùng Tiểu Ngưu ở bên cạnh nhau, luôn liên tiếp dùng lời dối trá gạt anh, mà anh còn ngây ngốc trầm luân vào trong chuyện yêu đương trái với luân thường đạo lý!

Nếu như vậy, như vậy, Tiểu Ngưu có thật đã nói ra những câu nói kia? Những lời nói yêu anh, tất cả đều là giả sao?

Không thể! Không thể! Nghiêm Tư Cẩn nghĩ tới điều đó dùng sức đưa tay che mặt mình lại, thở hổn hển, hiện thực giả dối này khiến anh không thể hô hấp thông thuận được.

Nước mắt theo khe hở ngón tay chảy xuống, xúc cảm ảm ướt khó có thể phủ nhận, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, anh đã biết đáp án rồi.

Hồi tưởng lại quá khứ, bất luận là lần đầu tiên gặp gỡ vùng vẫy, hay là lấy danh nghĩa mình là gay kiếm có rời khỏi nhà, tất cả đều là giả dối đến nực cười, thậm chí chỉ cần chọc một phát liền có thể phá ra ngay.

Lời nói dối của đối phương cũng không phải là thiên y vô phùng*, sơ sót lộ ra cũng đến mấy lần, rõ ràng anh nhìn ra đầu mối, nhưng lại bị bịt kín hai mắt, lựa chọn tin tưởng lời nói dối kế tiếp.

*Thiên Y Vô Phùng (): Nghĩa đen là áo tiên không một đường may. Nghĩa bóng là những gì tự nhiên chưa có tác động của con người đều hoàn hảo và hoà hợp với tổng thể. (Nguồn: Shiori no Mise.)

Trách anh quá mức ngu ngốc, trách anh quá mức bất cần, càng trách anh hăm vào bể tình quá sâu. Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu cảm ghét chính mình, dùng mu bàn tay đập lên trán, hận chính mình đã sớm rơi vào tròng, khiến cảm tình cùng ý nghĩ dễ dàng đánh vào thần trí không tỉnh táo.

Có thể ngay từ lúc bọn họ lần đầu tiên gặp mặt, anh đã rơi vào kế liên hoàn cạm bẫy, trúng độc có tên gọi là “Tiểu Ngưu”!

Anh không hề đặc biệt, thậm chí quá mức bình thường, Tiểu Ngưu lừa dối đùa cợt anh, có ý nghĩa gì chứ?

Nghiêm Tư Cẩn căn bản không muốn nhìn tới “Tiểu Ngưu” hoặc “Tăng Nữ”, nhưng khi màn đêm buông xuống, anh vẫn duy trì tư thế như trước, ngồi tại chỗ không nhúc nhích, tình cờ ngẩng mặt lên, lặng lẽ nhìn về phía cửa.

12. Chương 5-3

Tăng Nữ ở nhà cả một buổi tối, ngày hôm sau rời giường xong trái phải quay chung quanh ba mình, nịnh hót lấy lòng nửa ngày, cuối cùng vào lúc xế chiều mới nhớ tới nên trở lại siêu thị nhìn nam nhân kia.

Từ sau khi Tăng phụ rời đi, Nghiêm Tư Cẩn không ăn qua bất cứ món ăn nào.

Siêu thị không có mở cửa, tư thế ngồi cũng không có thay đổi được bao nhiêu, anh cuộn tròn người, như con nhím xù gai nhọn bảo vệ mình, ngậy ngốc ngồi sững sờ.

Chỗ trống hai con mắt dường như không nhìn thấy bất cứ sự vật gì, ở bên trong thế giới mình anh đột nhiên nghe được một tiếng gọi quen thuộc “Ông chủ?”

Cái tiếng gọi ngọt ngào khiến lòng người chán ghét kia dường như có sức sống, quẩn lấy cái cổ cứng ngắc của Nghiêm Tư Cẩn, giống như con chuột đụng trúng con mèo, thân thể anh sợ hãi run lên một cái.

Thật đáng buồn chính là, cho dù đã biết đối phương miệng chỉ toàn lời nói dối, nhưng khi nghe được âm thanh quen thuộc vẫn cảm thấy không ngừng được sự vui sướng.

“Anh sao vậy? Sắc mặt rất kém đó.....” Tầm mắt bị đánh về đối phương tiểu tụy hấp dẫn, trong lòng mơ hồ cảm thấy không đúng, Tăng Nữ ra vẻ làm lơ chu mỏ một cái, cẩn thận đi tới, ngồi xổm người xuống, dùng sức ôm lấy thân thể Nghiêm Tư Cẩn đang run rẩy.

“Ngày hôm qua em đến nơi nào.....” Nghiêm Tư Cẩn âm thanh lạnh lẽo, tình cảm không một chút dư thừa nào đặt vấn đề.

Nhảy cảm ý thức được có dự cảm không lành, Tăng Nữ lại cố ý đem lời giải thích cho rằng đối phương chỉ là “Thân thể không thoải mái”, một bên thân mật ôm bả vai nam nhân, ngón tay tinh tế vuốt ve, một bên tiếp tục dùng lời nói khép nép lấy lòng, “Em xin lỗi, ông chủ..... Ba em bệnh quá nặng, em nhất định phải trở lại nhìn ông..... Ông chủ, thật sự xin lỗi, kỳ thật em cũng muốn nhanh chóng trở về bên cạnh anh, một ngày không nhìn thấy anh, em khó chịu muốn chết. Cho nên, khi thấy thân thể ba em có chuyển biến tốt, em ngay lập tức chạy trở về với anh đây.”

Đối phương chấp nhất với lời nói dối vụng về khiến Nghiêm Tư Cẩn đau lòng, anh áp chế tâm tình phức tạp của mình lại, cười lạnh một tiếng.

Tăng Nữ càng cảm thấy không đúng, vội vàng cúi đầu nhìn về phía Nghiêm Tư Cẩn, trong mắt đối phương biểu lộ tuyệt vọng khiến cậu không cách nào tiếp tục giả vờ như không phát hiện ra điều gì, cậu một bên chớp chớp đôi mắt to, một bên cẩn thận từng li từng tí một lên tiếng, “Anh..... Anh sao vậy? Ông chủ, anh không thoải mái chỗ nào?”

“Cậu thật sự quan tâm đến tôi sao? Không phải đang diễn trò hả?” Bởi vì đối phương hết sức nguy trang nên ngực tích đầy lòng phẫn hận, Nghiêm Tư Cẩn bỏ qua cái ôm từ Tăng Nữ, trừng mắt khó hiểu oán hận đứng thẳng trước mặt cậu.

Anh còn hi vọng lần này đối phương sẽ nói thật lòng, nhưng đáng tiếc, cậu lại nói dối, hơn nữa cái lời nói dối này thật quá đáng thương, anh như sụp đổ rồi.

Tằng Nữ ngẩng mặt lên, luôn luôn là người tự khống chế lần đầu tiên cậu cảm thấy mình như bị nắm thóp, hai mắt cùng lông mi run lên biểu hiện cậu đang rất bất ngờ.

Khẽ mở đôi môi, Tăng Nữ châm chọc tìm lời giải thích, nhưng mới vừa chuẩn bị mở miệng, cậu nhìn về phía Nghiêm Tư Cẩn vẻ mặt cùng ánh mắt hoàn toàn xa lạ.

Trong lòng như bị đâm nhói đau đớn, không còn có thể che giấu được nữa, Tăng Nữ phản ứng nhanh nhẹn tâm tư giảo hoạt, lập tức suy đoán ra đã phát sinh chuyện gì, mà điều này lại chính là điều mà cậu tối không hi vọng nhất nó sẽ phát sinh.

“Anh có ý gì.” Trong thanh âm rút đi vẻ ngọt ngào làm nũng, ngữ khí biến thành đông cứng lại cứng nhắc, Tăng Nữ thu lại nụ cười còn tàn dư trên khóe miệng, ánh mắt nhẹ nhàng chuyển động, nhưng không nhìn về phía Nghiêm Tư Cẩn, thản nhiên đứng thẳng.

“Ý của tôi là..... Tăng Nữ tiên sinh, bây giờ cậu có thể ngưng trò chơi này được chưa?” Hai vai Nghiêm Tư Cẩn khẽ run, dùng khí lực không nhỏ, hướng về đối phương đưa ra chất vấn sắc bén.

“.....” Sự im lặng trầm mặc kéo dài, tầm mắt Tăng Nữ sắc bén nhìn về phía Nghiêm Tư Cẩn, cậu vẫn như cũ trấn tĩnh, không chút nào hoảng loạn, “Anh, đã biết tất cả?”

“Ồ.” Vì không muốn bị nhìn thấy đáy lòng yếu đuối của mình, Nghiêm Tư Cẩn cố ý đứng lệch sang bên, quay lưng lại với Tăng Nữ, nói, “Nhân lúc tôi còn chưa hận cậu, xin mời cậu rời đi cho, trở lại cái nơi xứng đáng với cậu.”

Tăng Nữ dừng một chút, còn nói, “Anh đuổi em đi?”

“Ồ.” Nghiêm Tư Cẩn không thể chờ đợi được nữa liền trả lời, khẩu khí so với ban nãy nhiều thêm mấy phần chống cự cùng sứt ruột.

“Anh cảm thấy em rất đáng ghét sao?” Nhìn đối phương cố ý thụt lùi, Tăng Nữ cảm nhận một luồng ác khí không cam lòng bỏ đến cổ họng mình, cậu chậm rãi đến gần sau lưng Nghiêm Tư Cẩn.

Hơi thở đối phương tới gần khiến Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy sợ hãi, đã từng là thiếu niên đơn thuần ngây thơ bỗng nhiên ngay lúc này lại tràn ngập địch ý, anh phản xạ tính hướng về phía trước một bước, muốn né tránh Tăng Nữ dựa vào.

Nhưng khi anh tránh về phía trước, Tăng Nữ đã nhanh chóng đưa tay chế trụ thân thể anh, dùng sức lực mạnh mẽ vịn bả vai Nghiêm Tư Cẩn, muốn đối phương đối diện với chính mình.

“Trả lời tôi.” Trên khuôn mặt trẻ tuổi của Tăng Nữ, mang theo vẻ lãnh khốc tàn nhẫn không thuộc về tuổi tác của cậu, ánh mắt hung ác bức bách bắt Nghiêm Tư Cẩn trả lời chính mình.

Nghiêm Tư Cẩn xoay mặt qua, thẳng thắn kiên quyết trả lời, “Đúng, tôi chán ghét cậu, cậu mau chóng rút ra ngoài cho tôi!”

“Ông đuổi tôi đi? Ngày hôm nay tôi còn cố ý chạy tới nhìn ông, ông không biết điều lại còn đuổi tôi đi? Tôi không đi. Không ai có thể ra lệnh cho tôi!” Tăng Nữ rít gào kháng nghị, nhìn ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn căm ghét cùng chống cự, tâm tình cậu gay go đến cực điểm, ngay cả thu liễm lại tính tình cũng nhịn không được phải phát điên lên.

Nam nhân không còn mặc cho cậu bài bố nữa, cũng không tiếp tục hăm sâu vào lời nói dối của cậu, ý thức được những điều này, Tăng Nữ càng cảm thấy phẫn nộ. Cậu tức giận, hận không thể xé rách nam nhân trước mắt này! Cái lão nam nhân không đáng chú ý này, đến cùng là có khả năng gì má dám phản kháng mình?

Lúc trước nói gì nghe nấy bây giờ đã hoàn toàn biến mất, thái độ luôn luôn ân cần giờ đây đã biến thành lãnh đạm chán ghét, như đứng trên đỉnh cao bị vút xuống mặt đất, Tăng Nữ nhìn Nghiêm Tư Cẩn tránh né chính mình, càng nghĩ càng giận, nghiêng răng nghiêng lợi muốn nhào tới cắn cổ đối phương.

Anh cảm thấy Tăng Nữ cực kỳ buồn cười, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ rằng chính mình mất mù rồi, không còn cái gì tốt để mà lưu luyến nữa, ở thời khắc ngăn ngừi Tăng Nữ dừng lại, rồi sau đó nhảy ra không chế anh, khẩu khí lạnh lùng nói, “Tôi không muốn thấy cậu, cậu mau cút đi.”

Cho dù liếc mắt nhìn, anh cũng không muốn nhìn thấy vẻ mặt hồn nhiên dối trá của Tăng Nữ.

Nội tâm Tăng Nữ trở nên phức tạp càng đốt càng cháy to, thoát ly khỏi sự khống chế khiến cậu rất tức giận, không cam lòng, rất đáng ghét, Nghiêm Tư Cẩn không ngừng dùng lời nói thái độ đuổi cậu đi càng khiến tâm tình cậu chỉ muốn ném hết đồ đạc đi, thậm chí là đánh người. Cậu cần phải ngay lập tức tìm chỗ phát tiết oán khí này ra khỏi người!

“Ha! Ông nghĩ ông là cái gì? Lại dám ra lệnh cho tôi, còn dám kêu tôi cút? Ông không có tư cách! Ông đúng là lão nam nhân ghê tởm! Chỉ có tôi phụ người, không có kẻ nào có thể phụ tôi!” Gào thét ra tiếng, huyết khí dâng trào khiến Tăng Nữ bỏ nhào trước mặt đối phương, dùng sức đem Nghiêm Tư Cẩn kéo về hướng ngực chính mình.

Nghiêm Tư Cẩn liều cái mạng già phản kháng, dùng sức giãy dụa, khuỷu tay đâm thẳng vào thân thể Tăng Nữ.

Bởi vì quá đau, Tăng Nữ tạm thời dừng lại bạo hành, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, lần thứ hai cậu nổi điên lên, so với khi nãy sức lực còn lớn hơn lời kéo Nghiêm Tư Cẩn, trong mắt đầy màu đỏ rực cháy.

Sao anh lại phản kháng mình? Sao anh lại dám ngỗ nghịch mình? Anh chỉ là một tên ngu ngốc không đáng được nhắc tới, là cái thá gì mà dám từ chối mình! Tăng Nữ không ngừng tự hỏi mình.

Mà Nghiêm Tư Cẩn ánh mắt toàn tâm toàn ý tình cảm sâu sắc nhìn kỹ vào mình bây giờ đã đi nơi nào rồi? Tăng Nữ cảm thấy mình không chịu nổi, thật sự chịu không nổi.

Khi sự điên cuồng đã đến điểm mấu chốt, Tăng Nữ bị chính nỗi lòng cùng cảm tình rối loạn thành một nùi, cậu gào thét, túm chặt tay Nghiêm Tư Cẩn, sau đó dùng sức, đem nam nhân đẩy ngã xuống sàn nhà, “Ông là cái đéo gì mà dám đuổi tôi? Hử? Tôi lừa ông thì sao? Tôi còn chưa kêu dừng, không một ai có thể kết thúc cuộc chơi này, ông đừng có hòng mà kết thúc.....”

Tăng Nữ hồ ngôn loạn ngữ, đem Nghiêm Tư Cẩn ấn xuống sàn nhà.

Nghiêm Tư Cẩn cũng bị đối phương làm cho phát điên mất đi hành vi lý trí, một bên lớn tiếng gào thét chói tai một bên dùng cả tay lẫn chân ra sức giãy dụa.

Tăng Nữ bị tay Nghiêm Tư Cẩn đánh trúng, lại bị đối phương đá đến mấy lần, trong lòng tức giận cảm giác khó chịu không ngừng gia tăng. Cậu vùng tay lên, tát một bạt tai thật mạnh lên gò má Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn sững sốt, cảm giác mất đi lý trí chậm rãi hồi phục, thân thể đau đớn dần đến linh hồn thất lạc, hai mắt chậm rãi chảy ra nước mắt làm cõi lòng tan nát.

Thấy đối phương yên tĩnh lại, Tăng Nữ phun một ngụm nước miếng, giơ tay lên hướng về gò má khác của Nghiêm Tư Cẩn tát thêm một cái, phát hiện đối phương càng ngày càng yên lặng không động đậy, lửa giận trong lòng cậu mới chậm rãi rút xuống.

Ánh mắt nam nhân khó có thể tin được khi thấy mình bị đánh, đáng vẻ từ hoảng sợ đến sợ hãi lại khiến cho Tăng Nữ mất khống chế, tâm tình muốn bạo hành đột nhiên gia tăng mãnh liệt, cậu sởn về hướng hạ thân Nghiêm Tư Cẩn, căn bản không rõ ý đồ chân chính của mình, khuôn mặt dữ tợn dùng sức mạnh xé đi quần đối phương.

Nghiêm Tư Cẩn lại đột nhiên giãy dụa lên, Tăng Nữ đã bất chấp bất luận có chuyện gì xảy ra, tát Nghiêm Tư Cẩn thêm vài bạt tai, khi nhìn thấy đối phương cuối cùng cũng chịu ngừng lại, đem dương vật thô trắng của mình đưa vào bên trong thân thể đối phương.

Thân thể phía sau đau đến chết lặng, cảm thụ những luật động đầy đau đớn, Nghiêm Tư Cẩn yên lặng chảy nước mắt, hối hận chính mình lúc trước sao lại ngu xuẩn đến mức này.

Linh hồn cùng thân thể bị tra tấn chà đạp lên cả tự tôn cùng tình cảm của anh. Bây giờ anh đối với đối phương đã chán ghét tới cực điểm, cũng nhận thức rõ ràng Tăng Nữ đã dùng hết thảy những lời yêu ngữ dối trá, thân thể anh vẫn như cũ sa đọa vào kỹ thuật làm tình cực điểm của Tăng Nữ dần dần có cảm giác, đạt được cực khoái bắn ra tinh dịch màu trắng.

Dương vật cực lớn của Tăng Nữ ở dưới thân Nghiêm Tư Cẩn tàn khốc đâm vào rút ra, cảm xúc bên trong bùng nổ cũng chưa hoàn toàn giải thoát, nhưng cũng làm cho cậu quên mất đi những điều đó, nhìn thân thể đối phương có phản ứng, cậu cười nhạo thân thể Nghiêm Tư Cẩn thấp hèn, rồi sau đó lại cảm thấy quá thoải mái, tốc độ đâm vào rút ra càng tăng nhanh, không hề chừng mực phát tiết dục vọng chính mình.

Phát hiện Nghiêm Tư Cẩn cố tình nhắm hai mắt lại, Tăng Nữ lại không ngừng nhục mạ đối phương, “Ông là đồ quê mùa! Tôi sẽ tàn nhẫn làm ông cho thật đã! Xem ông còn dám đuổi tôi đi nữa không! Tôi chơi ông cho đến chết, ngày hôm nay tôi phải chịch ông cho đến chết mới thôi!.....”

Trong phòng tiếng thở dốc hòa cùng những ngôn từ khó nghe, khiến Nghiêm Tư Cẩn chỉ muốn chết luôn cho xong. Dần dần, anh phát hiện, thời điểm trong lòng đau lên từng cơn, thân thể đã không còn cảm giác đau nữa.

13. Chương 5-4

Cả một đêm thân thể bị Tăng Nữ hung mãnh chà đạp, Nghiêm Tư Cẩn ở trên giường của chính mình tỉnh lại, cái tên vẫn lừa gạt mình kia quả nhiên đã không còn ở đây nữa.

Nghiêm Tư Cẩn nở nụ cười nhạo châm biếm, thân thể tàn tạ khiến anh không thể thở nổi, anh không có bất kỳ đòi hỏi nào, chỉ hi vọng người kia biến mất vĩnh viễn, đừng tới đây quấy rầy tra tấn anh nữa.

Trong đầu còn nhớ tới viễn cảnh quá khứ, rõ ràng là hình ảnh hạnh phúc đến như vậy hiện tại lại biến thành lưỡi dao sắc bén ở trong lòng anhứa qua cửa lại. Nghiêm Tư Cẩn chưa bao giờ nghĩ tới, anh đã đến cái tuổi này sao lại còn có thể chơi cái trò “Tình yêu” mà những người trẻ tuổi thường hay chơi, quả nhiên anh chơi không nổi, hơn nữa còn thua hoàn toàn.

Nghiêm Tư Cẩn không biết Tăng Nữ có giống như ngày đó đột nhiên trở về sau đó giờ trò cầm thú với anh, anh rất sợ hãi, mỗi ngày sau khi buồn bán xong, anh liền đóng chặt cửa siêu thị.

Như anh mong muốn, đã qua ba ngày Tăng Nữ chưa từng xuất hiện. Nghiêm Tư Cẩn đoán rằng cậu đã đi rồi, sẽ không trở về, đối với mình đã mất hứng, đối với trò chơi này đã chán ghét rồi đi.

Tăng Nữ từng nói, cậu có thể phụ người khác nhưng người khác không thể phụ cậu, cậu không kêu ngừng, như vậy là vẫn còn tiếp tục. Cho đến hiện giờ, cuối cùng cậu cũng đồng ý thả anh tự do, trò chơi có thể kết thúc rồi chứ?

“Tôi đã sớm nói qua.” Nghiêm Tư Cẩn cúi đầu thu dọn hàng hóa để trên kệ, lại nghe được giọng nữ kiêu ngạo lên tiếng.

Nghiêm Tư Cẩn giật mình xoay người, “Là cô? Hắn không có ở đây.”

Đường Ny bẽ ngẽ nhìn anh cười một tiếng, “Đương nhiên rồi, bởi vì anh còn ở chỗ tôi mà.”

Ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn run lên một chút, nhưng nhanh chóng thu lại tâm tình, “..... Ờ.”

“Sao thế? Tôi đã sớm nói với ông rồi, tôi mới là bạn gái của anh. Cho dù có phát sinh chuyện gì, anh cũng trở lại bên cạnh tôi.” Đường Ny đi theo phía sau Nghiêm Tư Cẩn. Cô không biết nam nhân này có cái gì tốt, vì sao Tăng Nữ đồng ý ở lại đây, cô càng không hiểu chính là, tại sao cô lại chú ý đến nam nhân này.

“Tùy cô.” Nghiêm Tư Cẩn âm thanh trầm xuống, “Nếu không mua đồ, xin cô đừng gây trở ngại đến việc buôn bán của tôi.”

Đường Ny lông mày nhảy dựng lên, người này lại dám dùng thái độ đối với mình? Cô kiêu ngạo khê vuốt ngón tay, âm thanh cao lên, “Từ nhỏ tôi và Tăng Nữ cùng nhau lớn lên, cho dù ảnh có nhiều bóng hồng đi chăng nữa, cuối cùng sẽ không rời bỏ tôi.”

Nghiêm Tư Cẩn ngăn ra, nhớ tới ngày ấy từng có một thiếu niên cứ một lần lại một lần ghé vào tai anh nói những lời nói em vĩnh viễn sẽ không rời xa anh, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở cùng nhau.

“Sẵn tiện đây tôi nói cho ông biết một chuyện,” Đường Ny thấy đối phương dáng vẻ hoảng hốt thất lạc, biểu tình càng đặc ý, cô duỗi ngón tay đưa đến trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, “Tôi hôm nay tôi sẽ cùng Tăng Nữ đính hôn.”

Nghiêm Tư Cẩn ngẩng đầu lên, không thể tin nổi trừng mắt nhìn tiểu thư nhà giàu này, cô gái tiếp tục cười, “Sao vậy, hâm mộ tôi sao? Tôi không ngại ông tới tham gia, bởi vì chỉ là đính hôn, nghi thức rất đơn giản, cử hành ngay tại nhà Tăng gia. Có điều..... Ông ngay cả nhà Tăng gia ở đâu còn không biết đường để mà đến.”

Đường Ny vươn tay ra, dáng vẻ ưu nhã từ trong túi xách lấy ra tấm thiệp mời nam viên vàng, bỏ xuống trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, hừ lạnh, kiêu căng ngạo mạn rời đi siêu thị.

Nghiêm Tư Cẩn chậm rãi ngồi xổm xuống, tay run rẩy nửa buổi, mới nhặt thiệp mời lên. Cứ như mình bị bệnh, anh nghiêm túc xem kỹ nội dung bên trong, bên tai lại không ngừng vang lên những lời người kia đã từng nói. Anh tuyệt vọng ném tấm thiệp xuống đất, nhưng qua tiếp nửa buổi lại nhặt lên, cẩn thận đặt trên bàn.

Đến buổi chiều, Nghiêm Tư Cẩn đã sớm không còn tâm trạng buồn bán. Anh không muốn nghĩ đến chuyện đính hôn của Tăng Nữ, nhưng lại có một âm thanh không ngừng nhắc nhở anh. Nếu Tăng Nữ thật sự đính hôn, sợ rằng hai người sẽ không còn cơ hội gặp mặt. Anh có thể tránh thoát được tên lừa gạt kia, thế nhưng..... Sao tim lại đau như vậy.

Anh nên làm cái gì đây?

Nhìn thời gian cử hành nghi thức càng ngày càng gần, nhịp tim đập của anh cũng càng ngày càng kịch liệt.

Anh không nên bị trêu đùa như vậy, anh không nên bị đùa giỡn như thế..... Cui như là lừa dối, cũng nên cho mình một lý do. Lòng người lại có thể tùy tiện chà đạp như thế sao? Anh không biết mình đã làm sai cái gì mà phải chịu đựng sự trừng phạt này, bị Tăng Nữ dùng lời nói dối đầy mê hoặc, không ngừng bị Tăng Nữ đùa giỡn cùng lừa dối.

Ngay cả kết thúc cũng chỉ là một sự tàn khốc mà thôi, Nghiêm Tư Cẩn thuyết phục chính mình, anh chỉ là muốn biết đáp án, muốn biết nguyên nhân, muốn chính miệng người đó nói cho anh biết lời nói thật lòng.

Cậu chưa từng nói lời thật lòng, như vậy lúc này đây, cho dù là chân tướng tàn khốc nhất, anh phải nghe cho bằng được.

Thế là dựa theo địa chỉ ghi trên tấm thiệp mời, anh lao như bay ra khỏi siêu thị, hướng đến nhà Tăng Nữ.

Taxi dừng ở trước cửa nhà, Nghiêm Tư Cẩn cuối cùng cũng hiểu được trong lời nói của ba Tăng Nữ “Không đáng” có hàm nghĩa gì.

Tăng gia quả thực như hoàng cung nguy nga tráng lệ, cho dù có chiếm nhiều diện tích, vẻ ngoài xa hoa cùng với hệ thống bảo vệ đủ hiện đại cũng chứng tỏ trình độ giàu có.

Nghiêm Tư Cẩn cũng chưa từng qua lại với những nhà phú thương, anh chỉ là một người bình thường, là ông chủ kinh doanh siêu thị tiện lợi mini mà thôi, anh có tư cách sao?

Tuy rằng anh lùi bước, nhưng hai chân lại bước về phía trước, anh không thể rút lui như thế, anh..... Anh đã làm gì mà phải bị đùa giỡn cùng lừa dối như vậy. Anh tuy rằng bình thường, nhưng cũng có tự tôn; anh không cầu gì cả, chỉ hi vọng Tăng Nữ cho anh một câu trả lời hợp lý, cho anh biết anh đã làm sai cái gì mà đối phương lại dẫn dắt đùa giỡn anh như thế.

Anh nắm chặt tay, quyết định như thế, đi tới cửa lớn Tăng gia, bảo vệ đứng trước cửa lập tức ngăn cản anh lại.

Nghiêm Tư Cẩn vội vàng đem thiệp mời Đường Ny ném cho anh lấy ra, đưa tới bảo vệ trước mặt đang đánh giá anh từ trên xuống dưới.

Nghiêm Tư Cẩn chỉ bận quần áo mùa đông bình thường, không giống như các khách mời bận trang phục xa hoa, bảo vệ rất hoài nghi xem lại vài lần, kiểm tra thiệp mời đến tận nửa buổi, mới cho Nghiêm Tư Cẩn đi vào.

Nghiêm Tư Cẩn căn bản không biết đường đi, đi qua cửa lớn tiến vào một tòa hoa viên, anh rất nhanh liền mất đi phương hướng. Giữa lúc anh còn đang hoang mang, bả vai có người vỗ lên một cái.

“Xin hỏi, ngài là vị nào?” Nói chuyện chính là một người bận quần áo nhã nhặn.

Nghiêm Tư Cẩn nâng kính mắt lên, đối phương ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm anh, anh căng thẳng đến nỗi nói không ra lời.

Người đến là quản gia Tăng gia, vừa nhìn thấy Nghiêm Tư Cẩn cùng những người khác bận đồ không giống nhau đáng vẻ lại nghèo túng, ông liền cảm thấy không đúng, tuy rằng trên tay có thiệp mời, nhưng đáng vẻ đối phương lại rụt rè như vậy, khiến ông bắt đầu sinh ra nghi ngờ.

“Được rồi, vị tiên sinh này, chúng tôi cũng không muốn làm khó dễ anh, nếu anh không phải khách mời Tăng gia vẫn là mời anh nhanh chóng rời đi. Không thì tôi sẽ gọi người đến đuổi anh đi.”

Nghiêm Tư Cẩn không nghĩ tới người hầu nhà có tiền lại mất sắc đến như vậy, anh chưa từng thấy loại tình cảnh này, cũng sẽ không nói dối, một hồi liền luống cuống, anh không thể làm gì khác hơn là khẩn cầu, “Đừng, đừng đuổi tôi đi, ông đừng nên hiểu lầm, tôi chỉ là..... Chỉ là muốn đến nhìn Tăng Nữ.”

“Thiếu gia?” Quản gia lộ ra vẻ mặt không tin, rất cảnh giác hỏi, “Anh tìm thiếu gia có việc gì?”

“Tôi, tôi có vài lời muốn cùng hần nói chuyện. Xin ông..... Chỉ một chút thôi, tôi chỉ muốn cùng hần nói mấy câu mà thôi.”

Quản gia lại nhìn Nghiêm Tư Cẩn một lần, thiếu gia sao lại quen biết người lớn tuổi bận đồ như thế này? Huống chi thiếu gia là nhân vật chính của ngày hôm nay, sao có thể chạy ra đây cho được, ông đẩy Nghiêm Tư Cẩn, “Được rồi, đừng quấy rầy, thiếu gia của chúng tôi không quen biết hạng người như anh đâu.”

“Không, hần quen tôi!” Nghiêm Tư Cẩn gào thét lên, thân thể bị người đẩy ra bên ngoài, nhưng anh lại càng muốn đi vào, cuối cùng đối phương có sức lực hơn, đem anh hướng ra ngoài cửa đẩy mạnh một cái.

Nghiêm Tư Cẩn thiếu chút nữa không đứng vững, anh hoảng loạn giải thích: “Là thật đó, tôi không phải tới đây quấy rầy, tôi chỉ là..... Muốn gặp Tăng Nữ mà thôi.”

Anh không dư thừa sức lực, đi lờ gạt người thật sự quá vất vả.

Thế nhưng quản gia không để ý tới anh, tiếp tục dùng sức đẩy anh, toàn thân Nghiêm Tư Cẩn không có sức mạnh, cuối cùng bị đẩy ngã đập mông xuống đất.

Các khách mời xung quanh còn tiến vào cửa đều dùng con mắt quái dị xem thường nhìn anh, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy quá thống khổ mệt mỏi, anh kéo ống quần lão quản gia muốn rời khỏi đây, “Van cầu ông, tôi chỉ là muốn thấy hần một chút thôi, tôi sẽ không quấy rầy đâu, thật sự đấy..... Tôi van ông mà!”

Nghiêm Tư Cẩn cũng không muốn đem tình cảnh này làm cho lúng túng đến như vậy, anh đã chẳng còn cảm thấy xấu hổ mà đi tới nơi này, thậm chí cho dù có bị người đẩy ngã xuống đất, hiện giờ anh còn phải đi cầu người ta đấy.

Tôn nghiêm anh lại một lần nữa bởi vì cái tên lừa gạt kia bị dẫm đạp xuống đất rồi!

“Thằng điên! Kéo ra ngoài! Mau kéo ra ngoài!” Quản gia đá Nghiêm Tư Cẩn bay ra ngoài, lớn tiếng gọi bảo vệ vào.

Bảo vệ sức lực mạnh mẽ lại cường tráng đem Nghiêm Tư Cẩn từ trên mặt đất xách lên, Nghiêm Tư Cẩn khổ sở giãy dụa nhưng không thể dùng sức. Anh nhớ tới mỗi lần Tăng Nữ đối xử với anh như vậy, anh đều không có lực! Anh hận chính mình quá yếu đuối.

Nghiêm Tư Cẩn bị kéo ra khỏi Tầng gia, vô tình ném ở ngoài cửa, bảo vệ trở vào trong không để ý đến anh nữa. Nghiêm Tư Cẩn không còn cách nào để đi vào, nhưng lại không cam lòng, không thể làm gì khác hơn là ngồi ở một bên bậc thang nhà Tầng gia, có như thế nào cũng không chịu rời đi.

14. Chương 6-1

Tầng Nữ cùng Đường Ny lúc nhỏ cùng nhau lớn lên, nhà Đường Ny lại có tiền, Tầng phụ tự nhiên cho rằng bọn họ chính là một đôi.

Đối với Tầng Nữ mà nói, đính hôn thậm chí là kết hôn đều không có nghĩa lý gì. Ba cậu đề ra “Trước khi trở về Mỹ, phải cùng Đường Ny cử hành nghi thức đính hôn đơn giản”, cậu cũng không muốn cãi lời ba mình.

Tuy nói chỉ là nghi thức đính hôn đơn giản, nhưng đối với Tầng gia cùng Đường gia mà nói đây không phải là chuyện nhỏ, chỉ lựa lẽ phục thôi cũng khiến cậu khá là bức mình.

Cổ làm ra vẻ tiếp đón xong khách khứa, thật vất vả mới có cơ hội chuồn ra ngoài đến góc tối hít thở không khí, Tầng Nữ nhìn thấy Trần Hàn đi cùng Phó Hiến hai người vừa uống rượu tâm tình hơn hờ bàn chuyện gì thú vị lắm, cậu ngay lập tức suy nghĩ muốn tham gia vào cuộc trò chuyện này.

“Đại ca, anh tới rồi, tụi em đang muốn nói cho anh một chuyện rất là vui.”

“Hửm?” Tầng Nữ kéo cà vạt, con mắt chớp chớp nhìn hai người họ.

“Nam nhân kia tới đây rồi nha..... Còn quỳ trên mặt đất cầu xin người ta muốn đi vào đây nhìn mặt anh đấy.”

“Là ai?”

“Ha, đại ca, anh cũng quá ác rồi đi. Người ta đối với anh nhớ mãi không quên, ngược lại thì anh tốt rồi, quên cả người ta luôn.”

Tầng Nữ khẽ cau mày, chẳng lẽ bọn họ nói chính là Nghiêm Tư Cẩn? Nhưng mà, nam nhân thành thật kia sao lại tới đây tìm mình?

“Ông ở đâu?”

Nghe Trần Hàn tóm tắt đại khái những chuyện vừa trải qua, xem chút Tầng Nữ quăng ly rượu xuống đất, vẻ mặt âm tình bất định, nói, “Tôi đi ra ngoài xem một chút.”

Ngồi đến hai chân mất cảm giác, Nghiêm Tư Cẩn nhìn dòng người không ngừng ra vào Tầng gia, cảm giác thật náo nhiệt.

Anh, quả nhiên không thể trêu chọc nổi người nhà này. Nỗ lực nỗ lực cười tự an ủi chính mình, tìm Nghiêm Tư Cẩn như bị siết chặt càng ngày càng đau đớn.

“Ông làm gì ở đây?” Đột nhiên có giọng nói trầm thấp khiến Nghiêm Tư Cẩn ngẩng đầu lên, khuôn mặt trẻ tuổi đã từng hồn nhiên giờ phút này lại lạnh nhạt xa cách, dùng đôi mắt hung tợn nhìn thẳng vào chính mình.

Mà Tầng Nữ kiêu căng đứng trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, trong lòng lại suy nghĩ hoàn toàn khác.

Biết được đối phương tới đây tìm mình, Tầng Nữ phản ứng đầu tiên chính là nhảy nhót không ngừng. Buổi tối ngày đó tan rã trong sự không vui, Nghiêm Tư Cẩn đuổi cậu rời đi khiến cậu tức giận nửa ngày, bây giờ nhìn lại, quả nhiên Nghiêm Tư Cẩn đối với mình nhớ mãi không quên, vẫn đặt cậu ở trên đỉnh vinh quang.

Loại kiêu ngạo thỏa mãn này khiến Tăng Nữ tự luyện mình, nhưng chỉ vài giây sau, cậu lại cảm thấy ghét bỏ kháng cự, cái lão nam nhân nghèo túng này sẽ không bị bức ép làm ra chuyện gì đáng sợ đi. Cho dù nam nhân này mê mẩn chính mình, Tăng Nữ cũng không vui khi bị nam nhân này phá hoại.

Nghiêm Tư Cẩn đột nhiên đứng dậy, không để ý hai chân run rẩy, “Tôi, tôi có chút chuyện muốn hỏi cậu.”

Lông mày Tăng Nữ càng nhíu chặt, “Là ai nói cho ông biết địa chỉ nhà tôi?”

“..... Vợ tương lai của cậu.”

Nghe được giọng đối phương không còn thuận theo như trước, mặt Tăng Nữ đầy mù mịt. Đường Ny nói cho anh nghe chuyện cậu ngày hôm nay đình hôn? “Vậy ông tới đây làm gì.”

“Tôi tới đây làm gì?” Nghiêm Tư Cẩn hoảng sợ trợn tròn mắt, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, “Tôi, không phải tới đây quấy rầy. Tôi chỉ là..... Có chuyện muốn hỏi cậu mà thôi.”

Nghiêm Tư Cẩn vẻ mặt uể oải, nhưng thái độ lại ra vẻ thanh cao, Tăng Nữ thấy phi thường không quen, cậu lại thích Nghiêm Tư Cẩn ngoan ngoãn mặc cho mình bài bố, đôi mắt sâu mê luyện nhìn chăm chú vào mình.

“Hừ, có cho ông thêm can đảm cũng đừng nghĩ tới đây quấy rầy. Được rồi, ông cứ về trước đi. Lúc trước tôi có một số việc không nói thật cho ông biết, khi nào rảnh rồi tôi sẽ đến tìm ông.”

Nghiêm Tư Cẩn con mắt trợn lên càng to hơn, chuyện đã đến nước này rồi, tại sao người này còn có thể mặt không đỏ tim không đập, chính nghĩa lắm nhiên nói chuyện không biết xấu hổ đến như vậy? Chẳng lẽ cậu không biết rằng lời nói dối của mình gây thương tổn đến mức nào sao? Lẽ nào tim cậu không phải làm từ máu thịt?

“Không được!” Nghiêm Tư Cẩn cất cao âm lượng, khẩu khí không ngừng kháng cự, “Cậu không thể đi, tôi muốn nói hết rõ ràng tất cả mọi chuyện cùng cậu.”

“Đừng có đùa!” Phát giác trong mắt Nghiêm Tư Cẩn tuyệt vọng vẻ mặt lại kiên quyết, Tăng Nữ có chút sợ hãi anh sẽ làm ra hành động đáng sợ nào đó, dù sao hôm nay tới đây đều là những nhân vật cực kỳ nổi tiếng.

“Tôi chỉ muốn biết là..... Vì sao, vì sao cậu lại làm như thế này? Tôi không hiểu.” Nghiêm Tư Cẩn nắm chặt ống tay áo Tăng Nữ, “Cậu nói cho tôi biết đi, tôi thật sự không hiểu!”

Lo lắng bị khách khứa phát hiện mối quan hệ giữa hai người, Tăng Nữ nóng lòng muốn thoát khỏi sự giằng co của Nghiêm Tư Cẩn, chỉ muốn nhanh chóng thoát thân, cũng không cần thiết phải gây nên phiền phức, cậu bịa chuyện nói, “Được được được, tôi sẽ nói cho ông biết, tạm thời ông cứ về trước đi, ngày mai tôi sẽ đến tìm ông.”

Tăng Nữ lấy tay muốn đẩy ra Nghiêm Tư Cẩn đang dây dưa.

Nghiêm Tư Cẩn tự cho mình đã sớm đoạn tình với Tăng Nữ, chỉ mới ba ngày không gặp mặt nhưng trong thời khắc này khi nhìn thấy cậu, anh vẫn theo bản năng, đối với cậu nhớ mãi không quên.

Ba ngày chịu đựng áp lực khi nhìn thấy kẻ cầm đầu hại mình, anh điên cuồng bùng nổ, dùng sức mạnh nắm chặt tay Tăng Nữ, rống lên kích động, “Không! Cậu không thể đi, cậu phải nói cho rõ ràng, cậu không nói tôi sẽ không rời đi!”

Không ngờ Nghiêm Tư Cẩn luôn ôn hòa thiện lương, khi điên lên lại biến thành đáng sợ ghê tởm này, thái độ Tăng Nữ không kiên nhẫn nổi, “Ông buông tay tôi ra!”

“Không! Không! Nếu tôi buông tay cậu ra cậu sẽ trốn đi mất! Mỗi lần cậu đều luôn như vậy, đột nhiên không thấy bóng dáng đâu! Mỗi lần tôi đều bị cậu lừa hết lần này đến lần khác! Cậu đừng hòng rời đi, đứng ngay tại đây đưa ra câu trả lời hợp lý rõ ràng!”

Dần dần, khóe mắt Nghiêm Tư Cẩn ướt sũng, nước mắt thống khổ từ trên mặt rơi xuống, anh không thường xuyên rơi lệ, nhưng từ khi Tăng Nữ xuất hiện, anh đã thay đổi rồi.

Môi khẽ run, Nghiêm Tư Cẩn không ngừng lúng túng, “Cậu không thể đi..... Vì sao, cậu cho tôi một câu trả lời hợp lý.....”

Nam nhân biểu hiện tan rã từng giọt nước mắt rơi xuống quả thật rất đáng thương, nhưng đối với Tăng Nữ mà nói, cậu lại càng lo lắng khách khứa tứ phương, bị nam nhân giằng co lôi kéo đáng vẻ lại khóc thút thít rất dễ bị người khác chê cười, cậu căn bản không muốn tìm hiểu Nghiêm Tư Cẩn đến đây cầu xin cái gì. Tăng Nữ miễn cưỡng cảm lại cố chấp cho rằng, Nghiêm Tư Cẩn đang cố ý dây dưa cùng mình, phá hoại bữa tiệc đính hôn của mình. Tuy đối với chuyện đính hôn này cậu không xem nó là chuyện to tát, nhưng cậu quyết không thể ném đi mặt mũi Tăng gia.

“Nghiêm Tư Cẩn, trước tiên ông buông tay ra, để tôi đi vào trong làm lễ đính hôn, ngày mai tôi sẽ cùng ông nói chuyện.” Tăng Nữ nắm chặt tay Nghiêm Tư Cẩn, bàn tay anh lạnh lẽo ngoài ý muốn khiến cậu không khỏi phỏng đoán, đến cùng Nghiêm Tư Cẩn đứng ở ngoài trời đông gió rét trong bao lâu.

Nghiêm Tư Cẩn mắt cùng mũi đều đỏ chót, nước mắt càng rơi xuống mãnh liệt hơn, đáy mắt đen kịt khiến lòng người u ám, “Không thể, cậu không được đính hôn..... Cậu đừng đi, cậu nói cho tôi biết.....”

Lông mày Tăng Nữ giật run lên kịch liệt phản cảm, Nghiêm Tư Cẩn thật sự đến đây ngăn cản chuyện mình đính hôn? Vậy mà nói anh yêu mình sao? Mặc dù như vậy, cậu không thể mềm lòng. Tăng Nữ hạ quyết tâm, đe dọa “Nghiêm Tư Cẩn, tôi không thể không đính hôn. Anh nhanh buông tay ra, nếu không buông tay, đừng chờ trách tôi không khách khí!”

Nghiêm Tư Cẩn co rúm người lại, lảo đảo lặp lại lời nói tương tự, nhưng tay vẫn thủy chung không chịu buông ra.

“Thiếu gia, có cần trợ giúp không?” Bảo vệ đứng trước cửa thấy Tăng Nữ đưa tay lên liền tiến lại gần.

Tăng Nữ dùng ánh mắt ra hiệu, bảo hai bảo vệ đến đây, bẻ ra mười ngón tay nhỏ gầy của Nghiêm Tư Cẩn.

“Không! Không!” Nghiêm Tư Cẩn vỡ nát thét lên, liều mạng giãy dụa không chịu buông tay.

Tăng Nữ lần thứ hai hất ánh mắt, một bảo vệ tiến đến che miệng Nghiêm Tư Cẩn, đem Nghiêm Tư Cẩn rời xa nhà Tăng gia.

Chú ý thấy ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn đau đớn, Tăng Nữ có chút không đành lòng, “Cẩn thận một chút, đừng làm ổng bị thương.”

“Dạ, thiếu gia.” Hai bảo vệ xách Nghiêm Tư Cẩn ném chỗ rất xa, nhìn thấy Nghiêm Tư Cẩn như con rối gỗ không còn lộn xộn nữa, hung tợn ném xuống cầu nói “Đừng tiếp tục gây phiền phức đến thiếu gia, nếu không người bị tổn thương nhất đó chính là anh” sau khi cảnh cáo xong, bọn họ liền trở về Tăng gia.

Mà Tăng Nữ đã sớm trở vào trong phòng, nhanh chóng sửa sang lại quần áo bị nhàu nát, cả khuôn mặt nở nụ cười trở lại bữa tiệc gặp gỡ từng nhân vật nổi tiếng.

Ngồi trong gió rét, nước mắt trên mặt Nghiêm Tư Cẩn đã khô đi, vết thương trong lòng cũng ngưng chảy máu.

Sau khi biết Tăng Nữ lừa mình, anh chưa bao giờ lâm vào tình trạng như thế này, bị thất vọng triệt để quần quýt lấy người. Anh chỉ muốn Tăng Nữ cho mình một đáp án, một lời giải thích mà thôi, nhưng đối phương lại như quỷ vô tình ném anh ra khỏi Tăng gia!

Tim Tăng Nữ thật sự làm từ đá tảng ư! Thế cho nên, cậu mới tàn nhẫn như vậy. Bộ người có tiền thì ghê gớm lắm sao, muốn thỏa thích đạp lên cảm tình người khác đến vậy à!

Nghiêm Tư Cẩn sáng tỏ, anh đã không còn lời nào muốn hỏi Tăng Nữ nữa. Cái tên thiếu gia kia, vô tình độc ác, không phải là người, tim cậu không phải làm từ trái tim con người. Chỉ vì muốn chơi đùa, Tăng Nữ đến siêu thị đùa giỡn chính mình, nói hết một đồng lời tâm tình giả dối, đặc ý chờ đợi tự mình nhảy vào hố, cuối cùng khi anh vạn kiếp bất phục, mới bỏ đá xuống giếng đẩy anh xuống vực thẳm sâu vạn trượng.

Nghiêm Tư Cẩn mất đi hi vọng cùng chờ mong, anh thật sự không muốn gặp lại Tăng Nữ. Anh quyết tâm, quên đi cái tên này. Coi như trong trí nhớ từng có một thiếu niên có tên là “Tiểu Ngưu” đã từng xuất hiện, sau đó cậu đã chết rồi.

Anh không yêu cậu, càng không còn hận cậu, chỉ còn thất vọng cùng tuyệt vọng mà thôi.

“Ông thật sự yêu Tăng Nữ?” Nghiêm Tư Cẩn đứng lên dự định rời đi, đột nhiên có hai người trẻ tuổi xa lạ mỉm cười đến ngăn cản anh.

Phát hiện bọn họ bận đồ không phải tầm thường, Nghiêm Tư Cẩn suy đoán đối phương cùng Tăng Nữ là cá mè một lứa. Anh cười lên, “Chuyện này không liên quan gì đến các cậu.”

“Ha ha ha..... Ông thật sự yêu Tăng Nữ sao? Quá thú vị!” Hai người trẻ tuổi cười đến điên cuồng, mang theo vẻ trào phúng, “Ông đúng là ngu ngốc, tuy rằng mặt hắn rất đẹp, nhưng lại rất dễ lừa người đó! Hắn nói “Yêu” thì ông đã tin tưởng rồi sao? Ông cũng quá ngốc đi!”

Nghe thấy những lời này, Nghiêm Tư Cẩn cũng không còn cảm thấy đau đớn, ngược lại trong lòng anh “Tiểu Ngưu” đã chết rồi.

Thấy Nghiêm Tư Cẩn tựa hồ không bị đả kích, Trần Hàn cùng Phó Hiến cảm thấy khá vô vị. Vốn tưởng rằng, hắn sẽ vừa gào vừa khóc, một nam nhân đã ba mươi tuổi lại đi yêu thiếu gia người Tăng gia, còn đòi sống đòi chết, sẽ có bao nhiêu hứng thú đây! Nhưng nam nhân trước mắt này lại không làm như vậy.

Nghiêm Tư Cẩn chậm rãi hoài nghi, mấy thằng con nhà giàu có này đều giống Tăng Nữ như thế sao, đem tình cảm người khác ra làm trò đùa? Nhưng mà, anh chơi không nổi.

Thế là, không muốn để ý tới đối phương, Nghiêm Tư Cẩn vòng ra phía sau hai người.

“Này, ông thật sự không biết Tăng Nữ là ai sao?” Từ phía sau, một câu nói khinh thường đâm đến sống lưng anh.

Tiếp đó, một con dao kề lên cổ Nghiêm Tư Cẩn, “Đại ca, không nhớ rõ?”

Thân thể Nghiêm Tư Cẩn trong nháy mắt cứng lại, cái ác mộng kia..... Anh vẫn chưa quên!

“Ha ha, cho nên mới nói ông đúng là ngu ngốc mà.”

“A!!!” Thế là cuối cùng đã hiểu rõ, Nghiêm Tư Cẩn không chịu nổi đả kích, trong bóng đêm yên tĩnh điên cuồng rít gào. Thanh âm kia, thê thảm lại xót xa.

Trong mắt chỉ toàn nước mắt, anh che lỗ tai chạy ra đến đầu đường, biến mất sau những tiếng cười trào phúng ác liệt.

15. Chương 6-2

Một mình trong phòng tối, Nghiêm Tư Cẩn đại người đi. Nước mắt còn lưu lại chưa kịp khô, tim không còn cảm giác đau nữa, chỉ có từng cơn nhức nhối phát tác trong lòng.

Vẫn cho rằng mình bị Tăng Nữ lừa dối, nhưng lại không ngờ đến, chính mình triệt để bị xem như một món đồ chơi. Thời điểm cậu đùa giỡn mình, Tăng Nữ cũng chưa từng đối xử với anh như vậy.

Cái buổi tối đi cùng với đám bạn, Tăng Nữ là người đeo mặt nạ cường bức anh, anh sợ hãi, hoảng sợ!

Nghiêm Tư Cẩn phỏng đoán, đầu óc Tăng Nữ thật sự có bệnh rồi, tâm lý không bình thường, mới đến cường bức mình, sau đó lại hết sức tiếp cận mình. Cậu không chỉ muốn đạp lên thân thể anh, còn muốn sỉ nhục tôn nghiêm anh!

Thế nhưng anh nhớ lại ngày hôm đó trời mưa rất to có một thiếu niên xông vào thế giới của anh, bên ngoài thật thuần lương, luôn mồm luôn miệng nói “Yêu anh”, “Thích anh” cũng chính thiếu niên từ từ dỡ xuống phòng bị trong lòng anh, nhưng cũng là thiếu niên đó lại cắt ra từng vết thương đau đớn trong tim anh.

Hết thấy mọi điều thống khổ đều do cậu gây nên, mà Nghiêm Tư Cẩn lại ngu ngốc yêu say đắm đối phương, tin tưởng vào đối phương!

Anh ôm lấy đầu, không ngừng nện xuống mặt đất, anh nghĩ mình điên rồi.

Chìm vào màn đêm đen kịt, anh lớn tiếng gào thét.

Lần này, anh thật sự sợ, cũng không dám hận, càng không muốn nghe đáp án. Anh chỉ hi vọng, tên ác ma kia hãy biến mất đi, để anh trở lại cuộc sống sinh hoạt bình tĩnh.

Sao cậu lại có thể, làm cái loại chuyện đường hoàng như thế, như thiên thần xuất hiện trước mặt mình?

Nghiêm Tư Cẩn cắn môi, đầu không ngừng nện xuống mặt đất, thân thể lung lay, nói năng linh tinh lắm nhảm. Đôi khi, anh lại hét lên một tiếng, lại có khi, anh sẽ ngây ngốc cười như một tên hề.....

“Ông đang làm gì thế? Sao lại không bật đèn?”

Cho dù thân trong bóng tối, cho dù thần trí mơ hồ, Nghiêm Tư Cẩn cuộn tròn thân mình lại, vẫn nhận ra giọng nói của tên ác ma. Anh che lỗ tai, sợ hãi không muốn nghe lại giọng nói của cậu.

Đèn phòng được Tăng Nữ bật lên, trong nháy mắt bên trong phòng được bật sáng trưng.

Nghiêm Tư Cẩn sợ hãi thét chói tai, “Không muốn! Tắt đi! Tắt đi! Đem đèn tắt đi!”

Tăng Nữ sợ hết hồn, cho rằng Nghiêm Tư Cẩn có chỗ không thoải mái, một bước xông lên trước, giữ chặt đầu Nghiêm Tư Cẩn đã chảy máu đỏ hết sàn nhà, “Ông chủ, anh đang làm gì thế?”

“Không! Đừng gọi tôi như thế! Đừng!” Nghiêm Tư Cẩn như gặp phải quái vật, gào thét nhảy ra khỏi người Tăng Nữ, trốn đến một nơi rất xa, “Cậu đừng gọi tôi như thế!”

Tăng Nữ càng cảm thấy Nghiêm Tư Cẩn là lạ, có chuyện gì vậy? Lẽ nào là do buổi tối mình đuổi hán đi nên dọa hán sợ rồi? Lần thứ hai cậu đứng lên, đến gần, giọng ôn nhu xuống, “Ông chủ, xin lỗi..... Khi này em không phải cố ý muốn đuổi anh đi đâu.”

Nghiêm Tư Cẩn thấy Tăng Nữ tiếp cận chính mình, hoàn toàn không để ý cậu đang nói cái gì, lần thứ hai sợ hãi lui về sau tránh thoát.

Tăng Nữ rất phản cảm Nghiêm Tư Cẩn đối xử với mình như thế, đưa tay bắt Nghiêm Tư Cẩn trở về, dùng sức ôm lấy.

Nghiêm Tư Cẩn bị Tăng Nữ ôm lấy siết chặt đau đớn, anh đưa tay ra, liều mạng nện đánh lên lưng đối phương.

Nghiêm Tư Cẩn chưa từng dùng sức đánh lên người Tăng Nữ như thế này bao giờ, Tăng Nữ liền tức giận, cậu nắm chặt cổ Nghiêm Tư Cẩn, đem mặt anh đến trước mặt chính mình, “Dừng tay! Ông mà còn đánh tôi, tôi sẽ tức giận!”

Nhìn thấy Tăng Nữ gương mặt đỏ, đã từng cho rằng là thiếu niên đơn thuần, như một con thú cưng đáng yêu, hiện tại Nghiêm Tư Cẩn lại thấy đó như ác ma chuyển thế, anh đánh không lại Tăng Nữ, nhưng cũng không ngừng hướng về phía sau rút cổ lại, né tránh ánh mắt Tăng Nữ, không muốn nhìn cậu thêm một chút nào nữa.

Tăng Nữ lại cho rằng là do anh đã nghe lời ngoan ngoãn yên tĩnh lại, liền tự mình nói, “Xin lỗi, lúc này tôi không phải cố ý muốn đuổi ông đi. Ông tức rồi sao?”

Nghiêm Tư Cẩn không phản ứng với cậu, ánh mắt tan rã, tiếp tục cúi đầu, thân thể run rẩy không ngừng.

Tăng Nữ nói tiếp, “Anh yêu em chứ?”

Nghiêm Tư Cẩn nghe được chữ “Yêu”, anh càng hoảng loạn. Tuy đầu óc của anh vẫn rõ ràng, nhưng thân thể cùng ý thức không ngừng vẫn đục, anh đem hai tay vòng qua người mình, giấm bớt cơn sợ hãi của chính mình.

“Đều do anh không tốt..... Anh xem, anh đến lễ đính hôn của em quấy rầy, em không thể tiến hành lễ cho đến cùng.” Tăng Nữ muốn đem Nghiêm Tư Cẩn đứng dậy, Nghiêm Tư Cẩn hơi sợ đẩy cậu ra xa, thế nhưng sức mạnh không bằng đối phương, Tăng Nữ bán ôm đem anh đưa lên lầu.

“Em quá lo lắng cho anh, nên em mới chạy về đây.”

“Lễ đính hôn em cũng hủy bỏ, vì anh em mới hủy..... Vì anh, em mới từ chối ba mình.”

Tằng Nữu dịu Nghiêm Tư Cẩn lên lầu, không ngừng nói nhỏ vào trong tai anh.

Nghiêm Tư Cẩn cho dù có nghe, nhưng không có bất kỳ một điểm phản ứng nào.

16. Chương 6-3

Tằng Nữu nói cũng không hoàn toàn là giả.

Sau khi đuổi Nghiêm Tư Cẩn xong, cậu trở lại lễ đính hôn, dần dần cảm thấy không còn hứng thú nữa, tất cả mọi người đều dối trá cùng cậu trò chuyện vui vẻ, chỉ có Nghiêm Tư Cẩn ánh mắt nhìn chăm chú mới thật sự chăm chú nhìn cậu, toàn tâm toàn ý đối xử tốt với cậu.

Nghiêm Tư Cẩn bỏ xuống tự tôn, mắc cỡ đỏ mặt đối với cậu nói lời yêu, vẫn còn rõ ràng ngay trước mắt. Vào lúc đó, cậu cảm thấy rất buồn cười, nhưng ngoài ý muốn lại cảm thấy rất thỏa mãn.

Cho dù lời cậu nói hết thảy đều là những yêu thương giả dối, nhưng có một người tin tưởng không nghi ngờ gì cũng khiến cậu rất vui.

Nếu như người đó là Đường Ny, cô ta có thể làm vậy được không? Và nếu như là những người khác, bọn họ có yêu mình như thế này không? Tăng Nữu hoang mang. Trong đầu hiện lên tình cảnh Nghiêm Tư Cẩn tan nát cõi lòng khóe mắt chảy đầy lệ.

Cho dù cực kỳ đau đớn thậm chí là có người cố tình gây sự, Nghiêm Tư Cẩn cũng chưa từng rơi nước mắt mãnh liệt đến thế. Cặp kính che khuất đôi mắt kia, nước mắt cứ như thế chảy tràn ra ngoài.

Tằng Nữu ngồi trong nhà, thế nhưng vẫn không thể nào yên tâm cho được.

Đôi mắt Nghiêm Tư Cẩn khiến cậu không tài nào vớt ra khỏi đầu được, không ngừng tái hiện lại trong đầu.

Có lúc là đáng vẻ lên đến đỉnh thất thần lại mê người, có lúc ôn nhu thành khẩn đáng vẻ thiện lương, còn có chính là lúc này bị thương cùng tuyệt vọng.....

Cũng không rõ là vì sao, Tăng Nữu tới tìm ba mình, yêu cầu hủy bỏ buổi lễ đính hôn. Cậu cho rằng, Nghiêm Tư Cẩn vì ngăn cản chính mình đính hôn nên mới đến đây gây sự, bởi vì sợ hãi mất đi cậu nên mới đến đây. Nhưng cậu lại không biết, khi đó Nghiêm Tư Cẩn đã thất vọng rồi, anh đến đây chỉ là muốn tìm kiếm một câu trả lời hợp lý.

Cho dù ba có giận tím tái cả mặt, Tăng Nữu vẫn dứt khoát rời khỏi căn nhà xa hoa đó, bản thân đã sớm làm một chùm chìa khóa dự phòng mở cửa siêu thị, tìm tới nam nhân ngồi sững sờ trong bóng tối, tiếp tục lừa gạt đối phương, đặt đối phương xuống trên giường.

“Ông chủ, anh không nên tức giận như vậy. Anh nhìn xem, em đều vì anh làm đến mức độ này.” Tăng Nữu ôm thân thể Nghiêm Tư Cẩn, trong lòng còn cảm giác hai người vẫn còn thân mật, liền hôn lên môi Nghiêm Tư Cẩn.

Khi môi Tăng Nữu chạm lên môi anh, Nghiêm Tư Cẩn như bị điện giật, anh “A” lên một tiếng, dùng sức đẩy ngã Tăng Nữu, chính mình lại nhanh chóng nhảy xuống giường, thân thể cuộn tròn lại, núp ở phía xa sợ hãi quan sát Tăng Nữu.

“Anh sao vậy? Ông chủ, em chỉ hôn nhẹ anh thôi mà, em vì anh hủy bỏ buổi đính hôn, anh còn quạu cái gì! Mau tới đây.”

Nghiêm Tư Cẩn không để ý đến cậu, cả người càng hướng về phía sau lùi bước.

Vừa nghĩ tới chính mình đã vì đối phương trả giá, thậm chí không tiếc lời cãi lại ba mình, mà anh vẫn lấy đáng vẻ chán ghét đối xử với mình như vậy, nội tâm Tăng Nữu dâng lên từng cơn tức giận. Cậu nhảy xuống giường, nhào về hướng Nghiêm Tư Cẩn, hùng hổ mà đến gần.

Trong mắt Nghiêm Tư Cẩn, động tác của Tăng Nữ không thể quen thuộc hơn, cơn ác mộng giống như buổi tối kia lần thứ hai chợt đến, anh tỉnh tường ý thức được, chính là ác ma trước mắt này đã bị những người khác kích thích vô tình cưỡng hiếp chính mình, những điều này đã làm cho Nghiêm Tư Cẩn càng rơi vào sâu tuyệt vọng khủng hoảng.

Phát sinh tiếng thét thê thảm sợ hãi, Nghiêm Tư Cẩn ngã lăn qua một bên nhắm về phía cửa phòng, muốn chạy trốn khỏi đối phương.

Thiếu niên khuôn mặt hồn nhiên này quá mức hung lệ tà ác, anh không chơi nổi, chỉ còn cách là nhanh chóng chạy thoát thân!

“Ông, muốn, trốn?” Trong mắt chiếu ra ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống, Tăng Nữ tiến lên một bước, hung bạo nắm chặt tóc Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn bị Tăng Nữ kéo tóc, bắt phải quay trở lại đối mặt đối phương. Tăng Nữ đứng ở phía sau anh, dùng sức chuyển đầu anh, tàn bạo ép hỏi, “Ông muốn chạy trốn? Tôi vì ông làm nhiều việc như vậy, ông vẫn muốn chạy trốn!”

Bị khủng hoảng lấp kín yết hầu khiến Nghiêm Tư Cẩn nói chuyện đứt quãng từng cơn, “Cậu buông tha tôi đi, bỏ qua cho tôi đi.....”

Tăng Nữ hừ lạnh, ném Nghiêm Tư Cẩn lên giường, Nghiêm Tư Cẩn thấy thế, lập tức bò xuống dưới giường, ý đồ trốn đến đó.

Tăng Nữ hỏa khí như chất nổ cháy hết dây thần kinh, cậu đã man rợ nắm lấy hai chân nam nhân, hướng dưới chân kéo dài một khoảng cách, đột nhiên dùng sức, đem nam nhân ném lại lên giường, tiếp đó lập tức đè lên.

Tay chân Nghiêm Tư Cẩn đồng thời phản kháng kịch liệt, đánh lên lưng Tăng Nữ cùng những nơi khác.

Tăng Nữ lúc này bị chọc giận hoàn toàn, cậu đã vì Nghiêm Tư Cẩn hủy bỏ đính hôn, cố ý chạy về nơi này, không ngờ lại có ngày bị đối xử như vậy. Không còn cái gì có thể làm cho cậu tiếp tục phải nhẫn nại nữa.

Thế là, Tăng Nữ dứt khoát vung lên cánh tay xinh đẹp nhưng không hề nhỏ bé, lần đầu tiên tát một cú mạnh mẽ lên mặt Nghiêm Tư Cẩn.

Mặt Nghiêm Tư Cẩn lập tức vặn một nửa về một bên, lực của đối phương rất mạnh không nương tay chút nào, khoe miệng nam nhân chảy xuống tia máu.

Anh khó có thể tin được Tăng Nữ lại đánh anh, hai mắt căm hận oan khuất trừng lớn về phía đối phương.

Tăng Nữ nghiêng răng mắng anh, “Không phải ông yêu tôi sao? Hừm? Vậy để tôi đến thỏa mãn ông.”

Mạnh mẽ xoay chuyển thân thể Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ kéo quần đối phương, tùy tiện nắn vuốt dương vật mình mấy lần, lấy khí thể mạnh mẽ nhanh chóng đâm thật sâu vào trong thân thể nam nhân.

Hậu đình đột nhiên trong nháy mắt đâm vào thật sâu, Nghiêm Tư Cẩn lập tức nhớ tới cái đêm thống khổ bị cưỡng hiếp đau đớn. Là cậu, chính là cậu, chính là cái tên ác ma này!

Cái cảm giác rõ ràng này khiến ý thức anh lâm vào đau đớn khắc cốt ghi tâm, không để ý hạ thể chảy máu, anh giãy dụa kịch liệt, vung tay, chỉ muốn chạy trốn khỏi đối phương đang ngược đãi chính mình.

Tăng Nữ không ngờ tới, việc đã đến nước này, Nghiêm Tư Cẩn còn có thể phản kháng. Cậu xoay cổ Nghiêm Tư Cẩn hướng về mặt mình, giơ tay lên tát thêm một bạt tai, tiếp đó bắt đầu cuồng liệt thọc vào rút ra.

Nghiêm Tư Cẩn không ngừng vặn vẹo chống lại, hạ thân càng chảy máu nhiều hơn, nhưng hai chân vẫn liên tục tung cú đá.

Tăng Nữ hai mắt đỏ như máu, dương vật dữ tợn cũng giống như khuôn mặt đang hiển lộ, càng thêm hung mãnh đáng sợ, không còn tính người điên cuồng đâm vào lổ vào đối phương vẫn còn đang chảy máu, hận không thể nhồi vào nó nghiền nát đối phương, không lưu lại bất kỳ dấu vết nào.

Dần dần, càng về đến cuối, Nghiêm Tư Cẩn đã hoàn toàn mất đi phản kháng. Anh không thể làm gì khác hơn là há miệng, liều mạng gào thét, không ngừng lên án “Không muốn!”.

Chưa từng gặp Nghiêm Tư Cẩn chống lại chính mình muốn làm tình mãnh liệt đến như vậy, Tăng Nữ càng nổi giận điên cuồng cố chấp, không để ý tới đối phương sống chết ra sao, đem khí lực tập trung vào thân trên, không chế nam nhân, cũng đồng dạng tra tấn lăng trì đối phương.....

=====

Tác giả có lời muốn nói:

Vừa rồi lúc đi xem yêu cầu viết bài trang đầu, thế nhưng phát hiện trên V bản có tiểu thụ?!

Ngoài ý muốn nhận được rất nhiều, thế là chạy nhanh đi gõ chữ, muốn nghiêm túc có cơ sở để làm! Muốn có bản văn đổi mới.

Khả năng buổi tối sẽ có đổi mới một ít

- __-# Ông chủ điên rồi, Tiểu Ngưu cũng điên rồi, mọi chuyện đều do tôi là tên đầu sỏ gây nên tội. Mà thôi, mặc kệ chứ.

17. Chương 6-4

Đình chỉ sức ép cả một đêm lên người Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ nằm trên giường, nghiêng đầu quan sát nam nhân, đối phương dường như hồn lìa khỏi xác, hoặc có khả năng là đang ngất ngỡ.

“SHIT!” Cậu thô lỗ phát ra tiếng chửi thề, mở ra di động đang phát ra âm thanh kịch liệt, phát hiện bên trong chỉ toàn số của ba mình cùng Đường Ny.

Tăng Nữ trong lòng hiểu rõ, ba đã chữa cho cậu mất mũi cùng thời gian, đêm qua không cản trở để cậu rời khỏi nhà. Cậu tự ý hủy bỏ lễ đính hôn, bất luận đối với Tăng gia hay là Đường gia phải có cái công đạo.

Đêm qua, cậu muốn cùng Nghiêm Tư Cẩn cố gắng nói chuyện một chút, cho rằng đối phương sẽ rất vui khi chính mình làm như vậy, thế mà.....

Tăng Nữ nôn nóng vò lấy tóc chính mình, mặc đồ vào, nhìn nam nhân bị chính mình lẫn lộn cả một đêm, toàn thân đối phương không nơi nào lạnh lặn, dưới hạ thân là hai màu trắng đỏ đan xen lẫn nhau.

Mân môi, Tăng Nữ nghĩ, là cậu quá thô bạo sao?

Khom lưng vượt ve mặt Nghiêm Tư Cẩn bị chính mình đánh đến sưng đỏ, cậu thở dài, đi tới cạnh cửa, nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy không yên lòng, chỉ có thể trở vào phòng, tìm một sợi dây thừng đem hai tay Nghiêm Tư Cẩn quán vào đầu giường, mới yên tâm rời khỏi siêu thị của Nghiêm Tư Cẩn.

“Vì sao hủy bỏ lễ đính hôn?” Bên trong thư phòng, ba Tăng Nữ tức giận chỉ trích đứa con trai không nghe lời cả một đêm không về.

“Con không muốn cùng Đường Ny đính hôn, con không muốn cưới cô ấy.”

“Vậy con muốn kết hôn với ai? Đính hôn mà con coi như trò đùa sao?” Tăng phụ hung hăng vỗ mạnh bàn, “Mày mau nói, tối hôm qua mày đi nơi nào?”

Tăng Nữ dừng một chút, ngẫm nghĩ một lúc, bỗng dừng nghiêm túc lại vấn đề, “Chuyện con muốn kết hôn với ai, ba có thể cho con tự mình quyết định không?”

“Sao thế? Cánh cứng rồi à? Trước đây không phải mày chỉ biết đến chơi thôi sao, cho dù cưới ai cũng đâu quan trọng?” Tăng phụ không hiểu nhìn Tăng Nữ, luôn cảm thấy con trai mình lúc này biểu hiện có vẻ rất khác lạ.

Tăng Nữ nhớ rõ bản thân có nói như thế, thế nhưng..... Nghiêm Tư Cẩn ngăn cản chuyện mình đính hôn khiến cậu có chút chú ý, quả thật cậu quá nhẫn tâm khi đuổi đối phương đi, nhưng cuối cùng cậu vẫn vì anh hủy bỏ lễ đính hôn mà.

“Đừng có nói với tao là mày phát sinh quan hệ với nam nhân kia đi.”

“Con có bảo như thế đâu?” Tăng Nữ nghĩ, quả nhiên ba đã biết đến rồi.

“Không thể nào. Ba biết là hần dây dưa với con không chịu dứt, hiện tại con đã về nhà rồi. Có phải tối hôm qua con ở nhà hần đúng không? Đừng nói con từ chơi thành thật với hần đi.”

“Con nói thật là không có mà.” Tăng Nữ lúc này phủ nhận loại chuyện hoang đường không có độ khả thi kia, “Con chưa bao giờ nghiêm túc chuyện nào hết! Con chỉ thuận miệng hời hợt.”

“A Nữ, con muốn kết hôn với ai ba sẽ không quản, thế nhưng nếu con muốn ném đi mặt mũi Tăng gia, chuyện đó tuyệt đối không thể xảy ra! Trừ phi ngày nào đó con làm chủ gia tộc này, con ném đi chính là mặt mũi mình, lúc đó ba sẽ không quản con!”

Thoáng kinh ngạc, đã hiểu rõ lời ba mình nói, Tăng Nữ mỉm cười, “Con muốn trở lại nước Mỹ, dự định cố gắng học tập chăm chỉ, cho nên không nghĩ đến chuyện đính hôn.”

Tăng phụ nghe xong, không khỏi cân nhắc kỹ lưỡng, thật sự không hiểu cái thằng luôn thích ăn chơi đàn đúm đã phát sinh chuyện gì, lại nói ra những lời này. Tăng Nữ đầu óc cũng không ngu ngốc, nhưng nó luôn luôn lười biếng, ngay cả khi qua Mỹ học tập, đều phải dùng tiền đả thông quan hệ mới cho đi được, bây giờ lại nói phải cố gắng học tập, còn dọa Tăng phụ nhảy dựng lên đây.

“Con bị cái gì kích thích rồi?”

“Không có. Con chỉ hi vọng mình sớm một chút tiếp quản gia tộc.” Tăng Nữ ý cười hoàn toàn không có, khẩu khí khá là nghiêm túc.

Tăng phụ cũng chưa từng gặp qua cử chỉ con mình như thế này nên cũng có chút chần chờ.

Tăng Nữ thấy thế, lại mở miệng, “Như thế nào? Chỉ cần hủy bỏ đính hôn với Đường Ny, ngày mai con sẽ trở lại nước Mỹ, sau đó sẽ chăm chỉ học tập.”

Đi ra khỏi thư phòng, trong lòng Tăng Nữ đã sáng tỏ, cậu đã sớm định liệu ba sẽ bị mình thuyết phục. Nhưng đến tận cùng vì cái gì mới làm đến mức độ này, lấy điều kiện này ra để trao đổi, chính cậu cũng không tìm ra đáp án.

Người giúp việc rất nhanh chóng liên hệ làm thủ tục lấy vé máy bay, Tăng Nữ trở lại phòng mình lập tức bắt đầu thu dọn hành lý.

Trong ngăn kéo, còn lưu trữ ổ USB ở trong đó sao chép hình ảnh lần đầu tiên Nghiêm Tư Cẩn khẩu giao cho mình. Bây giờ nghĩ lại, Tăng Nữ có chút hối hận mời người ta đến tham quan cảnh tượng hoạt sắc sinh hương đó. Giờ đây, cậu đem USB ném vào trong sọt giấy vụn.

Nhưng một lúc sau, Tăng Nữ đứng ở một bên nhặt lên USB đã ném kia, đặt vào trong va ly sẽ theo cậu trở về Mỹ.

Bỏ ra cả một buổi chiều chuẩn bị hành lý xong, Tăng Nữ trước giờ cơm tối đi ra khỏi nhà, “Tối hôm nay con không về nhà.”

Thấy ánh mắt ba nhìn theo nghi hoặc, Tăng Nữ lại giải thích, “Sau này thời gian học tập sẽ rất gấp, con muốn buổi tối hôm nay mình sẽ phóng túng cả đêm.”

Nhận được sự đồng ý từ ba mình, Tăng Nữ rời khỏi nhà.

Đi trên đường, cậu nhớ đến Nghiêm Tư Cẩn đã bị chính mình trói chặt cả một ngày, một miếng cơm còn chưa bỏ vào bụng. Gãi gãi đầu bực bội không ngớt, Tăng Nữ xác thực không hiểu phải làm sao chăm sóc người khác.

Cũng không biết Nghiêm Tư Cẩn muốn ăn cái gì, Tăng Nữ đi ở trên đường ghé qua tiệm cơm mua cháo cùng quẩy, xách trên tay, đi tới siêu thị.

※ ※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Hôm nay lặn lội cả một ngày, cuối cùng cũng bò được về nhà. Ở đại lục tín thực không ổn định cho lắm. Dựa theo biên tập nói, điện tín cứ nhảy nhảy từng bậc.

18. Chương 7-1

Nghiêm Tư Cẩn vẫn nằm trên giường, tay bị trói lại, người tuy tỉnh rồi nhưng ánh mắt thì không.

“Ông chủ, xin lỗi, em trở về trễ rồi.” Đi lên lầu tiến vào phòng, Tăng Nữ xoay người làm động tác chính là khóa trái cửa phòng lại.

Dịch bước đến bên người Nghiêm Tư Cẩn, mở ra dây thừng trói chặt đối phương, Tăng Nữ khá là đau lòng vuốt ve cổ tay nam nhân đã rách da sưng đỏ lên, “Đói bụng không? Em có mua cho anh thức ăn ngon đây.”

Nghiêm Tư Cẩn không động đậy, mở mắt ra, con ngươi thoáng biến hóa.

Cố nghĩ đến chuyện chia ly sắp tới, Tăng Nữ không có tâm tình nổi nóng, khẩu khí nhu thuận đi rất nhiều, “Ông chủ, ngày mai em sẽ rời khỏi đây, trở về Mỹ đi học.”

Nghe được lời Tăng Nữ, mí mắt Nghiêm Tư Cẩn giật lên một chút, nhưng không có bất luận phản ứng mãnh liệt gì.

“Hủy bỏ đính hôn, chung quy phải cho ba em một câu trả lời hợp lý, điều kiện trao đổi chính là trở về Mỹ cố gắng học tập.” Ngồi ở mép giường, Tăng Nữ bất giác phát sinh tiếng cười khổ, cân nhắc nên hay không tẩy rửa thân thể Nghiêm Tư Cẩn.

Thính giác tuy rằng nghe được ngôn ngữ đối phương, nhưng Nghiêm Tư Cẩn không nghĩ ra anh nên biểu hiện bình thường như thế nào đây. Ngực bị đè ép, là vui vẻ hay khổ sở, anh không biết, tâm tình chính mình hiện tại không rõ đồng thời càng nhìn không thấu chân tâm Tăng Nữ.

Tăng Nữ ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn không để ý tới chính mình, động tác có chút ôn nhu, đặt đối phương vào bồn tắm.

“Ông chủ, tối hôm qua là em quá đáng. Nhưng mà, em vì anh hủy bỏ đính hôn, vì anh làm nhiều như thế, anh không nên đối xử với em như vậy..... Lúc đó em quá tức giận, em xin lỗi.”

Tê liệt nhận lấy lời khẩn cầu xin lỗi từ đối phương, Nghiêm Tư Cẩn mặc cho Tăng Nữ rửa sạch thân thể dơ bẩn của anh, lau khô xong đặt lại lên giường.

Cho rằng Nghiêm Tư Cẩn bởi vì tối hôm qua làm tình quá mức kịch liệt nên giận dữ, Tăng Nữ lỡ tai ử rữ, miệng méo xệch nói lời êm ái, “Đừng giận nữa mà, nha? Nhìn này, em vì anh nên mua đồ, anh ăn chút cháo đi.”

Đôi mắt không phải không nhìn ra thái độ Nghiêm Tư Cẩn hờ hững, nhưng Tăng Nữ vẫn khư khư cố chấp. Thiếu gia chưa bao giờ hạ hạ qua người khác mức muốn cháo đưa đến bên mép Nghiêm Tư Cẩn, chớp mắt bịt mũi, muốn dứt nam nhân uống xong.

Ánh mắt không còn tiêu cự, đôi môi Nghiêm Tư Cẩn đóng chặt, trong mũi vẫn còn hơi thở chứng tỏ mình vẫn còn sống.

Môi đỏ chu lên, chân mày nhăn lại, Tăng Nữ phát ra giọng mũi ngọt ngào làm nũng, “Ông chủ, xin anh đó, ăn một miếng đi có được không?”

Trước những sự thật ngay tại trước mắt mình, cùng với tối đêm qua bạo hành đã chứng minh, trước mặt Nghiêm Tư Cẩn chính là ác ma Tăng Nữ, mà không phải là thiếu niên đơn thuần lúc trước “Tiểu Ngưu”.

Nhưng mà..... Đã quá lâu rồi chưa thấy dáng vẻ đối phương đáng yêu cùng ngây thơ, trong lòng không khỏi nhớ lại viễn cảnh ấy, ngực Nghiêm Tư Cẩn dâng lên từng trận đau xót, không khỏi cảm thán mây khói thoáng qua hư vô, hay là nên ai thán chính mình vẫn còn chưa chịu chết tâm.

Mắt anh chậm rãi ướm mi, Nghiêm Tư Cẩn nhắm mắt lại, nỗ lực che dấu đi hồi ức anh bị tra tấn dần vặt.

Tằng Nữu thấy thế, cũng lấy làm khó chịu, đem đầu dựa vào cổ đối phương, cọ xát lấy lòng, “Em xin anh, ông chủ đừng giận nữa..... Ăn một miếng đi, cả ngày hôm nay anh chưa ăn gì hết.”

Tim như bị xé rách, thời khắc chảy ra máu tươi, Nghiêm Tư Cẩn không biết vì sao, mình lại há miệng ra.

Về mặt vui sướng, Tăng Nữu không rõ mình có thật sự biến giả thành thật, nở nụ cười thỏa mãn, “Thật tốt quá, ông chủ không còn giận nữa rồi.”

Động tác có chút vụng về, miễn cưỡng dứt Nghiêm Tư Cẩn ăn xong, Tăng Nữu không thể không lau đi vết bẩn trên môi đối phương.

Trong mắt Tăng Nữu đôi môi anh thật quá mê người, lực hấp dẫn thu hút mười phần, một bên cậu mơn trớn môi anh, một bên dấy lên ý nghĩ xấu, trong lòng ngứa ngáy khiến ánh mắt cậu càng không thích hợp.

Ánh mắt nhìn quá chăm chú lại rất quen thuộc, Nghiêm Tư Cẩn ngay lập tức kéo chăn bông đắp lên người mình, thân thể lùi bước hướng về phía sau.

Tăng Nữu tới gần anh, hơi thở thổi ra rất nhẹ, “Ông chủ, khi em đến Mỹ rồi, anh có nhớ đến em không?”

Nghiêm Tư Cẩn giật mình ngẩn ra, vẫn chưa trả lời, nội tâm bắt đầu hi vọng Tăng Nữu nhanh chóng rời đi.

Tăng Nữu không cảm thấy cao hứng, “Khi em đến đó, nhất định mỗi ngày sẽ gọi điện thoại cho anh.”

Lời thề son sắt như muốn mọc ra tim phổi, không cho phép một tia hoài nghi. Ánh mắt nhìn chăm chú vào đối phương, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ muốn tin tưởng nhưng không thể tin được, “..... Tùy cậu.....”

Thấy đối phương cuối cùng cũng hé răng, nội tâm Tăng Nữu mừng rỡ, không nhận được đưa tay ôm thân thể Nghiêm Tư Cẩn nhét vào trong lòng ngực, mà cái chăn bông kia cũng bị hai người chen vào bên trong.

Tay chạm vào được làn da đối phương, Tăng Nữu bay lên dục vọng mãnh liệt, mà trên người Nghiêm Tư Cẩn rõ ràng vẫn còn dấu vết cậu lưu lại ngay lập tức liền nhớ tới tối hôm qua phát sinh những hình ảnh đầy tình sắc, cậu hôn lên cổ Nghiêm Tư Cẩn, “Ông chủ, thân thể anh khỏe chưa..... Em muốn anh.”

Đoán được sẽ không tránh khỏi việc này, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vẫn thoáng sửng sốt, không hiểu thân thể của chính mình đến tột cùng có chỗ nào hấp dẫn đối phương, nghiền ngẫm ước chừng chỉ là do cậu xem anh là món đồ phát tiết dục vọng. Vừa rồi Tăng Nữu nói sẽ đi Mỹ, hủy bỏ đính hôn cũng chỉ là nói dối bịa chuyện mà thôi, Nghiêm Tư Cẩn không nhận được oán giận chính mình suýt chút nữa lại tin tưởng lời của đối phương.

Tăng Nữu nói không phải câu hỏi mà là mệnh lệnh, căn bản không cần để ý tới Nghiêm Tư Cẩn có đáp ứng hay không, cậu mạnh mẽ lấy tay đưa vào trong chăn.

Cho dù thân thể Nghiêm Tư Cẩn ra sao, Tăng Nữu ở trong chăn dục hỏa càng thiêu càng cháy, xoa nắn thân thể nam nhân, Tăng Nữu bỗng nhiên rất muốn mở miệng nói ra những lời trước đây đã từng nói em thích anh.....

Chính là, việc đã đến nước này, cho dù có nói ra thì có khác biệt gì? Chút ý thức này không cách nào cứu vãn tử cục, Tăng Nữu vừa hạ quyết tâm, đơn giản liền ngưng lại, ép phía trên Nghiêm Tư Cẩn, tự ý châm lửa toàn thân đối phương, nỗ lực làm Nghiêm Tư Cẩn có phản ứng.

Mặc cho Tăng Nữu muốn làm gì thì làm, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ rằng dù sao đây cũng là lần cuối cùng, cắn răng quyết tâm nhẫn nại, thế là thuận theo cậu nhưng cũng quên chính mình vài giây trước đó còn nhận định Tăng Nữu nói toàn những lời giả tạo.

Tuy rằng so với hôm qua ôn nhu đi rất nhiều, cũng có làm chút khởi động, nhưng khi dương vật trắng kiện chen vào thân thể, Nghiêm Tư Cẩn vẫn cảm thấy quá đau đớn.

Dáng vẻ thiếu niên khi làm tình, không ngây thơ hoặc xấu hổ chút nào, như dã thú hoành hành bá đạo, đã man lại thô lỗ.

Nghiêm Tư Cẩn cũng tự biết, mặc cho dương vật thiếu niên ở lối mật huyết thọc vào rút ra, cho dù nội tâm phản cảm cũng không tin, nhưng thân thể đã thành thói quen khiến đối phương vẫn như cũ dâng lên sung sướng cùng khoái cảm.

Nhục bích phía sau quần lấy dương vật khủng bố của Tăng Nữ, hết sức tham lam phun ra nuốt vào hung khí của người kia, dương vật Nghiêm Tư Cẩn cũng không ngừng ngẩng cao đầu, thật giống như hận không thể làm cho đối phương càng thoải mái hơn.

Hận chết thân thể chính mình ti tiện dâm dăng, nhưng Nghiêm Tư Cẩn không phải là người ý chí kiên cường, tuy rằng anh cố gắng khiến mình phải tỉnh táo, nhưng thân thể vẫn trung thành biểu hiện ra hưng phấn, liều mạng cắn nuốt dương vật Tăng Nữ, một giây cũng không muốn tách rời.

Thân thể đối phương ẩm áp, dương vật đâm vào thân thể mình lại nóng rực, nhưng trong lòng Nghiêm Tư Cẩn lại rất lạnh lẽo, phần eo vẫn như cũ vụn vẹo, hai chân quần lấy vòng eo tinh tráng của thiếu niên.

“Thật chặt..... Ông chủ, phía dưới anh chặt quá.....” Thiếu niên ngửa đầu gào thét đáng sợ đến một cảnh giới, Nghiêm Tư Cẩn nhắm mắt rơi lệ, nhưng không thể thoát khỏi những hình ảnh dâm mỹ cùng ký ức quần quýt kia.

“A a..... Ừ..... Ha ha ha.....” Đường như bị nhìn thấu nội tâm yếu ớt đang kiềm chế, Tăng Nữ muốn lột bỏ vẻ tôn nghiêm bề ngoài cuối cùng của Nghiêm Tư Cẩn, va thật mạnh vào điểm mẫn cảm trên cơ thể nam nhân.

“Kêu đi, gào lên đi anh..... Ông chủ, anh thích em làm như thế mà, không phải sao?”

Lắc đầu khóc thút thít, Nghiêm Tư Cẩn cắn môi, muốn giết chết chính mình, nhưng đối mặt với Tăng Nữ kỹ thuật cao siêu cùng với thân thể đã sớm thần phục, cửa ải cuối cùng cũng bị đột phá, từ trong họng phát ra tiếng rên rỉ phóng dăng, ngăn không được tiếng thở dốc kèm theo tiếng khóc thút thít.

Dương vật Tăng Nữ vẫn trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn luật động, trên giường âm thanh rung động kéo kết, động tác càng ngày càng gia tăng, tâm Nghiêm Tư Cẩn không ngừng chìm xuống, cho đến khi rơi vào trong bóng tối tuyệt vọng.....

Đây là lần cuối cùng, cho nên cứ để mặc cậu thôi..... An ủi mình như vậy, Nghiêm Tư Cẩn sau khi kết thúc sự tình kịch liệt xong, cuối cùng cũng có dũng khí mở mắt ra.

Trong bóng đêm, Tăng Nữ ôm lấy anh, hôn lên lòng ngực anh, khi ngẩng mặt lên, đối diện với nụ cười vui tươi lộ ra tính tình trẻ con.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn không nhận được động lòng, muốn sờ lên khuôn mặt như thiên sứ nhỏ kia.

Sau vài lần do dự, lặng lẽ duỗi ngón tay, đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm lông mày Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn càng cảm thấy đau lòng.

“Ông chủ, anh còn giận em sao?”

Nhận ra được Nghiêm Tư Cẩn có cử chỉ ôn nhu, Tăng Nữ nằm nhoài phía trên người Nghiêm Tư Cẩn như phục hồi thể lực, dương vật đặt giữa hai chân Nghiêm Tư Cẩn có xu thế ngóc đầu dậy.

Không có âm thanh, Nghiêm Tư Cẩn quay mặt đi.

Tăng Nữ không rõ trái tim của chính mình, liền kéo hai chân Nghiêm Tư Cẩn, dựa vào lúc này còn sót lại tinh dịch sau nhiều lần làm tình, đâm vào bên trong cơ thể đối phương.

Lần thứ hai động tác bắt đầu lắc lư xỏ xuyên, “Ông chủ, ngày mai em phải đi rồi..... Chẳng lẽ anh không nhớ em sao?”

“..... A..... Ừ..... Ngày, ngày mai chừng nào rời đi?”

Hôn lên ngực Nghiêm Tư Cẩn, đầu lưỡi xẹt qua núm vú đã sưng tấy run rẩy lên, Tăng Nữ từ ngữ hồ đồ, âm thanh khó chịu, “Ba giờ chiều.”

“..... Tôi, ha..... Sẽ không đưa cậu đi..... A.....”

“Em biết.” Ngẩng đầu lên, hắc đồng so với kim cương còn muốn lộng lẫy hơn, mắt Tăng Nữ khiến Nghiêm Tư Cẩn sợ hãi. Cậu từ từ hôn lên môi Nghiêm Tư Cẩn, còn chưa kịp kháng cự hoặc phối hợp, Tăng Nữ liền xâm nhập bên trong miệng Nghiêm Tư Cẩn.

Dù sao cậu vẫn phải đi, vì lẽ đó cứ như vậy đi, như vậy cũng tốt..... Không ngừng nhắc nhở chính mình, thân thể Nghiêm Tư Cẩn lần thứ hai bốc lửa đến đôi khát, môi lưỡi dây dưa quấn quýt kịch liệt.

Chôn sâu vào trong cơ thể ấm áp Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ không ngừng biến hóa đủ loại tư thế, không cảm thấy thỏa mãn cướp đoạt đi tất cả.

Một lần cuối cùng này, thế cho nên cứ như vậy..... Nghe thấy mình không biết xấu hổ phát ra tiếng rên rỉ, Nghiêm Tư Cẩn cứ lặp lại an ủi mình. Thật may mắn khi đối phương cuối cùng cũng phải rời khỏi đây, cảm hận chính mình quá tiện, vẫn lưu luyến không chịu dứt tình, Nghiêm Tư Cẩn hỗn loạn bên trong tâm tình không thể nào mở miệng được.

Trên giường vẫn hoạt động, hạ thân vẫn cắn chặt dương vật Tăng Nữ, trong phòng chỉ toàn tiếng thở dốc rên rỉ đầy dâm mỹ, không hề biết chừng mực.....

19. Chương 7-2

Nghiêm Tư Cẩn bị người không hề biết tiết chế đòi hỏi cả một đêm, cuối cùng không biết như thế nào đã ngủ quên mất. Lúc tỉnh lại, trên giường chỉ còn lại một mình anh, cùng với cả giường hỗn độn.

Lại không chịu trách nhiệm, Nghiêm Tư Cẩn nhớ tới, ngoại trừ buổi chiều ngày hôm qua Tăng Nữ quay trở về đây rửa sạch thân thể cả trong lẫn ngoài ra, thời điểm khác còn làm chuyện hoang đường, cậu đều không nghĩ đến thay chính mình làm những chuyện sau đó.

Chống đỡ toàn thân đau nhức cùng nội tâm hổ thẹn, Nghiêm Tư Cẩn miễn cưỡng rửa sạch thân thể, như bình thường tiếp tục mở cửa siêu thị làm ăn, phảng phất như chưa bao giờ biết có một người tên là “Tiểu Ngưu hoặc “Tăng Nữ”.

Vào lúc ba giờ chiều, anh ngẩng đầu liếc mắt nhìn đồng hồ, tựa hồ xác nhận Tăng Nữ đã thật sự rời đi.

Tâm anh từ từ yên ổn, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, cuối cùng anh đã được tự do, chỉ là bắt đầu từ lúc này sẽ không còn gặp lại tên ác ma kia, cùng với thiếu niên có khuôn mặt đáng yêu.

Siêu thị lại trở về như cũ, chỉ còn Nghiêm Tư Cẩn một mình quản lý kinh doanh.

Tiếp thị đến đưa hàng hiếu kỳ hỏi cái cậu giúp đỡ anh đi nơi nào rồi, Nghiêm Tư Cẩn cũng lấy dáng vẻ hồ hững hờ nở nụ cười thư thái, “Hắn đi rồi.”

“À.” Đối phương chỉ đáp lại một tiếng đơn giản dù sao bọn họ cũng không hề quen biết, chỉ mới nhìn thấy mặt đối phương mấy lần.

Điều này cũng giống như mối quan hệ giữa anh cùng Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, anh đối với cái người gọi là Tăng Nữ hay Tiểu Ngưu mà nói, chung quy chỉ là khách qua đường trong cuộc đời này.

Ôm nhận thức như vậy, vào ngày hôm sau lúc nửa đêm nhận được cuộc gọi điện thoại đến từ Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn có chút kinh ngạc.

Anh đã sớm không tin Tăng Nữ, nhưng không ngờ tới đối phương thật sự thực hiện cái lời nói dối kia gọi điện thoại cho anh.

“Alô, ông chủ là em đây. Em đến nước Mỹ rồi, anh khỏe không. Tới đây vẫn chưa quen thuộc giờ giấc nên có chút điều chỉnh sai đây.”

Nghiêm Tư Cẩn liếc mắt nhìn đồng hồ, phát hiện đã là 12 giờ khuya, anh thở dài cũng không biết Tăng Nữ có nghĩ đến bây giờ ở đây là tối khuya rồi không, lại đi quấy rầy giấc ngủ người khác; nhưng mà, Tăng

Nữ sao lại chú ý đến mấy cái chi tiết vụn vặt này? Sau khi đã thông suy nghĩ, Nghiêm Tư Cẩn lay động đầu, mở đèn bàn lên, đem điện thoại đặt ở bên tai, nói thật nhẹ “Ừ” một tiếng.

Nhưng Tăng Nữ thì lại cao hứng, bắt đầu đàm luận ngày hôm nay cậu đến trường học ra sao, Nghiêm Tư Cẩn rất buồn ngủ, không nghe được gì nhiều từ trong nội dung câu chuyện, chỉ tùy tiện đáp ứng qua loa.

Ngoài dự đoán, Tăng Nữ không cảm thấy phiền nhiễu chút nào, giống như lần đầu tiên cậu sử dụng di động, không ngừng hưởng về loa nói chuyện. Thậm chí cho đến sau cùng Nghiêm Tư Cẩn không xác định liệu cậu có còn nói gì nữa không, chỉ nhớ mang máng khi kết thúc trò chuyện, Tăng Nữ nói cậu phải vào học, sau đó liền cúp máy.

Khẽ cười khổ, Nghiêm Tư Cẩn thấy thật sự rất hoang đường, anh không hi vọng Tăng Nữ gọi điện, nhưng tên gốc này vẫn gọi điện tới, nhiều loạn giấc ngủ Nghiêm Tư Cẩn thì không nói, những chuyện khác cũng nhất định phải do cậu định đoạt.

Có rúm bả vai lại, bỗng nhiên Nghiêm Tư Cẩn có chút sợ hãi, Tăng Nữ thật sự đã đến nước Mỹ, nhưng tại sao vẫn còn dây dưa với anh, điều khiển anh?

Anh thật lòng hi vọng, điện thoại sẽ không gọi tới nữa.

Nhưng mà, nửa đêm ngày hôm sau, điện thoại lần thứ hai vang lên.

Đến nước Mỹ Tăng Nữ lác mình biến hóa, như lại biến thành Tiểu Ngưu, ngữ khí cậu nói ra đều rất chân thành, trò chuyện cũng khá là nhiệt tình, Nghiêm Tư Cẩn suýt chút nữa lần thứ hai sinh ra ảo giác, nhưng nhắm mắt lại nhớ tới đối phương đã từng làm bao chuyện ác xấu xa, anh lại nhắc nhở chính mình nhất định phải tỉnh lại.

Anh muốn ngắt tuyến đường dây điện thoại, nhưng lại không dám bởi vì anh không biết tính tình đáng sợ của Tăng Nữ sẽ gây ra hành động khủng bố như thế nào.

Anh không thể cứ mỗi đêm ngồi canh điện thoại, chờ Tăng Nữ gọi điện tới, khi cậu tán gẫu anh chỉ nghe cho có, nói những câu hết sức đơn giản như là “Ừ”, “Ồ”, “Được”, chỉ ba chữ thế thôi, không còn gì khác.

Nhưng mà, Nghiêm Tư Cẩn lo lắng cũng không kéo dài trong bao lâu. Trải qua hơn một tháng, Tăng Nữ không còn gọi điện thoại đến nữa.

Ý thức được chuyện này, Nghiêm Tư Cẩn lại lâm vào mâu thuẫn cùng giãy dụa. Một mặt, anh không nguyện ý nghe giọng Tăng Nữ, càng không muốn nhớ lại quãng thời gian quá khứ hai người từng trải qua, nhưng Tăng Nữ tựa như một con virus ngấm vào toàn thân anh, khiến cho anh thống khổ không thể tả; mặt khác, mỗi khi anh nghe thấy giọng Tăng Nữ, anh lại chán ghét nhưng cũng có chút cao hứng, thừa nhận dù sao người này đã lấp đầy khoảng trống trong vòng năm năm qua, đánh tan cô quạnh trong lòng anh, để anh động lòng, khiến anh yêu, thế nhưng..... Hết thấy đều là lời nói dối.

Ước chừng mấy ngày sau, điện thoại không còn vang lên nữa.

Nghiêm Tư Cẩn trăm phần trăm xác định, lần này cuối cùng anh cũng giải thoát rồi, anh không cần mỗi ngày bởi vì điện thoại mà sầu lo, cũng không cần lo lắng tự mình nói sai cái gì sẽ dẫn đến chuyện phiền phức.

Cuối cùng anh trở lại sinh hoạt như cũ, mở cửa rồi đóng cửa siêu thị, đưa hàng lên kệ tủ, tình cờ cùng khách hàng nói chuyện, tiếp tục kinh doanh siêu thị của mình.

Trận mưa cuối cùng trong mùa đông buốt giá này, Nghiêm Tư Cẩn lại nghĩ tới thiếu niên có tên là “Tiểu Ngưu”, nhưng rất nhanh chóng, hình ảnh tốt đẹp mỹ mãn trong ký ức kia bị tên ác ma Tăng Nữ bao trùm.

Bây giờ anh không yêu cũng không hận, chỉ là muốn quên đi, không ôm bất kỳ mong chờ gì, trở về sinh hoạt một người cô đơn.

Tăng Nữ luôn đối với chuyện này không ngừng lừa dối anh, khi trò chơi lừa gạt này dần dần mất hứng, Nghiêm Tư Cẩn suy đoán, đây chính là tâm tình của thiếu niên, thích đùa cợt nhân sinh người khác, đem tâm người khác ra trêu người, khi đã cảm thấy chán liền tự ý ngừng trò chơi lại. Mà anh đã hoàn thành sứ mệnh là vật hi sinh ngu ngốc trong trò chơi của Tăng Nữ, quang vinh xuất ngũ.

Vui mừng chính là, chỉ ít anh không bị lừa dối nữa.

Mùa xuân đi qua rất nhanh, mùa hè từ từ tới gần. Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy, cuối cùng anh cũng quên đi những chuyện mùa đông năm ngoái đã xảy ra.

Chú ý tới số lượng trẻ con gần ngay siêu thị đang dần tăng cao, Nghiêm Tư Cẩn phát hiện, hóa ra đã đến giai đoạn nghỉ hè.

Nhưng Nghiêm Tư Cẩn ngàn tính vạn tính cũng không ngờ tới, mới đến đầu tháng bảy thôi, anh lại gặp lại Tăng Nữ đã lâu không gặp.

Thiếu niên kéo va ly hành lý, đứng trước cửa siêu thị, yên tĩnh chờ đợi Nghiêm Tư Cẩn.

So với mùa đông năm ngoái, dáng vẻ Tăng Nữ thành thực lên không ít, mặt cậu vẫn tuần tú hoạt bát, nhìn thấy Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ lập tức nở nụ cười đúng tiêu chuẩn “Rất đáng yêu” cho Nghiêm Tư Cẩn thấy, cất cao giọng kêu lên “Ông chủ.”

Tim Nghiêm Tư Cẩn đập thành thạch hai lần, sau đó không có bất kỳ cảm giác mãnh liệt nào.

Lạnh lùng đi lên phía trước, Nghiêm Tư Cẩn không nói một lời. Ngược lại Tăng Nữ mở miệng trước, “Ông chủ, em được nghỉ hè rồi, cố ý trở về gặp anh.”

Nghiêm Tư Cẩn chưa chủ động mời Tăng Nữ đi vào, đối phương lại tự phát tiến vào siêu thị, ngoài miệng lại phun ra lời nói thân mật, “Anh nhớ em không?”

Nghiêm Tư Cẩn lắc đầu, thành thật trả lời, “Không có.”

Nghe vậy Tăng Nữ giật mình ngẩn người ra, nhưng không lộ ra bất kỳ biểu tình không vui nào, cậu thần sắc bình tĩnh đưa tay kích động ôm lấy Nghiêm Tư Cẩn, “Anh giận em không gọi điện thoại cho anh sao?”

“Không phải” nằm trong lòng ngực đối phương, Nghiêm Tư Cẩn không hề có cảm giác gì, bình thần phủ nhận.

Tăng Nữ càng dùng sức khóa lại thân thể anh, lẩm bẩm nói, “Xin lỗi, em xin lỗi, anh đừng giận. Trong trường việc học tập quá áp lực, bài tập thầy cô cho rất nhiều, em thật sự không rảnh gọi điện thoại cho anh.”

Nghiêm Tư Cẩn trong lòng hừ lạnh, cười nhạo lời nói dối của Tăng Nữ quá vụng về, lại âm thầm chất vấn cậu vì sao trước khi ngủ lại không nhin chút thời gian gọi điện cho anh, như vậy chính mình cũng không cần thức khuya nhận cuộc gọi của cậu. Cho dù nghĩ như thế, Nghiêm Tư Cẩn cũng không có ý đồ nói ra những điều này bởi vì anh căn bản không ngại Tăng Nữ có gọi điện cho mình hay không.

Sau một lúc trầm mặc, Tăng Nữ miễn cưỡng buông Nghiêm Tư Cẩn từ trong lòng ngực ra, nói, “Vậy trước tiên em đem hành lý mang vào đây.”

Đáy mắt lộ ra nghi hoặc, Nghiêm Tư Cẩn chậm chạp mở miệng, “Cậu..... Muốn ở đây?”

“Dạ.” Tăng Nữ nở nụ cười ngọt ngào, hàng mi uốn cong như trăng lưỡi liềm, “Ông chủ, cuối cùng anh cũng chịu nói chuyện cùng em.”

“Trong nhà cậu đồng ý sao?”

“Không sao cả, hiện tại bọn họ không quản em nữa” Tăng Nữ cười càng vui vẻ hơn, nhận định Nghiêm Tư Cẩn đang quan tâm đến chính mình, khoe miệng cậu không phát giác nhếch cao hơn.

Vừa mới bắt đầu thấy Nghiêm Tư Cẩn đối xử với mình lạnh nhạt, trong lòng Tăng Nữ không vui, suýt chút nữa đã nổi trận lôi đình. Trước kia cậu nhất định sẽ tức giận lung tung, nhưng lần này dâng lên trong lòng cậu, chính là càng nhiều khổ sở hơn.

Biết rõ chính mình không hề có cơ hội phản kháng, Nghiêm Tư Cẩn quyết định nhìn nhận cái tên giả vờ hiền lành ngoan ngoãn này, nhưng thực chất lại là tên tàn nhẫn đáng sợ anh đã bị Tăng Nữ trêu đùa xoay vòng, mà đối phương có tiền lại có thể, Nghiêm Tư Cẩn đầu không lại cậu, chỉ có thể lựa chọn thuận theo.

Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy, anh giống như một con động vật, chỉ có thể chờ đợi chủ nhân tùy ý thao túng.

Vào nửa năm trước, anh còn cho rằng Tăng Nữ hung ác đã trả tự do cho anh, nhưng hôm nay, vì sao cái tên ác ma kia lần thứ hai lại khoác túi da điem mỹ xuất hiện ngay đây.

Nghiêm Tư Cẩn xác thực không hiểu rõ lắm.

※ ※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Nói thật nhé, em trai Tiểu Ngưu này, chị càng ngày càng không hiểu rốt cuộc em muốn như thế nào.

Tử không giáo, mẫu có lỗi nha

20. Chương 7-3

Ăn xong cơm tối, Tăng Nữ liền ngồi chung một chỗ với Nghiêm Tư Cẩn xem ti vi.

Tăng Nữ ngồi bên người Nghiêm Tư Cẩn, chỉ như thiếu niên đơn thuần, cùng Nghiêm Tư Cẩn quan hệ cũng chỉ là ông chủ cùng “Tiểu Ngưu” mà thôi, nửa năm trước các loại lừa dối ngược đãi đáng sợ như chưa từng phát sinh vào cuộc sống của bọn họ, bọn họ vẫn tín nhiệm lẫn nhau, vẫn yêu thích lẫn nhau. Cũng giống như lúc trước, Tăng Nữ sẽ lộ ra mỉm cười giống hệt Tiểu Ngưu hờn nhiên lại xinh đẹp; dùng âm thanh ngọt ngào nói chuyện, thậm chí còn lấy thủ pháp quen thuộc của Tiểu Ngưu muốn lôi kéo làm quen cùng Nghiêm Tư Cẩn, hướng về anh làm nũng, lừa gạt hảo cảm của nam nhân.

Nghiêm Tư Cẩn lo sợ bất an chịu đựng thiếu niên biến thân, trong lòng sợ hãi đối phương lại thiết lập cái bẫy rập chờ anh nhảy vào. Dấu điểm thân phận lừa dối lừa giỡn anh cũng được, dù dỗ bắt anh vì nam tính của chính mình mở ra hai chân cũng được, đánh anh mắng anh cướp đoạt tôn nghiêm anh cũng được, coi như lúc trước vô duyên vô cớ bị xâm phạm cưỡng hiếp, Nghiêm Tư Cẩn sẽ làm bộ không để bụng chỉ cầu mong được tự do, nhưng lại sợ Tăng Nữ lấy chiêu ngoan ngoãn biểu hiện giả dối, lần thứ hai gạt anh rơi vào một âm mưu đen tối.

Lo lắng cùng sợ hãi cũng không phải là buồn lo vô cớ, Nghiêm Tư Cẩn cảm giác được, chính mình ngu dốt nào tàn mới mù quáng quên mất đi biết bao nhiêu sỉ nhục thương tổn, một chút nữa thôi đã bị “Tiểu Ngưu” trước mắt dùng vẻ đẹp ngây thơ hư huyền chôn vùi. Chỉ kém một chút nữa thôi là anh lại dao động lần nữa, cái dao động này là do đã quá nhiều năm cô đơn có một người mở rộng trái tim của anh.

Nhìn trong ti vi có các tiết mục gameshow thú vị, Tăng Nữ như trẻ con phát ra tiếng cười thanh thúy, nhìn tiết mục hài thấy phi thường thú vị, khiến Nghiêm Tư Cẩn không nhìn được hướng về cậu liếc mắt nhìn, trước mặt Nghiêm Tư Cẩn đây, đến cùng là ác ma hay là thiên thần? Anh đoán không ra.

Cảm thấy tầm mắt Nghiêm Tư Cẩn như con thỏ nhỏ đáng thương đang đánh giá thợ săn, Tăng Nữ nghiêng người, đột nhiên ôm lấy thân thể Nghiêm Tư Cẩn, đem đầu gác trên bả vai đối phương, chậm rãi cọ xát, phát sinh tiếng nói còn ngọt hơn so với kẹo bông gòn, “Ông chủ, hình như anh mập ra thì phải. Em còn cho rằng anh vì nhớ em nên phải gầy mới đúng.”

Trái tim chấn động kịch liệt, Nghiêm Tư Cẩn kiềm chế chính mình không ngừng quyết tâm lay động, kiên trì dùng vẻ mặt lạnh như băng đối xử với Tăng Nữ, không phản kháng cũng không thừa nhận. Có điều Tăng Nữ ghét người khác không thuận theo chính mình lại không hề tức giận, ngược lại hai mắt cong lên như vàng trắng non trên mặt nước hồ thu, cười khúc khích cúi đầu hôn xuống lòng ngực Nghiêm Tư Cẩn còn đang bận đồ ngủ.

Rất cố gắng xây dựng lên bức tường thành trong nháy mắt đều đổ sụp xuống, Nghiêm Tư Cẩn biết Tăng Nữ muốn gì, dự định làm gì, anh lập tức nhớ lại mình đã từng phản kháng Tăng Nữ rồi sau đó nhẫn tâm bị tát vài bạt tai, sau đó bị đánh, rồi ép buộc làm tình.....

Không cách nào dự phòng vết thương từ tâm linh, Nghiêm Tư Cẩn chỉ có thể lựa chọn, chính là tránh cho thân thể không bị thương, lông mi run rẩy từ từ rũ xuống, Nghiêm Tư Cẩn nói, “Muốn làm thì đi lên giường mà làm.”

Ngay từ lúc đầu còn cảm thấy Nghiêm Tư Cẩn đối với chính mình lãnh đạm, lạnh lẽo phỏng đoán đối phương còn đang giận mình nhưng vẫn dục cựa còn ngêngh, nghe được nam nhân “Khát cầu” đầy run rẩy, cả người Tăng Nữ đều hưng phấn lên, càng tin tưởng Nghiêm Tư Cẩn vẫn như cũ thích làm tình cùng với mình. Thiếu niên mười ngón tay mềm trắng nõn xoa trên thân nam nhân, xoay tròn nơi đối phương còn đang phập phồng, dùng trước ngực đối phương, không ngừng dùng tay ma sát hai đầu vú Nghiêm Tư Cẩn, cảm thụ thân thể đối phương run lên.

“Thoải mái không?” Môi từ cổ đi xuống đến xương quai xanh, gặm cắn kéo áo ngủ nam nhân ra, Tăng Nữ đưa ra vấn đề khiêu khích, vươn lưỡi liếm đầu vú bên phải Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu nhô lên.

“..... Ha.....” Nhắm chặt hai mắt, Nghiêm Tư Cẩn hết sức quên đi cơn ghê tởm cùng chống cự đồng thời dâng lên cơn khoái cảm cho dù chỉ rất nhỏ.

Tăng Nữ ác ý cười lên, dùng tay nắm chặt bờ ngực phải bằng phẳng của Nghiêm Tư Cẩn, như đối xử với nữ nhân dùng sức đè ép đầu nhũ, mở ra đôi môi hồng nhạt, mút lấy đầu vú phải nam nhân.

Đem hạt nhũ nhỏ run rẩy ngậm trong cổ họng, một bên Tăng Nữ bao trùm vào trong cổ ấm áp, một bên lấy đầu lưỡi không ngừng đảo qua xung quanh hạt nhũ. Dùng nước miếng chính mình thấm ướt ngực Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ hưởng thụ nam nhân từ trong kẽ răng phát ra tiếng rên rỉ, hàm răng trắng cắn lên đầu vú dựng thẳng của Nghiêm Tư Cẩn, ác ý gặm cắn, không ngừng liếm mút.

“A..... Ừ ừ.....” Tuy mí mắt khép lại, nhưng không sánh được thiếu niên lông mi đen nhánh không ngừng vẩy vẹo, cho thấy giờ phút này chủ nhân đã đình chỉ kháng cự, Nghiêm Tư Cẩn dùng sức chống cự cách biệt nửa năm này, nhưng thân thể vẫn không quên những cử chỉ thân mật thể này.

Đem đầu vú một bên đùa giỡn sưng đỏ đến mức tận cùng, thiếu niên môi dính nước bọt lần thứ hai công kích đầu vú nam nhân còn lại, lạnh lẽo quan sát đối phương mặt mày ẩn nhẫn nhưng vùng bụng không ngừng gia tốc phập phồng, Tăng Nữ trong lòng như có ngọn lửa càng đốt càng cháy, cậu đưa tay sờ đến phía dưới dương vật Nghiêm Tư Cẩn đang dần dần cương cứng, xoa nắn mấy lần, tay duỗi vào trong quần lót, nắm lấy hai hòn bi đối phương, bắt đầu mân mê nhào nặn.

Dùng sức cắn môi dưới chính mình, Nghiêm Tư Cẩn quyết định không muốn mở mắt, lại nghe thấy nụ cười Tăng Nữ thấp hèn dâm dăng kèm theo tiếng thở dốc không ngừng.

Nâng chân nam nhân lên, cưỡng bách lột sạch sẽ quần áo đối phương, Tăng Nữ thấy Nghiêm Tư Cẩn thuận theo nhắc chân lên, bất giác vui sướng, thở dốc thâm trầm thổ lộ dục vọng cấp thiết của chính mình, “Ông chủ, sao anh lại chủ động thế, anh làm như vậy em không nhịn được.....”

Nghiêm Tư Cẩn nhẹ nhàng lắc đầu, ý niệm chưa xốt quần quanh trong đầu, như vậy cũng có thể tính là chủ động sao? Vì sao Tăng Nữ không thấy anh đang hoảng sợ, cũng không biết được anh chỉ là không muốn bị đánh nên mới khuất phục như vậy.

Phát hiện Nghiêm Tư Cẩn có chút nhúc nhích cử động, Tăng Nữ cho rằng nam nhân là bị khoái cảm cùng dâm dăng dẫn tới lắc đầu, đuôi lông mày nhướn lên mừng rỡ, lấy mắt kính Nghiêm Tư Cẩn xuống, cậu hôn lên ánh mắt của đối phương, đem một ngón tay thăm dò tiểu huyết của nam nhân.

“..... Thật chặt.” Tăng Nữ cảm thán, “Ông chủ vẫn luôn chờ em trở về làm anh đi, chắc anh đang chờ dương vật em đến an ủi thân thể anh, đúng không?”

Nghiêm Tư Cẩn lắc đầu, nhưng lại bị hiểu lầm.

“Ông chủ, em không nhịn được, không muốn đi lên giường..... Chúng ta đã lâu rồi không thân thiết, đổi sang nơi khác sẽ có càng nhiều kích thích hơn?”

Còn chưa được đồng ý, Tăng Nữ đẩy Nghiêm Tư Cẩn xuống sàn nhà, như con hổ đói bụng nhào tới, không thể chờ đợi được nữa đem ngón tay của chính mình cắm vào dúng đạo nam nhân.

“Thật chặt, ông chủ, anh thả lỏng chút.....” Rút ra ngón tay của mình, ở trong miệng Nghiêm Tư Cẩn nhiễu loạn một hồi, Tăng Nữ lần thứ hai đem ngón tay xinh đẹp nhưng đáng sợ đưa vào trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn.

Thân thể Nghiêm Tư Cẩn không quen làm loại chuyện này trong vòng nửa năm nay, Tăng Nữ bôi trơn rất khó khăn, trên trán chảy ra mồ hôi liên tục thiếu niên phải rất vất vả mới đem ba ngón tay nhét vào bên trong tiểu huyết đối phương, trái phải chuyển động quấy loạn một hồi, cuối cùng mới phát sinh một tiếng thổ dài thô suyền, “Ông chủ, em thật sự không nhịn nổi!”

Vừa dứt lời, Tăng Nữ đưa hai tay trắng nõn mềm mại nhắc mông Nghiêm Tư Cẩn lên, không quan tâm chân nam nhân như thế nào, nâng eo treo người lên không trung, thô bạo vọt vào bên trong cơ thể đối phương.

Quá trình khai thác bôi trơn cũng không hoàn chỉnh, hậu phương vẫn rất chặt đột nhiên gặp một vật nóng bóng trắng kiên mạnh mẽ đâm vào, Nghiêm Tư Cẩn phát sinh tiếng rên rỉ, thân thể bị xuyên qua cảm giác vẫn đau như vậy, nhưng anh vừa thương xót lại bị ai phát hiện, nhục bích phía sau dần dần thoát ly khỏi sự điều khiển của mình, từ từ quán chặt dương vật Tăng Nữ như cái bàn ủi đáng sợ đang chà nát cả người.

Chân bị đưa thẳng lên cao, hai chân giương thành chữ U lắc lư, cũng giống như dương vật Tăng Nữ trong cơ thể anh thọc vào rút ra, Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu đón ý nói hòa dùng tiểu huyết bao vây lấy dương vật Tăng Nữ đang thọc vào rút ra, không nghĩ muốn tách rời.

Đầu gối Nghiêm Tư Cẩn bị Tăng Nữ nắm ở trong lòng bàn tay, thiếu niên ép buộc hai chân anh phải thẳng tắp, mỗi một lần va chạm đến vùng eo, thị giác của thiếu niên sẽ rất thỏa mãn.

Vô luận là tần suất luật động là bao nhiêu, vẫn chuẩn xác công kích đúng ngay vị trí, Tăng Nữ đối với thân thể Nghiêm Tư Cẩn hiểu rõ rất nhiều, trong lúc cậu đang cuồng nhiệt xô xuyên bên trong, dương vật Nghiêm Tư Cẩn cũng dựng đứng cao chót vót, phía trước phun ra tinh dịch trong suốt, muốn được ai đó âu yếm.

Lén lút mở mắt ra, Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy dáng vẻ mình quá dâm loạn, trong đầu có ý định khùng bỏ muốn đem dương vật ti tiện cắt đi vứt bỏ. Ý niệm này cũng khiến thân thể anh càng căng thẳng, bên trong hạ thân càng siết chặt lại hơn, Tăng Nữ không ngừng tăng tốc, gào ra tiếng hét sung sướng.

Cực kỳ hoài niệm thân thể Nghiêm Tư Cẩn chặt chẽ ấm áp, Tăng Nữ đỡ xuống phòng bị từng li từng tí một, khí lực gia tăng không bị khống chế, kịch liệt đóng đưa trong cơ thể đối phương.

Đã lâu lắm rồi chưa thấy được vẻ mặt Nghiêm Tư Cẩn khi làm tình, Tăng Nữ tham lam nhìn chăm chú đối phương rơi vào tình dục khuôn mặt ửng hồng lên, đôi mắt nam nhân nửa khép nửa mở, nhan sắc mê man cùng dâm đảng khiến đáy mắt đối phương biến ảo giao thoa, loại quyến rũ này cứ lượn lờ ngay trước mắt làm Tăng Nữ miệng khô lưỡi khô, toàn thân Nghiêm Tư Cẩn ửng hồng tràn ngập ra mị lực đầy mê người, Tăng Nữ như lọt vào tình dục không thể thoát ra.....

Bản thân Tăng Nữ cũng không biết tại sao mình lại ưng thuận lời hứa gọi điện thoại cho Nghiêm Tư Cẩn. Vừa mới bắt đầu, còn cảm thấy khá mới mẻ cùng chờ mong nghiêm túc thực hiện, mỗi ngày đều gọi điện thoại, nhưng dần dà, cậu đã cảm thấy không còn ý nghĩa dù sao cậu cùng Nghiêm Tư Cẩn trời nam đất bắc, tiếp tục diễn màn kịch này thì còn có gì vui? Thế là, cậu không gọi điện nữa; nhưng khi không gọi điện nữa, trái lại cậu càng cảm thấy khó chịu hơn ban đêm yên tĩnh, cậu thường nhớ đến thân thể Nghiêm Tư Cẩn cùng với đủ loại tư thế khác.

Trong trường học mọi người đối nhân xử thế lạnh lùng hờ hững khiến Tăng Nữ càng nhớ nhung nam nhân đối xử với cậu rất chân thành; cậu phi thường khát vọng muốn ôm nam nhân này, nhưng mỗi khi ấn xuống con số hiển thị trong di động, cậu lại tự dừng khiếp sợ, cậu trẻ tuổi nóng tính dũng khí lại không đủ, không hiểu cũng không muốn tha thứ hoặc phụ trách cái gì; cậu tưởng niệm đến nam nhân này, nhưng không có nghĩa là cậu đồng ý thừa nhận chính mình có lỗi, coi như cho dù mình có làm sai điều gì đi chăng nữa, cậu cũng không muốn đi bù đắp sai lầm.

Tăng Nữ tin rằng, cậu chỉ hoài niệm nam nhân này đối với cậu chân tâm thật lòng, hoài niệm nam nhân này không cần hỏi báo lại yêu thích; chính điều này cậu mới phát hiện, hóa ra cậu vẫn có chút thích những món đồ hiếm lạ mà vốn dĩ liếc mắt một cái đều không muốn liếc lại lần thứ hai.

Chờ đến kỳ nghỉ hè, Tăng Nữ không do dự nữa, lập tức mua vé máy bay trở về quốc nội, cũng không có dự định làm tốt bất kỳ điều gì, chỉ dựa vào kích động, trở về nơi này, gặp gỡ cái người làm cậu nhung nhớ,

sau đó hôn nhẹ lên môi anh, ôm anh một cái thật nồng ấm, cùng anh làm tình. Nhưng mà, cậu cũng chỉ có thể làm những việc này, cũng không mong muốn lưu lại tình cảm hoặc lời hứa hẹn nào.

Vứt bỏ nửa năm những tâm tình không vui vẻ kia, Tăng Nữ lựa chọn đánh gục nam nhân, dùng sức xô xuyên qua thân thể đối phương, đem toàn bộ thân thể Nghiêm Tư Cẩn nhuộm thành màu hồng nhạt là màu khiến cậu si mê, hôn lên miệng Nghiêm Tư Cẩn đến gió thổi cũng khó lòng chui vào được. Vào khoảnh khắc cuối cùng khi thấy đôi môi đỏ tươi phun ra tiếng rên rỉ thổ dốc, Tăng Nữ chưa từng có cảm giác thỏa mãn trước nay mình từng có.

Lần thứ nhất bản tinh dịch nóng rực đưa vào trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn xong, Tăng Nữ nhiều lần mút lên môi nam nhân, dương vật không hề có ý đồ muốn lui ra khỏi cơ thể đối phương, trái lại khi tiểu huyết đối phương sau khi cao trào còn mấp máy phun ra nuốt vào khiến dương vật lần thứ hai bành trướng càng ngày càng lớn hơn.

“Quá thoải mái! Thân thể ông chủ cắn em quá chặt, làm em thoải mái vô cùng, hiệp hai chúng ta đi lên giường làm chứ?” Tự quyết định, Tăng Nữ nắm lấy bả vai Nghiêm Tư Cẩn, vác nam nhân lên.

Trong nháy mắt mất đi chỗ dựa, thân thể Nghiêm Tư Cẩn như nhũn ra bó tay hết cách, anh sợ mình sẽ ngã xuống đành phải hổ thẹn lựa chọn đầu hàng, tay vòng qua cổ Tăng Nữ, nhưng hai chân đang run rẩy cũng miễn cưỡng bấu lấy phần eo Tăng Nữ thoát nhìn có chút gầy gò nhưng không nhu nhược chút nào.

“Có thấy kích thích không? Hay là chúng ta trước tiên cứ dùng tư thế như thế này đi?” Liếm lên lỗ tai Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ nói ra những từ đầy dâm dục, cảm thấy mật huyết Nghiêm Tư Cẩn càng siết chặt hơn, mà dương vật cậu cũng đi vào vị trí càng sâu hơn, phía trước tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể chọc thủng thân thể Nghiêm Tư Cẩn.

“..... Ừ..... A a.....” Nghiêm Tư Cẩn ngẩng đầu lên, trên người run lên mãnh liệt, phần lưng cùng tiểu huyết đồng thời co rút, “Mau, mau lên giường..... Tôi..... Tư thế này..... Tôi, tôi không nhận được..... Ừ.....”

“Ông chủ, anh thật là dâm đẳng nha, là hi vọng em động nhanh hơn một chút nữa sao?” Liếm đi khóe mắt đối phương rơi xuống vài giọt nước mắt, Tăng Nữ cố ý đem thân thể nam nhân nhấc cao lên một chút, sau đó lại đột nhiên thả xuống, làm cho nam nhân như một đứa nhỏ ôm lấy người lớn, từ vị trí trên cao thả xuống đâm vào trong cơ thể.

“Cầu, van xin cậu..... Ừm..... Không được..... Chậm, chậm một chút.....”

“Ông chủ, sao anh bắt bẻ em thế, lúc thì kêu chậm, sau thì kêu nhanh, đến cùng là anh muốn ra sao?” Lần thứ hai phát ra tiếng cười gian ác, Tăng Nữ lắc mông, rất có tâm lý tốc độ cực chậm đi tới gần giường, mỗi một bước đi cái bộ phận khổng lồ đung đưa kia lại càng tùy ý ở sâu bên trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn đỉnh vào, ma sát vào điểm khá sâu.

Lúc trước tinh dịch còn lưu lại trong cơ thể Nghiêm Tư Cẩn bởi vì đè ép mà chảy xuống dọc theo chân, Nghiêm Tư Cẩn không nhìn thấy, lại có thể nghe rõ ràng bên trong dưng đạo cùng dương vật Tăng Nữ giao hợp lẫn nhau, dương vật đối phương cùng hai hòn bi theo những động tác va chạm lên mông Nghiêm Tư Cẩn, bạch bạch bạch âm thanh không gián đoạn như thiêu đốt thần kinh anh, khiến anh chỉ muốn chết đi, nhưng lại khắc chế không được nhiệt lượng đang dần dần dâng lên trên bụng.

Đem nam nhân ấn ngã trên giường, Tăng Nữ lần thứ hai không thương tiếc chút nào tiến lên đè Nghiêm Tư Cẩn, nam nhân hai chân run rẩy bị cậu ép hướng lên ngực, Tăng Nữ đôi môi mềm mại phun ra ngữ điệu phóng túng, “Ông chủ, em làm anh có thoải mái không? Ngày hôm nay em nhất định sẽ cho anh ăn thật no, anh cứ yên tâm đi.....”

Trong thanh âm chỉ toàn những lời dơ bẩn hèn mọn, Nghiêm Tư Cẩn nghe thấy trên giường chỉ vang vọng tiếng thổ gấp, như đang cười nhạo thân thể anh ti tiện lại vô năng.

Cuối cùng anh phải rên rỉ cầu xin buông tha trước, Nghiêm Tư Cẩn liều mạng khấn cầu Tăng Nữ đem đèn tắt đi bởi vì anh không muốn nhớ tới những phát sinh gièm pha; đồng dạng, anh muốn quên đi Tăng Nữ dưới thân trần trọc đón ý nói đùa chính mình.....

21. Chương 7-4

Không phải hời hợt, mà là khẳng định cậu ta dường như bị chứng bệnh mất trí nhớ, Tăng Nữ đã trở lại thành “Tiểu Ngưu”, cùng Nghiêm Tư Cẩn ở chung một tháng, sau đó không nói tiếng nào tách va ly rời đi.

Nghiêm Tư Cẩn không dám xác định, lần này, cậu có thật sự rời đi hay vẫn giả bộ rời đi, có phải sau khi rời đi mấy ngày, bùm một cú như ảo thuật lần thứ hai quay trở về.

Chỉ là, lần rời đi này, Tăng Nữ vẫn chưa gọi điện về đây. Nghiêm Tư Cẩn suy đoán, có lẽ lần này cậu thật sự cảm thấy mất hứng. Lần đầu tiên rời đi nửa năm, đối với anh vào cái lứa tuổi xế chiều mà nói, có lẽ cũng không thể dễ dàng buông bỏ, nhưng mà, trải qua một tháng rời đi, anh như đi đến cuối con hẻm, đối mặt với vách tường đen kịt lạnh lẽo, xác thực ở trong đó rất nhạt nhẽo cảm thấy mất hứng.

Chỉ cần Tăng Nữ không gọi điện thoại lại đây, Nghiêm Tư Cẩn sẽ coi như cậu “Không hề tồn tại”.

Sau khi mùa hè kết thúc, mùa thu cũng tiến tới, lại chỉ trong chớp mắt, mùa đông cũng dần cận kề.

Nhiệt độ chợt giảm xuống, Nghiêm Tư Cẩn chỉ muốn mua thêm quần áo ấm vẫn chưa lưu tâm đến có biến hóa gì, nhưng vào một ngày nào đó, ý thức được vào ngày hôm nay một năm trước “Tiểu Ngưu” lần đầu tiên xuất hiện trong ngày mưa, không tự chủ được, trong đầu vẫn nhớ tới người kia.

Cậu..... Có trở về không? Cậu ở bên ấy, có khi nào sẽ có kỳ nghỉ không? Như vậy, liệu có lẽ..... Hơi rùng mình, Nghiêm Tư Cẩn thật sự lo lắng, Tăng Nữ sẽ giống như nửa năm trước, như một ác ma đột nhiên xuất hiện.

Nhưng mà..... Một tuần đã trôi qua, Tăng Nữ vẫn chưa xuất hiện.

Thứ hai, rồi đến thứ ba..... Một ngày lại qua một ngày, rất nhanh, mùa đông đã trôi qua, Tăng Nữ vẫn chưa xuất hiện.

Lặng lẽ thở dài, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, hiện tại anh đã được tự do rồi chứ? Người kia, sẽ không xuất hiện, cũng sẽ không dùng lời dối trá đến lừa dối anh chứ?

Lần này, Nghiêm Tư Cẩn mới dám xác định, Tăng Nữ không còn liên hệ với anh nữa, cũng không còn dây dưa cùng anh.

Đúng lúc đến kỳ hạn chủ nhà đến thu tiền mặt bằng, trong lòng vẫn còn gốc tối âm u lo lắng Tăng Nữ sẽ xuất hiện trở lại, Nghiêm Tư Cẩn cuối cùng hạ quyết định, không cùng chủ nhà kí kết hợp đồng nữa.

Đóng cửa siêu thị đã kinh doanh nhiều năm, trong lòng thật sự không muốn điều đó xảy ra, nhưng Nghiêm Tư Cẩn chỉ cần nhớ lại những cơn ác mộng đáng sợ cùng với lời nói dối xấu xí đầy tội nghiệt kia, anh chỉ muốn rời đi nơi này càng xa càng tốt.

Thanh toán tất cả tiền bạc xong, Nghiêm Tư Cẩn đem hết thấy tài sản rời đi siêu thị.

Đã tới số tuổi này rồi, Nghiêm Tư Cẩn trong lòng biết rõ, anh không thể giống như những người trẻ tuổi khác phải đi ra ngoài tìm việc làm, hưởng chi, anh chỉ có thể cai quản siêu thị, cái khác thì anh không theo kịp bước tiến xã hội.

Đã lâu rồi anh không cùng học trưởng có liên hệ với nhau, hay bởi vì e ngại những lời gièm pha bị người đời biết được, Nghiêm Tư Cẩn chỉ có thể cật lực rút vào vỏ ốc bảo vệ mình.

Không muốn rời đi thành phố SC, cách siêu thị khoảng cách rất xa, Nghiêm Tư Cẩn tìm được một góc yên tĩnh, ở nơi đó thuê một căn phòng. Anh thật sự không nghĩ đến mình sẽ ở lâu, thế là, anh chọn tầng dưới cùng, phía trước dùng để buôn bán, phía sau dùng để ở.

Anh muốn làm lại cái nghề mà anh quen thuộc nhất, Nghiêm Tư Cẩn quyết định mở một tiệm tạp hóa anh nắm giữ tài sản không nhiều lắm, chỉ đủ mở một tiệm tạp hóa nho nhỏ.

Kỳ thực, điều này cũng không tệ dù sao khi vợ còn sống, bọn họ cũng có mở một tiệm tạp hóa tuy nhỏ nhưng ấm áp yên tâm.

Mặc dù như thế, Nghiêm Tư Cẩn cũng không cách nào so sánh lúc vợ còn sống với cuộc sống hiện tại bây giờ.

Mùa đông năm trước, anh đã trải qua quá nhiều chuyện đáng sợ, anh đã sớm cho rằng mình dơ bẩn đáng hổ thẹn, Nghiêm Tư Cẩn không dám đem những vật dụng có liên quan đến vợ mình bày biện ra ngoài. Anh hổ thẹn với cô, thế là chỉ có thể đem những hồi ức tốt đẹp trước đây họ có được phong ấn vào trong lòng, để vào nơi sâu nhất, không muốn chạm đến nó nữa.

Trước sau bị vây vào trạng thái sợ hãi, Nghiêm Tư Cẩn chỉ lo tên ác ma kia lần thứ hai xuất hiện; vậy mà anh lại mơ hồ phát hiện chính mình có tâm tình muốn gặp gỡ đối phương, thế là anh càng hận chính mình hơn, hận luôn cả Tăng Nữ.

Vốn dĩ, anh trong lứa tuổi này, chỉ mong muốn nắm giữ tình yêu say đắm ghi lòng tạc dạ, thật là không dễ dàng, Tăng Nữ đã thâm nhập vào tận xương tủy, Nghiêm Tư Cẩn nhiều lần cảnh cáo chính mình, anh muốn quên, nhất định phải quên..... Sau đó là, anh đã quên, anh đã hoàn toàn quên đi quá khứ.

Như vậy khuyến cáo cũng không có tác dụng gì, chỉ ít lúc mới vừa bắt đầu, Nghiêm Tư Cẩn xác thực chỉ là lừa gạt chính mình, không ngừng thôi miên chính mình.

Nhưng thời gian trôi qua đã lâu, tâm linh đã dần mỏi mệt, thần kinh không vận động, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy, anh dường như không còn nhớ rõ người kia nữa. Cuộc sống của anh quá cô quạnh, hiện tại chỉ còn một mình. Yêu người kia cũng được, hận người kia cũng tốt, đối với Nghiêm Tư Cẩn mà nói điều đó đã không còn quan trọng nữa bởi vì bọn họ đã sớm chia tay, cách biệt trời nam đất bắc, người kia đã mất hững hờ, cũng đã lựa chọn vứt bỏ anh.

Suy nghĩ hỗn độn cùng mâu thuẫn, tâm tình từ từ dâng lên ý niệm rõ ràng

Đã quên đi Tăng Nữ hoặc Tiểu Ngưu, tâm linh tựa hồ như chết lặng, thế là tất cả mọi chuyện cũ đều theo thời gian biến mất không để lại dấu vết.....

Đến nơi ở mới, khởi đầu sinh hoạt cũng không thuận lợi.

Nghiêm Tư Cẩn không quen biết hàng xóm chung quanh, hơn nữa, bây giờ anh đã nhiễm phải một cái tật không muốn cùng người xa lạ kết giao, cũng không còn muốn tin người khác. Anh ít giao du với bên ngoài, ngoại trừ đi lấy hàng hóa ra hầu như anh rất ít đi ra bên ngoài, chỉ ngồi trong tiệm tạp hóa nho nhỏ, chờ đợi khách hàng tới đây mua đồ.

Không có đầu óc để buôn bán, mọi người lại thích đi trung tâm thương mại, hoặc nhờ shipper giao hàng nhanh tiện lợi đem đến tận nhà, chuyện làm ăn của tiệm tạp hóa Nghiêm Tư Cẩn cũng hết sức gian nan. May là, bản thân anh biết tiết kiệm chặt chiu, cũng không tiêu tốn quá nhiều tiền bạc, chỉ cần nuôi sống chính mình thế là tốt rồi, vì lẽ đó trong mắt Nghiêm Tư Cẩn, cũng không tính là quá khổ.

Chỉ đáng tiếc chính là, mấy năm qua, anh đã mất đi bạn bè cùng thân nhân, cũng mất đi đối tượng giao lưu cần san sẻ, sinh hoạt Nghiêm Tư Cẩn biến thành khô khan cứng nhắc vì cái gì mình còn sống cho đến lúc này, anh không tài nào hiểu được.

Mỗi ngày ngoại trừ mở cửa đóng cửa buôn bán ra, còn lại chỉ còn ăn cơm và ngủ, tình cờ xem ti vi rồi đọc báo, Nghiêm Tư Cẩn cũng không phát bệnh lần nào, hoàn toàn trở thành một con rối gỗ cô độc, bình tĩnh vượt qua sinh hoạt yên tĩnh.

Anh cũng dần dần phát hiện mình không còn dễ dàng tin tưởng bất cứ người nào nữa, Nghiêm Tư Cẩn biết, anh không nên đóng kín sinh hoạt mình, cũng không nên chỉ vì một lần chịu thiệt liền trốn vào vỏ ốc thu mình lại, nhưng anh thật sự không thể tin tưởng người khác bất luận cho dù đối phương vốc dáng ra sao, miệng dẻo quẹo như thế nào, về mặt có bao nhiêu chân thành, Nghiêm Tư Cẩn đều khó có thể tin nhiệm. Bởi vậy, anh không cần có thêm bằng hữu mới.

Năm tháng chỉ như từng gáo nước đổ ra, thậm chí ngay cả lưu động còn cảm thấy khuyết thiếu, Nghiêm Tư Cẩn tiêu phí không có ý nghĩa, trong thời gian vô tận, anh cũng không cảm thấy thời gian trôi qua có

bao nhiêu là chậm, cuộc sống có bao nhiêu vô vị.

Có lẽ, duy nhất có thể khiến cho anh để bụng chính là, thời điểm trời mưa mùa đông, anh sẽ ngóng ra bên ngoài nhìn từng cơn mưa rơi xuống, sau đó trong ký ức mơ hồ mông lung, ngờ ngợ nhớ lại mình từng giúp đỡ thu nhận một thiếu niên, nhưng anh đã không còn nhận rõ dung mạo của đối phương, càng không nhớ nổi quan hệ với cậu ra sao.

Thôi miên thành công. Nghiêm Tư Cẩn cuối cùng đã hoàn toàn quên đi mất.

Thế là, những ngày tháng vô vị không ngừng trôi qua, hồi ức càng ngày càng xa xôi, Nghiêm Tư Cẩn như sống lại, trong đầu không còn chứa chấp bất kỳ những gì có liên quan đến quá khứ nữa. Chỉ là..... Bất luận đối với người hay sự việc gì đó, anh càng ngày càng lãnh đạm thờ ơ.

Còn lại trong cuộc sống, anh còn muốn cái gì, theo đuổi cái gì, đều đã không cần thiết nữa.

Ký ức đã bị vứt bỏ, Nghiêm Tư Cẩn tâm tình cùng tư tưởng cũng biến thành đơn giản thuần túy. Một thân một mình, anh chỉ cần cân nhắc làm sao nuôi sống chính mình, trải qua cuộc sống bình thường, còn lại hết thảy anh cũng không muốn quan tâm buồn phiền làm gì.

Bất luận là yêu hay là hận, thích hoặc là ghét, hay hạnh phúc cùng bi thương, đối với anh đã không còn trọng yếu.

Không có cái gì đáng giá để tiếc nuối hay hối hận, Nghiêm Tư Cẩn lựa chọn, vứt bỏ thế giới này, như cả thế giới phỉ nhổ lãng quên anh.

Tê liệt, thờ ơ sinh hoạt, trong đáy lòng anh, là tốt đẹp mỹ mãn.

Có thể một ngày nào đó anh chết đi, thậm chí sẽ không có người nào nhớ tới mình, lúc đó Nghiêm Tư Cẩn cũng không còn cảm giác thống khổ hoặc tiếc nuối. Bởi vì, vào giờ phút này, tất cả đối với anh mà nói, đã không còn ý nghĩa giá trị tồn tại.

Anh chỉ là một cái xác trống rỗng, vô hồn.

Linh hồn anh đến cùng đã bay đi nơi nào? Nghiêm Tư Cẩn không biết.

Có lẽ là từ lúc đã biết được chân tướng sự thật, nó cũng đã tiêu tán mất rồi.

22. Chương 8-1

Đền đơn trong vô tâm, ba năm đảo mắt liền biến mất.

Chuyện làm ăn của tiệm tạp hóa Nghiêm Tư Cẩn cũng không được như ý, nhưng anh đã cảm thấy thỏa mãn rồi, cũng không có ý định đóng cửa, mỗi ngày vẫn duy trì với tiến độ buôn bán bình thường, tiếp tục kinh doanh.

Đến mùa hè, bán đồ uống lạnh trở nên khấm khá hơn, vào buổi tối Nghiêm Tư Cẩn thường chuẩn bị loại đồ uống này.

Chạng vạng ngày đó, Nghiêm Tư Cẩn ướp lạnh đồ uống xong, đang chuẩn bị đóng lại cửa tiệm, bỗng nhiên có bàn tay đưa ra hạn chế động tác của anh, “Xin chờ một chút.”

“Thật xin lỗi, tôi phải đóng cửa rồi.” Vẫn chưa cảm thấy có gì kỳ quái, Nghiêm Tư Cẩn không do dự, tiếp tục lấy tay đóng cửa.

Thân thể người nọ cũng chui vào trong, “Xin hỏi, anh là Nghiêm Tư Cẩn?”

Hả? Lúc này Nghiêm Tư Cẩn sợ hết hồn, không rõ đối phương vì sao lại lễ phép dùng từ trịnh trọng như vậy, nhưng là, người đến cả thân đều bận trang phục đen tuyền là người mà anh không hề quen biết, anh liền thành thật gật đầu, “Là tôi..... Xin hỏi, có chuyện gì?”

Cũng chính cái gật đầu này, ở phía sau xuất hiện thêm ba nam nhân.

Trong đầu Nghiêm Tư Cẩn chợt báo động lên, “Các người tính làm gì!”

“Nghiêm tiên sinh, phiền anh đi theo chúng tôi một chuyến.” Bốn nam nhân đứng trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, một mực cung kính, nhưng ánh mắt lại rất sắc bén.

Thân thể theo bản năng co rúm lại, Nghiêm Tư Cẩn bắt được cơ hội, nhanh chân liền chạy – cuộc sống của anh quá mức yên bình, không biết đây là chuyện tốt, hay là chuyện xấu, anh chỉ muốn lựa chọn chạy đi thật xa.

“Không phối hợp, đành phải dùng biện pháp mạnh.” Nam nhân đi đầu phát ra mệnh lệnh, ba nam nhân nhào đến Nghiêm Tư Cẩn bắt lấy anh, Nghiêm Tư Cẩn liều mạng giãy dụa, bọn họ rất nhanh liền lôi ra một chiếc khăn tẩm thuốc mê hướng về mũi anh chặn lên, anh liền mất đi ý thức, hôn mê.

Trong cơn hôn mê, Nghiêm Tư Cẩn thấp thoáng nghe thấy đối phương gọi điện thoại, “Dạ, thiếu gia, đã tìm được.”

Nghiêm Tư Cẩn tỉnh lại, dưới thân là giường lớn mềm mại, mà hoàn cảnh chung quanh cũng không phải là nơi anh sống – cửa sổ sát đất treo rèm che hoa lệ, trong phòng trang trí trắng lộng lẫy.

Bây giờ đã là buổi tối, đèn trên trần nhà tỏa ra ánh sáng cam nhẹ, có chút quá yên tĩnh.

Nghiêm Tư Cẩn từ trên giường ngồi dậy, hai chân đặt xuống sàn nhà, thời điểm anh đặt chân liền phát ra tiếng động, anh mới chú ý tới trong phòng hóa ra còn có người.

Nam nhân đứng ngay cửa ban công, vóc người rất cao, mặc dù đây là mùa hè, vẫn ăn vận quần áo chính quy, đối phương nghe thấy tiếng chân Nghiêm Tư Cẩn, từ từ xoay người lại, đứng từ xa nhìn Nghiêm Tư Cẩn.

Tầm nhìn mơ hồ, phải tốn một quãng thời gian khá lâu, Nghiêm Tư Cẩn mới thấy rõ người đứng bên kia là ai

Trên người là bộ âu phục màu đen hoàn mỹ, bên trong là áo sơ mi trắng đơn giản, còn chưa cài nút áo, chỉ để mở rộng, trong áo sơ mi lộ ra da thịt; hai chân thon dài, phóng tầm mắt nhìn như dáng vẻ người mẫu, mà chủ nhân chúng nó chỉ nhìn chằm chằm vào Nghiêm Tư Cẩn. Mặt sắc nhọn, đặc biệt là từ tai cho đến cằm kéo dài thành đường thẳng tắp, môi mỏng như cánh kiếm sắc bén, sống mũi cao, con ngươi hổ phách xinh đẹp híp lại.

Hốt hoảng cúi thấp đầu, Nghiêm Tư Cẩn không ngừng lùi về phía sau, nhưng chỉ trong tích tắc, đôi giày da kia càng ngày càng đến gần anh. Bước đến, chậm rãi, âm thanh quen thuộc trong trí nhớ cuốn vào trong tai anh.

“Ông chủ, đã lâu không gặp.”

Đối phương đã cao hơn anh một cái đầu, Nghiêm Tư Cẩn bị bức đến góc tường, nhìn thấy người kia duỗi hai cánh tay dài ra, anh lập tức bị ngăn cản ở trên vách tường trong lòng ngực đối phương.

Vùi đầu xuống thấp hơn, cắn môi, Nghiêm Tư Cẩn ánh mắt bất an nhìn đến cặp mắt kia! Như màu đen trên đôi giày da.

“Ba năm, à, không phải, khoảng cách từ lần đầu tiên gặp mặt, đã sắp bốn năm.” Âm thanh tung bay trong không khí, vẫn giống như hương vị bốn năm trước trong ngày mưa ấy, chỉ là, khẩu khí kia đã trầm đi rất nhiều, khuyết thiếu ấu trĩ non nớt của thiếu niên, chiếm cứ nhiều nhất là, vẻ thành nhân tự tin chắc chắn của người trưởng thành.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa hé răng, đối phương vẫn tiếp tục hỏi dò, “Anh khỏe không?”

Vạn phần cẩn thận hỏi xong, tay đối phương nắm lấy cằm Nghiêm Tư Cẩn, ép buộc anh giương mặt lên, để ánh mắt hai người nhìn lẫn nhau.

Không muốn thấy gương mặt kia, Nghiêm Tư Cẩn hoảng sợ nhắm mắt lại.

Lông mi lo lắng run rẩy, hoặc có lẽ bởi vì lông mi anh vốn dĩ đã cong sẵn, khi hai mắt nhắm nghiền lại, về mặt Nghiêm tư Cẩn run rẩy có chút động lòng người.

“Anh đang sợ em sao? Nào, mở mắt ra, nhìn em đi.”

Nội tâm anh vẫn chưa đáp ứng, nhưng đôi mắt Nghiêm Tư Cẩn bị người kia vuốt ve qua lại, khiến cho anh nểm trải được hơi thở đáng sợ không ngừng thẳm vào trong không khí. Thế là, Nghiêm Tư Cẩn không thể làm gì khác hơn là xốc mí mắt lên.

Tầm mắt lặng lẽ mở ra, Nghiêm Tư Cẩn phát hiện, lông mày người trước mắt so với bốn năm trước trong ngày mưa ấy, nhìn dày đặc hơn rất nhiều, nam nhân có hương vị thành thực, tóc mái bên phải che đi nửa vầng trán, bộ y phục bận vừa vặn, cực kỳ chuẩn xác, thật là tương xứng.

Có lẽ, đây mới là diện mạo thật sự của cậu đi, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ.

“Anh không có cái gì muốn nói cho em biết sao? Nào, mở miệng, nói chuyện với em đi.” Môi bên dưới bị sờ, cặp mắt đối phương mê người không hề giảm nhưng sâu thẳm đi rất nhiều, Nghiêm Tư Cẩn thấy tay chân mình luống cuống, cùng với trang phục lôi thôi tóc mái hơi mỏng, tóc ngắn màu đen, cùng với mắt kính gọng đen vẫn như cũ không thay đổi.

“..... Tăng, Tăng Nữ.” Gọi ra tên đối phương, kỳ thực chỉ mất vài giây, nhưng với anh mà nói, lại như trải qua cả đời, Nghiêm Tư Cẩn dùng hết khí lực toàn thân, gọi lên cái tên trong trí nhớ, cảm thấy thân thể như muốn hư thoát.

“Là em.” Tăng Nữ thở dài, ngón tay thon dài vẫn ma sát môi Nghiêm Tư Cẩn, sau đó nghiêng đầu, phủ lên hai mảnh môi mềm mại kia.

Đầu hơi tránh một chút, nhưng Nghiêm Tư Cẩn không thể né tránh hoàn toàn.

Trong nháy mắt đôi môi Tăng Nữ ấm áp chạm được Nghiêm Tư Cẩn, như mở ra một cánh cửa ký ức, hồi ức quá khứ mãnh liệt ủa về, Nghiêm Tư Cẩn khép miệng lại, thân thể bắt đầu sợ hãi run rẩy lên.

Chính là, đối phương lại kiên trì mười phần, không ngừng dùng lưỡi liếm môi Nghiêm Tư Cẩn khô nứt, xẹt qua khoe môi anh, có lúc mút vào môi dưới anh, khiến Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy không khỏe. Bị người dùng lưỡi cưỡng ép liếm môi, hàm răng cắn môi dưới anh nhẹ nhàng day cắn, Nghiêm Tư Cẩn có loại ảo giác, môi của anh như bị đối phương nuốt vào trong bụng.

Anh biết cậu muốn cái gì, hai tay nắm chặt, đủ quyết tâm, Nghiêm Tư Cẩn chậm rãi hé miệng.

Nam nhân phản ứng khiến lông mày cậu cau lại một chút, nhưng cũng chỉ hơi ngừng lại, Tăng Nữ lấy khí thế dọa người vọt vào trong miệng Nghiêm Tư Cẩn, nếm lấy mùi vị cậu đã nhớ nhung nhiều năm nay.

Mùi vị Nghiêm Tư Cẩn, vẫn giống như quá khứ, tràn đầy vẻ vui tươi run rẩy, biểu hiện so với trước càng gây ngổ hoàng loạn. Tăng Nữ lường trước nam nhân nhất định còn tự trách chính mình biến mất lâu như vậy, liền đem khí thế điều chỉnh ôn nhu một tí, một tay ôm eo Nghiêm Tư Cẩn, một tay đem hai tay Nghiêm Tư Cẩn gơ cao khỏi đầu, thái độ bất lương lần thứ hai ở trong miệng đối phương liếm láp.

Không làm cử chỉ thân mật lâu như vậy, đầu óc Nghiêm Tư Cẩn dần dần trở nên choáng váng, hơi thở có chút không thở nổi. Trên người Tăng Nữ vẫn còn khí tức thiếu niên, cùng những tính tình ác liệt đều đã biến mất trên thân thể nam tính thành thực.

Mất đi mùi vị thiếu niên, Tăng Nữ hôn càng thêm bá đạo, càng dã man.

Đầu lưỡi anh bị nuốt lấy, hàm răng cũng bị liếm qua một lần, hai chân Nghiêm Tư Cẩn như nhũn ra, lại khó chống đỡ chính mình. Tăng Nữ nâng tay nắm chặt thân thể anh đảm bảo không cho anh rớt xuống, bên hông anh có cảm giác ngứa ngáy khiến tay chân anh luống cuống dùng sức chớp mắt.

Môi lưỡi triển quần nhau dính nhớp vang lên bên tai hai người, đầy sắc tình ái muội. Cho dù trong phòng có bật điều hòa, thân thể Tăng Nữ vẫn không ngừng nóng lên, Nghiêm Tư Cẩn cũng phát hiện ra điểm ấy.

Thật vất vả mới bắt được cơ hội, Nghiêm Tư Cẩn phát ra tiếng nước nỡ, Tăng Nữ mới chậm rãi thu hồi lưỡi mình.

Lòng bàn tay lần thứ hai xoa khoe miệng Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữu tỉ mỉ lau chùi nước bọt, tư thái giống như đang bảo dưỡng một bình hoa quý.

Sắc mặt Nghiêm Tư Cẩn đỏ lên, kịch liệt thở gấp hả giận khiến anh không quen, cũng không thích cùng Tăng Nữu có những cử chỉ suồng sã như lúc này.

Nhìn chăm chú vào con người của chính mình, thâm tình lại chân thành như vậy, khiến Nghiêm Tư Cẩn dùng ánh mắt khó hiểu truy hỏi Tăng Nữu, thần sắc đối phương trong thoáng chốc âm lệ đi.

※ ※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Ngưu trở thành Đại Ngưu

Cảm ơn các vị đã mua Vip để đọc truyện tôi, có rảnh mọi người hãy nêu cảm tưởng của mình nhé.

23. Chương 8-2

Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy cổ mình trong nháy mắt bị bóp lấy, còn không kịp thở, Tăng Nữu lúc này còn trầm lặng bây giờ trở nên độc ác mười phần, giống như dã thú đã nổi điên.

Bị đối phương ghìm lại cổ, Nghiêm Tư Cẩn cho rằng, Tăng Nữu muốn giết chết mình, bởi vì trong mắt nam nhân không ngừng dấy lên ngọn lửa muốn đốt chết người.

Từ đầu tới cuối, Tăng Nữu dùng thái độ vô vị thờ ơ lại lạnh nhạt, Nghiêm Tư Cẩn lựa chọn nhắm đôi mắt lại anh nghĩ, chết rồi cũng tốt.

Nhưng cũng vào thời khắc này, Tăng Nữu chậm rãi buông lỏng tay ra.

Đột nhiên Nghiêm Tư Cẩn được thả ra, liên tục ho khan không ngừng, thở dốc hồng hộc anh cũng không sợ chết, nhưng khi được thả ra lại nhận được không khí mới mẻ thấm vào trong người.

Nam nhân kia bình tĩnh trở lại, cậu xoay người, lưng hướng về Nghiêm Tư Cẩn, giọng đột nhiên nghiêm khắc, “..... Sao anh lại chuyển đi?”

Không ngừng xoa bóp cổ mình suýt chút nữa đã bị vặn gãy cổ, yết hầu Nghiêm Tư Cẩn ngứa đến đau đớn, khoe mắt khi đối mặt với tử vong có chút sợ hãi, Tăng Nữu xoay lưng lại nên vẫn chưa phát hiện, vẫn nhấn mạnh hỏi, “Vị, sao, lại, muốn chuyển đi?”

Nghiêm Tư Cẩn do dự có nên nói thật hay không bởi vì tội hận cậu? Không muốn nhìn thấy cậu? Hay là, muốn thoát khỏi cậu?

Nhưng mà, Tăng Nữu không nhẫn nại, lạnh lẽ đưa ra suy đoán, “Anh, muốn rời xa tôi?”

Ngẩng mặt lên, tầm mắt bình tĩnh, Nghiêm Tư Cẩn ngưng nhìn chăm chú bóng lưng nam nhân, nói, “..... Có lẽ vậy.”

Hồ hững vô vị, không chút nào chú ý tiếng nói giả vờ tiêu sái phát ra trong phòng, trong không gian tản mát ra, đồng thời thương tổn trái tim Nghiêm Tư Cẩn cùng Tăng Nữu.

“Anh, thật sự..... Muốn rời xa tôi?” Giả vờ như đặt câu hỏi có vẻ gian nan lắm, Nghiêm Tư Cẩn buồn cười nhìn thấy, phía sau hai tay Tăng Nữu đã nắm chặt thành quyền.

Kỳ thật, đã từ rất lâu, Nghiêm Tư Cẩn đã quen dùng loại thái độ lạnh lùng làm lơ đối xử với Tăng Nữu. Có lẽ là lần đánh hôn, hoặc là, bị Tăng Nữu cưỡng hiếp trước mặt hai tên đồng bọn kia..... Đáng lẽ ký ức của anh phải nên mơ hồ mới đúng, hoặc nói là không có.

Nghiêm Tư Cẩn không nhận được cười nhạo mình, không ngờ rằng, những hồi ức ghê tởm này lại rất rõ ràng hiện ra ngay trước mặt mình.

Mình, đến tột cùng là làm sao vậy.

Lạnh lùng chán ghét cười lên một tiếng, Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, trước đó Tăng Nữu còn chưa xuất hiện, không phải anh từ lâu đã mất cảm giác, cũng lãng quên hết thấy chuyện cũ rồi sao?

Nghe thấy tiếng cười kia, độc đoán lại cho rằng đó là trào phúng mình, Tăng Nữu nổi giận, xoay người lần thứ hai tóm lấy đối phương, tay dùng sức một lần nữa bóp lấy cổ Nghiêm Tư Cẩn, “Tại sao? Tại sao anh muốn rời khỏi tôi?”

Bị đối xử qua một lần, Nghiêm Tư Cẩn đã không còn sợ hãi cái chết nữa, ngược lại càng mong chờ nó mau tới.

Chỉ là..... Trong cái chớp mắt ấy, đôi mắt đã từng cho rằng ngây thơ kia, anh khó có thể tin được ngoài nhìn thấy tức giận ra còn có loại tình cảm từ bên trong phát ra khổ sở.

Nghiêm Tư Cẩn không hiểu. Hoặc cũng có thể, là anh nhìn lầm. Nhưng mà, cái màu xanh lam như biển sâu bi thương kia, chỉ tồn tại trong nháy mắt, liền biến mất trong ánh mắt tàn nhẫn âm tình bất định của Tăng Nữu, nhưng cũng khiến Nghiêm Tư Cẩn bàng hoàng.

“..... Tôi chỉ là muốn quên đi, những chuyện cũ đã xảy ra.” Thế là, nhẹ dạ đến nhu nhược, Nghiêm Tư Cẩn mở miệng nói đáp án mà Tăng Nữu mong muốn.

Đôi mày thanh tú lập tức nhíu lại, trong mắt Tăng Nữu rực cháy, bất cứ lúc nào đều sẽ cháy ra bên ngoài. Đôi môi đẹp đẽ giương lên rất khó coi, Tăng Nữu bất cứ lúc nào cũng sẽ hóa thân thành thú, tiến lên cắn chết người.

Chấp nhận số mệnh an bài anh liền nhắm mắt lại, Nghiêm Tư Cẩn cho rằng chỉ vài giây sau anh sẽ bị nghẹt thở, nhưng phía sau lưng chợt đau nhói, tiếp đó “Rầm” một tiếng, cả người anh bị quăng lên trên giường.

Vốn trên giường rất mềm mại, thế nhưng bởi vì thân thể của mình, bị ép đến nỗi phải xin tha, Nghiêm Tư Cẩn bậm môi, mặt hướng lên trên, mãnh liệt nhìn lên Tăng Nữu.

Không còn điều gì để mất, cũng không quan tâm đến sinh tử, Nghiêm Tư Cẩn yên lặng nhìn Tăng Nữu, ánh mắt vô thần trống rỗng nhìn lên trần nhà.

Nắm lấy cằm anh, Tăng Nữu cưỡng bách Nghiêm Tư Cẩn nhìn mình, “Nhìn tôi.”

Nghe được mệnh lệnh này, nhân cầu hơi chuyển động, tiếp đó, không còn động tác nào nữa, Nghiêm Tư Cẩn lại thất thần.

Thấy thế, Tăng Nữu càng phần nộ, cậu cảm ghét Nghiêm Tư Cẩn làm ra dáng vẻ vô vị như thế này, cho dù là sợ cậu, về mặt lúc trước sẽ tốt hơn so với hiện giờ.

Cậu..... Thật vất vả mới trở về nước, lòng vui sướng mừng rỡ đi tới siêu thị, lại không nghĩ rằng, Nghiêm Tư Cẩn đã dọn đi.

Tăng Nữu rất tức giận, thật sự rất tức giận, cậu kêu gọi nhân lực, tìm kiếm khắp mọi nơi trong thành phố, cuối cùng bắt được “Ông chủ” chạy trốn.

Nhưng Tăng Nữu không hiểu, vì sao anh lại dọn đi, vì sao lại tỏ thái độ đối xử với cậu như vậy.

Lẽ nào, anh còn giận cậu? Anh, không muốn chờ cậu nữa? Hay là..... Anh đã không còn yêu cậu?

Nhìn chăm chú vào Nghiêm Tư Cẩn vẻ mặt thấy chết không sờn, Tăng Nữu tuy hận nhưng cũng rất muốn cẩn thận cùng nam nhân trò chuyện.

Chính là, thái độ nam nhân đang chọc tức cậu, khiến cậu phải phát điên; cậu cảm thấy, rất có khả năng chính cậu sẽ tự tay giết chết nam nhân cho hả giận.

Nhưng mà, thấy Nghiêm Tư Cẩn như vậy, cho dù đã xa cách bốn năm, đối phương vẫn ôn hòa thanh tĩnh, nho nhã nh nhã, cùng với tinh thần cao thượng khoan dung..... Cậu, không nhẫn tâm, giết chết đối phương.

Nếu như Nghiêm Tư Cẩn vì muốn quên cậu mới lựa chọn rời đi, như vậy Tăng Nữ chỉ có thể, trừng phạt nam nhân, bắt anh rơi lệ, buộc anh đau phải hét lên, muốn anh mau chóng nhớ tới những lần yêu nhau triền miên. Cho dù nhất định phải dấn vất đối phương, mới có thể đạt đến mục đích, Tăng Nữ cũng không cách nào dừng lại được bởi vì, cậu không thể nào chịu đựng Nghiêm Tư Cẩn đã dám quên đi chuyện bốn năm về trước, thậm chí đã quên cậu.

Cậu cũng không hiểu được, càng sẽ không làm người trả giá, nhưng năm đó, đối mặt với điều kiện ba đưa ra phải chăm chỉ học tập, Tăng Nữ liền yên lặng đưa ra quyết định cậu muốn làm chủ nhân chân chính của Tăng gia, sẽ không cần chịu sự ràng buộc của ba. Như vậy, cho dù Nghiêm Tư Cẩn không phải là nam nhân xứng đáng với cậu, coi như cậu đối với nam nhân ôm ấp tình cảm không cách nào tra rõ, cậu cũng có thể hô mưa gọi gió, làm việc bằng chính ý nghĩ của mình.

Khi đó Tăng Nữ mong muốn, chỉ là trái tim nam nhân này, phải nắm giữ được trên tay cả đời.

Nhưng mà..... Khi thật sự rời đi, tiến vào thế giới không có Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ phát hiện, hóa ra cậu lại lưu luyến nam nhân đã từng đối xử với cậu bằng tất cả tấm chân tình.

Hiện tại, cậu chỉ muốn có lại đoạn tình cảm ấy; mà cậu cũng nhận định, cái chuyện đó sẽ rất là dễ dàng nắm được bởi vì Nghiêm Tư Cẩn yêu cậu mà.

Tiếp tục nhìn Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ trong mắt bi thương cùng tức giận đã nhanh chóng biến mất, thay vào đó chính là một tầng sương lạnh.

Từ trên người Nghiêm Tư Cẩn đứng dậy, Tăng Nữ đứng bên giường, hai chân khép lại, Nghiêm Tư Cẩn vẫn treo ở mép giường hai chân mở rộng, đầu vào đẩy chậm rãi cởi ra áo khoác của chính mình.

Mặt không hề cảm xúc kéo quần nam nhân xuống, Tăng Nữ liền lưu tâm đến, chân Nghiêm Tư Cẩn chỉ hơi giây dựa một chút, sau đó liền ngưng lại. Thế là, động tác của cậu trở nên càng dã man vô tình, Tăng Nữ cởi quần dài cùng quần lót vứt xuống mặt đất, sau đó, nhấc lên hai chân thon gầy của Nghiêm Tư Cẩn, dùng sức mạnh tách hẳn ra hai bên.

Thân thể vẫn thành thật như lúc ban đầu, hậu phương nhiều năm chưa mở rộng, trong ánh mắt nóng cháy của Tăng Nữ, tiểu huyết dưới thân Nghiêm Tư Cẩn bại lộ ra có vẻ bất an, bắt đầu khiếp sợ.

Bắp đùi không khỏi co rúm lại, Nghiêm Tư Cẩn nhớ tới cái buổi tối tương tự như thế cậu lại muốn trực tiếp đi vào, sau đó tàn nhẫn xé rách anh?

Không còn sợ đau đớn, nhưng Nghiêm Tư Cẩn thật sự không muốn nhớ tới chuyện cũ dơ bẩn không thể miêu tả nổi.

Thở dài một tiếng, Nghiêm Tư Cẩn mở miệng, hồ hững hờ, “Cậu, muốn đi vào sao? Không bôi trơn một chút ư?”

Gân xanh trên trán nhảy lên co giật, Nghiêm Tư Cẩn phản ứng khiến Tăng Nữ ngạc nhiên, không khỏi phỏng đoán đối phương vẫn cứ khát cầu mong mình dấn thẳng vào trong.

Thấy Tăng Nữ vẫn chưa lên tiếng, Nghiêm Tư Cẩn đơn giản ngồi thẳng người lên, đưa tay tháo thắt lưng quần Tăng Nữ, thành thật thông báo, “Tôi không muốn đau.”

Hơi sững sờ một chút, Nghiêm Tư Cẩn kéo quần lót Tăng Nữ, một vật nóng bỏng bật ngay trước mặt anh, há mồm ngậm lấy dương vật cực lớn của đối phương.

Hai mắt tròn to, Tăng Nữ không thể tin được, người trước mắt lại làm như thế này.

Tay run rẩy bắt lấy tóc Nghiêm Tư Cẩn, âm thanh Tăng Nữ ác ý ép hỏi, trong giọng nói mang chút mỹ vị tình dục, “Anh biết mình đang làm gì không? Anh..... Đang câu dẫn tôi.”

Nở nụ cười nhợt nhạt, Nghiêm Tư Cẩn đáp, “Tôi sợ cậu trực tiếp dấn vào, cho nên phải bôi trơn xong rồi hẵng vào.”

Nam nhân chỉ cười nhạt một tiếng, đủ để đốt lên lửa dục vọng trên toàn thân Tăng Nữ.

Trong lòng Tăng Nữ, không ai có thể giống Nghiêm Tư Cẩn, cười đến khiếm tốn mê người, cao quý lại dễ tiện.

Nghiêm Tư Cẩn trào phúng Tăng Nữ bị những lời nói dâm loạn làm mất kiểm soát, anh càng dùng sức liếm lộng dương vật nam nhân.

Nam nhân vẫn như cũ không hề có kỹ xảo, nhưng Tăng Nữ lại rất hưởng thụ, xa cách khoảng miệng Nghiêm Tư Cẩn đã nhiều năm, cuối cùng cậu cũng dùng dương vật để hưởng lại tư vị hoài niệm này.

Trong phòng, âm thanh Tăng Nữ thở dốc kịch liệt cùng Nghiêm Tư Cẩn phun ra nuốt vào dương vật cứ như hòa trộn lẫn nhau, không ngừng lan xa, mùi vị tình dục càng nồng nặc hơn, Tăng Nữ thở ra chất giọng cực kỳ trầm khàn, “..... Được rồi.”

Cực kỳ thuận theo, Nghiêm Tư Cẩn lập tức đem đầu rời khỏi dương vật nam nhân, Tăng Nữ đem hai chân Nghiêm Tư Cẩn gác qua giường đặt ngay chính giữa, cũng bò đến gần nam nhân, “Phía sau anh tự khuyếch trương đi.”

Bất đắc dĩ bị người khác cưỡng bạo xâm phạm, nhưng vô tâm tự cường hiếp thân thể mình, Nghiêm Tư Cẩn lắc đầu ra hiệu, “Không sao, cậu trực tiếp tiến vào đi.”

Dục hỏa đã sớm đốt cháy cả người, có chút bận tâm đến thân thể Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ lúc này mới nói ra lời mệnh lệnh. Khi thấy nam nhân không hề có ý nguyện khuyếch trương, Tăng Nữ cũng không nhẫn nại thêm, đặt hai chân Nghiêm Tư Cẩn lên vai mình, nắm chặt dương vật chính mình, thô lỗ đâm vào trong cơ thể nam nhân.

“Á” tiếng kêu thảm thiết vang lên, chỗ đó của Nghiêm Tư Cẩn so với bốn năm trước đã khô khốc đi rất nhiều, mười ngón tay trắng nõn bấu vào drap giường anh biết, nơi đó khẳng định đã chảy máu rồi, thế nhưng..... Cái tên dã thú đã đánh mất đi nhân tính kia sẽ không để ý tới, càng sẽ không lùi bước.

Thân thể nứt ra đau xót từ từ giảm bớt đi, Nghiêm Tư Cẩn cực khổ mở mí mắt lên, liếc mắt nhìn Tăng Nữ một chút

Quả nhiên..... Tên cầm thú khát máu nếm được mùi vị máu tươi, trái lại động tác càng thêm kịch liệt, tùy ý mà làm.

Thân thể bị lay động đến mất đi khí lực, Nghiêm Tư Cẩn đôi mắt vô thần nhìn chằm chằm lên trần nhà.

Thật sự quá mệt mỏi, anh cố gắng nỗ lực nhắm mắt nghỉ ngơi, nhưng Tăng Nữ lại cúi người xuống, thân mật hôn lên bờ môi cùng đôi mắt anh, Nghiêm Tư Cẩn đành bỏ cuộc, lần thứ hai mở mắt ra.

Dần dần, không thể chống đỡ nổi, Nghiêm Tư Cẩn liền hôn mê, nhưng Tăng Nữ vẫn còn mãnh liệt cắm vào thân thể anh. Anh không ngừng bị đánh thức, cơn đau đớn cùng khoái cảm tập kích lẫn nhau, lần thứ hai anh lại hôn mê. Lăn lộn nhiều lần như vậy, Nghiêm Tư Cẩn cũng không thể nhận biết, anh có còn tỉnh táo hay không, càng không biết, thân thể ti tiện thấp hèn của mình đến tột cùng đã bắn ra bao nhiêu lần.

Bên trong ý thức mơ hồ, Nghiêm Tư Cẩn càng bức mình, Tăng Nữ luật động càng ngày càng nhiều, phương pháp gian dâm cùng tư thế mà cậu bày ra càng ngày càng kỳ quái, càng ngày càng biến thái, nhưng mà, đến giờ này rồi mà cậu vẫn chưa mất hứng.

Bốn năm chưa chạm đến món đồ chơi này, chơi đùa như vậy, vẫn chưa chán sao?

Khóe môi nở nụ cười lạnh lùng xa lạ, khinh thường cảm hận lắng nghe anh cùng Tăng Nữ đồng thời phát sinh tiếng thở dốc, Nghiêm Tư Cẩn chỉ muốn, đợi đến trời hừng sáng sau khi mọi việc đã kết thúc, lập tức rời đi cái nơi làm anh chán ghét đến ghê tởm này.

24. Chương 8-3

Nghiêm Tư Cẩn ngây thơ cho rằng, vận may của anh tương đối sẽ tốt.

Lúc tỉnh lại, anh phát hiện, Tăng Nữ vẫn còn ngủ rất say, dương vật ghê tởm còn chôn sâu trong thân thể anh.

Nghiến răng nghiến lợi cổ vũ chính mình, Nghiêm Tư Cẩn cẩn thận chuyển động thân thể, để chính mình tránh đi cái bộ phận khổng lồ khủng bố kia. Tiếp đó, anh rón ra rón rén đi xuống giường, lẳng lặng đi tìm quần của mình, nhanh chóng mặc vào.

Nghiêm Tư Cẩn âm thầm mừng rỡ Tăng Nữ vẫn chưa xé nó, bằng không nếu đi trộm quần của Tăng Nữ nếu đó là đồ vật của Tăng Nữ, anh sẽ sinh ra lòng căm ghét, nhất định phải vứt bỏ.

Xuống giường, Nghiêm Tư Cẩn đi nhẹ nhàng đến vị trí cửa phòng, nhưng mà, cánh cửa đã bị khóa lại.

Nhà người có tiền sẽ có nhiều lớp khóa bảo vệ, Nghiêm Tư Cẩn không hiểu phải nên làm gì mới mở được khóa, nhưng anh đã bị ép vào đường cùng, nhất định phải cạy ra cái ổ khóa nếu như anh muốn chạy trốn, chỉ có thể thừa dịp này mà thôi.

Thế là, anh khẩn trương nhanh chóng ngồi xổm người xuống, xem xét cái ổ khóa kì lạ này.

Tăng Nữ vẫn trong trạng thái ngủ sâu, Nghiêm Tư Cẩn quay đầu lại xác nhận một lần nữa, tiếp tục thao tác trên tay từng giây từng phút.

Hạ thể anh, kỳ thật, đau muốn chết, hai chân căn bản không có cách nào khép lại..... Duy nhất bất ngờ chính là, thân thể anh đã được rửa sạch qua. Cũng bởi vì như vậy, qua cơn đau đớn này, Nghiêm Tư Cẩn cũng không cảm thấy quá mức khó chịu hoặc bất tiện gì.

Chỉ là..... Đã tắm xong rồi, vì sao tên ác ma kia còn muốn đem dương vật cắm vào trong cơ thể anh? Nghiêm Tư Cẩn không nghĩ ra được mục đích Tăng Nữ đang làm, trái lại càng cảm thấy đối phương biến thái.

Nghĩ xong chuyện Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn cúi người tiếp tục thao tác ổ khóa cửa.

Thời gian lẳng lặng trôi qua, trên lưng Nghiêm Tư Cẩn đã thấm ướt cả tầng mồ hôi lạnh anh rất sợ, sợ Tăng Nữ sẽ tỉnh lại.

Vào giờ phút cuối cùng, khi anh đã không còn khí lực, cửa liền mở ra.

Như tìm ra được hi vọng sống sót cuối cùng, Nghiêm Tư Cẩn vui sướng nhấc bước chân ra phía ngoài cửa, mới đặt nửa bước chân xuống đất, hạ thể bị tác động đau đớn, nhưng nam nhân biết anh không thể dừng lại phải nhanh chóng chạy đi.

Anh, không muốn bị bắt trở lại. Hiện tại Nghiêm Tư Cẩn hối hận cực kỳ, lúc trước vì sao không hạ quyết tâm rời đi thành phố SC, vì sao buống bình cho rằng Tăng Nữ sẽ không trở về lần thứ hai, lại vì sao không chạy trốn tới một nơi rất xa hiếm có người ở.....

Trong lúc đó ở cùng Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn vĩnh viễn chỉ là bị đùa giỡn, cũng bị lừa dối một phương, nhưng mà, vì sao Tăng Nữ không cảm thấy phiền chán, cứ qua lại nhiều lần, không ngừng khổ sở dây dưa với anh?

Cái gì anh cũng đều không muốn so đo, thậm chí tự một mình liếm láp vết thương lòng đau đớn, không muốn đòi lại lý do hay công đạo, nhưng Tăng Nữ vẫn ép buộc không tha, giống như cậu mới là người bị tổn thương!

Bước đi càng lúc càng nặng nề, hai chân khó khăn lắm mới vững bước đi xuống bậc cầu thang, lòng bàn chân Nghiêm Tư Cẩn như từng cây kim châm ghim vào, mỗi một bước anh bước đi, đều chảy ra dòng máu tươi.

Cũng không rõ đây có phải là nơi ở của Tăng Nữ hay không, trong phòng trống rỗng không một bóng người, Nghiêm Tư Cẩn hít một hơi thật sâu từ lâu hai đi xuống lầu một, sau lưng đã ướt đầm mồ hôi.

Nhìn thấy cửa lớn ngay phía trước, Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy cuối cùng cũng nhìn thấy ánh rạng đông thẳng lợi, anh thừa thế xông lên, thở gấp vài hơi tiến gần tới cửa lớn.

Trước mắt là cái khóa cửa phức tạp hơn, so với cái trong phòng ngủ vừa nãy kém đi rất nhiều, Nghiêm Tư Cẩn đành phải lần thứ hai bắt đầu không biết gì cả “Nghiên cứu” nó.

Không biết có phải là do thể lực đã đến mức cực hạn, hay là trong lòng lo sợ quá mức mãnh liệt, ngón tay Nghiêm Tư Cẩn run lên, không ngừng lo lắng anh có kéo dài thời gian quá lâu hay không, liệu có bị bắt trở lại..... Rất nhiều nghi vấn, cùng vô số sợ hãi, cũng khiến cho anh rối loạn bao phủ lấy toàn thân.

“..... Muốn, ra ngoài sao?”

Khi nghe đến ác ma phía sau đưa ra câu hỏi thì thời gian cùng nhịp tim đập dường như ngưng lại, khiến anh như muốn bất động.

Nam nhân bỗng nhiên giống như kẻ điên, liều mạng mở khóa, dùng sức hết lớn, “Mở đi! Mở đi!”

Lâm vào điên cuồng giãy dụa, tay Nghiêm Tư Cẩn gầy yếu liều mạng nện đánh cửa phòng xác thật anh rất sợ hãi, hơi thở ác ma càng ngày càng đến gần!

Mồ hôi trên trán nhiều xuống trên tay, trong mắt nam nhân kinh hãi đau thương, nhưng ngay lúc anh suýt nữa từ bỏ, tiếng cửa phát ra tiếng cạch, như ước nguyện của anh liền mở ra.

Nghiêm Tư Cẩn nở nụ cười, vui sướng thả lỏng mà mỉm cười anh, cuối cùng đã được tự do!

Không chút do dự, đẩy ra cánh cửa trước mắt, anh kích động vọt ra bên ngoài, nhưng mà.....

Khuôn mặt nam nhân không hề biến sắc ý cười vөн vẹn chỉ duy trì trong giây lát, liền nhanh chóng biến mất trong không khí ở ngay cửa, hoặc ngoài phòng, đứng ở ngoài đây những người đàn ông bận đồ đen giống như buổi tối ngày hôm ấy.

Môi dưới run rẩy chỉ đủ cho anh nuốt một hơi không khí, Nghiêm Tư Cẩn quay đầu lại, tầm nhìn tuyệt vọng, tất cả đều đứng ở giữa phòng, phát ra tiếng cười nguy hiểm, nhìn chăm chú vào anh cùng Tăng Nữ.

Hai chân cuối cùng cũng không còn khí lực, vai Nghiêm Tư Cẩn không ngừng chấn động, chỉ có thể yên lặng hoảng hốt nhìn nam nhân đang tiếp cận mình.

Trên người mặc áo ngủ, tốc độ bước đi của Tăng Nữ cực kỳ bình thản, cậu như một thợ săn nắm chặt lấy con mồi, kiêu ngạo lại tự tin. Bước tới bên người Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ không nói một lời, dễ dàng đưa tay ra, áp chế đối phương không hề có chút chống cự nào, sau đó ôm nam nhân trở về phòng ngủ lầu hai.

Bị Tăng Nữ ôm vào trong ngực, Nghiêm Tư Cẩn không cảm thấy ấm áp chút nào, ngoại trừ sợ hãi, còn lại chỉ là tuyệt vọng. Nước mắt chậm rãi chảy xuống, Nghiêm Tư Cẩn nhận rõ hiện thực hóa ra, anh chỉ là con cua trong rọ. Anh cho rằng bên ngoài là bầu trời, lại không nghĩ rằng, đó lại là nhà giam to lớn.

Tựa như ba năm về trước, anh cho rằng đã thành công thoát khỏi nam nhân kia, còn cho rằng Tăng Nữ đã mất hứng bỏ qua anh, nhưng kết quả ba năm sau đó, cho đến khi bị đuổi bắt hay là Tăng Nữ tìm được anh, nắm lấy anh, sau đó lần thứ hai làm nhục anh.

Lần này, có phải anh sẽ không trốn ra được? Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, có khi nào anh sẽ quay lại cuộc sống ba năm về trước?

Nước mắt rơi xuống như muốn đốt cháy da, nhưng trong lòng nam nhân đã mất đi cảm giác đau.

Tiến vào trong phòng ngủ, Tăng Nữ vẫn chưa cất tiếng nói, chỉ ném Nghiêm Tư Cẩn lên giường, cởi quần áo đối phương, tiếp đó đè lên.

“..... Lại muốn chạy trốn sao?”

“..... Sợ tôi đến như vậy?”

“..... Nóng lòng muốn thoát khỏi tôi sao, tính bỏ rơi tôi à?”

Nghe thấy đối phương nghiêm khắc truy hỏi gấp bội lần, Nghiêm Tư Cẩn thái độ lãnh đạm lần đầu sinh ra đáp lại, tâm lay động khó hiểu, vì sao anh lại bị thao túng như vậy, vì sao Tăng Nữ không muốn thả tự do cho anh.

Anh..... Cũng là người mà.

Từ trong đôi mắt đen láy dăng lên nước mắt khó có thể ngưng lại, Nghiêm Tư Cẩn không chịu đựng được, khổ sở khẩn cầu, “Cậu thả tôi đi đi..... Van xin cậu..... Bỏ qua cho tôi đi.”

Cơn tức giận trên mặt dần dần rút đi, Tăng Nữ trầm mặt, “Không được.”

Nói xong, cậu liền rút ra dây lưng, giống như ngày trước, đem hai tay Nghiêm Tư Cẩn quấn vào đầu giường, bắt lấy cảm nam nhân, “Thế nào? Có còn muốn trốn nữa không?”

“Xin cậu, bỏ qua cho tôi đi.” Nước mắt rơi đầy mặt, Nghiêm Tư Cẩn sợ hãi lông mi cũng run rẩy theo, môi phát ra tiếng nức nở yếu ớt thỉnh cầu.

Tăng Nữ hơi đắn đo, lý trí vẫn còn đốt cháy trong đầu cậu. Nghiêm Tư Cẩn lại muốn chạy trốn? Anh rất sợ cậu? Anh chán ghét ở cùng với cậu?

Lý trí bị nhấn chìm, Tăng Nữ noi theo năm đó mà làm, giơ tay tát nam nhân một cái, lớn tiếng nói, “Còn muốn trốn nữa không?”

Máu đỏ thấm cùng nước mắt trên mặt nam nhân tùy ý hoành hành, Nghiêm Tư Cẩn gật đầu, “Bỏ qua cho tôi đi.....”

Vẻ mặt lạnh đi, lòng dạ quyết tâm, Tăng Nữ lại tát thêm một cái lên nửa mặt còn lại, dùng lực so với ba năm về trước mạnh đi rất nhiều, ngón tay duyên dáng không thể tả nắm lấy cảm nam nhân đã chảy đầy máu, “Còn muốn trốn nữa không?”

Nghiêm Tư Cẩn thở ra hơi yếu ớt, tầm mắt mất đi tiêu điểm, đầu vẫn như cũ gật lia lịa, lẩm bẩm khẩn cầu Tăng Nữ buông tha chính mình.

Tăng Nữ tiếp tục đánh nam nhân thêm vài cú tát, cứ mỗi một cú tát, cậu liền hỏi đối phương một câu có còn muốn trốn hay không, nhưng Nghiêm Tư Cẩn trước sau vẫn cứ liên tục gật đầu.

Kiên trì cuối cùng cũng không giữ lại được, Tăng Nữ nhìn Nghiêm Tư Cẩn bị đánh mặt sưng lên, trong lòng dăng lên không muốn. Nghiêm Tư Cẩn bị thương, hiện giờ cậu cảm thấy đau lòng, nhưng nam nhân lại luôn mồm luôn miệng khẩn cầu rồi đi khiến cậu không ngừng tức giận, khiến cho cậu phát điên lên.

Lẽ nào..... Anh không yêu cậu? Không muốn đối xử tốt với mình?

Đột nhiên thân thể Tăng Nữ nằm sấp xuống, tay mạnh mẽ chặn cổ Nghiêm Tư Cẩn, lắc lư gào rống lên, “Tại sao! Tại sao lại chạy trốn? Tại sao! Không phải anh yêu tôi sao? Không phải anh yêu tôi sao!”

Ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn tan rã, chỉ tiếp tục lặp lại “Buông tha cho tôi đi”.

Dùng sức túm lấy tóc nam nhân, mặt Tăng Nữ hầu như dán sát vào mặt đối phương, nói, “Nghiêm Tư Cẩn, là anh yêu em. Ông chủ, là anh yêu em..... Tại sao anh lại muốn chạy trốn?”

Ngoại trừ lắc đầu, vẫn là lắc đầu, nước mắt Nghiêm Tư Cẩn vào lúc này có dấu hiệu khô cạn, “Cậu..... Buông tha cho tôi đi.”

“Tại sao? Tại sao!” Cậu điên tiết lên, tay Tăng Nữ bắt lấy mặt Nghiêm Tư Cẩn, đưa lên môi chính mình, như bảo vật trân quý hôn lên môi nam nhân bị cậu đánh đến nổi khóe miệng chảy máu, “Là anh yêu em.....”

Lắc lắc đầu kiên định, Nghiêm Tư Cẩn cường điệu, phủ nhận lời của Tăng Nữ.

Hai mắt hiện ra màu đỏ vằn vện như máu, Tăng Nữ đẩy ngã Nghiêm Tư Cẩn, dùng sức đẩy đầu của nam nhân hướng đến giường, “Là anh yêu em! Em sẽ chứng minh cho anh xem!”

Tách hai chân nam nhân, Tăng Nữ mạnh mẽ xâm nhập giữa háng Nghiêm Tư Cẩn, “Là anh yêu em, anh nhìn thấy không?”

Nghiêm Tư Cẩn vẫn lắc đầu, Tăng Nữ liền đem một ngón tay nhanh chóng cắm vào trong cơ thể đối phương.

Bởi vì đột nhiên có vật thể lạ xâm nhập, thân thể Nghiêm Tư Cẩn co rúm lại, Tăng Nữ thấy thế, càn rỡ cười lạnh một tiếng, “Là anh yêu em.”

Sau đó, y theo cái đà bước tiến này, Tăng Nữ đem từng đốt ngón tay nhét vào trong huyết nam nhân, cuối cùng khi ba ngón tay ở bên trong Nghiêm Tư Cẩn co rúm, cậu như tự thôi miên chính mình, “Là anh yêu em.”

Cẩn xé môi dưới, nam nhân sắc mặt trắng bệch dùng thanh âm yếu ớt chống cự, “Cậu, cậu đừng chạm vào tôi.....”

Nụ cười mất đi sắc thái tình cảm, Tăng Nữ rút ra ngón tay xuyên xỏ nam nhân, chỉ qua loa tuốt lấy dương vật mình, dùng dương vật cứng như gậy sắt mạnh mẽ đâm vào đối phương, “Là anh yêu em.....”

Trước mắt Nghiêm Tư Cẩn biến thành màu đen, tay không thể nhúc nhích, bị thất lưng cố định cổ tay đồng thời hiện ra vết xước hồng gây chói mắt.

Mắt thấy nam nhân trong tình trạng thảm không thể tả, tim Tăng Nữ chợt rung động, từng cơn đau đớn rót vào tận xương tủy, cậu còn chưa kịp nhận thức, tiếng nói đầy thành thực run lên, “Em thích anh như vậy, cho nên..... Anh cũng phải yêu em.”

Thế là..... Tăng Nữ lại xâm phạm thân thể Nghiêm Tư Cẩn hết cả buổi sáng.

Tác giả có lời muốn nói:

※ ※ ※

Không biết vì sao ông chủ lại bị ngược thành như vậy, tôi rất là đau xót nha.

(Tiểu Ngưu, cậu đã xâm phạm nhân quyền, tôi muốn tố cáo cậu!)

25. Chương 8-4

Đến tận buổi chiều, Tăng Nữ mới đình chỉ cơn bạo hành.

Đem Nghiêm Tư Cẩn bế lên, Tăng Nữ đưa đối phương vào phòng tắm, chậm rãi rửa sạch thân thể nam nhân.

Nghiêm Tư Cẩn vô lực không phản kháng, chỉ có thần trí thanh tỉnh đi rất nhiều, động tác Tăng Nữ một bên, tự nhiên nói, “Em đã kết thúc khóa học bên Mỹ rồi, sẽ không đi nữa đâu.”

Tàn nhẫn dùng ngón tay đâm vào trong cơ thể co rúm của Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ lại làm ra vẻ biểu hiện thương tiếc, thỉnh thoảng hôn lên môi nam nhân bị thương, “Đây là biệt thự tư nhân của em. Không ai biết đến nơi này, thế cho nên..... Cũng không một ai có thể rời đi nơi này.”

Ngoài ý muốn, nghe được giọng nói đối phương âm tình bất định, giọng điệu lúc thì nhu lúc thì cương, Nghiêm Tư Cẩn chán ghét liếc Tăng Nữ, “Đừng chạm vào tôi.”

Về mặt Tăng Nữ hơi đơ một chút, nhưng chỉ chần chờ trong giây lát, lại dường như không nghe thấy, vẫn tự nói, “Là anh yêu em.”

Thần trí Nghiêm Tư Cẩn đã tỉnh táo hẳn, dùng sức lắc đầu phủ nhận, “Không, tôi không yêu cậu.”

Lông mày nhăn chặt, sắc mặt Tăng Nữ trầm xuống, “Là anh yêu em.”

Cho dù bị Tăng Nữ ném lên trên giường, Nghiêm Tư Cẩn vẫn kiên trì như cũ, “Tôi không yêu cậu, cậu cũng đừng nên chạm vào tôi.”

Đem qua thuận theo là bởi vì anh muốn chạy trốn, sáng hôm nay là bởi vì bị đánh nên mới đành cho quan hệ, thế nhưng hiện tại Nghiêm Tư Cẩn đã có khí lực, anh không thể cứ để cho cậu bài bố bởi vì anh đã không còn yêu Tăng Nữ, cũng sẽ không bị đối phương lừa dối mình nữa.

Tăng Nữ đứng ở mép giường, nổi giận dùng dùng, áp đặt ý chí của chính mình, “Là anh yêu em.”

“Không.” Nghiêm Tư Cẩn lắc lắc đầu, “Cậu có tiền có thể lực, cậu có thể đánh tôi, đánh tôi đến nỗi không đánh trả được, còn buộc tôi lên giường với cậu. Thế nhưng cậu không thể miễn cưỡng bắt tôi phải yêu cậu.”

Tằng Nữ ngửa mặt lên trời cười một tiếng, nụ cười nhìn có vẻ đáng yêu đấy, nhưng nó lại mang đến mờ mịt vô hạn, “Đúng, anh nói đúng, em muốn chơi với anh như thế nào, anh đều không có biện pháp.”

“Thế nhưng, tôi sẽ phản kháng.” Nghiêm Tư Cẩn âm thanh lãnh đạm, nhưng đầy kiên định, “Tôi vẫn sẽ phản kháng. Cho dù cậu có đánh chết tôi, đánh tôi tới nỗi không còn phản ứng, lúc đó cậu muốn chơi tôi như thế nào thì chơi.”

Tằng Nữ trừng mắt, “Không, em sẽ không đánh anh. Nhưng mà..... Em có thể chơi anh.”

Nghiêm Tư Cẩn cười nhạo cậu, “Đáng tiếc, tôi không yêu cậu, tôi sẽ không để cậu tự bài bố tôi đâu.”

Tằng Nữ cười càng ngày càng hiểm ác, cậu xoay người từ trong ngăn kéo lấy ra một chồng hình ảnh, ném đến trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, “Thế nào? Tôi không đánh anh, thế nhưng anh sẽ bị tôi chơi cho đã.”

Nghiêm Tư Cẩn không hiểu nhặt lên những bức ảnh bị Tăng Nữ ném lên giường, Tăng Nữ tiếp tục nói, “Sao rồi? rất đặc sắc chứ? Tôi dùng những bức ảnh này để mua anh, mua anh tiếp tục để tôi chơi.”

Khó có thể tin lại càng không muốn tin tưởng, Nghiêm Tư Cẩn cúi đầu xem kỹ chính mình ở trong hình. Thân thể cùng tay run rẩy, đôi môi trắng bệch anh mạnh mẽ xé nát những bức ảnh này, vứt xuống mặt đất, trong miệng thét chói tai “Không!”, nước mắt liền tuôn ào ạt.

Khẽ mỉm cười, hung ác đi đến bên người Nghiêm Tư Cẩn, giọng Tăng Nữ như ác ma nói, “Cho dù anh có xé bao nhiêu đi chăng nữa, tôi vẫn còn lưu trữ âm bản gốc, anh xé cái này đi, tôi lại đi sao chép tiếp, sao chép đến khi nào anh ngưng hẳn thì thôi.”

Nghiêm Tư Cẩn bị ấn xuống trên giường, trong mắt Tăng Nữ chợt lóe lên biểu tình chua xót. Bức hình này là lần đầu tiên Nghiêm Tư Cẩn ở trong siêu thị khẩu giao, ba năm nay, cậu dùng nó để an ủi dục vọng mình, thế mà ngày hôm nay nó lại có công dụng này, đúng là thật nực cười.

Nhưng cậu vẫn không do dự chút nào đè thân thể Nghiêm Tư Cẩn, thôi miên nam nhân, “Là anh yêu em.”

Nghiêm Tư Cẩn lắc lắc đầu, nước mắt rơi xuống, nhưng yết hầu lại không phát ra được điểm âm thanh nào. Anh không sợ Tăng Nữ đem hình ảnh công bố ra đại chúng, mà là triệt để thất vọng rồi.

Nghiêm Tư Cẩn sớm cho rằng anh đã thất vọng với Tăng Nữ, lại không nghĩ đến, cậu còn khiến anh càng thất vọng hơn.

Anh chưa từng chờ đợi hoặc từng tin tưởng ai, Tăng Nữ ở trong giai đoạn đó là thật tình thích anh, nhưng cho dù ở đêm ấy Tăng Nữ cưỡng hiếp anh, anh còn có thể tự lừa mình là do năm đó cậu chỉ là thiếu niên ngông cuồng, không hiểu chuyện; mà hiện tại anh lại biết, cho dù Tăng Nữ cùng anh có làm bộ yêu nhau đi chăng nữa, cậu còn dám chụp lại loạt hình ảnh này.

Chẳng lẽ..... Cậu cố ý mời người ta đến đây để mục sở thị và chụp ảnh? Nếu là như vậy, Tăng Nữ có bao giờ xem anh là con người không!

Trước kia còn cảm thấy cậu là thiếu niên không hiểu chuyện, cảm thấy cậu là ác ma, nhưng giờ phút này, lần đầu tiên Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy cậu căn bản không phải là người, từ đầu đến đuôi không phải là người, so với ác ma đáng sợ thì cậu giống súc sinh hơn!

Tằng Nữ tát lên gò má Nghiêm Tư Cẩn, giục nam nhân mau chóng ăn thức ăn, Nghiêm Tư Cẩn không phản kháng cũng không nói lời nào, há miệng mặc cho Tăng Nữ đút cho anh ăn.

Tằng Nữ so với trước đây, sẽ rất đúng mực đút thức ăn cho Nghiêm Tư Cẩn, nhưng Nghiêm Tư Cẩn lại không có cảm giác cũng không còn cảm tình, hai mắt không biết nhìn đi nơi nào.

Tằng Nữ đút anh ăn cơm xong, ngồi cùng anh đồng thời xem ti vi, ăn trái cây. Tăng Nữ đối với nam nhân thái độ trở về thành Tiểu Ngưu, chỉ tiếc, Nghiêm Tư Cẩn đã không còn như lúc trước.

Chờ đến khi ngủ, Tăng Nữ lại tới hống Nghiêm Tư Cẩn, “Ông chủ, anh giận sao? Chúng ta cùng nhau ngủ đi.”

Tằng Nữ gắt gao ôm chặt Nghiêm Tư Cẩn, có chút làm nũng mà tự ý quyết định “Tại sao anh lại muốn rời khỏi em? Lẽ nào anh đã quên rồi, chúng ta vĩnh viễn ở bên nhau, em nói rồi em sẽ không rời anh đi nữa, lẽ nào anh cũng quên?”

Nghiêm Tư Cẩn không phản ứng chút nào, mặc cho Tăng Nữ hôn lên môi cùng cổ anh.

Tăng Nữ nói tiếp, “Khi em đến nước Mỹ, càng ngày càng nhớ anh..... Nửa năm đó khi em trở về ở cùng với anh đó là những ngày tháng quá hạnh phúc. Thế nhưng, khi trở lại Mỹ em lại càng nhớ anh. Em biết, em không được nhớ anh, không thể cùng anh liên lạc. Nhưng khi nghe được giọng anh, em lại không nhịn được muốn trở về. Em mà quay về, chúng ta không thể vĩnh viễn ở bên nhau.....”

Tăng Nữ cởi quần áo Nghiêm Tư Cẩn, “..... Em chỉ vì tương lai của chúng ta, làm một chút hi sinh mà thôi. Anh đừng oán giận em, anh hẳn phải nên tiếp tục chờ em yêu anh, sau đó chúng ta có thể vĩnh viễn bên nhau. Có điều em biết, anh vẫn còn yêu em, đúng không?”

Nghiêm Tư Cẩn vẫn không nói lời nào, tâm tư bay tới nơi rất xa, sau đó, Tăng Nữ đâm vào anh, ở trong cơ thể anh luật động kịch liệt, nhưng Nghiêm Tư Cẩn đã mất đi năng lực cảm giác, cùng với ý nguyện phản ứng.

Khi thân thể bị khơi mào dục vọng, anh sẽ nhẹ nhàng giãy dụa một chút, sau đó dương vật phun ra tinh dịch, nhưng mặt lại không có biểu tình gì trừ bỏ lần bắn tinh ra, chỉ còn lại thần sắc khoái cảm thống khổ giãy dụa.

“..... Tiếp tục yêu em, đối xử với em thật tốt như lúc trước anh đã từng làm.” Tăng Nữ nhiều lần lẩm bẩm, vật nóng rực cực đại vẫn như cũ hung ác cắm xuyên vào trong Nghiêm Tư Cẩn.

26. Chương 9-1

Tăng Nữ nhốt Nghiêm Tư Cẩn ngay trong căn biệt thự của mình.

Ngày đầu tiên khi cậu rời đi, bởi vì lo lắng Nghiêm Tư Cẩn chạy trốn, không chỉ phải bảo vệ canh giữ cửa, còn đem tay anh cột ngay đầu giường. Nhưng mà, Nghiêm Tư Cẩn không chút phản ứng nào.

Buổi chiều Tăng Nữ trở lại biệt thự, Nghiêm Tư Cẩn vẫn còn ngủ ở trên giường, cậu không muốn cột Nghiêm Tư Cẩn, nhìn thấy trên cổ tay Nghiêm Tư Cẩn có vết hồng ửng, cậu sẽ rất đau lòng.

Tăng Nữ lấy rượu thuốc xoa lên tay Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn cũng không nói đau cũng không phản kháng, chỉ là đôi mắt không biết nhìn đi nơi nào đờ đẫn ra đó.

Tăng Nữ ôm Nghiêm Tư Cẩn đi ăn cơm, Nghiêm Tư Cẩn ngoan ngoãn há mồm, Tăng Nữ đối xử với anh như em bé từng muống từng muống đút cho anh ăn, Nghiêm Tư Cẩn liền từng ngụm từng ngụm nuốt vào, nếu như không cẩn thận còn nhiều ra khỏi khóe miệng, Tăng Nữ sẽ vì anh mà lau khô đi. Tăng Nữ ôm Nghiêm Tư Cẩn đến xem tivi, Nghiêm Tư Cẩn an vị ở trong lòng ngực cậu xem các tiết mục gameshow, không nói điều gì, không cười cũng sẽ không khóc.

Tăng Nữ hỏi anh cảm thấy tiết mục có xuất sắc hay không, Nghiêm Tư Cẩn sẽ gật đầu một cái, Tăng Nữ liền sung sướng lên, hôn lên mặt nam nhân, tiếp đó sẵn sốc hỏi dò đối phương có muốn gì hay không, Nghiêm Tư Cẩn đều lắc đầu đáp lại.

Tăng Nữ rất hài lòng cuối cùng Nghiêm Tư Cẩn cũng chịu nghe lời, chịu ngoan ngoãn ở lại bên cạnh cậu.

Buổi tối thời điểm chuẩn bị ngủ, Tăng Nữ nhiều lần hôn lên môi cùng ngực Nghiêm Tư Cẩn, hỏi Nghiêm Tư Cẩn “Có thể làm hay không”, Nghiêm Tư Cẩn sẽ gật đầu một cái, Tăng Nữ liền bắt đầu khơi lên tình dục của đối phương, phát hiện thân thể Nghiêm Tư Cẩn bắt đầu có phản ứng, liền đâm vào thân thể đối phương, tùy ý thọc vào rút ra, ham muốn tận tình đòi lấy.

Nhưng mà..... Về mặt mê người của Nghiêm Tư Cẩn đã biến mất rồi.

Đã một tuần Tăng Nữ nhốt anh trong biệt thự, mỗi ngày đều lặp lại đồng dạng tiết mục cậu hướng về Nghiêm Tư Cẩn làm nũng, đối xử với anh rất ôn nhu, Nghiêm Tư Cẩn vẫn giữ thái độ như vậy; cậu trút cơn giận lên người Nghiêm Tư Cẩn, thậm chí cố ý không cho anh mặc quần áo để anh ở trong phòng cùng mình ăn cơm, Nghiêm Tư Cẩn cũng không tức giận.

Mỗi khi đến buổi tối làm tình, Tăng Nữ mệnh lệnh Nghiêm Tư Cẩn phải làm theo tư thế mà cậu đã sắp xếp, anh đều chiều theo; cậu yêu cầu Nghiêm Tư Cẩn đem chân đạp ra thật lớn, anh liền nghe theo, muốn anh kẹp chặt hông của mình, anh cũng làm theo; cậu bắt Nghiêm Tư Cẩn phải khẩu giao cho mình, ép anh đem tinh dịch nuốt xuống, anh vẫn ngoan ngoãn mà làm.

Nhưng mà, cậu không nhìn thấy vẻ mặt biểu cảm của Nghiêm Tư Cẩn.

Tuy rằng thân thể có phản ứng, nhưng trên mặt Nghiêm Tư Cẩn, không xuất hiện loại biểu cảm khi đạt đến khoái cảm lúc ân ái, ánh mắt mê mang hoặc cả người đỏ ửng, cũng không còn tồn tại nữa. Đôi mắt anh liên tục nhìn chăm chăm vào một hướng, nhưng Tăng Nữ lại không biết anh đang nhìn cái gì.

Tăng Nữ tức giận, càng kịch liệt xâm phạm thân thể Nghiêm Tư Cẩn, ngược lại Nghiêm Tư Cẩn mỗi ngày chỉ là nằm trên giường cậu không làm những chuyện khác, nhưng mà Nghiêm Tư Cẩn cũng không kêu lên đau đớn lại càng không yêu cầu ngừng lại. Tăng Nữ càng dùng sức bên trong thân thể nam nhân, nhưng vẫn không có cách nào nhìn thấy một tia biến hóa trên dung mạo bình tĩnh của Nghiêm Tư Cẩn.

Qua một tuần, cuối cùng Tăng Nữ cũng chịu không nổi. Cậu tóm lấy vai Nghiêm Tư Cẩn, nổi giận mắng anh, “Anh có điểm phản ứng dùm tôi một cái! Anh có thể phản ứng hay không! Tôi không muốn như mình đang cưỡng gian xác chết!”

Nghiêm Tư Cẩn nhàn nhạt nở nụ cười, mở miệng nói chuyện, “Cậu cần phản ứng sao? Cậu không nói, tôi làm sao mà biết cậu muốn tôi có vẻ mặt như thế nào?”

Gân xanh Tăng Nữ bắt đầu nhảy lên bần bật, mạch máu như muốn nổ tung, cậu nắm chặt cổ Nghiêm Tư Cẩn, “Làm tình đó anh hiểu không! Chính là giống như trước đây, anh sẽ kêu lên, sẽ khóc, sẽ có cảm giác, sẽ có cao trào, sẽ có khoái cảm!”

Nghiêm Tư Cẩn lại cười, “Không phải mỗi lần làm đều đạt đến cao trào sao?”

Tăng Nữ càng tức giận, “Tôi không muốn loại này! Tôi muốn anh giống như trước đây! Làm giống như trước ấy!”

Nhưng Nghiêm Tư Cẩn bật cười đến càng lợi hại, Tăng Nữ tức giận hỏi anh đến cùng là đang cười cái gì, rất lâu sau Nghiêm Tư Cẩn mới dừng cười, dùng giọng trầm thấp nói, “Cậu cũng biết, đó là trước, kia, à.”

Tăng Nữ nghe được, ném thân thể Nghiêm Tư Cẩn lên giường, “Anh cười cái gì! Trước đây thì thế nào!”

Cậu như phát điên lên ngược đãi bạo hành thân thể Nghiêm Tư Cẩn, nhưng Nghiêm Tư Cẩn lại cảm thấy thật sự đã chết lặng rồi, đơn giản chỉ là mấy động tác kia, sau đó lại là rung động kịch liệt, nhiều ngày quen thuộc như thế cũng không cảm thấy có cái gì đáng sợ.

Tăng Nữ không chịu được thái độ Nghiêm Tư Cẩn như vậy, đột nhiên đem dương vật ướm át từ trong thân thể Nghiêm Tư Cẩn rút ra, sau đó nhanh chóng chạy vọt sang phòng bên cạnh.

Nghiêm Tư Cẩn cho rằng cậu đã chán ghét chính mình, chuẩn bị nghỉ ngơi một hồi, không ngờ Tăng Nữ lại hùng hổ xông về đây.

Không biết cầm tới món đồ gì, Tăng Nữ đem mấy viên thuốc nhét vào trong miệng Nghiêm Tư Cẩn.

Về mặt Nghiêm Tư Cẩn có chút thay đổi, “Cậu nhét cho tôi thuốc gì?”

Tăng Nữ phát ra tiếng cười châm biếm, “Đây là thuốc giúp anh có cảm giác.”

Nghiêm Tư Cẩn trừng mắt lên, còn muốn hỏi lại cậu, lại phát hiện thân thể bắt đầu có phản ứng hỏa thiêu nóng rực đốt cháy anh, khiến đầu óc của anh đầy mù mịt.

Nụ cười Tăng Nữ càng thêm xem thường cùng khinh thường, “Sao vậy, chưa gì đã có cảm giác rồi?”

Như có cục than cháy đốt nóng toàn thân anh, miệng nóng lưỡi khô thì không nói, nhưng Nghiêm Tư Cẩn lưu tâm đến, có chỗ nào đó trong thân thể từ từ dựng thẳng lên cao, tiểu huyết phía sau tuy rằng đã bị Tăng Nữ xỏ xuyên qua đột nhiên tự phát co rút lại, khoái cảm kích thích này cứ như đã đói khát nhiều năm.

Nam nhân hai con mắt khiếp sợ trừng lớn, “Cậu..... Cậu cho tôi uống thuốc gì! Ư ưm.....”

Tăng Nữ khẽ mỉm cười, đôi mắt ánh lên vẻ đẹp như tận mắt nhìn thấy vật cậu muốn, đầy mắt tinh lực vô hồn, cậu từ từ tiến sát vào thân thể Nghiêm Tư Cẩn, nói ra lời mê hoặc, “Anh đã có cảm giác rồi? Nó sẽ làm cho anh rất thoải mái đấy.”

Bàn tay ác ma chạm đến người mình, Nghiêm Tư Cẩn hướng về phía sau trốn tránh, nhưng thân thể lại cầu mong mỹ nam trước mắt này ôm lấy, thậm chí là chà đạp.

“Đây là loại sản phẩm rất mới, chuyên cung cấp cho những người đồng tính sử dụng.” Nụ cười Tăng Nữ quái dị vẫn không giảm, cánh tay non mềm lại thành thực không nhịn được ngắt chéo ngực Nghiêm Tư Cẩn, khiến cho nam nhân phát ra tiếng rên rỉ khó nhịn.

Đôi mắt Nghiêm Tư Cẩn tràn đầy tức giận oán hận nhìn đối phương, anh chưa bao giờ nghĩ tới Tăng Nữ sẽ dùng thủ đoạn vụng về thấp hèn như thế này. Thân thể của anh đã mặc cho đối phương tùy ý bài bố, làm đủ mọi cách để chà đạp, vì sao cậu còn phải làm cách này, đến cùng Tăng Nữ còn muốn cái gì?

Nhưng mà, khi Tăng Nữ vuốt ve và hôn môi khiến lý trí Nghiêm Tư Cẩn thoát ly khỏi sự khống chế.

Dù sao anh đã sớm ngã bài, Nghiêm Tư Cẩn cũng không lo lắng thân thể bị làm nhục, thế nhưng, anh tuyệt đối không muốn mất đi tư duy năng lực khống chế thân thể mình.

Anh mặc cho Tăng Nữ bài bố, bởi vì anh đã bó tay hết cách, anh giả bộ cái gì cũng không biết, cái gì cũng không để ý, như tượng gỗ mặc cho Tăng Nữ dấn vật lặn lộn trên giường.

Thế nhưng sau khi nuốt mấy viên thuốc anh không thể tự kiểm chế được mình, anh không hi vọng tinh thần sẽ trở thành nô lệ mặc cho đối phương nắm giữ. Anh cũng không muốn đối với Tăng Nữ ôm ấp bất kỳ cảm tình nào nữa, bởi vì, mỗi lần anh nhớ đến chuyện trước kia, nhớ tới trước đây mình quá ngu ngốc bị cậu ta lừa dối còn đem tình yêu sâu sắc trao hết cho cậu.

Cuối cùng khi nhìn thấy trên mặt nam nhân nổi ửng lên màu hồng nhạt, Tăng Nữ phát hiện Nghiêm Tư Cẩn đã trở về tư thái như cũ, cậu phát điên lên gặm cắn môi Nghiêm Tư Cẩn, khiến cho đôi môi nam nhân nổi lên màu đỏ hết sức mê người.

Lông mày Nghiêm Tư Cẩn hơi run lên chút, Tăng Nữ lớn mật gia tăng tốc độ hôn lên, nhìn thấy ánh mắt của nam nhân như mặt nước hồ lay động, màu sắc bên trong đều bị xoắn nát.

Cậu không ngừng thành kính hôn lên toàn thân Nghiêm Tư Cẩn, nghe được đối phương phun ra tiếng rên rỉ thở dốc, cảm xúc Tăng Nữ chợt bay vút lên cao.

Cậu cho rằng, bọn họ đã trở về buổi tối bốn năm trước khi lần đầu tiên làm tình. Nghiêm Tư Cẩn bị lời tâm tình của mình che đậy, cho dù đau đớn vẫn đem thân thể dâng hiến cho cậu.

Nhiều đêm tối lặn lộn trần trọc khó ngủ, Tăng Nữ đều nhớ tới một đêm kia. Trước đây còn chưa cảm thấy, khi đến nước Mỹ rồi, cậu càng phát giác, thời khắc đó không một ai có thể so sánh với nam nhân không hiểu phong tình kia.

Cậu điên rồi, Tăng Nữ biết, đã từ rất sớm, cậu đã điên rồi. Bắt đầu là từ đâu, cậu cũng không nhớ nữa.

Thế nhưng..... Cậu còn chưa kêu ngừng, thì không một ai có thể kết thúc trò chơi này!

Tăng Nữ chỉ là biết, khi cậu đến nước Mỹ, ban đầu còn gọi điện thoại cho Nghiêm Tư Cẩn, chỉ là muốn thăm dò nam nhân sâu sắc mê luyện mình sẽ có phản ứng gì. Nhưng dần dà, cậu cảm thấy trò chơi này không vui, đã không còn hứng thú như trước. Thế là, cậu không gọi điện cho Nghiêm Tư Cẩn nữa.

Nhưng cũng bắt đầu từ khi đó, Tăng Nữ cũng rõ ràng tự vị “Nhớ nhung” là như thế nào. Như chất acid đáng sợ ăn mòn toàn thân cậu, cậu càng nhớ nhung nam nhân bình thường này. Xung quanh biến hóa, độc

thân tịch mịch, tình thân lạnh nhạt khiến cậu càng nhớ Nghiêm Tư Cẩn hơn; nhưng mà, cậu không đủ dũng khí gánh vác bất cứ trách nhiệm nào, cũng căn bản không hiểu phải làm sao chịu trách nhiệm.

Tăng Nữu nhát gan, chỉ liều mạng nhớ nhung Nghiêm Tư Cẩn, nhưng lại không dám liên lạc với đối phương.

Đến kỳ nghỉ nửa năm, Tăng Nữu bay trở về bên người Nghiêm Tư Cẩn, nhìn thấy được người mà mình ngày nhớ đêm mong. Nghiêm Tư Cẩn đối xử với cậu vẫn rất tốt, nhưng lại không giống như trước kia, Tăng Nữu cũng không biết mình làm sai ở phần đoạn nào. Chờ kết thúc kỳ nghỉ, cậu liền trở về nước Mỹ.

Lúc này Tăng Nữu lại càng không đủ dũng cảm liên lạc với nam nhân, chỉ phát hiện chính mình lại càng nhớ nhung đối phương hơn, những nhớ nhung này chỉ càng khiến cho cậu thêm phần bất lực.

Tăng Nữu quyết định nghiêm túc học tập, vì tương lai sớm có thể nắm giữ vận mệnh cùng dự tính của mình. Đương nhiên, điều này cũng chỉ là cái cớ. Cậu còn nhỏ, cũng sẽ sợ hãi, càng thiếu đi ý thức trách nhiệm, vì lẽ đó cậu không cách nào thành thực đối diện với tâm tình của mình. Cậu nhớ nhung nam nhân kia đến cực điểm, thậm chí không thể rời bỏ anh chỉ muốn cả đời cùng với đối phương, vĩnh viễn bên nhau.

Cậu bắt đầu trốn tránh, dùng hết mọi thủ đoạn, càng không dám liên lạc với Nghiêm Tư Cẩn. Tuy rằng làm như thế, cậu càng nhớ nhung nam nhân hơn, rồi từ từ bắt đầu có cảm giác thích nam nhân.

Học tập, suy nghĩ, nhân sinh cũng khiến cho Tăng Nữu trưởng thành, cậu cuối cùng cũng tiếp nhận chính mình thật sự không thể rời bỏ nam nhân này, nhưng cậu lại không có cách nào đi gánh vác chuyện này.

Khi cuối cùng cậu có đủ năng lực gánh vác tất cả, cho hai người có một tương lai vững chắc, thì cậu tốt nghiệp đại học trở về nước.

Nhưng mà..... Cảnh còn người mất, Tăng Nữu tin chắc nam nhân yêu tha thiết chính mình kia đã không còn gặp nữa.

Thời gian bốn năm vắn vện trợ giúp Tăng Nữu lớn lên, để cậu hiểu được cái gì gọi là nhớ nhung, cái gì là yêu, cái gì là trách nhiệm, nhưng không dạy cho cậu cái gì là ăn năn. Ngay cả một giây cậu cũng chưa hề cân nhắc qua, cậu từng mang đến biết bao nhiêu thương tổn cho Nghiêm Tư Cẩn, cũng không hoài nghi, đối phương có còn tiếp tục yêu cậu nữa không.

Tăng Nữu chỉ tin chắc, cậu nhận định nam nhân này, mà nam nhân này cũng phải yêu mình, giống như lúc trước vậy, chỉ cần cậu tìm tới nam nhân, thì cậu nhất quyết sẽ không cho đối phương rời đi.

Cũng đã từng nghĩ như vậy, Tăng Nữu cho rằng, cậu muốn chiếm lấy toàn bộ tâm tư Nghiêm Tư Cẩn, nhất định phải làm được.....

Cậu tách hai chân Nghiêm Tư Cẩn, trực tiếp đâm vào.

Hai chân cùng thân thể nam nhân kẹp chặt lấy cậu, Tăng Nữu thở dài phát ra tiếng hít thở hưởng thụ, đã quá lâu rồi cậu chưa từng cảm thấy ấm áp như vậy.

Nghiêm Tư Cẩn cùng Tăng Nữu phóng túng cả một đêm, sáng sớm hôm sau khi được hiệu đã biến mất, vào thời điểm ban ngày, Nghiêm Tư Cẩn lại biến trở về thành người không có cảm giác.

27. Chương 9-2

Tăng Nữu kêu Nghiêm Tư Cẩn làm gì, anh liền làm cái đó, vô luận có làm bao nhiêu điều xấu hổ đi chăng nữa, anh cũng sẽ làm. Anh sẽ không tức giận, cũng không khổ sở, càng sẽ không cười, cho dù cười, anh cũng chỉ cười lạnh.

Dần dần Tăng Nữu không chịu đựng được, ban ngày rời biệt thự đi công chuyện, buổi tối trở lại biệt thự liền ép Nghiêm Tư Cẩn uống thuốc, sau đó, nam nhân như con điểm dâm đang nghênh hợp Tăng Nữu, ở dưới thân cậu trần trọc rên rỉ, đói khát mong được thỏa mãn.

Sau khi hoan ái xong, Nghiêm Tư Cẩn sẽ lộ ra biểu tình giống như trước, nhưng qua thêm một tuần, Tăng Nữ lại cảm thấy phiền. Nghiêm Tư Cẩn như vậy là điều cậu không hề muốn.

Cậu ôn nhu sờ lên mặt Nghiêm Tư Cẩn, hỏi anh, có muốn làm vậy hay không? Nói chuyện cùng cậu không tốt hay sao? Trở lại như lúc ban đầu đối xử tốt với cậu không được à?

Nghiêm Tư Cẩn chỉ lãnh đạm nở nụ cười trào phúng, trăm phần trăm nói cho Tăng Nữ biết, đó chỉ là trước đây.

Thế là, Tăng Nữ sẽ giận tím mặt, cậu sẽ bạo hành Nghiêm Tư Cẩn một trận, ép anh uống thuốc làm tình cùng mình. Nhưng cho dù cậu đối xử như thế nào, Nghiêm Tư Cẩn vẫn như cái xác di động, mặc cho cậu bài bố, không phản kháng, cũng không chạy trốn.

Tăng Nữ càng không thể chịu đựng được, cậu nhìn thật sâu vào Nghiêm Tư Cẩn đã mất đi cảm giác, khẩu khí khá là quyết tuyệt hỏi, “Rốt cuộc anh muốn như thế nào?”

Yên lặng ngồi trên đầu giường, toàn thân Nghiêm Tư Cẩn lơ lửng, trần như nhộng, chỉ có chiếc chăn đơn ẩm ướt che khuất đi phần eo của anh, mà lưng anh thì lại dựa vào giường.

Nam nhân không tức giận nhúc nhích con người, nói, “Cậu sẽ đáp ứng sao?”

“Cái gì.” Tăng Nữ mặc âu phục sẫm màu, đứng cách giường rất gần cửa sổ sát đất.

“..... Cậu sẽ thả tôi đi sao?”

Nghiêm Tư Cẩn mới mở miệng, Tăng Nữ đã vọt tới trước mặt anh, cậu đưa tay nghĩ muốn bắt lấy vai nam nhân chất vấn anh, lại phát hiện đối phương trước tiên nhắm mắt lại, như sớm báo trước Tăng Nữ nhất định sẽ đánh anh.

Biểu tình bỗng nhiên ổn định lại, cũng nhắm nháp tư vị đến buồn cười, Tăng Nữ bắt đầu hoang mang, cậu từ khi nào bắt đầu trong lòng Nghiêm Tư Cẩn đã biến thành loại chỉ biết đánh người, không lẽ..... Nghiêm Tư Cẩn đã quên đi cậu đã từng rất nghe lời, Tiểu Ngưu rất ngoan ngoãn hay sao?

“Đừng như vậy.” Tay vốn định thô bạo nhưng cuối cùng lại khinh nhu sờ lên mặt Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ thấp giọng nói, đồng thời phát hiện, mặt Nghiêm Tư Cẩn có dấu hiệu gầy đi, nhưng da dẻ không biết có phải là do nhờ cậu quan hệ mà nó càng thêm mềm mại.

Nghiêm Tư Cẩn nghe vậy, chậm rãi xốc lên mí mắt, con người vẫn không có tiêu điểm nhìn Tăng Nữ.

Tăng Nữ nói, “Cái này, em không thể đáp ứng anh..... Đến cùng là anh bị làm sao vậy, tuy rằng chúng ta đã không còn thân phận như lúc trước, em cũng không còn làm việc cho anh, nhưng anh vẫn là ông chủ của em, em vẫn là Tiểu Ngưu của anh mà.”

Nghiêm Tư Cẩn khá là buồn cười, “Không phải cậu tên Tăng Nữ sao, đâu phải là Tiểu Ngưu; tôi không là của cậu, cậu cũng không là của tôi.”

“Tăng Nữ vẫn là Tiểu Ngưu, tất cả đều là em hết. Anh là của em, chính là của em!”

Nghiêm Tư Cẩn lắc đầu phủ nhận đối với anh mà nói, Tiểu Ngưu đã chết rồi, mà Tăng Nữ lại không muốn thả tự do cho anh.

Tăng Nữ ôm thân thể Nghiêm Tư Cẩn vào trong ngực, lẩm bẩm nói, “Rốt cuộc anh muốn em làm thế nào? Em đã trở thành chủ nhân Tăng gia rồi.”

Nghiêm Tư Cẩn nghe không hiểu lời Tăng Nữ, chẳng qua cảm thấy đối phương ôm anh quá chặt, khiến anh hít thở không thông.

Nhưng Tăng Nữ tiếp tục nói, “Em ở bên Mỹ nỗ lực học hành, tiết kiệm mỗi một thời gian, cuối cùng Tăng gia do em làm chủ, bệnh viện cũng là của em rồi. Em muốn làm cái gì cũng được, tại sao anh lại đối với em như vậy?”

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, Tăng Nữ nói, đều không có quan hệ gì với anh.

bản thân bọn họ chỉ là quan hệ giữa tên lừa đảo cùng kẻ ngu ngốc, cũng đã hơn ba năm không có liên lạc, bắt luận Tăng Nữ trong ba năm đó có phát sinh chuyện gì, cũng không còn quan hệ đối với anh nữa.

“Lúc em còn ở bên Mỹ, vẫn luôn suy nghĩ đến chuyện, chính là trở về đây gặp anh.” Tăng Nữ hơi nhu tình nhìn chăm chú nam nhân, lòng bàn tay xẹt qua môi Nghiêm Tư Cẩn, “..... Em rất nhớ anh.”

Cùng đối phương một trời một vực, Nghiêm Tư Cẩn đã sớm không còn nhung nhớ gì đến Tăng Nữ nữa, huống chi, anh đã quên cậu rồi.

Nhìn nam nhân trước mắt vẻ mặt thâm tình, bị Tăng Nữ nhìn đến có chút mê hoặc, đến cùng Tăng Nữ muốn cái gì? Nói ra những lời triền miên như vậy, sẽ giống như trước nói lời ngon tiếng ngọt lừa dối anh, lẽ nào..... Cậu lại định lừa anh một lần nữa?

Chỉ là, lần này, Nghiêm Tư Cẩn chắc chắn sẽ không tin cậu.....

Tăng Nữ bắt đầu nói kéo dài không ngừng kể ra những lời cảm động đến Nghiêm Tư Cẩn.

Cậu vẫn luôn dùng viagra ép Nghiêm Tư Cẩn nuốt xuống, cũng trở nên cực kỳ ôn nhu; nhưng trong lòng Nghiêm Tư Cẩn, cái đó không có gì là khác nhau cả.

Tăng Nữ bắt đầu hưng phấn đàm luận “Thiên trường địa cửu”, bắt đầu biểu lộ thẳng thắn “Thích” Nghiêm Tư Cẩn. Nghiêm Tư Cẩn nghe xong, thật muốn cười đã dùng nhiều chuyện cũ mèm này rồi, Tăng Nữ còn định sử dụng tiếp? Anh sao có thể ngốc lại tin cậu nữa đây?

Tăng Nữ thề non hẹn biển, Nghiêm Tư Cẩn cũng xem như rác rưởi, anh đặc biệt không thích Tăng Nữ dùng lời ôn hòa đối trá cùng vẻ nhu tình mật ý, bởi vì điều đó làm cho anh nhớ lại chuyện lúc trước.

Một ngày nào đó, Nghiêm Tư Cẩn nôn mửa

Sau khi Tăng Nữ rời đi biệt thự, nam nhân nằm ở trên giường chịu không nổi, liền chạy nhanh đến phòng WC, đem những thứ đồ ăn Tăng Nữ đút cho mình nôn hết ra ngoài.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa đem chuyện này nói cho Tăng Nữ biết, anh thậm chí chờ mong, một ngày nào đó, không chừng anh còn phun ra cả máu, thậm chí cuối cùng chết đi. Nếu như chuyện này phát sinh, cái kia thật sự quá tốt rồi, như vậy anh có thể thoát khỏi Tăng Nữ.

Khi cậu thấy Nghiêm Tư Cẩn càng ngày càng gầy, Tăng Nữ còn cho rằng anh không ăn được, nghỉ ngơi không tốt.

Cậu biết mình buổi tối có gây sức ép tổn thương lên anh, nên đến ban ngày cậu đút Nghiêm Tư Cẩn ăn những món có giá trị dinh dưỡng phong phú hơn, chăm sóc càng cẩn thận chú ý hơn.

Cậu cũng không đánh Nghiêm Tư Cẩn nữa, cậu đối xử Nghiêm Tư Cẩn như bình hoa dễ vỡ, chỉ là khi đến buổi tối lúc dùng thuốc sẽ dùng bạo lực một chút, nhưng cậu cảm thấy, cái đó cũng không ảnh hưởng đến thân thể Nghiêm Tư Cẩn.

Khi Tăng Nữ phát hiện có gì đó không đúng, thì Nghiêm Tư Cẩn đã bị làm đến ngất xỉu, nam nhân vẫn không tỉnh lại, ngủ cả một buổi sáng vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại.

Cậu không yên lòng, lo lắng không ngớt, thế là, Tăng Nữ lập tức tìm đến bác sĩ tốt nhất trong bệnh viện của mình.

“Dinh dưỡng không đầy đủ, áp lực quá lớn, không nghỉ ngơi thật tốt.”

Bác sĩ đưa ra chẩn đoán bệnh như một cú tát lên mặt Tăng Nữ, cậu không rõ Nghiêm Tư Cẩn làm sao vậy, sao dinh dưỡng lại không đầy đủ cậu đáp ứng thức ăn rất tốt kia mà.

Bác sĩ lập ra một danh sách kế hoạch ăn uống nghiêm mật, chu cấp dinh dưỡng thật tốt cho Nghiêm Tư Cẩn.

Tăng Nữ liền theo yêu cầu vì Nghiêm Tư Cẩn chuẩn bị thức ăn. Chờ Nghiêm Tư Cẩn ăn xong, cậu mới rời khỏi biệt thự đi làm.

Nhưng mỗi ngày về đến nhà, cậu vẫn cảm nhận Nghiêm Tư Cẩn tiều tụy đi thấy rõ.

Tằng Nữ không thể khống chế chính mình buổi tối không động vào Nghiêm Tư Cẩn, mà nam nhân vẫn có thể dùng thuốc chống đỡ, tiếp tục cùng cậu hoan hảo.

Chỉ là, nam nhân vẫn gầy đi.....

Một ngày, Tăng Nữ không có tâm tình đi làm, cậu ngồi trong phòng khách chờ ra, cậu muốn biết làm sao có thể đối xử tốt với Nghiêm Tư Cẩn, sau đó, cậu nghe được tiếng động trên lầu hai.

Cậu cho rằng Nghiêm Tư Cẩn đã xảy ra chuyện gì, vội vã chạy lên, lại phát hiện anh đang nôn, nôn ra những thức ăn mà chính tay cậu dứt cho nam nhân ăn!

Một giây đó, Tăng Nữ thật sự nổi giận. Nghiêm Tư Cẩn đang làm cái gì? Có ý chà đạp tâm ý của cậu?

Không một chút thương tiếc, cậu tát một bạt tai thật mạnh lên gò má Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn liền lung lay lảo đảo, dường như muốn ngã xuống, lúc này Tăng Nữ mới nhớ tới, hiện tại nam nhân dinh dưỡng không đầy đủ, thân thể không còn rắn chắc như trước đây.

Thế là cậu hối hận, lúng túng ngập ngừng xin lỗi, liền đưa Nghiêm Tư Cẩn trở lại trên giường.

Nghiêm Tư Cẩn không sợ cũng không còn sức, chỉ là không có phản ứng.

Tăng Nữ thấy thế, rất là lo lắng, nhanh chóng gọi điện thoại mời bác sĩ tới đây.

Bác sĩ nói, “Thân thể của hần không có vấn đề gì quá lớn, nôn mửa đi kèm với triệu chứng khác chẳng qua là do tâm lý có vấn đề.”

Tăng Nữ nghe xong, nổi giận kinh hoàng, rống lớn mắng lấy đối phương, “Tôi cho hần ăn thức ăn tốt nhất! Ông mau kê toa chống ói, đừng để hần ói.”

“Cái đó không có tác dụng.” Bác sĩ giải thích.

Nhưng Tăng Nữ không tin, bác sĩ không thể làm gì khác hơn là kê toa cho anh.

Quả nhiên, Nghiêm Tư Cẩn uống thuốc xong, nôn đến lợi hại; ngay cả khi không ăn, anh cũng có thể nôn, giống như muốn nôn hết cả mật ra ngoài.

Tăng Nữ lại mệnh lệnh bác sĩ truyền dịch cho Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn cánh tay gầy trơ cả xương cứ như thế bị kim châm truyền dịch, dịch dinh dưỡng từng giọt nhỏ xuống đưa vào trong thân thể anh.

Tăng Nữ nghĩ, anh sẽ tốt lên.

Mỗi ngày cậu đều dứt cháo pha loãng cho anh uống, sau đó lại truyền dịch dinh dưỡng vào người.

Nhưng mà, Nghiêm Tư Cẩn vẫn cứ nôn, thân thể của anh gần như gầy gò hần.

Ánh mắt anh không biết dừng lại ở nơi đâu, mà vốn dĩ đôi mắt anh vốn cũng không lớn hiện tại do thân mình quá gầy gò nên lại càng xẹp hơn, nhưng Tăng Nữ lại cảm thấy cực kỳ khó coi, thậm chí phải nói là khủng bố.

28. Chương 9-3

Mấy ngày sau, bác sĩ nói cho Tăng Nữ biết, “Hần không muốn sống.”

Tăng Nữ tức giận đến nổi nắm chặt nắm đấm chỉ muốn đánh đối phương.

Bác sĩ vẫn kiên trì, “Viện trưởng, là cậu để tôi nói thật. Hần, không có ý chí sinh tồn. Chính hần từ bỏ ý niệm sống sót, như vậy thì không thể trị hết được.”

Nắm đấm Tăng Nữ còn chưa kịp vung tới, cậu chỉ phẫn nộ vô lực rút lên, “Lang băm! Còn nói là bác sĩ tốt nhất trong bệnh viện, cút ngay cho tôi!”

Bác sĩ nhanh chóng chạy trốn, Tăng Nữ lại gọi tới thêm một bác sĩ khác, nhưng đối phương vẫn nói y như vậy, Tăng Nữ nghe xong càng nổi trận lôi đình, cậu thậm chí kêu bác sĩ trong bệnh viện khác đến giúp đỡ, nhưng đáp án vẫn là như thế.

Cậu ném vỡ nát đồ vật trong phòng, nhưng lại sợ Nghiêm Tư Cẩn giẫm vào mảnh vỡ, do dự nửa ngày, cuối cùng tự tay thu dọn đồ vật bừa bãi ở dưới đất.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn cứ an tĩnh nằm ở trên giường, đôi mắt cũng không nhìn cậu, bất luận Tăng Nữ có ồn ào đến đâu đi chăng nữa.

Tăng Nữ xông tới, xách lên thân thể Nghiêm Tư Cẩn, “Đến cùng là anh muốn thế nào! Anh thật sự muốn chết sao!”

Nghe được chữ “Chết”, Nghiêm Tư Cẩn cuối cùng có phản ứng, anh nhìn kỹ Tăng Nữ, như đang tự hỏi “Có thể chứ”, Tăng Nữ nổi giận đùng đùng đem anh ném tới trên giường, “Không thể! Không thể! Tôi không cho anh chết! Anh không thể rời bỏ tôi, chúng ta không thể tách rời nhau.”

Tăng Nữ xóc chấn lên, chạm đến trên người Nghiêm Tư Cẩn, lại muốn xâm nhập vào bên trong cơ thể nam nhân cùng cậu kết hợp, nhưng nhìn thấy xương quai xanh còn lồi ra khỏi người đối phương, cậu vẫn là dừng lại.

Hiện tại Nghiêm Tư Cẩn thật sự quá gầy, Tăng Nữ muốn đánh anh, muốn làm anh, có đều không nỡ hạ thủ.

Đột nhiên Tăng Nữ có chút sợ hãi, lẽ nào..... Nghiêm Tư Cẩn thật sự hận cậu, chán ghét cậu, sợ hãi cậu?

Nhưng về mặt Nghiêm Tư Cẩn vẫn ngay đơ không có sức sống.

Lần đầu tiên Tăng Nữ không nổi giận kích động, cậu bỏ lại Nghiêm Tư Cẩn ở trong phòng một thân một mình, chạy ra bên ngoài biệt thự, tiến vào trong màn đêm.....

Đợi đến đêm hôm khuya khoắt, Tăng Nữ trở về biệt thự mình.

Không nói một lời ngồi yên tĩnh trong bóng tối, dựa vào ánh trăng ngoài cửa sổ, Tăng Nữ từ đằng xa ngóng nhìn giường ngủ, nhìn thấy Nghiêm Tư Cẩn rất gầy gò nằm phía trên giường.

Không bao lâu, Nghiêm Tư Cẩn tỉnh lại, trợn mắt nhìn bốn phía trong phòng.

Tăng Nữ cho rằng anh đang tìm kiếm mình trong bóng tối, nhất thời mừng rỡ, mới đứng lên đi đến gần, lại khiếp sợ nhìn thấy, nam nhân vẫn không chuyển biến gì, lộ ra vẻ mặt an tâm, thở phào nhẹ nhõm.

Trái tim từng trận co rút đau đớn, Tăng Nữ ngơ ngẩn.

Mấy phút sau, cậu mở đèn, đến gần đầu giường, ngồi vào trước mặt Nghiêm Tư Cẩn, vô lực hỏi, “Đến cùng là anh muốn như thế nào?”

Nghiêm Tư Cẩn không muốn trả lời vấn đề này nữa, lần trước anh đã đưa ra đáp án, chỉ là Tăng Nữ không chịu đáp ứng.

“Anh..... Thật sự không muốn sống?” Châm chọc hơn nửa ngày, Tăng Nữ lấy dũng khí đặt câu hỏi.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa gật đầu, nhưng cũng không phủ nhận, chỉ nói, “Sống làm chi khi đã quá mệt mỏi, tôi không còn lý do để tiếp tục sống.”

Nghiêm Tư Cẩn cũng không nói dối.

Cho dù Tăng Nữ không xuất hiện lần thứ hai, anh cũng không còn cảm thấy mình sống còn có ý nghĩa gì, mỗi ngày giống như chờ đợi cái chết đến gần. Nhưng hiện tại, Tăng Nữ xuất hiện, mang đến cho anh thống khổ, anh chỉ đành lựa chọn chết lặng; cậu chà đạp thân thể của anh, anh cũng có thể làm lơ; thế nhưng Tăng Nữ không thể ép anh yêu cậu, cũng không thể hi vọng anh sẽ giống như lúc trước.

Dù sao..... Anh đã sớm không còn tin cậu.

Tăng Nữ nghe xong cực kỳ tức giận, nhưng tâm lại càng lạnh hơn, “Anh nghĩ tôi sẽ cho anh chết sao? Tôi không cho phép anh chết.”

Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy không cần phải tiếp tục nói nữa, Tăng Nữ hỏi anh muốn như thế nào, nhưng lại không thể đáp ứng anh.

Tăng Nữ thở dài, “Chỉ cần anh đồng ý sống tiếp, tôi có thể đáp ứng anh.”

Nghiêm Tư Cẩn không khỏi động lòng, mở mắt lên, cẩn thận quan sát Tăng Nữ, như đang hỏi “Có phải cậu trêu tôi không?”

Tăng Nữ vượt lên khuôn mặt hao gầy, “Thật đó, em không lừa anh đâu. Chỉ cần anh đồng ý khỏe mạnh lại, em có thể đáp ứng anh.”

“..... Tôi muốn về nhà.” Rõ ràng không tin tưởng Tăng Nữ, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vẫn báo nguyện vọng của chính mình.

Tăng Nữ dùng sức hít một hơi thật sâu, “Được rồi, chỉ cần anh đồng ý sống tiếp.”

Nghiêm Tư Cẩn vẫn không tin, nhiều lần đánh giá Tăng Nữ.

Chưa xót thấm vào máu, Tăng Nữ bắt giắc nhắm mắt lại, khẩu khí cực kỳ ảm đạm, “Là thật, em không lừa anh.”

Nghiêm Tư Cẩn trào phúng xì cười một tiếng, sao anh có thể tin tưởng Tăng Nữ đây?

Tăng Nữ lại nói, “Đó là mạng sống anh! Em sao có thể lừa gạt đây!”

Nghiêm Tư Cẩn thấy cậu nói cũng có chút đạo lý, một lúc sau, vẫn không nhin được khe hở, “Tôi..... Thật sự có thể trở về nhà sao?”

Nói xong câu đó, Nghiêm Tư Cẩn nhanh chóng khép hai mắt lại, ngẩng mặt lên anh cho rằng, Tăng Nữ sẽ ngay lập tức tát anh một bạt tai.

Cả khuôn mặt đầy đau đớn, âm thanh Tăng Nữ khe run, “Dạ.”

“Cái kia.....” Nghiêm Tư Cẩn vẫn hoài nghi.

“Bắt đầu buổi tối ngày mai, em sẽ không ở đây nữa.” Tăng Nữ đứng lên.

Nghiêm Tư Cẩn mở mắt ra, không hiểu lắm nhìn kỹ đối phương, Tăng Nữ giải thích, “Em còn có một căn nhà khác. Em không xuất hiện ở đây, đủ để chứng minh em không có lừa anh.”

Tăng Nữ như đang nói “Em còn có nhân tình bên ngoài”, Nghiêm Tư Cẩn nghi ngờ những lời Tăng Nữ nói, Tăng Nữ không tự chủ lắc đầu cười khổ, “Em sẽ tìm người hộ lý đến đây chăm sóc cho anh. Bắt đầu từ ngày mai, anh có tìm khắp cả biệt thự cũng không thấy em. Nếu anh đã khỏe trở lại, em liền để anh về nhà.”

“..... Thật sao?” Nghiêm Tư Cẩn vẽ mặt bình tĩnh cuối cùng cũng sinh ra biến hóa nhỏ bé.

Tăng Nữ đặc biệt trình trọng gật đầu một cái.

Trên mặt Nghiêm Tư Cẩn vẫn là không tin, nhưng Tăng Nữ biết anh đã có lay động.

Nghiêm Tư Cẩn cùng Tăng Nữ, đã trở thành mối quan hệ như hiện tại.

Vừa lúc bắt đầu Nghiêm Tư Cẩn không tin Tăng Nữ.

Hộ lý nói cho Tăng Nữ biết, buổi tối ngày đầu tiên Nghiêm Tư Cẩn đi khắp mọi nơi tìm Tăng Nữ, mỗi một phòng đều phải đi kiểm tra thật kỹ, sau đó mới yên tâm đi ngủ.

Rồi sau đó anh mới bắt đầu từ từ ăn, ban đầu chỉ ăn những thực phẩm dạng lỏng đơn giản, sau đó sẽ ăn những thức ăn cứng hơn. Anh không còn nôn nữa, khi ăn còn ra vẻ rất hưởng thụ.

Mỗi ngày sau khi rèn luyện thân thể xong, Nghiêm Tư Cẩn sẽ tản bộ bên trong biệt thự to lớn, nếu có một liên ngồi xuống nghỉ ngơi.

Anh còn có thể say sưa ngon lành xem ti vi, đọc báo, hộ lý cũng nói cho anh biết bên ngoài phát sinh chuyện gì.

Nhưng bọn họ từ đó cho đến nay không đề cập đến tên Tăng Nữ.

Nghiêm Tư Cẩn sốt sắng hỏi thăm hộ lý thân thể anh còn bao lâu mới tiến triển tốt; mỗi ngày, cậu đều sai hộ lý hỏi thăm số cân nặng của anh, không ngừng ước lượng thể trọng.

“Ủm! Cân nặng của tôi có tăng lên một chút!” Anh sẽ rất mừng rỡ, khi cười lên không còn vẻ nặng nề, là nụ cười ôn hòa nhã nhặn.

Tăng Nữ vốn dự định kêu thợ đến lắp đặt camera, nhưng suy nghĩ thật lâu, liền từ bỏ ý định này, chính cậu còn cảm thấy kỳ quái đây này.

Mỗi ngày Tăng Nữ đều nghe hộ lý báo cáo, nghe được thân thể Nghiêm Tư Cẩn có chuyển biến tốt, cậu sẽ cảm thấy thỏa mãn cùng vui sướng, thế nhưng khi nghe cân nặng đối phương đã tăng trở lại, Tăng Nữ không khỏi ưu sầu, cậu biết càng đến gần ngày thả tự do cho Nghiêm Tư Cẩn đi.

Cậu xoắn xuýt cả một buổi chiều, do dự có nên lừa gạt nam nhân không hề đơn giản này thêm một lần nữa không, chờ thân thể anh tốt hơn sẽ đem anh nhốt vào trong biệt thự. Nhưng rất nhanh, Tăng Nữ liền phủ định biện pháp này. Cậu biết cách này không có tác dụng, Nghiêm Tư Cẩn lần thứ hai sẽ tự ngược đãi chính mình, đến thời điểm đó anh sẽ sống không nổi.

Hiện tại cậu có tất cả, nhưng lại mất đi Nghiêm Tư Cẩn. Cậu không cam lòng, thế nhưng cậu lại bất lực. Cậu có thể dùng biện pháp mạnh, có thể dồn người ấy vào chỗ chết, nhưng cậu lại không làm được.

Hiện tại, cậu là chủ nhân Tăng gia, bất luận cậu làm cái gì, ba cậu sẽ không quản nữa. Hành vi cậu thói nát cùng phong lưu đã khiến ba cậu giúp cậu tìm một cô gái nhà giàu dự định làm vợ, nhưng danh tiếng Tăng Nữ phong lưu đa tình thật sự quá xấu, cho dù cô gái đó có đồng ý, nhưng không có cha mẹ nào chịu đem con gái gả cho cậu.

Hiện tại, phong thái làm việc của cậu trưởng thành lên rất nhiều, hoàn toàn có tư thế như ba mình, thậm chí so với ông càng giỏi hơn, càng có khả năng giúp bệnh viện tổng hợp SC có quy mô càng ngày càng lớn lên, lợi nhuận càng tăng cao, địa vị Tăng gia có vị trí rất đáng ngưỡng mộ.

Hiện tại, cuối cùng cậu cũng dần dần hiểu được, Nghiêm Tư Cẩn trước đây đã thật sự không thể quay về nữa, cậu chỉ muốn Nghiêm Tư Cẩn giống như trước đây đối xử tốt với cậu. Nhưng mà, bọn họ không thể trở về quá khứ nữa, thế là, cậu chỉ hi vọng nam nhân có thể sống tốt, sống khỏe là đủ rồi.

Tăng Nữ chỉ muốn Nghiêm Tư Cẩn đối xử tốt với cậu, nhưng mà bây giờ, cậu phải từ từ học được cách làm sao để cho người khác đối xử tốt với mình, nhưng không phải là vận dụng thủ đoạn hoặc mưu kế, phải dùng chân tâm thuần túy để trao đổi.

Ở trong lòng cậu, có một thanh âm nhắc nhở cậu, cậu đã đánh mất đi tín nhiệm của đối phương, thế nhưng cậu lại cự tuyệt lắng nghe.

Bất kỳ thay đổi gì, Tăng Nữ cũng không thể liên làm ngay.

Một tuần sau, thân thể Nghiêm Tư Cẩn hồi phục cân nặng như bình thường.

Hộ lý đầu tiên đem tình huống này báo cho Tăng Nữ biết, cũng hỏi cậu bước tiếp theo nên xử lý như thế nào, có nên nói cho Nghiêm Tư Cẩn biết hay không.

Tăng Nữ ngồi ở bên trong phòng làm việc xa hoa, nghĩ đến rất lâu, cuối cùng chậm rãi đáp, “Trước tiên cứ lưu lại đã, đừng nói cho hắn biết.”

Hộ lý đương nhiên phục tùng mệnh lệnh Tăng Nữ đưa ra. Bà nói cho Nghiêm Tư Cẩn biết, thân thể của anh vẫn cần nghỉ ngơi mấy ngày. Thế là, Nghiêm Tư Cẩn tiếp tục ở bên trong biệt thự tĩnh dưỡng, điều trị thân thể.

Nhưng Nghiêm Tư Cẩn cũng không ngu, làm sao anh lại không thể không biết tình hình thân thể mình cho được, anh biết cân nặng của mình đã quay trở lại, cũng cảm thấy thân thể của mình đã khỏe mạnh như lúc trước, đã có thể nâng vật nặng lên.

Nhưng hộ lý lại nói, thân thể của anh vẫn chưa tốt.

Hộ lý mời tới là người của Tăng Nữ, nhưng Nghiêm Tư Cẩn vẫn tin tưởng một chút.

Anh tiếp tục lưu lại bên trong biệt thự Tăng Nữ, điều trị sinh hoạt, rèn luyện thân thể, thể nhưng đã quá muộn, anh cái gì cũng không thể làm. Cho dù trở lại tiệm tạp hóa, anh vẫn không có bạn bè, chỉ có thể làm chuyện làm ăn kinh doanh, tuy rằng như thế, so ra làm cá chậu chim lồng tốt hơn rất nhiều.

Lại qua một tuần, Nghiêm Tư Cẩn lại hỏi hộ lý, thân thể của anh đã tốt hơn hay chưa.

Trong lòng hộ lý biết rõ ràng, vấn đề này phải hỏi Tăng Nữ, thế là liền đi hỏi dò Tăng Nữ nên trả lời như thế nào.

Đứng ở trước cửa sổ văn phòng rất lâu, Tăng Nữ mới phát giác được mùa hè cũng sắp kết thúc rồi.

“Tiếp tục trì hoãn như thế đi.” Tăng Nữ nhẹ giọng nói.

“Dạ.” Hộ lý trả lời.

Nhưng hộ lý còn chưa đi tới cửa, Tăng Nữ lại đổi giọng, “Không, chính tôi sẽ giải quyết chuyện này. Ngày hôm nay bà không cần trở lại biệt thự, trở về nhà mình đi.”

Hộ lý không có dị nghị gì, Tăng Nữ thưởng bà một số tiền lớn xong, liền kêu bà rời đi.

29. Chương 10-1

Đêm đã khuya, Tăng Nữ ngồi trên xe bảo vệ trở lại biệt thự, nhẹ nhàng đi lên lầu hai, rón ra rón rén mở cửa phòng đi vào.

Nam nhân nằm trên giường, dáng vẻ dường như đã ngủ. Tăng Nữ thở dài, đi tới bên giường, thấy rõ trên mặt đối phương đã khôi phục sắc mặt hồng hào khỏe mạnh.

Tăng Nữ không nhịn được đưa tay sờ lên mặt Nghiêm Tư Cẩn, nhìn thấy đối phương đã không còn gầy đi nữa, cậu dần dần cảm thấy an tâm. Nhưng bởi vì Tăng Nữ chạm vào mặt Nghiêm Tư Cẩn nên anh miễn cưỡng lập tức mở mắt ra.

Tăng Nữ xấu hổ cười lúng túng, “Anh yên tâm, em sẽ không làm gì anh đâu.”

Nghiêm Tư Cẩn ngồi dậy, đôi mắt trong bóng tối tìm hiểu nhìn chằm chằm Tăng Nữ.

Tăng Nữ nói, “Hóa ra anh ngủ không được ngon giấc.”

Nghiêm Tư Cẩn lắc đầu, chỉ bởi vì đối phương chính là Tăng Nữ, anh mới cảnh giác như vậy ở trong lòng anh, Tăng Nữ chính là người đáng sợ như vậy.

Chú ý tới vẻ mặt Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ biết anh lo sợ chính mình, liền an ủi, “Em sẽ không tổn thương anh.”

Nghiêm Tư Cẩn không muốn đáp lại Tăng Nữ, chỉ là thần sắc bình tĩnh ngồi xuống.

Tăng Nữ nói tiếp, “Thân thể của anh đã tốt rồi.”

Nghe vậy, hai mắt Nghiêm Tư Cẩn sáng lên, nhưng mà do dự một hồi, mới hỏi, “Tôi có thể trở về nhà?”

Nhưng Tăng Nữ không mở miệng được.

Lập tức ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn tối lại, “Tôi biết mà..... Sao cậu có thể dễ dàng thả tôi đi cho được?”

Nghe thấy Nghiêm Tư Cẩn nhẹ nhàng cảm thán một câu “Tôi cho rằng lúc này cậu nói chính là sự thật”, tim Tăng Nữ như bị con dao rạch ra từng nhát đau đớn.

Cầm thật chặt tay Nghiêm Tư Cẩn, Tăng Nữ phát hiện nam nhân cực lực né tránh, nhưng cậu lại dùng sức nắm thật chặt, bởi vì cậu không biết khi nào mình còn có thể có thêm cơ hội này.

“Lời em nói em sẽ giữ lời, anh yên tâm.”

Nghiêm Tư Cẩn khá là hoài nghi liếc mắt nhìn Tăng Nữ một chút.

Tăng Nữ trong lòng lảo đảo, “..... Chỉ cần anh đáp ứng em với một điều kiện.”

Về mặt Nghiêm Tư Cẩn lập tức lộ ra “Quả nhiên là thế”, anh đưa tay cởi quần áo, cả người đều nằm xuống dưới giường.

Tăng Nữ nở nụ cười lúng túng đầy chật vật, “Không, không cần phải làm vậy.”

Cậu đưa tay giữ chặt quần áo Nghiêm Tư Cẩn, ánh mắt Nghiêm Tư Cẩn vịn phần kính ngực trừng Tăng Nữ, Tăng Nữ khẽ vuốt mặt anh, nói, “Em chỉ muốn cho anh cái này, anh cứ nhận lấy nó, về sau sống cuộc sống thoải mái hơn.”

Vẫn dùng ánh mắt mê hoặc hoài nghi nhìn kỹ Tăng Nữ, Nghiêm Tư Cẩn nhìn thấy, nụ cười trên mặt Tăng Nữ nhất thời biến hóa hư ảo, tay từ trong túi tiền rút ra một tờ giấy nhét vào lòng bàn tay Nghiêm Tư Cẩn.

“Gần đây tiệm tạp hóa của anh đang khó khăn, không dám chắc chủ nhà sẽ tăng giá mặt bằng hoặc đem nó bán đi. Em đã mua nó lại rồi, sau này nó sẽ là nhà của anh.”

Nghiêm Tư Cẩn không nghe rõ Tăng Nữ đang nói gì, cũng không chú ý đến giấy tờ nhà đất kia, chỉ là nhìn chằm chằm về mặt Tăng Nữ đang nói, tựa hồ đang xác nhận độ chính xác mà cậu đang trình bày.

“Anh cứ giữ giấy tờ cẩn thận. Sau này chỗ đó chính là nhà của anh, anh muốn dùng nó vào việc gì cũng được, không cần lo lắng tiền thuê nhà mỗi tháng.”

Nghiêm Tư Cẩn yên lặng nửa ngày, mới chậm rãi hỏi, “..... Tại sao? Tại sao lại cho tôi cái này?”

Tăng Nữ suýt chút nữa cho rằng Nghiêm Tư Cẩn chỉ ít sẽ nói “Cảm ơn”, thậm chí cảm động đến rối tinh rối mù muốn ở lại bên cạnh cậu, nhưng khi nhận rõ hiện thực xong, cậu liền biết đó chẳng qua chỉ là quá khứ, Nghiêm Tư Cẩn bây giờ đã không còn như trước.

“Không có gì, coi như là bồi thường đi.”

Nghe nói như thế, Nghiêm Tư Cẩn lại cười một tiếng, Tăng Nữ cho anh cái cảm giác giống như đây là phí chia tay, không đúng, phải nói là thù lao bán đi thân thể mới đúng.

Anh cầm lấy giấy tờ, mặt cũng không cười, chỉ lãnh đạm nói, “Cậu thật sự không muốn làm cái gì khác sao?”

Tăng Nữ không nghĩ là không có khả năng, nhưng phát giác Nghiêm Tư Cẩn nhìn chăm chú vào ánh mắt mình vẫn ung dung, khịt mũi xem thường, cậu bỗng nhiên ý thức được một chân tướng đáng sợ ngoại trừ gia thế bên ngoài ra, cậu căn bản không có bất kỳ cái gì đủ để trói chặt đối phương, trước đây chỉ nói qua “Thích” căn bản bây giờ không còn tác dụng nữa.

Vì lẽ đó, cậu chỉ đành lắc đầu.

Nghiêm Tư Cẩn không để ý đến Tăng Nữ, thấy cậu không có động tác gì, thế là mở miệng, “Vậy tôi đi đây.”

Tăng Nữ tròn to mắt, “Nhanh thế sao? Hiện tại đã trễ thế rồi, qua đêm nay, ngày mai đi cũng được mà..... Kỳ thực anh có thể ở nơi này cũng được, em sẽ không ở đây đâu..... Anh nhìn nơi này hoàn cảnh khá tốt, địa phương lại lớn, anh muốn làm cái gì cũng được, em sẽ không tới đây làm phiền anh.”

Nghiêm Tư Cẩn lập tức ngồi vào đầu giường, “Hay là giờ muốn làm?”

Anh vừa nói chuyện vừa bắt đầu cởi quần áo, Tăng Nữ biết Nghiêm Tư Cẩn đang nghĩ đến cậu không chịu thả anh đi, không nhận được thở dài, “Không có, không cần phải vậy. Anh không muốn ở đây thì cứ đi đi.”

Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa tin lời cậu, hai con mắt vẫn không tập trung nhìn thẳng Tăng Nữ, Tăng Nữ càng bị anh nhìn như thế, trong lòng càng thêm sâu, “Thật sự, em không lừa anh. Hiện tại anh có thể đi ra ngoài, em chắc chắn sẽ không cản anh, những bảo vệ đứng bên ngoài em cũng cho bọn họ rút lui đi rồi.”

Nghiêm Tư Cẩn nghe xong, lúc này mới bật người dậy nhấc chân đi ra ngoài.

Tằng Nữ nhìn, không nhịn được còn nói, “Như vậy..... Để em kêu tài xế chở anh về.”

Nghiêm Tư Cẩn nghe được tiếng nói của cậu, lập tức dừng bước chân, quay đầu mặt hướng về Tăng Nữ trên vẻ mặt viết bốn chữ lớn “Quả nhiên là thế”.

Ngược như bị con dao đâm vào, Tăng Nữ bất đắc dĩ nở nụ cười tự giễu, “Em chỉ muốn anh lên đường thuận lợi thôi. Anh muốn đi về nhà như thế nào cũng được, anh cứ trở về đi..... Chính là, đi đường phải cẩn thận một chút, đừng gặp chuyện gì bất trắc.”

Như con chim sợ cành cong, Nghiêm Tư Cẩn hoảng sợ không chịu nổi một ngày nghe được những lời Tăng Nữ nói, im lặng rất lâu, mới thử bước một chân, bước thêm một bước nữa ra ngoài phòng, cẩn thận từng li từng tí một đi ra ngoài.

Đi tới cửa, Tăng Nữ vẫn không hề hé răng; đi tới lầu một, Tăng Nữ vẫn không phát ra tiếng nào; Nghiêm Tư Cẩn mở ra cánh cửa biệt thự, phía sau vẫn không có động tĩnh gì.

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, cậu đã thật sự buông tha cho chính mình rồi?

Mỗi một bước chân của anh đều rất thận trọng, như con thỏ lo lắng sợ hãi, mỗi một bước đi Nghiêm Tư Cẩn đều phải tìm hiểu tình huống chung quanh, chỉ sợ phía sau bỗng nhiên lại truyền tới tiếng động Tăng Nữ.

Anh là bị hôn mê tới đến biệt thự Tăng Nữ, vì lẽ đó không biết địa điểm này nằm ở đâu, Nghiêm Tư Cẩn không thể làm gì khác hơn là dọc theo đèn đường trên phố, hi vọng nhìn thấy con đường quen thuộc, sau đó nghĩ biện pháp trở lại.

Anh đi bộ rất lâu, trải qua trục đường khu chung cư khá là yên tĩnh, mới tiến vào con đường nhộn nhịp phồn hoa, Nghiêm Tư Cẩn vẫy tay gọi taxi, bỗng nhiên nhớ lại mình không có tiền, nhưng khi sờ vào trong túi tiền mới phát hiện ở bên trong có một tờ tiền mặt.

Không cần nghĩ cũng biết là ai cho, anh liền ngồi lên xe taxi.

Cho dù đã lên xe xong, anh vẫn hết nhìn đông ngó tây, ngay cả tài xế cũng không nhịn được hỏi anh có phải đang chờ người hay không, Nghiêm Tư Cẩn lúng túng lắc lắc đầu, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa nhã nhặn.

Nghiêm Tư Cẩn đi được khoảng năm phút, Tăng Nữ mới đuổi kịp đối phương.

Con đường này chỉ có một tuyến, cậu cứ như thế mà đi, đi theo phía sau Nghiêm Tư Cẩn. Nhìn thấy nam nhân sợ hãi đến cực điểm cứ nhìn trước ngó sau, trong lòng Tăng Nữ đau đớn liên hồi chính cậu đã dẫn nam nhân đến bước đường này sao? Anh sợ cậu đến thế ư?

Chờ Nghiêm Tư Cẩn ngồi yên vị trên xe taxi, tài xế cũng chạy xe hướng đến chỗ Tăng Nữ, Tăng Nữ lên xe đi theo phía sau xe Nghiêm Tư Cẩn.

Tăng Nữ ngồi trong xe, từ cửa kính xe bên ngoài không cách nào nhìn thấy được bên trong, Tăng Nữ cứ như vậy một đường đi theo phía sau Nghiêm Tư Cẩn, mãi đến tận khi thấy nam nhân xuống xe. Lúc nam nhân xuống xe, Tăng Nữ còn nhất thời lo lắng Nghiêm Tư Cẩn sẽ không phát hiện bên trong túi còn có tiền thì phải làm thế nào đây, có điều may là, anh nhìn thấy.

Nghiêm Tư Cẩn xuống xe, móc ra chìa khóa mở cửa, từ cửa anh đi vào trong nhà đây là khi Tăng Nữ rời đi xong, Nghiêm Tư Cẩn đã chuyển đến nơi ở mới.

Tăng Nữ bây giờ có được địa vị cùng quyền thế, chẳng mấy chốc liền tìm tới đối phương. Cậu phái người đem Nghiêm Tư Cẩn bắt trở lại, hiện tại lại đem anh đưa trở về.

“Thiếu gia, phải về biệt thự sao?” Nhìn thấy Nghiêm Tư Cẩn bật đèn phòng sáng lên, Tăng Nữ mới dám bật cửa sổ xe lên, nhìn về bên ngoài xa xăm.

Tăng Nữ ngoắc ngoắc tay, “Ở lại một chút nữa.”

“Dạ.”

Gió mát đêm khuya phả vào mặt, lại lần nữa Tăng Nữ ý thức được, mùa hè..... Đã thật sự kết thúc rồi.

Nửa tiếng sau, cậu bật chốt đóng cửa sổ xe, “Trở về biệt thự. Còn có..... Mỗi ngày phải ba người canh gác tại đây, cố gắng bảo vệ hân, thể nhưng tuyệt đối không để bị phát hiện, muốn dùng biện pháp gì, tùy các người giải quyết.”

“Dạ, xin thiếu gia cứ yên tâm.”

Cuối cùng tiệm tạp hóa của Nghiêm Tư Cẩn đã khai trương.

Mỗi ngày, anh vẫn nhập hàng, bán đồ, chuyện làm ăn này cũng đủ để nuôi sống anh.

Mới vừa về đến nhà mấy ngày, buổi tối anh không tài nào ngủ yên ổn, từ đầu đến cuối đều cảm thấy đến nửa đêm, người của Tăng Nữ sẽ xông vào đây, bắt anh trở lại.

Nhưng qua vài đêm, Tăng Nữ cũng không xuất hiện qua.

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, lúc này Tăng Nữ đã thật sự buông tha anh đi..... Kỳ thực, anh cũng không rõ đáp án cho lắm.

Anh không tin Tăng Nữ, nhưng nếu anh không muốn cả nửa cuộc đời này đều sống trong lo lắng đề phòng, nhất định phải lựa chọn tin tưởng đối phương. Bất luận là như thế nào, Nghiêm Tư Cẩn trước sau không thể không an tâm trăm phần trăm được.

Anh thật sự sợ Tăng Nữ, Tăng Nữ không ở bên cạnh so với ở bên cạnh càng đáng sợ hơn, bởi vì anh căn bản không biết thời điểm nào cậu sẽ đổi ý, thời điểm nào lại tới bắt anh đi.

Nhưng anh cũng không còn biết tin tức Tăng Nữ, thậm chí không chút nào biết lần này vì sao Tăng Nữ lại về nước.

Buổi tối lúc mở ti vi lên xem, Nghiêm Tư Cẩn mới biết được, bệnh viện tổng hợp SC đã đổi hội đồng quản trị mới, chủ tịch hội đồng quản trị cũng là viện trưởng của bọn họ mới vừa về nước không lâu Tăng Nữ.

Nghiêm Tư Cẩn lập tức tắt ti vi, nhưng mà trên các tờ báo lớn tin tức này vẫn chiếm trên các trang tin hàng đầu.

Vẫn biết Tăng Nữ là người có tiền, hiện nay cậu thành danh nhân, Nghiêm Tư Cẩn cũng phản ứng lại, hiện tại Tăng Nữ còn có cả danh vọng cùng địa vị.

Nhưng mà, anh lại không có gì cả. Cứ như vậy đi cũng được, Tăng Nữ có thể sẽ buông tha cho anh.

※ ※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Ngưu có phải không xứng đáng với Nghiêm Tư Cẩn hay không. Haizz.

30. Chương 10-2

Cũng không hẳn là anh hoàn toàn không có tính cảnh giác, Nghiêm Tư Cẩn từ từ chú ý tới đối diện phía bên kia đường có chiếc xe vẫn đậu ở chỗ này, tuy rằng cách ngày đều sẽ thay đổi mỗi chiếc, nhưng đa phần đều dừng tại vị trí này.

Mà chuyện làm ăn của anh cũng bắt đầu trở nên khấm khá thịnh vượng hơn so với trước đây không ít, thường thường nhận được số lượng lớn các đơn đặt hàng thương phẩm. Xung quanh lại có siêu thị, ngay cả Nghiêm Tư Cẩn cũng không nhận được hiếu kỳ, đến cùng là người nào lại đến nơi này mua nhiều hàng hóa của anh đến như vậy?

Anh đã từng nhận quá nhiều lần giáo huấn, đương nhiên đoán ra được những người kia là ai.

Nhưng cái này cũng không có ảnh hưởng cuộc sống của anh, chí ít không nhìn thấy người kia, đơn giản là mỗi ngày mình sinh hoạt ra sao đều sẽ có người báo cáo đến người kia, Nghiêm Tư Cẩn suy đoán như thế, nhưng lại đoán không ra, người kia rốt cuộc muốn cái gì.

Cậu muốn chơi anh, có thể đem anh bắt lại, nhưng đã thả tự do cho anh rồi, còn phái người theo dõi anh, cứ lưu luyến như vậy, giống như thật sự lo lắng cho anh..... Nghiêm Tư Cẩn nhìn không thấu lòng của người nọ.

Anh đã ba mươi lăm tuổi, không còn trẻ nữa, không có nhiều thời gian cùng những người giàu có chơi đùa.

Anh sẽ không một lần nào nữa ngu ngốc tin tưởng Tăng Nữu đối với anh bày tỏ tình cảm nữa.

Nghiêm Tư Cẩn đã sợ cậu, cũng không còn tin cậu.

Anh không hận cậu, chưa từng hận qua, chỉ là sợ cậu, sợ chỉ cần cậu thuận miệng nói những lời đầy dối trá đến lừa gạt anh. Vì lẽ đó bất luận Tăng Nữu làm cái gì, anh cũng không thể tin cậu được.

Tin tức cùng truyền thông liên tiếp mấy ngày nay nói về bệnh viện tổng hợp, nói về chế độ mới cùng trang thiết bị tân tiến, Nghiêm Tư Cẩn đọc cũng không hiểu những thứ này, nhưng vẫn xem hết tất cả mục tin tức có trên báo.

Anh không nhịn được nghĩ, có phải Tăng Nữu là người rất lợi hại, lúc cậu bàn chuyện làm ăn sẽ không đi lừa gạt người khác, hay là..... Tăng Nữu chỉ lừa một mình anh?

Nghiêm Tư Cẩn vẫn có chút hiểu biết Tăng Nữu, đối diện với người vẫn luôn giám thị anh, có phải Tăng Nữu cũng sẽ ngồi trên xe từ nơi nào đó theo dõi anh, anh không khỏi hoài nghi vấn đề này.

Vì lẽ đó, hành vi giám thị kéo dài một tháng, anh không khỏi giật mình.

Vì lẽ đó, chờ anh nhìn thấy người kia, anh cũng không quá giật mình.

Anh chỉ là nghĩ, qua một tháng rồi mới chịu đem anh tóm lại? Anh vốn cho rằng, chỉ cần một tuần là Tăng Nữu đã nuốt lời.

Thời điểm Tăng Nữu đi đến trước tiệm tạp hóa, Nghiêm Tư Cẩn đang bắt chuyện với người bạn nhỏ đang đến mua đồ ăn vặt.

Anh chưa kịp ngẩng đầu, chỉ là theo thông lệ hỏi, “Xin hỏi cần cái gì ạ?”

Đưa đồ ăn vặt cho người bạn nhỏ xong, ngẩng đầu lên Nghiêm Tư Cẩn mới chú ý tới người trước mặt bạn tây phục chỉnh tề, hơn nữa là kiểu dáng anh rất quen thuộc.

Anh nhìn thật kỹ Tăng Nữu, phát hiện đối phương so với một tháng trước, thành thực nội liễm đi rất nhiều.

“Lại muốn bắt tôi trở về biệt thự sao?”

Tăng Nữu chỉ là cười nhạt, chí ít chính cậu còn cho rằng mình cười rất chân thành, “Em đến mua ít đồ.”

Kinh ngạc một giây, Nghiêm Tư Cẩn không rõ đối phương muốn làm cái trò gì.

Tăng Nữu nói tiếp, “Ặc, sao vậy, ông chủ sợ không có đồ em muốn mua ư?”

Nghiêm Tư Cẩn nhận định đối phương lại đang chơi trò chơi tế nhạt rồi, thế là, anh im lặng nhìn chằm chằm Tăng Nữu, chờ cậu bộc lộ bản chất.

Nhưng là, Tăng Nữu chỉ hướng vào bên trong tiệm tạp hóa không lớn nhìn ngó xung quanh, “Cho em mười chai nước suối đi.”

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, nếu cậu muốn chơi vậy thì mình sẽ chơi tới cùng, liền hỏi, “Nhân hiệu gì?”

Tăng Nữu xưa nay chưa bao giờ mua nước suối, căn bản không biết nhân hiệu gì, thuận miệng đáp, “Anh cứ lấy loại tốt nhất là được.”

Nghiêm Tư Cẩn đành phải cầm mười chai nước suối, sắp xếp gọn vào trong túi đưa cho Tăng Nữu, Tăng Nữu lấy một tờ tiền có mệnh giá lớn đưa cho Nghiêm Tư Cẩn, Nghiêm Tư Cẩn cúi đầu tìm tiền lẻ, nhưng Tăng Nữu ngăn cản anh, “Không cần thôi.”

Vốn đã không có tính nhẫn nại, nghe được Tăng Nữ nói câu kia, trong lòng Nghiêm Tư Cẩn không cao hứng, “Đến cùng là cậu muốn như thế nào?”

Nam nhân lạnh như băng âm thanh không kiên nhẫn khiến cho Tăng Nữ kinh hãi, cậu cũng không muốn thế nào, chỉ là không muốn đứng từ xa nhìn, cho nên mới làm bộ tới đây mua đồ, mượn cơ hội muốn tiếp cận gần Nghiêm Tư Cẩn hơn. Cậu không hiểu mình làm sai cái gì, vừa rồi Nghiêm Tư Cẩn còn đang bình thường sao tự dưng bỗng nhiên lại nổi giận.

“Cậu muốn bắt tôi trở lại thì cứ bắt đi, tôi đi đóng cửa tiệm đã.” Nghiêm Tư Cẩn vừa nói, một bên làm bộ muốn đóng cửa.

Tăng Nữ hoảng hốt vội vàng ngăn anh lại, “Không không không, ông chủ, anh đừng như vậy, em không bắt anh trở lại, thật đó. Em không phải đã đưa anh về nhà rồi sao.”

Nghiêm Tư Cẩn không tin cậu, Tăng Nữ giải thích, “Em chỉ muốn đến nhìn anh một chút.....”

Nghiêm Tư Cẩn ném đồ xuống đất, “Xem trọng gì chứ, cậu đi đi. Không thì cứ trực tiếp bắt tôi trở về.”

Lông mày Tăng Nữ nhất thời nhíu lại, Nghiêm Tư Cẩn cho rằng cậu sẽ đánh anh, kết quả là không có.

Tăng Nữ chỉ hơi cười, cậu cả đầu đầy tóc quăn cười trông rất ngoan ngoãn, dáng vẻ kia khiến Nghiêm Tư Cẩn suyết chút nữa ngộ nhận như đang gặp con mèo nhỏ vậy.

Chỉ là anh biết bản tính của cậu.

Trong mắt chảy ra nước mắt bi thương, Tăng Nữ xoay người rời đi.

Tâm tình Nghiêm Tư Cẩn trong nháy mắt rơi vào hố sâu, chuyện làm ăn về sau cũng khiến anh không còn tâm tình đi tiếp đón khách hàng mua đồ.

Đến buổi tối, anh ngủ trên giường, trước mắt đều là hình ảnh Tăng Nữ nở nụ cười cuối cùng kia, nụ cười kia nhìn như rất ngoan ngoãn, nhưng xen vào quá nhiều tình cảm phức tạp khác, hình như có bi thương, hình như có không muốn.

Đột nhiên Nghiêm Tư Cẩn ngồi dậy, không hiểu mình vì sao lại nghĩ tới gương mặt đó. Anh tự nói với chính mình, cái đó không phải là mặt Tiểu Ngưu, mà đó là mặt ác ma, rất khủng bố, đáng sợ.

Nhưng anh vẫn không khỏi nhớ tới, thế là, Nghiêm Tư Cẩn đành phải ôm lấy đầu, che lại gương mặt, trong mắt chậm rãi chảy xuống nước mắt, anh mệt mỏi quá..... Anh đã không tin Tăng Nữ, vậy thì tại sao Tăng Nữ lại phải biến thành Tiểu Ngưu đến tiếp cận anh?

Ngày hôm sau, Tăng Nữ vẫn đến đây.

Nghiêm Tư Cẩn mở miệng trước, “Muốn mua cái gì? Không mua thì đi chỗ khác, hay là muốn bắt tôi trở lại.”

Tăng Nữ vẫn lộ ra nụ cười ngoan ngoãn điềm tĩnh, “Ông chủ..... Em chỉ muốn nhìn anh một chút.”

“Vậy thì mua đồ đi.” Nghiêm Tư Cẩn lạnh lùng nói, nỗ lực quên đi nụ cười cùng ánh mắt Tăng Nữ.

“Được, em muốn mua những thứ kia.” Tăng Nữ chỉ hầu hết các loại mì ăn liền có trên quầy, trong mắt ánh lên chút mừng rỡ chờ mong.

Nhưng Nghiêm Tư Cẩn không cao hứng, “Cậu ăn mì ăn liền?”

“Hả?” Tăng Nữ mới phát hiện mình lại khiến cho Nghiêm Tư Cẩn không cao hứng.

“Thôi đi, cậu cứ bắt tôi trở về là được.”

“Không không không,” Tăng Nữ hoảng hốt ngăn lại Nghiêm Tư Cẩn chuẩn bị đóng cửa, “Ông chủ, là thật đó, em sẽ không đối xử tệ với anh nữa. Em chỉ là..... Chỉ là muốn nhìn anh một chút.”

Nghiêm Tư Cẩn trào phúng nở nụ cười, trong một khắc đó, anh lại có chút tin tưởng Tăng Nữ.

Tăng Nữ cặp mắt đen nhánh khúc xạ ra ánh sáng đa màu, hơn nữa dần dần có hơi nước đọng lại. Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy, như anh đang nhìn thấy một mặt đáng thương, khiến lòng người thương tiếc “Tiểu Ngưu”.

Thở dài, nam nhân nói, “Vậy để tôi lấy hàng cho cậu.”

“Thật sao?” Khuôn mặt Tăng Nữu trong nháy mắt bị nụ cười chiếm cứ, vẻ mặt như Tiểu Ngưu nếm được mỹ vị.

Nghiêm Tư Cẩn nỗ lực ngăn lại viên mắt bên trong ẩm ướt, “..... Ừ.”

Đem hàng đưa cho Tăng Nữu xong, Nghiêm Tư Cẩn chạy trốn vào trong tiệm, nước mắt chảy dài trên mặt.

Tại sao anh còn cảm động, vẫn còn cảm giác?

Anh đã không tin Tăng Nữu, nhưng đáng về đối phương bây giờ vẫn sẽ làm anh nhớ tới Tiểu Ngưu, nhớ tới những lời thề kia, anh biết rõ đó chẳng qua chỉ là gạt người, không thể tin được.

Nhưng mà..... Anh vẫn đau lòng.

Ngày thứ ba, Tăng Nữu lại tới nữa.

Nghiêm Tư Cẩn chờ cậu rời đi, đưa lưng về phía bên ngoài nhìn không thấy phương hướng, nước mắt lại tuôn rơi đầy mặt.

Anh không muốn nhớ, cũng không tin Tăng Nữu.

Nhưng tại sao Tăng Nữu lại muốn tiếp cận từng bước một với anh, giống như trước đây?

Nhìn ra khóm mắt Tăng Nữu đau khổ, Nghiêm Tư Cẩn tin chắc đó là Tăng Nữu làm bộ, bởi vì cậu am hiểu nhất chính là diễn kịch lừa người, không phải sao?

Thế là qua một tuần, Nghiêm Tư Cẩn chỉ cảm thấy khó chịu hơn nữa.

Lúc Tăng Nữu xuất hiện lần nữa, anh không chịu nổi cũng phải rống lên, “Đến cùng là cậu muốn sao? Muốn bắt tôi thì cứ bắt đi, đừng có diễn kịch như vậy nữa!”

Về mặt Tăng Nữu lúng túng lên, cậu do dự một chút vẫn là nắm lấy tay Nghiêm Tư Cẩn, “Không, em thật sự không phải muốn bắt anh trở lại. Em sẽ không tổn thương anh, thật đó. Em, em chỉ là muốn nhìn anh một chút.”

“Muốn nhìn, thì cứ bắt lấy tôi rồi tha hồ mà nhìn. Cậu cứ như vậy, tôi thật sự không chịu được.”

“Không có, em thật sự không muốn bắt anh trở lại. Em, em chỉ là muốn đến gần anh một chút, ở trên xe lại quá xa..... Nếu như anh không thích, em sẽ đứng ngay trước cửa tiệm..... Không, kỳ thật em chỉ nhìn anh ở trên xe cũng được, ông chủ, anh đừng như vậy.....”

Nghiêm Tư Cẩn ghìm nước mắt lại, “Không phải cậu buông tha cho tôi sao?”

“Nhưng mà..... Không thể được, em không nhìn thấy anh sẽ rất khó chịu. Chính em cũng không biết vì sao nữa, thời điểm ở nước Mỹ em nhớ anh đến phát điên, hiện tại lại càng nhớ anh hơn, em không tham lam, em cái gì cũng đều từ bỏ, hiện tại chỉ muốn nhìn anh một chút thế là đủ rồi.”

“Tăng Nữu, cậu phải biết rằng, tôi sẽ không tin lời cậu nói.”

Nghiêm Tư Cẩn bình tĩnh nói một câu, khiến trên mặt Tăng Nữu lóe lên bóng dáng thất lạc, “Em biết..... Nhưng em thật sự chỉ muốn nhìn anh một chút.”

Khóm mắt Tăng Nữu lại phiếm ra ánh sáng óng ánh, Nghiêm Tư Cẩn khiếp sợ, lại tự nói với mình, cái kia nhất định là ngụy trang.

Xua xua tay, Nghiêm Tư Cẩn nói, “Được rồi được rồi, cậu muốn nhìn thì cứ nhìn đi. Nếu muốn bắt tôi trở lại, nhớ thông báo sớm cho tôi biết, để tôi còn biết đường đi liên hệ tới các đại lý sỉ đặt hàng.”

“Không có, không có, em sẽ không bắt anh trở lại.” Tăng Nữu vui sướng nở nụ cười.

Sau đó, cậu không xuất hiện nữa.

※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Chỉ còn một chương là kết thúc rồi. Kết cục cứ xem như là đi, tuy rằng không hoàn mỹ, nhưng đây là kết cục mà năm đó tôi vẫn luôn muốn viết.

31. Chương 10-3

Mùa thu đã kết thúc, mùa đông lần thứ hai kéo đến.

Tằng Nữ đã nửa năm không xuất hiện qua.

Nghiêm Tư Cẩn nghĩ, lúc này Tăng Nữ đã thật sự buông tha anh rồi chứ?

Tiết mục nhảm chán vô vị như vậy đã lặp lại quá nhiều lần, anh đã thật sự quá mệt mỏi, cũng tin rằng Tăng Nữ cũng mệt mỏi giống như anh.

Tình cờ chiếc xe kia vẫn dừng ở đối diện bên kia đường, chỉ là không còn người trang nữa.

Tăng Nữ có ngồi trên xe hay không, Nghiêm Tư Cẩn cũng không biết, chỉ là nhìn thấy chiếc xe kia xong, anh đều không nhận được xoay lưng lại, nước mắt chảy xuống một vệt dài.

Kỳ thật, có lúc, Nghiêm Tư Cẩn đột nhiên sinh ra ảo giác, mình tin tưởng Tăng Nữ, tin rằng Tăng Nữ sẽ không bắt anh trở lại, tin rằng Tăng Nữ đã thay đổi. Nhưng ảo giác này cũng chỉ xuất hiện trong nháy mắt, cuối cùng anh vẫn không thể tin cậy.

Vì lẽ đó anh chỉ có thể đứng ở đó, lặng lẽ xóa đi vệt nước mắt trên mặt.

Rất nhanh, lễ Giáng Sinh cũng đến. Nghiêm Tư Cẩn không thích lễ Giáng Sinh, ngày lễ dành cho người nước ngoài này không thích hợp với anh.

Lễ Giáng Sinh năm nay, duy nhất khiến Nghiêm Tư Cẩn lấy làm lạ chính là, bầu trời lại có mưa to.

Tình huống mưa mùa đông cũng không xảy ra nhiều, tuy rằng cực lực muốn quên đi, nhưng anh vẫn rõ ràng nhớ tới vào mùa đông bốn năm trước cũng trong ngày mưa này.

Khi nhớ tới ngày ấy, Nghiêm Tư Cẩn liền quyết định nhanh chóng đóng cửa kết thúc buổi buôn bán hôm nay.

Thời điểm anh đóng cửa, nhìn thấy có một người hướng về tiệm tạp hóa chạy tới. Anh lập tức nhận ra thân ảnh kia, nhưng vẫn không do dự chút nào đóng cửa lại.

Tăng Nữ đứng trước cửa tiệm, nhìn trên không trung từng giọt mưa rơi xuống cho dù cậu không nhớ rõ chuyện của người khác, nhưng vẫn luôn nhớ tới khoảnh khắc trời mưa mùa đông năm ấy.

Cậu không đem theo dù, cả người chìm vào trong cơn mưa, thậm chí muốn mình cảm mạo càng tốt, dù sao bác sĩ trong bệnh viện đều là những người rất giỏi. Còn nữa, cậu còn muốn tranh thủ lấy được sự thương cảm từ nam nhân.....

Đóng cửa xong, Nghiêm Tư Cẩn đứng trong cửa hàng.

Cũng không phải là cửa trong suốt, anh không thấy được động tĩnh từ người bên ngoài, nhưng có thể nghe được Tăng Nữ vẫn chưa rời đi, mưa càng ngày càng lớn hơn.

Nước mắt Nghiêm Tư Cẩn bỗng nhiên giống như cơn mưa đồng thời rơi xuống.

Đến cùng Tăng Nữ muốn thế nào?

Anh sẽ không tin Tăng Nữ, cũng sẽ không đồng tình cậu. Nhưng mà..... Vừa nghĩ tới Tăng Nữ đứng ở bên ngoài dầm mưa, anh không tự chủ được lo lắng cho cậu, cậu là thiếu gia có tiền có quyền thế, sẽ không chịu nổi gió thổi mưa tuôn.

Nước mắt không ngừng rơi xuống, Nghiêm Tư Cẩn đưa tay muốn lau đi, lại phát hiện sớm đã khô cạn rồi.

Cuối cùng anh hít một hơi thật sâu, xoay người mở cửa tiệm.

Ngoài cửa, nam nhân toàn thân ướt đẫm dùng loại ánh mắt sạch sẽ đáng thương mong chờ Nghiêm Tư Cẩn, mà trong nháy mắt khi anh mở cửa lên, ánh mắt kia hóa thành vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

“Tiến vào đây trú mưa đi.” Nghiêm Tư Cẩn lạnh lùng nói.

Tằng Nữu khá là vui mừng liền gật gật đầu, tiến vào xong, Nghiêm Tư Cẩn liền đóng lại cửa tiệm.

Thân thể Tăng Nữu run lấy bầy, lông mày đen nhánh xinh đẹp nhú lại, lông mi cong vút thật dài cũng rung động. Nghiêm Tư Cẩn không khỏi nghĩ đến khuôn mặt bốn năm trước, suy đoán đối phương có lạnh hay không.

Chỉ tiếc..... Người trước mắt là Tăng Nữu, không phải Tiểu Ngưu.

Nghiêm Tư Cẩn nói, “Chờng nào mưa tạnh thì cậu mau chóng rút đi.”

Tằng Nữu yên lặng không nói nhiều, chỉ là một lần nữa nhẹ nhàng gật đầu.

Nghiêm Tư Cẩn không quản cậu nữa, cả người hướng về cửa hàng sau nhà đi đến. Nhưng chỉ đi mấy bước, anh vẫn dừng lại, đi đến quầy hàng rót một ly nước nóng đưa cho Tăng Nữu.

“Có lạnh không, uống một ly nước nóng sưởi ấm đi.” Trên mặt Nghiêm Tư Cẩn không chứa lại bao nhiêu biểu tình.

Nhưng Tăng Nữu vẫn rất cao hứng, hai con mắt lộ ra hoạt bát cùng vô tội. Cậu đã không còn nguy trang giống như bốn năm trước, trên người mặc âu phục đem lại một cảm giác thanh nhã, nhưng dung mạo của cậu vẫn giống như bốn năm trước thanh thuần xinh đẹp.

Đưa tay nắm chặt thành ly, Tăng Nữu trong lúc vô tình tay chạm vào mu bàn tay Nghiêm Tư Cẩn.

Thân thể bất giác run rẩy, Nghiêm Tư Cẩn cảm nhận được nhiệt độ trên tay Tăng Nữu lạnh lẽo, trong lòng lại một lần nữa lo lắng cậu đứng dưới mưa lâu như vậy, có khi nào sẽ nhiễm bệnh hay không.

Tằng Nữu tiếp nhận ly nước, nhẹ nhàng nhấp một ngụm sau đó buông ly xuống, bỗng nhiên biểu tình thật nghiêm túc nhìn kỹ Nghiêm Tư Cẩn.

“Ông chủ, gần đây anh có khỏe không?”

Nghiêm Tư Cẩn hơi gật gật đầu.

“Anh nói dối.” Tăng Nữu biểu lộ nụ cười khá là đau xót, “Nhìn đi, cả môi anh đều nứt ra hết rồi.”

Nghiêm Tư Cẩn theo bản năng đưa tay lên mân môi mình, nhưng Tăng Nữu đã kịp tiến sát vào, dùng tay nắm lấy đầu ngón tay Nghiêm Tư Cẩn, sau đó dùng nhiệt độ lòng bàn tay mình ôn nhu chạm vào chỗ môi bị nứt ra của Nghiêm Tư Cẩn.

Kinh ngạc một chút, Nghiêm Tư Cẩn toàn thân không hề nhúc nhích, anh cho rằng Tăng Nữu sẽ tính làm gì mình. Nhưng cẩn thận nhìn lên, lại phát hiện ánh mắt của đối phương cực kỳ nóng bỏng chân thành, giống như đã biến thành thiếu niên trước kia đã từng nói lời “Thích”.

Anh sợ hãi nhắm chặt mắt lại.

Tằng Nữu cúi đầu, càng đến gần hơn, dùng môi chạm nhẹ môi Nghiêm Tư Cẩn.

Nghiêm Tư Cẩn vẫn chưa phản kháng.

Tằng Nữu lại tiếp tục dùng đầu lưỡi liếm lên đôi môi khô nứt, cái tư thái kia như đang liếm lên vết thương trên người đối phương, nhờ vào việc này hi vọng chúng nó có thể nhanh chóng khỏi hẳn.

Đã lâu rồi không có hành vi thân mật như vậy, hơi thở trên người Tăng Nữu phả lên người Nghiêm Tư Cẩn khiến thân thể anh run rẩy càng lợi hại, Tăng Nữu nhanh chóng cạy ra miệng anh, đầu lưỡi linh hoạt len vào trong, ôn nhu tỉ mỉ liếm mỗi một góc trong miệng Nghiêm Tư Cẩn.

32. Chương 10-4: Kết Thúc

Nghiêm Tư Cẩn cảm thấy, nhiệt độ cao như vậy như muốn thiêu đốt đi nước mắt của anh.

Tằng Nữ càng dùng sức hơn đưa tay ôm chặt toàn bộ bả vai Nghiêm Tư Cẩn, cậu đem thân thể nam nhân hướng về lòng ngực chính mình, cứ như rằng nếu không cẩn thận, đối phương sẽ ngay lập tức biến mất.

Tròng mắt mở to mê man, Nghiêm Tư Cẩn mặc cho Tăng Nữ hết một lần lại một lần hôn anh, muốn trải nghiệm cảm giác đối phương liếm láp đi vết thương của mình. Nhưng trong lòng anh biết rõ, cho dù có liếm cỡ nào vết thương cũng không tốt lên được.

Đương nhiên Nghiêm Tư Cẩn sẽ không phản kháng, tùy ý Tăng Nữ muốn ôm, hoặc hôn.

Tăng Nữ phát giác được Nghiêm Tư Cẩn mặc sức cho mình muốn làm gì thì làm, không chống cự cũng không chấp nhận, chỉ là cảm giác chết lặng mà thôi.

Nhưng cậu muốn cũng không phải như vậy.....

Cuối cùng buông tha môi Nghiêm Tư Cẩn, nhưng Tăng Nữ vẫn ôm nam nhân thân mật vào trong lòng ngực, liều mạng ôm lấy bả vai Nghiêm Tư Cẩn.

“Xin lỗi, ông chủ..... Thật sự xin lỗi.”

Tăng Nữ siết chặt thân thể Nghiêm Tư Cẩn, đầu đặt trên vai nam nhân, đem cả khuôn mặt chôn vào cổ Nghiêm Tư Cẩn.

Đối phương hơi thở gấp gấp đều phun lên trên da thịt mình, Nghiêm Tư Cẩn vốn cho rằng Tăng Nữ lại muốn xâm phạm anh, nhưng vài giây sau, anh cảm nhận được loại hơi thở kia không liên quan đến chuyện tình dục.

Hơi thở nóng bỏng lan tràn ra khắp cổ Nghiêm Tư Cẩn, còn đi kèm theo hơi nước ẩm ướt.

Âm thanh Tăng Nữ khó chịu, “Xin lỗi, ông chủ, thật sự xin lỗi.....”

cậu cuối cùng cũng học được bài học ăn năn, cuối cùng cũng thấy rõ trước đây mình đã quá tàn nhẫn với anh, còn tự tay hủy diệt tất cả.

Cậu chỉ là hi vọng, Nghiêm Tư Cẩn sẽ quay lại như trước đây đối xử tốt với cậu, toàn tâm toàn ý.

Trước đây cậu không thèm khát những thứ này, nhưng hiện tại, chúng nó đã trở thành bảo vật quý giá mà cậu trân quý nhất, hơn nữa..... Có thể mãi mãi sau này sẽ không thể nắm giữ lần thứ hai.

Nghiêm Tư Cẩn không nói một lời.

Tăng Nữ bắt đầu cố chấp hôn lên cổ Nghiêm Tư Cẩn, nhưng Nghiêm Tư Cẩn lại cực kỳ bình tĩnh, Tăng Nữ còn nói đứt quãng khép nép, “Thật đó, em thật sự rất yêu anh..... Hãy tha thứ cho em. Hãy yêu em một lần nữa đi.”

Tăng Nữ hôn môi liên tục, nước mắt trên mặt bắt đầu rơi vào trên áo Nghiêm Tư Cẩn.

Nhưng cậu vẫn không ngừng cầu khẩn, không ngừng nói, “Là thật, em thật sự rất yêu anh..... Hãy tha thứ cho em, yêu em thêm lần nữa đi.”

Tiếng khóc Tăng Nữ như chú mèo nhỏ không còn nhà để về, Nghiêm Tư Cẩn nghe, liền đau lòng, nhưng Tăng Nữ vẫn cứ lặp lại những lời lảm bảm kia lại càng khiến anh đau xót.

“Thật đó, em thật sự yêu anh.....”

Câu nói này, đến tận cùng Tăng Nữ đã lặp lại bao nhiêu lần? Mỗi một lần thổ lộ, đều là lừa anh; mỗi một lần nói tới, tựa như muốn đem cả trái tim hiến cho Nghiêm Tư Cẩn, nhưng cuối cùng..... Vẫn là lừa anh, tổn thương anh lấy cái gì khẳng định rằng Nghiêm Tư Cẩn sẽ đi tin tưởng cậu?

Tăng Nữ kiên trì nói, sức lực trên tay càng lúc càng lớn.

Sau đó cậu ngừng hôn môi lại, chỉ là đem đầu vùi vào cổ Nghiêm Tư Cẩn, tiếp tục nói, “Thật sự, em thật sự yêu anh.....”

Khóe mắt Nghiêm Tư Cẩn cũng dần dần chảy ra nước mắt khi Tăng Nữ cười, đều là thời điểm anh thương tâm nhất; nhưng khi, gào khóc, bắt lực lại khiến cho anh không thể không đau đớn.

Khẩn cầu Nghiêm Tư Cẩn tin tưởng vào tình yêu chính mình, khẩn cầu Nghiêm Tư Cẩn tha thứ cho mình, thậm chí hạ mình muốn Nghiêm Tư Cẩn lại yêu cậu thêm một lần nữa, đến cùng có phải là đang diễn kịch hay không, Nghiêm Tư Cẩn đoán không ra.

Nhưng anh biết rõ, tín nhiệm giữa bọn họ, từ rất nhiều năm về trước, đã tan nát thành nhiều mảnh.

Cần gì phải tiếp tục tha thứ cậu hoặc là tiếp tục yêu cậu làm gì chứ.

Thiếu niên này, hoặc phải nói là nam nhân sẽ thích hợp hơn, đem chuyện tình cảm chỉ là cái cớ, tùy ý lừa gạt anh, không ngừng tổn thương anh, rồi lại dùng cái gọi là yêu đến trói chặt anh.

Tăng Nữ khóc đến nỗi âm thanh run rẩy kịch liệt, cậu nói, “Là thật, em thật sự yêu anh..... Thật xin lỗi, em lại lừa anh, xin lỗi..... Ước định khi sức khỏe anh tốt lên em sẽ cho anh rời đi, em không thể tuân thủ..... Xin lỗi, nhưng em thật sự không thể mất anh được. Ông chủ, cầu anh, hãy tin tưởng em một lần.”

“Cầu xin anh, lần này sẽ là lần cuối cùng em lừa anh..... Bắt đầu từ bây giờ em sẽ không nói dối, thật sự, cũng không tiếp tục lừa anh, cũng sẽ không bao giờ thương tổn anh.”

“Em thật sự yêu anh, sau này nhất định sẽ cố gắng đối xử tốt với anh, thật sự..... Em thật sự yêu anh.....”

Thở dài, Nghiêm Tư Cẩn cánh tay cứng ngắc cuối cùng vẫn giơ lên, sờ lên một đầu tóc đen mềm mại ướt sũng nước.

Đây rốt cuộc có phải là lần cuối cùng lừa mình hay không, Tăng Nữ có thật lòng yêu mình không, đã không còn quan trọng.

Nghiêm Tư Cẩn chỉ biết là, trừ khi nào thanh niên này chán ghét anh, nguyện ý thả tự do cho anh, anh trốn không thoát, cũng đừng nghĩ đến biến mất.

Toàn văn hoàn.

※ ※ ※ ※ ※

Tác giả có lời muốn nói:

Đã sửa chữa xong, đây đã là lần thứ mấy sửa lại rồi? Nhưng cơ bản tình tiết vẫn không thay đổi, đặc biệt là kết cục này, là cái mà tôi yêu nhất.

Không thể nói quá nhiều, sẽ rất tiếc tiền, vậy hỏi một chút:

Mọi người có cảm tưởng gì? Kỳ thật có thể tiếp tục viết, mơ hồ đã định hình tình tiết, nhưng nhất định sẽ càng ngược ông chủ hơn, có muốn xem không?

!HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/loi-noi-doi-cuoi-cung>